Dylan Warren -Davis

CE ȚI-E SCRIS ÎN PALMĂ ȚI-E PUS

Tratat de chiromanție

NOROC

VIAȚĂ

FERICIRE

DESTIN

CREATIVITATE

DRAGOSTE

Societatea "Adevărul"S.A

D.Warren-Davis CE ȚI-E SCRIS ÎN PALMĂ ȚI-E PUS

CE ŢI-E SCRIS ÎN PALMĂ ŢI-E PUS

Editor delegat: Cristian Tudor POPESCU

Redactor coordonator: **Vlaicu Radu**
Tehnoredactare computerizată: **Anca Şerbu**
Culegere text: **Mihaela Drăgoi**
Corectură: **Stelian Botoran**

ISBN: 973-9128-32-7

Coperta: Vali IVAN

D. Warren-Davis

CE ŢI-E SCRIS ÎN PALMĂ ŢI-E PUS

Tratat de chiromanţie

traducere de
Francesca Dumitru

Societatea „Adevărul" S.A.
Bucureşti
- 1998-

THE HAND REVEALS
by
Dylan Warren-Davis

© Dylan Warren-Davis, 1993
First published in Great Britain in 1993 by Element Books Limited, Shaftesbury, Dorset.

Toate drepturile asupra acestei ediţii în limba română aparţin Societăţii „Adevărul" S.A.
Piaţa Presei Libere nr. 1, Bucureşti
Preşedintele Societăţii „Adevărul": Ion TEODOR
I.S.B.N.: 973-9128-32-7

Cuvânt înainte
de Olivia Barclay

Personal, am ajuns la concluzia că trupul este expresia fizică a sufletului, fie că este vorba de corpul unei fiinţe umane, al unei creaturi, al unei plante sau pământul însuşi. Deducţia logică este aceea că, dacă eşti capabil să descifrezi corpul tangibil pe care îl vezi, vei fi în măsură să pătrunzi caracterul intangibil care îl modelează.

Corpul uman este unic prin faptul că poate fi descifrat nu numai prin ceea ce este ca un întreg, ci şi pornind de la părţi ale sale, mai exact, de la mână, aşa cum va încerca să explice prezenta lucrare. Unii, ca Lavater şi Fuseli, au încercat să desluşească tainele corpului omenesc pornind de la forma capului, alţii orientându-se după cutele de pe frunte, această practică purtând denumirea de metoposcopie, iar alţii au ales drept reper dispunerea aluniţelor pe trup. Astrologii preziceau viitorul după poziţia stelelor şi cei mai pricepuţi dintre ei erau capabili să ofere descrieri exacte ale aspectului fizic, cât şi ale caracterului, împrejurărilor şi evenimentelor pe baza unei hărţi astrologice.

Raţiunea pentru care predecesorii noştri depuneau atâta energie pentru studierea aspectului exterior constă în crezul lor în Unitatea vieţii, în interacţiunea dintre o parte a întregului cu celelalte părţi ale aceluiaşi întreg şi în faptul că marea realitate intangibilă îşi lasă amprenta în materia solidă. Frumuseţea era ţinută la mare preţ. În societatea materialistă din zilele noastre, un corp este doar un corp, nu este necesar să-i studiezi aspectul. Puţini fac distincţie între frumos şi urât, fapt vizibil în majoritatea artelor.

Arta chiromanţiei este extrem de veche, asemenea astrologiei. De altfel, ea poate fi exprimată cu ajutorul simbolisticii astrologice. Mulţi oameni celebri, Paracelsus, spre exemplu, au studiat ambele

subiecte. Personalităţi ale trecutului şi-au dedicat viaţa însuşirii acestor cunoştinţe şi au găsit multe lucruri comune la cele două subiecte. Din păcate, amândouă au fost compromise de către şarlatani, a căror necinste a condus, parţial, la poziţia discreditată pe care o ocupă în prezent. Ele continuă să fie interpretate greşit deoarece nu se bazează pe un suport material solid şi credibil, devenind astfel subiecte de amuzament şi ridiculizare.

În ciuda acestor asemănări, obiectul muncii astrologilor şi chiromanţilor are la bază puncte de vedere diferite. Astrologii contemplă bolta cerească şi din descifrarea acesteia prezic asupra desfăşurării în detaliu a vieţii şi evenimentelor de pe Pământ. Cu alte cuvinte, un astrolog observă mai întâi pădurea, apoi copacii şi chiar crengile. Dimpotrivă, chiromantul examinează detaliile mărunte imprimate în palmă şi, pe baza lor, dezvoltă apoi informaţii mai ample. El observă mai întâi copacii şi abia după aceea pădurea. Chiromantul îşi pune munca în slujba speciei umane, în timp ce astrologul se ocupă de tot ceea ce a creat Dumnezeu.

Autorul cărţii de faţă a încercat să apropie aceste două arte, nu doar prin folosirea simbolurilor astrologice, ci şi prin referirile făcute la opera lui Rothmann, un astrolog-chiromant care a trăit în secolul al XVI-lea. Rothmann trasa conturul mâinilor subiectului în interiorul hărţii sale **natale**, deducând lucruri greu de înţeles pentru noi. Wharton, astrologul personal al regelui Charles I, a fost cel care a tradus opera lui Rothmann din latină în engleză.

Este momentul ca aceia care vor să studieze cu seriozitate aceste subiecte să reexamineze realizările predecesorilor noştri, să descopere şi să traducă lucrări rămase inaccesibile până în prezent, să grefeze descoperirile moderne din aceste domenii pe rădăcinile lor din antichitate. O asemenea tendinţă se manifestă cel mai pregnant în America. De aceea, sper ca autorul nostru să ne dezvăluie în curând mai multe amănunte despre lucrările lui Rothmann.

Dylan Warren-Davis este un botanist practicant care foloseşte astrologia în contextul său tradiţional. Despre el vă pot spune doar că ascendentul său se uneşte cu Soarele lui **Culpeper**, iar Soarele lui se uneşte cu ascendentul lui Culpeper. Este nevoie să mai adaug

ceva?!

Astfel, cu toate că uneori nu sunt de acord cu tot ce afirmă autorul despre astrologie, în special în legătură cu planetele îndepărtate, am citit cu mare plăcere cartea lui, care te pune pe gânduri. Atenţia deosebită cu care a tratat subiectul este bine venită după pleiada de lucrări astropsihologice ciudate care au invadat în ultimul timp piaţa. Vă recomand cartea de faţă ca o lucrare documentată, demnă de a fi studiată cu atenţie.

Cuprins

Cuvânt înainte (de Olivia Barclay) 5
Cuprins 8
Introducere 12

Partea I
Filozofia şi simbolismul chiromanţiei

Capitolul 1. Perspectiva culturală asupra chiromanţiei .. 17

Capitolul 2. Filozofia ermetică 22
Crearea Celor Trei Lumi 24
Guvernarea Celor Trei Lumi 25
Reprezentarea Celor Trei Lumi în palmă 31

Capitolul 3. Simbolismul elementelor 33
Elementele 33
Compatibilitatea dintre elemente 39

Capitolul 4. Simbolismul planetar 41
Mercur 41
Soarele 45
Luna 47
Saturn 50
Jupiter 53
Venus 54
Marte 56

Capitolul 5. Planetele transsaturniene sau planetele din exterior 60
Uranus 60
Neptun 66
Pluto 70

Partea a II-a
Descifrarea mâinii

Capitolul 6. Prelevarea amprentelor mâinii 78
Materiale necesare 78
Operaţiuni preliminare 78
Procedeul de prelevare a amprentei 79
Indicaţii suplimentare 82
Decupaje 83
Organizarea unei cartoteci a amprentelor 84

Capitolul 7. Forma mâinii - partea 1 86
Forma mâinii şi Cele Trei Lumi 87
Personalităţi elementale 88
Forme complexe de mână 95

Capitolul 8. Textura pielii 97
Pielea Apă 99
Pielea Foc 99
Pielea Aer 100
Pielea Pământ 100
Sinteza datelor privind forma mâinii şi textura pielii ... 101

Capitolul 9. Cvadrantele palmare 102
Principiile cvadranturii 102
Repartizarea elementelor 104
Semnificaţia cvadrantelor 104
Trasarea cvadrantelor palmare 106
Manifestarea elementelor 109
O exemplificare a manifestării elementale 112

Capitolul 10. Munţii 116
Muntele lui Venus 118
Munţii lui Marte 118
Muntele lui Jupiter 119
Muntele lui Saturn 119
Muntele Soarelui 119
Muntele lui Mercur 120
Muntele Lunii 120

Capitolul 11. Liniile palmare 122
Formarea liniilor 122
Interpretarea liniilor 123
Cronologia liniilor 135
Interpretarea temporală a semnelor de pe liniile palmare 137

Capitolul 12. Guvernarea planetară a liniilor 139
Linia lui Venus (linia vieţii sau a vitalităţii) 142
Linia lui Marte (linia caracterului) 154
Linia lui Jupiter (linia inimii) 158
Linia simiană 165
Linia lui Saturn (linia carierei ori a sorţii) 168
Linia Soarelui (linia lui Apolo) 172
Linia Lunii (linia intuiţiei) 174
Linia lui Mercur (linia capului) 176
Linia lui Uranus (linia sănătăţii) 190
Linia lui Neptun (inelul lui Venus) 196
Linia lui Pluto (Via Lascivia). 201

Capitolul 13. Degetele 204
Lumea Intelectuală şi degetele 204
Simbolismul zodiacal şi degetele 206
Guvernarea zodiacală a falangelor 208
Interpretarea fiecărui deget în parte 209
Arătătorul 209
Degetul mijlociu 215
Degetul inelar (annularis) 219
Degetul mic (auricularis) 222
Cuvinte-cheie pentru falange 226
Interpretarea falangelor 228
Exemple de combinaţii ale falangelor 234
Gesturile 236
Distanţele dintre degete 237
Curburi ale degetelor 239

Capitolul 14. Degetul mare (policar) 240
Dezvoltarea falangelor 240
Dispunerea 242
Interpretarea degetului mare 242

Unghiul de dispunere a degetului mare 243
Degetul mare şi voinţa 245

Capitolul 15. Forma mâinii - partea a 2-a 247
Influenţa planetelor asupra formei mâinii 247
Forma de mână Saturn 247
Forma de mână Jupiter 249
Forma de mână Marte 251
Forma de mână Venus 251
Forma de mână Soare 252
Forma de mână Lună 254
Forma de mână Mercur 255
Forme de mână combinate 256

Partea a III-a
Sinteza şi aplicaţii practice ale chiromanţiei

Capitolul 16. Sinteza 258
Etapele elementale ale ghicitului în palmă 259
Chestionar pentru citirea în palmă 263

Capitolul 17. Mâna dreaptă şi mâna stângă 271

Capitolul 18. Conexiuni astrologice 274
Universul simbolic 274
Conexiunile simbolice dintre forma mâinii şi harta astrologică 278

Capitolul 19. Un exemplu al modului de interpretare a mâinii 287
Evaluarea chiromantică a unei mâini 287
Schimbările din viaţă imprimate în palmă 302
Studiul corelaţiilor astrologice din palmă 307

Capitolul 20. O ilustrare a cunoaşterii chiromantice 312

Referinţe 317
Bibliografie 319

Introducere

Chiromanţia este arta ghicitului în palmă care ia în consideraţie toate trăsăturile specifice ale mâinii unei persoane pentru a obţine o imagine cât mai fidelă a caracterului său. Chiromanţia este cu totul altceva decât ghicitul norocului în palmă. Ceea ce numim azi „ghicit în palmă" este de fapt o variantă degenerată şi perimată a acestei discipline străvechi. Cuvântul „chiromanţie" derivă din grecescul **chir**, care înseamnă „mână", şi **manteia,** însemnând „divinaţie"; sensul literar ar fi deci „ghicitul viitorului în palmă".

În epoca antichităţii clasice, chiromanţia, aşa cum o sugerează şi termenul, trecea drept un har deosebit şi se bucura de înaltă stimă. Totuşi, în zilele noastre, chiromanţia continuă să fie considerată drept o practică obscură. Faptul este de înţeles, având în vedere că în decursul ultimilor 300 de ani a fost oprimată de Biserică şi dispreţuită de ştiinţele analitice. În ciuda acestor fapte, ghicitul în palmă se bucură totuşi de un anumit interes în calitate de ocupare plăcută a timpului liber, chiar dacă, din păcate, nu este luată prea în serios.

Ce valoare are chiromanţia în prezent? Cu toate că ştiinţele biologice au demonstrat existenţa unor legături neurologice predominante între creier şi mână şi recunosc importanţa mâinii în transpunerea unor idei în practică de-a lungul evoluţiei fiinţei umane, ele neagă meritele ghicitului viitorului în palmă. Aceasta depăşeşte situaţia unei mâini care nu ştie ce face cealaltă; înseamnă că omul modern ignoră de ce sunt capabile ambele mâini!

Este timpul să reconsiderăm subiectul. Fizica contemporană nu mai crede în existenţa materiei ca realitate obiectivă absolută, cum se întâmpla în secolele optsprezece şi nouăsprezece. În schimb, vede conştiinţa observatorului ca fiind integral legată de lumea

materială contemplată. Studiul modului de interacţiune dintre conştiinţă şi materie constituie chiar fundamentul chiromanţiei; aceasta deoarece premisa ghicitului în palmă este aceea că mâna şi, în fond, corpul întreg sunt simboluri ale psihicului. În epoca noastră, puternic tehnologizată, în care ştiinţa medicală se mândreşte cu faptul că poate reprezenta grafic bătăile inimii şi undele cerebrale, pare curios că se ignoră imprimările continue ale psihicului în liniile palmei.

Este de înţeles faptul că, după 300 de ani de negare, chiromanţia este înconjurată de un scepticism profund. Gândirea oamenilor a fost atât de întunecată, încât este extrem de greu să se accepte ideea valabilităţii chiromanţiei în sine.

Să luăm exemplul unui istoric care nu are absolut nici o noţiune despre muzică dar care descoperă într-o arhivă o partitură muzicală. Nefiind familiarizat cu notele muzicale, nu este în stare să recunoască ce are în faţa ochilor. „Poate că este un mesaj cifrat după un cod secret" meditează el. Un muzician aflat în trecere aruncă o singură privire asupra partiturii şi, mental, aude muzica aşternută pe hârtie. Recunoscând melodia, exclamă: „Este una din sonatele lui Bach!" Istoricul cel sceptic nu se simte convins: „Fabulează!", ripostează el. Ca să-şi susţină afirmaţia, muzicianul pune mâna pe vioară şi începe să interpreteze partitura. Din nefericire, fără rezultat, pentru că istoricul refuză să se lăse convins şi-l acuză pe muzician că interpretează sonata de Bach din memorie, doar ca să-şi susţină punctul de vedere. „Sunt sigur că înscrisul este un mesaj cifrat", va continua să persiste acesta. Singura cale de a-l convinge este ca muzicianul să-l înveţe să cânte la vioară pentru ca apoi scepticul să poată interpreta singur melodia. În final, după câteva luni, istoricul ar putea auzi acordurile sonatei de Bach izvorând din propria sa vioară.

Ca şi notele muzicale, mâna are un limbaj propriu care trebuie însuşit înainte de a putea „citi" în palmă. Dacă o persoană nu învaţă principiile fundamentale ale chiromanţiei, palma îi va spune tot atât de puţin cât îi dezvăluia partitura muzicală istoricului nostru. Validitatea chiromanţiei rezidă în capacitatea sa de a folosi

cunoştinţele la interpretarea corectă a liniilor din palmă. Practica efectivă a ghicitului în palmă confirmă această afirmaţie. Aşa cum muzicianul care citeşte o partitură muzicală şi aude sunetele emise de instrumente ajunge treptat să „simtă" melodia, este posibil ca un chiromant experimentat să „vadă" complicate trăsături psihologice în palmă.

Cartea de faţă îşi propune să explice principiile chiromanţiei astfel încât persoanele interesate să poată deprinde arta ghicitului în palmă. Mai întâi, va lămuri contextul cultural în care s-a născut această ştiinţă, apoi va elucida cosmologia şi simbolistica folosite în ghicitul în palmă. Pe măsura aprofundării subiectului cărţii, acest simbolism va fi raportat la diferitele trăsături ale mâinii, permiţând astfel interpretarea lor. În final, toate iţele simbolisticii vor fi reunite pentru a facilita citirea corectă a mâinii.

Sperăm că cei care se vor specializa în cititul în palmă îşi vor da seama de imensul potenţial şi importanţa culturală a chiromanţiei în multe sfere ale activităţii umane. În educaţie, poate contribui la recunoaşterea capacităţilor înnăscute care trebuie aduse la suprafaţă pentru a permite dezvoltarea plenară a individului. În medicină, potenţialul său de diagnosticare poate permite pacienţilor să realizeze cum natura lor psihologică şi emoţională influenţează starea lor fizică, contribuind astfel la procesul de vindecare. În sfera vocaţiilor, poate ajuta oamenii să descopere activitatea care ar corespunde cel mai bine temperamentului lor, favorizându-le împlinirea în viaţă. În psihologie, oferă posibilităţi extrem de practice de pătrundere în mintea oamenilor şi în comportamentul lor.

Această carte va familiariza cititorii cu multe idei, îngropate până acum în moştenirea noastră culturală. Cei care citesc pentru prima oară despre acest subiect pot fi iertaţi dacă îl consideră demodat. Cele Trei Lumi prezentate în capitolul următor - Elementală, Celestă şi Intelectuală - pot părea a avea iz oarecum medieval. Totuşi, privit din perspectiva experienţei fizice, emoţionale, respectiv mentale, materialul rămâne tot atât de valabil şi astăzi, ca şi în secolele precedente. Această lucrare este concepută ca un ghid practic de ghicire a viitorului în palmă; nu este doar o simplă lucrare

teoretică. Aşa cum sunt explicate pe parcursul cărţii, diferitele capitole şi subcapitole încearcă să aplice cunoştinţele în fiecare caz în parte, în vederea confirmării ideilor. În paginile sale a fost comprimat un volum considerabil de cunoştinţe şi informaţii, aşa că până şi cel mai silitor cititor va întâmpina unele greutăţi în digerarea lor după o singură citire. De aceea, vă sfătuim să răsfoiţi din nou lucrarea ori de câte ori este necesar, pentru a vă perfecţiona treptat cunoştinţele despre chiromanţie.

Cel care-şi propune să scrie o asemenea lucrare trebuie să stârnească interesul cititorilor fără să se împotmolească în instrucţiuni. De aceea, unele dintre recomandări au fost lăsate în forma pur criptică, pentru a forţa cititorul să descopere singur informaţiile, folosind simbolistica dată.

Partea întâi

Filozofia şi simbolismul chiromanţiei

Capitolul 1

Perspectiva culturală asupra chiromanţiei

Deşi arta ghicitului în palmă se regăseşte în multe civilizaţii, lucrarea de faţă se concentrează în special asupra ştiinţei cititului în palmă aşa cum s-a practicat ea în Europa din antichitate şi până în secolul al XVII-lea. Practica chiromanţiei este organic legată de răspândirea gândirii ermetice în cultura europeană. Această afirmaţie este viu ilustrată de operele lui Cornelius Agrippa (1483-1533), Paracelsus (1493-1541) şi Robert Fludd (1574-1637), cu toţii exponenţi ai acestei ştiinţe, concomitent cu implicarea lor în filozofia ermetică şi disciplinele colaterale. Pentru a înţelege principiile chiromanţiei este necesară trecerea în revistă a câtorva din ideile ermetismului. Pe parcursul capitolelor următoare vom explica diferite aspecte ale filozofiei ermetice.

Ermetismul are o istorie obscură, în special datorită caracterului esoteric al învăţămintelor sale, rareori aşternute pe hârtie şi comunicate doar în momentul în care învăţăceii atingeau o maturitate care să le permită să le asimileze. Cu toate acestea, de-a lungul secolelor, multe minţi luminate s-au inspirat din ermetism. Spiritul ermetic poate fi depistat în toate lucrările şi scrierile lor despre ştiinţă, alchimie, artă, literatură, arhitectură, teologie, astrologie şi medicină[1].

Până în secolul al XVII-lea, multe din ideile şi principiile care stau în spatele acestor discipline s-au suprapus, iar minţile luminate au îmbrăţişat frecvent o diversitate de subiecte. În cercurile

academice, chiromanţia nu a devenit niciodată o disciplină principală de sine stătătoare, dar a fost deseori inclusă în studiul fizionomiilor - divinaţia bazată pe forma şi structura trupului; sau, cum a definit-o Paracelsus, „arta de a descoperi ce se află ascuns înlăuntrul fiinţei omeneşti"[2].

Celebrii medici antici Hippocrates şi Galen au fost reprezentanţi de marcă ai chiromanţiei. În cadrul medicinei medievale, chiromanţia constituia un mijloc important de diagnosticare. În secolele al XV-lea şi al XVI-lea, un medic bine pregătit trebuia să cunoască obligatoriu tainele chiromanţiei şi ale interpretării fizionomiei umane. Asta deoarece, cum afirma tot Paracelsus, atunci când principiile chiromanţiei sunt transpuse în lumea ierburilor, permit medicului să priceapă cum pot fi folosite plantele în scopuri medicinale:

...medicul trebuie, de asemenea, să studieze nervurile ierburilor şi ale frunzelor şi, aplicând principiile chiromanţiei, va descoperi care sunt virtuţile şi eficienţa lor[3].

În urmă cu secole, artişti ca Hieronymus Bosch şi Albrecht Dürer s-au folosit în lucrările lor de chiromanţie şi fizionomie. S-a acordat o atenţie deosebită structurii detaliate a mâinii, astfel încât portretul să reflecte cât mai fidel temperamentul interior al subiectului. Un alt mod de a sugera înţelesuri ascunse în pictură l-au constituit şi gesturile. De exemplu, în „Astrologia creştină" a lui William Lilly (1647), figura 20.1, autorul apare cu degetul arătător îndreptat spre vârful celei de-a treia case a unei hărţi astrologice. Întreaga semnificaţie a acestui detaliu este explicată în capitolul 20.

În contextul religiei, poziţiile simbolice ale mâinii, cum este semnul creştinesc al crucii în chip de binecuvântare ori împreunarea mâinilor pentru rugăciune, sunt extrem de semnificative din punctul de vedere al chiromanţiei. Aşezarea inelelor pe anumite degete - inelul papal pe degetul arătător ori verigheta pe degetul inelar - are o mare încărcătură simbolică. Aceste elemente simbolice vor fi explicate în cadrul subcapitolelor dedicate fiecărui deget în parte, din capitolul 13.

Paracelsus, medicul nonconformist care a trăit la începutul

secolului al XVI-lea, nutrea o mare stimă faţă de chiromanţie:

Multe arte au văzut lumina zilei prin pură chiromanţie; iar ghicitorii în palmă, în ierburi sau în copaci i-au familiarizat pe chiromanţi cu arta. Nu întâmplător apreciau anticii atât de mult chiromanţia. Noi o folosim doar pentru a ghici viitorul, însă cei din antichitate o foloseau drept mijloc de a învăţa artele[4]

Unii cititori vor fi surprinşi de legătura pe care o face Paracelsus între chiromanţie şi plante ori copaci. Cu toate acestea, principiile care stau la baza interpretării liniilor palmare pentru desluşirea caracterului unei persoane nu se deosebesc prea mult de cele folosite în trecut la identificarea proprietăţilor medicale ale ierburilor după forma nervurilor unei frunze ori la înţelegerea naturii pomilor judecând după calitatea seminţei.

În pofida evidentei importanţe culturale a chiromanţiei şi a respectului de care s-a bucurat această artă, mărturiile scrise referitoare la acest subiect sunt destul de rare. Chiar şi Paracelsus, un reprezentant de marcă al chiromanţiei, i-a consacrat puţin spaţiu în cadrul vastei sale opere. În afară de aceasta, materialul existent conţine puţine explicaţii referitoare la modul de interpretare a trăsăturilor mâinii.

Unul dintre motivele lipsei de material scris ar fi faptul că această artă era transmisă în mare parte pe cale orală de la dascăl la discipol. Unul dintre avantajele transmiterii orale este acela că asigură perpetuarea unui standard ridicat al cunoştinţelor. Al doilea avantaj constă în faptul că ştiinţa este ferită de abuzuri şi exploatare. În al treilea rând, se asigură protecţia descălului şi a ucenicului său, dat fiind că au existat perioade în care chiromanţia a fost prigonită de Biserică.

În Anglia secolului al XVII-lea, astrologia şi disciplinele înrudite, inclusiv chiromanţia, au cunoscut o perioadă de înflorire, în mare parte graţie schimbărilor politice provocate de Războiul Civil (1642-1649). Una dintre consecinţele războiului a fost încetarea cenzurii exercitate de Societatea Papetarilor. Societatea Papetarilor deţinea monopolul asupra tuturor publicaţiilor, drept acordat de James I în anul 1603. Iniţial, Societatea s-a aflat sub controlul

ecleziastic al Universităţii Cambridge. Începând cu anul 1632, dreptul de control a fost împărţit cu Universitatea Oxford. Toate publicaţiile erau supuse atenţiei acestora şi, evident, tot ce contravenea preceptelor Bisericii era respins.

Pe perioada acestei cenzuri, astrologii şi chiromanţii au avut de înfruntat restricţii severe la ceea ce puteau sau nu puteau publica. Tipărirea şi comercializarea cărţilor de astrologie care nu fuseseră văzute sau revizuite de autorităţile ecleziaste puteau atrage după sine pedepse corporale. Prăbuşirea sistemului oficial de cenzură în timpul Războiului Civil a favorizat proliferarea rapidă a lucrărilor de astrologie[5]. Au apărut şi o serie de scrieri despre chiromanţie întocmite de doi astrologi.

În 1652, Sir George Wharton (1617-1681) a tradus din germană în engleză principala lucrare a lui Johannes Rothmann, „Cheiromantia" (1595), sub titlul „Arta ghicitului, după liniile şi semnele imprimate în palma omului". Contemporanul său, astrologul Richard Saunders (1613-1675) a adunat, de asemenea, multe informaţii despre ghicitul în palmă, pe cât a fost posibil în perioada respectivă. Dintre scrierile sale menţionăm „Fizionomie şi chiromanţie" (1653) şi „Ghicitul în palmă (secretele desluşite prin ea)" (1676).

Această libertate a publicaţiilor a durat douăzeci de ani, până la urcarea pe tron a lui Charles al II-lea, în anul 1660. În anul 1662 a fost reînfiinţată Societatea Papetarilor, care a făcut tot ce a putut pentru a se răzbuna pe scrierile şi almanahurile de astrologie. Este semnificativ faptul că cea de-a doua lucrare a lui Saunders poartă titlul „Ghicitul în palmă", şi nu pe cel de „Chiromanţie", aceasta deoarece a fost publicată după Restauraţie. Aceasta arată că aspectul divinator ori **manteia** chiromanţiei a fost considerată ca un afront la adresa preceptelor bisericeşti, conducând astfel la suprimarea sa.

Date fiind caracterul ştiinţei şi amploarea măsurilor de suprimare la care a fost supusă, nu este de mirare că trei secole mai târziu ne-a parvenit sub denumirea de „ghicit în palmă" forma destul de degenerată a vechii discipline. Pentru a trezi din nou la viaţă chiromanţia trebuie să studiem principiile ermetice care stau în

spatele practicării sale şi care o ridică de la statutul simplu de „prezicere a viitorului" la un rang superior, cel al nobilei arte de „divinaţie prin intermediul mâinii".

Se cunoaşte faptul că filozoful grec Aristotel a scris mai multe lucrări despre chiromanţie. Istoria spune că interesul faţă de acest subiect i-a fost stârnit de descoperirea unui vechi text arab pe un altar închinat lui Hermes - aluzie la izvorul ermetic al eruditiei sale. Caracterul şi cosmologia filozofiei ermetice sunt prezentate în capitolul următor.

Capitolul 2

Filozofia ermetică

Filozofia ermetică constituie sursa principiilor folosite în practica chiromanţiei. Ermetismul este o şcoală de cunoaştere esoterică ce emană de la personajul mitic Hermes Trismegistus, a cărui înţelepciune se trage de la Thoth - scribul zeilor egipteni. Ermetismul este un izvor etern de înţelepciune din care poate sorbi oricine, cu condiţia să îşi cultive în aşa fel intuiţia încât să o poată recepţiona. Deşi învăţăturile ermetice au fost adunate într-un volum de scrieri intitulat „Corpus Hermeticum", elaborat între secolele I şi III, conţinutul lor nu-şi pierde valabilitatea peste timp. Ideile ermetismului au încolţit de multe ori de-a lungul secolelor, sub cele mai diverse forme, şi vor continua să înflorească mulţi ani de-aici înainte. Ermetismul este o înţelepciune perenă care prosperă atunci când vremurile îi sunt favorabile şi dispare fără urmă în timpuri potrivnice. A avut o influenţă profundă asupra multor personalităţi, printre care Agrippa, Paracelsus şi Fludd.

Filozoful ermetic Robert Fludd (1574-1637) a fost în mod deosebit atras de chiromanţie. În al doilea volum al lucrării sale monumentale „Utriusque cosmi maioris scilicet et minoris, metaphysica" (1619) a inclus un întreg capitol dedicat acestui subiect. Figura 2.1 prefaţează secţiunea din cel de-al doilea volum al lui Fludd care se ocupă de artele microcosmice, inclusiv chiromanţia, studiul fizionomiei, astrologia, arta memorării, geomanţia, profeţia şi ştiinţa piramidelor. Fiecare dintre aceste subiecte este tratat de către Fludd în capitole separate.

Studiul atent al figurii 2.1 dezvăluie învăţămintele spirituale ale ermetismului. Se observă imaginea Omului (Homo) stând deasu-

pra unei maimuţe şi Triunghiul Divin, reprezentând Lumina Creaţiei, ivindu-se din spatele capului. Astfel, omenirea este înfăţişată ca aflându-se undeva, între existenţa animală şi iluminarea spirituală.

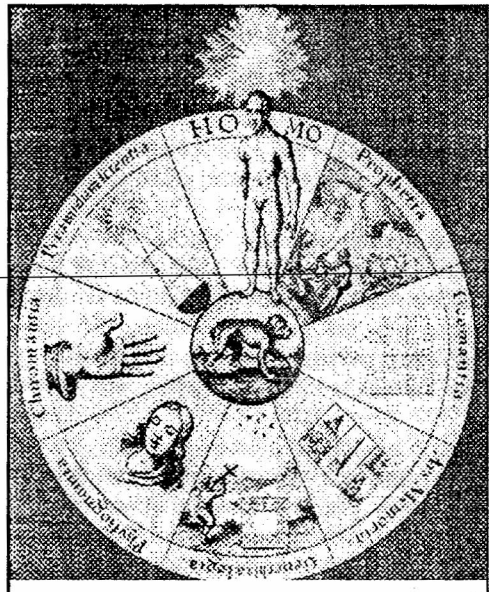

Fig. 2.1 Prefaţă la cel de-al doilea volum al lucrării lui Robert Fludd, „Utriusque cosmi maioris scilicet et minoris, metaphysica, physica atque technica historia" despre artele microcosmice (Oppenheim, 1619)

În cuprinsul cercului, chiromanţia este dispusă alături de alte forme ale prezicerii. Fludd considera că toate aceste practici au capacitatea de a dezvălui sufletul, deci caracterul omului. Această idee este ascunsă subtil în ilustraţie prin folosirea semnului solar prezent în formatul de bază. Punctul central conţine maimuţa, în vreme ce în cercul exterior sunt însemnate denumirile tuturor disciplinelor. Semnul solar sugerează deschiderea şi purificarea inimii, care, potrivit credinţei ermetice, este locaşul sufletului. Haşurarea fină a segmentelor care compun cercul semnului solar relevă forma grecească a crucii creştine. Fludd a sesizat relaţia dintre învăţăturile ermetice şi creştinism, subliniind că obiectivele acestor practici divinatorii corespund descoperirii Luminii lui Hristos înlăuntrul inimii.

Referitor la chiromanţie sau „arta divinaţiei din palmă", această afirmaţie ne duce cu gândul la citatul biblic frecvent folosit în apărarea chiromanţiei faţă de autorităţile ecleziastice: „Dumnezeu a însemnat mâinile tuturor fiilor oamenilor, pentru ca fiii oamenilor să-i recunoască creaţia"[6].

Crearea Celor Trei Lumi

O altă ilustrație, „Vedere asupra Celor Trei Lumi" (fig. 2.2), cuprinsă în lucrarea lui Fludd, prezintă procesul Creației, perceput prin prisma filozofiei ermetice. Lumea materială, reprezentată de elementele din centrul cercului - Ignis (Focul), Aer (Aerul), Aqua (Apa) și Terra (Pământul) - apare ca fiind zămislită la frontierele Luminii. Modelul în spirală sugerează coborârea Luminii de la Dumnezeu (Deus) în materie. Pe parcursul acestui coborâș se formează Trei Lumi distincte. Începând cu Mens, mintea universală, spirala coboară prin denumirile diferiților îngeri și arhangheli: Serafim, Heruvim, Dominationes, Throni, Potestates, Principatus, Virtutes, Archangeli, Angeli, până la Caelum Stellatum - „stelele de pe cer". Primul segment este denumit Lumea Intelectuală și este legat de elementul divin „aer".

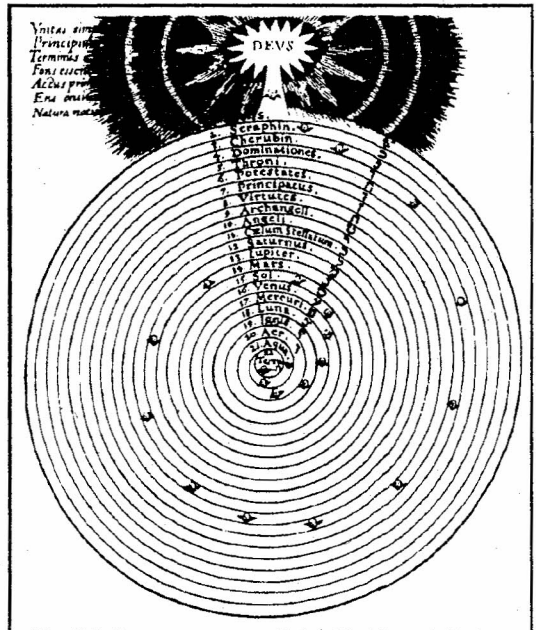

Fig. 2.2 Reprezentarea Celor Trei Lumi: Robert Fludd, „Utriusque cosmi maioris scilicet et minoris, metaphysica, physica atque technica historia" (Oppenheim, 1619)

Apoi, spirala coboară trecând printre denumirile planetelor: Saturn, Jupiter, Marte, Soare, Venus, Mercur și Lună. Acest al doilea segment poartă numele de Lumea Celestă și este legat de elementul

divin „apă".

În sfârşit, spirala coboară printre numele elementelor primordiale: Ignis, Aer, Aqua şi Terra. Acest al treilea segment poartă numele de Lumea Elementelor şi este legat de elementul divin „pământ".

Guvernarea Celor Trei Lumi

Fiecare lume are guvernatori care stăpânesc peste fiecare din cele trei tărâmuri. Lumea Intelectuală este cârmuită de îngeri şi arhangheli. Lumea Celestă este guvernată de planete. Lumea Elementelor este stăpânită de elemente. În figura 2.2, Fludd face de asemenea legătura între cele douăzeci şi două de litere ale alfabetului ebraic şi fiecare dintre conducătorii Celor Trei Lumi, pe măsură ce spirala de lumină coboară spre Pământ.

Pe scurt, cosmologia ermetică vede universul ca fiind compus din patru tărâmuri distincte, corespunzător celor patru elemente: Focul, Aerul, Apa şi Pământul. **Existenţa** constă în primul rând din Tărâmul Luminii (Focul) sau Dumnezeu, din care au fost create Cele Trei Lumi. Din lumină s-a creat Lumea Intelectuală (Aer). Urmează Lumea Celestă (Apa), care coboară din Lumea Intelectuală. În final, Lumea Elementelor (Pământ) se precipită din Lumea Celestă. Se consideră, deci, că toată materia încorporează energia care a creat-o. Simbolismul elementelor şi al planetelor va fi explicat în capitolele următoare.

John Dee (1527-1608), astrolog la curtea reginei Elisabeta I, este reprezentativ pentru acea categorie de personalităţi a căror viaţă a fost inspirată de învăţăturile ermetismului. Dee consideră tezele ermetice drept un simbol complex, un aşa-zis „Monas Hieroglyphica" (figura 2.3). Dee a fost siderat de această revelaţie, deoarece cu ajutorul structurii sale complicate poate fi descoperită o mare varietate de idei astrologice, matematice şi ale alchimiei.

Acest simbol merită o privire mai atentă, deoarece încorporează atât cosmologia ermetismului, cât şi principiile simbolice necesare pentru înţelegerea chiromanţiei. Arată modul

Fig. 2.3 Coperta interioară a cărţii lui John Dee „Monas Hieroglyphica" (Antwerp, 1564)

în care se foloseşte simbolismul în cadrul filozofiei ermetice. Apoi, demonstrează corelaţiile dintre Cele Trei Lumi şi simbolurile planetare, zodiacale şi cele folosite de alchimie.

Geneza hieroglifei este reflectată în motivul său central, care

este semnul planetar al lui Mercur, amplasat deasupra semnului zodiacal cu forma aplatizată, a Berbecului. Dacă îl identificăm pe Mercur cu zeul Hermes iar semnul Berbecului cu imaginea capului (partea corpului guvernată în general de Berbec), obţinem imaginea înţelepciunii şi ştiinţei lui Hermes, care coboară şi pătrunde în capul lui Dee. Această imagine în sine este reprezentativă pentru caracterul revelaţiei ermetice. Dat fiind că Berbecul este un semn de foc, se sugerează energia care trebuie concentrată asupra simbolului pentru a extrage cunoaşterea.

Aşa cum am arătat mai sus, filozofia ermetică vizualizează universul ca având trei lumi distincte, desprinse din Tărâmul Luminii. Transpusă în om, Lumea Intelectuală corespunde spiritului, Lumea Celestă - sufletului, iar Lumea Elementelor - trupului. Această cosmologie tripartită este reflectată în semnul lui Mercur, respectiv prin cele trei forme: Semicercul spiritului, Cercul sufletului şi Crucea materiei. Semicercul corespunde Lumii Intelectuale. Cercul corespunde Lumii Celeste. Crucea corespunde Lumii Elementelor.

Amplasarea semnului central în interiorul unui ou are o importanţă deosebită, deoarece acesta este simbolul egiptean antic ce face aluzie la sursa cunoaşterii ermetice. Dintr-un ou se naşte o pasăre care, în final, este capabilă să zboare. Zborul păsării prin aer, ori prin Lumea Intelectuală a spiritului, simbolizează dezvoltarea omului. În acest fel, recepţionarea cunoaşterii ermetice conduce la dezvoltare spirituală.

Tot percepută prin intermediul filozofiei ermetice, arcada simbolizează Creaţia. În ciuda aparentei consistenţe a stâlpilor care formează arcada, stelele amplasate în vârf sugerează faptul că actul creaţiei trebuie interpretat la scară cosmică. Domul în formă de semicerc este separat de un cerc mult mai mare. Dacă acest cerc ar fi complet ar închide în sine bazele stâlpilor. Dacă cercul complet este văzut ca simbolizând unitatea vieţii, atunci desprinderea semicercului de cercul care formează cei doi stâlpi arată simbolic naşterea dualităţii din unitate. Inclusă între stâlpii arcadei se regăseşte cifra romană II, semnul Zodiei Gemenilor. Dat fiind că Gemenii sunt un semn de aer, guvernat de minte şi de Mercur,

planeta comunicaţiei, şi legat de zeul Hermes, apare aici aluzia la învăţăturile ermetice. Inscripţia latină din partea superioară a stâlpilor - Qui non intelligit, aut taceat, aut discat - înseamnă „Cel ce nu înţelege, fie tace, fie învaţă".

Dacă ne imaginăm stând sub arcadă, cu privirea înainte, în dreapta se află imaginea Soarelui, iar în stânga cea a Lunii. Astfel, între aceşti pilieri este simbolizată întreaga gamă a dualităţii, incluzând ziua şi noaptea, lumina şi întunericul, masculin şi feminin, pozitiv şi negativ, sulf şi sare, vizibil şi ascuns, cald şi rece, uscat şi umed.

Tot privind de sub arcadă, în cele patru colţuri, în partea superioară şi în partea inferioară a stâlpilor se găsesc reprezentările celor patru elemente: în dreapta, sus, Ignis (Focul); în stânga sus, Aer (Aer); în dreapta jos, o vedere rurală (Pământul); şi în stânga jos, zeiţa lunară Diana înotând în valuri (Apa).

Cele patru elemente au o relaţie esenţială cu cel de-al cincilea element, Eterul, cele patru evoluând din al cincilea. Eterul era cunoscut alchimiştilor drept Aqua Vitae, adică „apa vieţii". Pe stâlpii arcadei, semnul Aquei Vitae este prezent sub forma „picăturilor" vizibile între Luminaries (Soarele şi Luna) şi bazinele de dedesubt. Circulaţia subtilă a Aquei Vitae este simbolizată de asemenea prin faptul că se evaporă pe pilierul drept sub acţiunea razelor Soarelui (fierbinte şi uscat), în timp ce pe stâlpul din stânga Luna (rece şi umedă) condensează din nou vaporii emanaţi din Pământ, sub formă de apă.

Cele Trei Lumi ermetice sunt reflectate de asemenea şi în plan vertical pe pilieri. Sus, deasupra Luminariilor (Soarele şi Luna), este amplasată Lumea Intelectuală. În mijloc, între Luminarii şi bazine, se află Lumea Celestă. În partea inferioară, sub bazine, unde stâlpii sunt considerabil mai groşi, se află Lumea Elementelor. Detalii subtile scot în evidenţă pe stâlpi aceste trei tărâmuri. Elementele prezente în Lumea Intelectuală sunt arătate ca fiind cuvinte - „idei" -, în timp ce elementele prezente în Lumea Elementelor (Tărâmul materiei) sunt expresia fizică a acestora. „Picăturile" de Aqua Vitae se regăsesc numai în Lumea Celestă, al cărei mediu este compus din Eter.

O idee centrală a filozofiei ermetice este aceea că omul este plămădit după imaginea cerurilor, fapt rezumat prin înscrisul „Precum în ceruri, aşa şi pe pământ". „Monas Hieroglyphica" reflectă această corespondenţă sub o multitudine de forme. În macrocosmos, cele patru elemente amplasate în colţurile stâlpilor corespund celor patru elemente redate prin cele patru unghiuri ale crucii din microcosmosul semnului central al lui Mercur. Eterul apare vizibil în macrocosmos sub formă de „picături", dar redarea sa în microcosmos este mai ascunsă. Alchimiştii văd de asemenea în Aqua Vitae un Mercur filozofic. Astfel, semnul lui Mercur reprezintă Eterul în microcosmosul din interiorul oului.

Soarele şi Luna, care apar de asemenea pe stâlpi, îşi au corespondentul în semnul central, deoarece simbolurile lor compun cele două secţiuni superioare ale semnului. Din nou, Cele Trei Lumi reflectate în plan vertical, pe stâlpi, corespund celor trei secţiuni ale semnului lui Mercur.

Cele trei principii ale alchimiei, Sulful, Sarea şi Mercurul, sunt redate mascat în „Monas Hieroglyphica". Soarele sugerează masculinul, dinamicul, principiul Sulfului, în timp ce Luna este legată de principiul feminin, pasiv, umed al Sării. Sinteza acestora, principiul Mercurului, apare din nou în semnul central.

Punctul, care formează semnul Soarelui în interiorul semnului lui Mercur, coincide în mod intenţionat cu centrul stâlpilor şi raza domului. În filozofia ermetică, „deschiderea inimii" este esenţială pentru înţelegerea naturii universului. Atunci când Soarele este considerat drept simbol al inimii - locaşul sufletului - iar stâlpii ca simbol al viziunii ermetice asupra creării Celor Trei Lumi, în acest caz concordanţa dintre punctul central din semnul Soarelui şi centrul stâlpilor dezvăluie în mod simbolic felul în care deschiderea inimii înlesneşte înţelegerea actului Creaţiei. Aceasta este una dintre cele mai puternice confirmări ale faptului că Omul a fost făurit după imaginea Celui din ceruri.

De altfel, ideea concordă cu învăţămintele creştine prin care Iisus spune: „Împărăţia cerurilor se află înlăuntru"[7]. Soarele este simbolul regalităţii, ca şi al faptului că sufletul îşi are locaşul în inimă:

„Binecuvântaţi sunt cei cu inima curată, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu"[8]. În interiorul coloanei din semnul central se observă o cruce creştină. O altă aluzie la creştinism reiese din inscripţia latinească de la baza stâlpilor. Acest citat din Geneza 27 înseamnă: „Fie ca Dumnezeu să îţi dea roua cerurilor şi a fertilităţii pământului"[9]. În ciuda vederilor Bisericii, cunoaşterea ermetică era considerată ca fiind în deplină armonie cu adevăratele învăţăminte creştine.

În partea superioară a semnului lui Mercur, secera Lunii stă deasupra Soarelui, cu partea concavă receptivă la impresiile ce emană de jos. Luna simbolizând imaginaţia vizuală, această reprezentare ilustrează importanţa imaginaţiei în dezvoltarea intuiţiei. O dată ce omul îşi formează intuiţia, el poate recepta inspiraţia necesară propriei sale evoluţii spirituale.

Prin purificarea inimii şi dezvoltarea imaginaţiei se deschide cale liberă receptării inspiraţiei lui Hermes. Această idee este accentuată prin prezenţa anumitor semne zodiacale dispuse în jurul oului. În partea de sus apar cleştii Racului; jos, capul Leului; în dreapta, capul Berbecului; în stânga, capul Taurului. Cei doi Gemeni se regăsesc de o parte şi de alta a Racului, fiecare dintre ei purtând un caduceu (un alt simbol ermetic).

Pentru a înţelege semnificaţia celor de mai sus trebuie să ne referim din nou la principalele trei semne planetare care apar în semnul central. În mod tradiţional, Soarele conferă demnitate în zodia Leului şi înclinaţie spre exaltare în zodia Berbecului. Luna conferă demnitate în Rac şi exaltare în zodia Berbecului. Mercur conferă demnitate celor născuţi sub semnul Gemenilor. Deci, simbolic vorbind, acestea sunt condiţiile care favorizează „clocirea oului" - cu alte cuvinte, „dezvoltarea spirituală" a unei persoane.

Nu vă simţiţi descurajaţi dacă vi s-a părut dificilă urmărirea simbolisticii în această explicaţie a semnificaţiei Monas Hieroglyphica. În mare parte va fi detaliată în capitolele următoare. Interpretarea simbolurilor se perfecţionează prin repetarea ideilor, aşa cum ascultând frecvent o piesă muzicală ajungem să o apreciem mai mult.

Ar merita să recitiţi acest capitol după ce veţi fi parcurs următoarele secţiuni dedicate simbolismului. Nu numai că vă veţi convinge că aţi început să înţelegeţi mai uşor simbolistica, dar vă va

ajuta să pătrundeţi în profunzime subtilitatea sensurilor ascunse în simbolurile lui Dee. Pentru simbolistul experimentat, Monas Hieroglyphica reprezintă un izvor de inspiraţie, pentru că fiecare contemplare va da naştere unor noi idei.

Această prezentare a Monas Hieroglyphica nu este nici pe departe exhaustivă. Ideile de mai sus au fost extrase din simboluri doar pentru a ilustra ermetismul ca învăţătură spirituală şi izvor de idei simbolice folosite în chiromanţie. Trebuie subliniat faptul că Dee, deşi este unul dintre reprezentanţii marcanţi ai ermetismului, nu s-a ocupat de chiromanţie.

Reprezentarea Celor Trei Lumi în palmă

În figura 2.4 se prezintă proiecţia cosmologiei ermetice a Celor Trei Lumi în palmă. În ilustraţie se disting: Lumea Intelectuală - degetele şi falangele, Lumea Celestă - liniile şi degetul mare, şi Lumea Elementelor - palma şi cele trei cvadrante elementare.

Simbolurile

Corespunzător Celor Trei Lumi, şi aici se folosesc trei categorii de simboluri pentru clasificarea diferitelor trăsături ale mâinii. Semnele folosite la reprezentarea acestor simboluri sunt prezentate în figura 2.4 - semnele zodiacului sunt redate pe falange: simbolurile zodiacului sunt folosite la interpretarea lumii mentale sau a Lumii Intelectuale a degetelor. Semnele planetelor sunt corelate cu liniile: simbolismul planetar contribuie la interpretarea lumii emoţionale sau a Lumii Celeste a liniilor. Semnele triunghiulare ale elementelor apar în mijlocul palmei: simbolismul elementelor tălmăceşte lumea fizică sau Lumea Elementelor din palmă.

Denumirile acestor simboluri au fost scrise intenţionat cu majuscule; aceasta pentru a atrage atenţia asupra a ceea ce simbolizează cuvântul, faţă de sensul său propriu.

Fiecare categorie de simboluri va fi explicată în capitolele următoare. În capitolul 3, se prezintă simbolismul elementelor. Simbolismul planetelor va fi tratat în capitolele 4 şi 5, iar cel al zodiacului în capitolul 13, care se ocupă de degete.

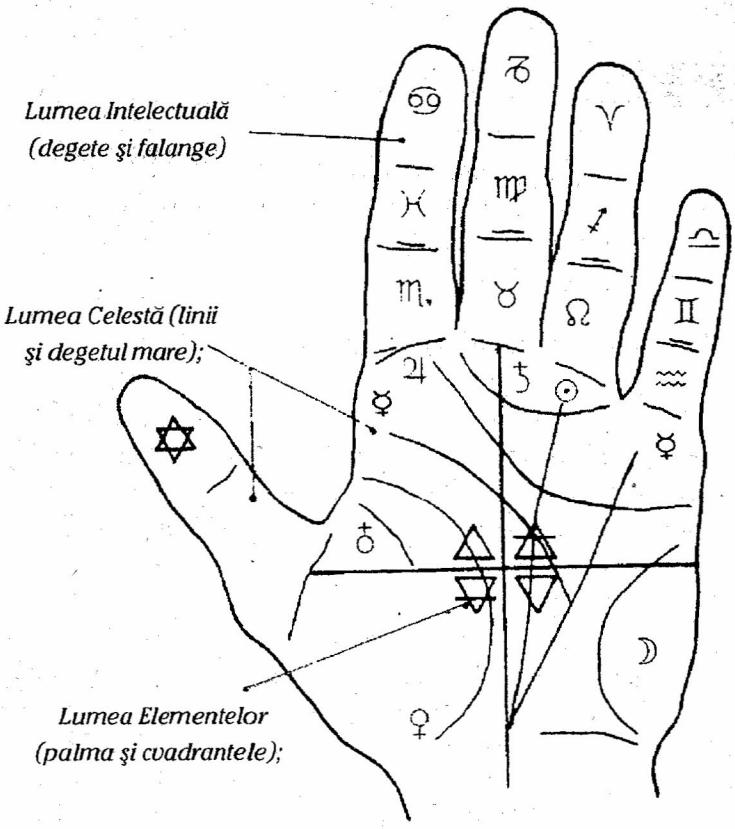

Fig. 2.4 Reprezentarea Celor Trei Lumi în palmă

Capitolul 3

Simbolismul elementelor

Simbolismul este o parte esenţială a chiromanţiei deoarece pune la dispoziţie instrumentele necesare pentru a extrage informaţii din aspectul mâinii. În acest fel se pot face conexiuni şi se pot interpreta trăsăturile. Cultivarea acestei perspective simbolice stă la baza ghicitului corect în palmă. Cu cât se consacră mai mult timp aprofundării acestor idei simbolice, cu atât se va înţelege mai profund arta chiromanţiei. De aceea, capitolul de faţă încearcă să promoveze această perspectivă.

Premisa de bază a chiromanţiei este fondată pe ideea că trupul simbolizează spiritul care sălăşluieşte în el, cele două fiind vizualizate împreună. Această relaţie poate fi ilustrată simplu, prin analogia cu un aparat de proiecţie. Fasciculul de lumină de la becul din interior străbate imaginea de pe peliculă şi o proiectează pe ecran. Imaginea formată pe pânză corespunde corpului, în vreme ce aceea de pe peliculă corespunde spiritului. Aşa cum se poate defini imaginea de pe ecran, tot aşa se pot defini şi caracterul unei persoane şi spiritul acesteia prin descrierea simbolică a mâinii.

Imaginaţia joacă un rol vital în înţelegerea simbolurilor, deoarece prin vizualizarea lor prind viaţă şi îşi dezvăluie nenumăratele semnificaţii.

Elementele

Prima categorie de simboluri folosite în chiromanţie cuprinde elementele care guvernează lumea materială sau Lumea Elementelor. În primul rând, elementele sunt percepute uşor de

simţuri şi există peste tot în preajma noastră, fiind forţele de care depinde viaţa.

Elementul Pământ corespunde „terrei firma" din care este compusă planeta, care conferă structură, consistenţă şi bază lumii materiale. Este solul din care răsar plantele şi care, la rândul lor, asigură hrana altor forme de viaţă. Din punct de vedere nutritiv, Pământul furnizează substanţele din care este compus corpul nostru fizic. Tot Pământul pune la dispoziţie materialul din care se construiesc casele, contribuind astfel la siguranţa noastră materială.

Elementul Apă corespunde râurilor, lacurilor şi oceanelor care irigă solul, fertilizându-l şi permiţând plantelor să se dezvolte. Este solventul universal în care au loc procesele biochimice. Prin ingurgitare, apa devine componentă a sângelui care uneşte toate celulele din corp, hrănindu-l şi eliminând toxinele.

Elementul Aer corespunde atmosferei, vânturilor şi norilor care ne înconjoară. Când respirăm, oxigenul, indispensabil vieţii, pătrunde prin plămâni în sânge. Când ajunge la ţesuturi, se produce respiraţia, eliberându-se energie.

Elementul Foc corespunde Soarelui de pe cer, care ne dă căldură şi lumină. Prin fotosinteză, energia conţinută de lumina Soarelui este înmagazinată de plante. Ulterior, această energie este eliberată din nou din alimente prin respiraţia ţesuturilor. În corp, Focul activează muşchii, atunci când energia este transformată în acţiune, generând din nou căldură.

Gândirea ermetică percepe existenţa unui al cincilea element, Eterul, care animă Lumea materială ori a Elementelor. Este imaterial şi insesizabil pentru organele de simţ. Alchimiştii l-au denumit în diferite feluri, inclusiv „Aqua Vitae", tradus prin „apa vieţii" sau prin termenul de „Mercur Filozofic". O altă denumire este cea de Prima Materia, materia primordială, matricea din care s-a născut Lumea Elementelor.

Eterul este identificat ca fiind forţa vitală a corpului. Structura corpului fizic este diferenţiată şi menţinută de către forţa vitală care este Eterul. Circulaţia forţei vitale prin corp constituie baza experienţei emoţionale. Fiecare sentiment are o configuraţie proprie

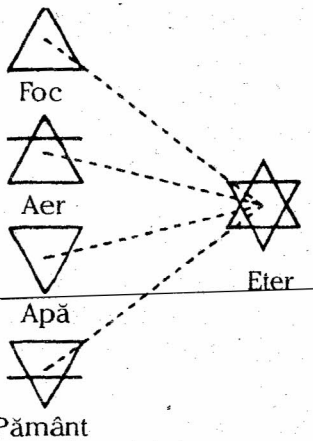

Fig. 3.1 Cele cinci simboluri elementale

a fluxului de energie. De exemplu, în cazul iubirii, circulaţia forţei vitale este lină şi blândă, în timp ce în cazul furiei curgerea este intensă şi frenetică. Eterul este fundamentul experienţei psihice, deoarece toate ideile şi imaginile din minte sunt formate din această substanţă. Energia eterică circulă prin sistemul nervos, retransmiţând informaţii senzoriale şi traducând ideile în fapte.

Folosindu-ne imaginaţia pentru a vizualiza elementele, cosmologia lor prinde viaţă. Imaginile lor prind contur datorită „eterului" imaginaţiei noastre. Pentru ilustrarea celor spuse să luăm drept exemplu cuvântul „foc".

Instantaneu ne vin în minte imagini ale unor flăcări unduitoare, lumină incandescentă, căldură. Să analizăm aceste imagini: dinamismul flăcărilor simbolizează energia care ne împinge la fapte; lumina este înţelegerea la care ajungem prin fapte; iar căldura este corelată cu cea emanată de corp prin expresia sa fizică.

Cele de mai sus arată că înţelegerea elementelor poate fi considerată ca izvorând din Eter. De aceea Eterul este descris ca întruparea celor patru elemente.

Relaţia dintre elemente (Pământ, Apă, Aer, Foc) este demonstrată cu ajutorul simbolurilor lor preluate din alchimie, care se combină, formând simbolul Eterului (figura 3.1). Dacă cel de-al cincilea element, Eterul, este considerat ca esenţa din care se nasc celelalte patru, devine evident sensul unei alte denumiri sub care

mai este cunoscut - Quintaessentia - „a cincea substanţă".

Este imposibil să se facă o descriere exhaustivă a simbolismului elementelor: ar fi o muncă uriaşă! Totuşi, următoarea listă de cuvinte va înlesni înţelegerea simbolismului elementelor. Este important să se reţină şi să se evalueze imaginile şi asocierile care vă vin între timp în minte, deoarece aceasta constituie o etapă importantă în înţelegerea simbolurilor.

Sunt cinci liste, una pentru fiecare element şi fiecare, la rândul său, este împărţită în două părţi. Prima parte este abstractă, surprinzând esenţa sau calitatea elementului. Cea de-a doua redă personificarea, demonstrând în ce fel poate simboliza elementul diferitele aspecte ale experienţei umane.

Pământ (▽)

Abstract

Masiv, solid, concret, material, dens, fundamental, de bază, tolerant, educativ, substanţial, repetitiv, stabil, permanent, rigid, răbdător, durabil, statornic, compact, inert, imobil, stagnant, viguros, natural, lumesc, împietrit, aspru, prăfuit, neclintit, cenuşiu, fosilizat, golaş, părăsit, pustiu, sterp, muntos.

Personificat

Manifestare trupească, constituţie, schelet, oase, robusteţe, subzistenţă, hrană, concentrare, reazem, persistenţă, rezistenţă, dependenţă, siguranţă, dobândire, egoism, ritm, echilibru, magnitudine, tradiţie, dogmă, posesie, inerţie, inhibiţie, aprehensiune, teamă, melancolie, letargie, apatie, plictiseală.

Apă (▽)

Abstract

Lichid, fluid, solvent, adânc, profund, sărat, stagnant, unduitor, curgător, fluent, maree, şerpuitor, cascadă, glacial, îngheţat, umed, ploios, ceţos, aburit, jilav, igrasios, umflat, muiat, îmbibat, saturat, murat, înrourat, mocirlos, fierbinte, clocotitor, vaporos, fără formă, nestructurat, schimbător, de nereţinut, impresionabil, efervescent, spumos, pasiv, translucid, reflectant, interpenetrabil.

Personificat

Emoţie, sentiment, receptare, afecţiune, atracţie, seducţie, pasiune, relaţie, ataşament, impuls, răspuns, frigiditate, dragoste, devoţiune, compasiune, graţie, milă, îndurare, simpatie, tandreţe, fidelitate, intuiţie, umilinţă, modestie, meditaţie, cugetare, percepţie, imaginaţie, viziune, vis, artă, fantezie, mit, discreţie, clarviziune, profeţie, iluzie, iresponsabilitate, aură, toane, dispoziţie, sânge, fertilitate, anemie, moleşeală.

Foc (△)

Abstract

Direct, activ, energizant, stimulator, puternic, revigorator, climatic, potent, însorit, strălucitor, sclipitor, luminos, viu, vulcanic, fierbinte, arzător, înflăcărat, clocotitor, fierbător, prăjitor, inflamant, virulent, incandescent, sublim, iute, feroce, viguros, cotropitor, rapid, spontan, exploziv, schimbător, volatil, efemer, mistuitor, distrugător, cald, torid.

Personificat

Energie personală, stimulare, intuiţie, acţiune, mişcare, realizare, satisfacţie, plăcere, prestigiu, faimă, ambiţie, motivaţie, impulsionare, iniţiativă, creativitate, rapiditate, promovare, execuţie, entuziasm, excitaţie, muşchi, potenţă, putere, forţă, zel, nerăbdare, pasiune, senzualitate, formă, structură, tensiune, furie, animozitate, ostilitate, ură, violenţă, mânie, conflict, reacţie, distrugere, frustrare, anxietate, stres.

Aer (△)

Abstract

Invizibil, intangibil, transparent, uşor, rarefiat, delicat, fragil, slab, subtil, fin, difuz, gazos, spaţios, atotpătrunzător, dispersiv, expansiv, metafizic, spiritual, cavernos, reverberant, acustic, gol, spumos, limpede, îmbălsămat, plăcut, senin, calm, liniştit, înnorat, umed, ceţos, rece, geros, îngheţat, vântos, răcoros, vijelios, furtunos, sălbatic, schimbător, nehotărât.

Personificat

Minte, inteligenţă, intelect, raţiune, gândire, concepţie, idee, înţelegere, comprehensiune, creier, suflare, spirit, imaginaţie, inspiraţie, inventivitate, decepţie, înşelătorie, iluzie, falsitate, exagerare, confuzie, apreciere, comunicare, informaţie, ştiinţă, pricepere, talent, vorbire, limbaj, voce, muzică, surzenie, înţelepciune, cultură, educaţie, judecată, logică, lege, comentariu, critică, tact, diplomaţie, bucurie, jovialitate, percepţie, descoperire, analiză, investigaţie, atenţie, inspecţie, vigilenţă, observaţie, discriminare, deşteptăciune, opinie, religie, credinţă, doctrină, studiu, abstract, înfumurare, aroganţă.

Eter (✡)

Abstract

Luminos, translucid, strălucitor, magnific, delicat, subtil, discret, volatil, mercurial, eteric, metafizic, sublim, extatic, vioi, rarefiat, imaterial, imponderabil, neîntrupat, insensibil, invizibil.

Personificat

Viaţă, conştiinţă, forţă vitală, vitalitate, energie sexuală, aură, tămăduitor, „quintaessentia", „acqua vitae", „prima materia".

Vă puteţi perfecţiona cunoştinţele despre elemente observând direct natura. O simplă plimbare în mijlocul naturii ori săpatul grădinii sau alte activităţi mai deosebite, cum ar fi alpinismul, scufundările, maratonul, toate acestea pot da naştere la o sumedenie de idei preţioase. Ascultaţi variatele sunete care sunt asociate fiecărui element în parte. Fie că este scrâşnetul pietrişului sub picior ori tăcerea apăsătoare a unei peşteri adânci; gâlgâitul dulce al unui pârâu sau bubuitul unei cascade; trăsnetul şi sâsâitul unui foc de vreascuri sau bubuitul unei vâlvătăi; ecoul delicat care reverberează printr-o vale sau dramatismul copleşitor al unei furtuni. După ce observaţi toate aceste fenomene, încercaţi să vă închipuiţi ce activităţi umane pot fi asociate cu ele.

Filozofii din antichitate defineau fiecare dintre cele patru elemente pornind de la calităţile lor primordiale: fierbinte sau rece,

uscat sau umed. Aceste calităţi sunt percepute prin experienţa senzorială nemijlocită şi sunt atribuite elementelor după cum urmează:

- Pământ = rece şi uscat
- Apă = rece şi umedă
- Aer = fierbinte şi umed
- Foc = fierbinte şi uscat

Asocierea dintre fierbinte şi umed în cazul Aerului poate părea neclară până ce înţelegem că aerul este mediatorul dintre căldura soarelui şi umezeala ploii.

Compatibilitatea dintre elemente

Vă puteţi aprofunda mai departe cunoştinţele prin vizualizarea interacţiunii dintre elemente. Dintre cele şase combinaţii posibile ale elementelor, doar două sunt compatibile: arderea spontană a Focului în prezenţa Aerului, respectiv fertilitatea Pământului, întreţinută de Apă. Toate celelalte combinaţii sunt incompatibile:

- Focul şi Apa - explozivă ori exclusivă
- Focul şi Pământul - intensă ori stearpă
- Apa şi Aerul - ceţoasă ori difuzivă
- Aerul şi Pământul - statică ori sterilă

Este recomandabil ca fiecare dintre combinaţiile de mai sus să fie studiată separat. Ce asocieri vă vin în minte? Notaţi pe o hârtie imaginile, aşa cum vi se formează în minte. Acum întoarceţi-vă la lista elementelor, cu corespondenţele lor, şi alegeţi cuvintele potrivite care descriu imaginile mentale. De exemplu, dacă studiaţi interacţiunea dintre Aer şi Apă, următoarele ar fi cuvintele cele mai potrivite pentru elementul Aer. Lista abstractă: tumultuos, noros, ceţos, furtunos. Următoarele s-ar potrivi cel mai bine pentru Apă: Lista abstractă: unduios, ploios, aburit, umed, înrourat, neguros. Din

lista personificată, pentru Aer: decepţie, iluzie, confuzie. Din lista personificată pentru Apă: imaginaţie, viziune, vis, artă, fantezie, mit, clarviziune, profeţie, deziluzie, nebunie.

Desigur, listele de mai sus nu epuizează nici pe departe posibilităţile de definire a elementelor. Dacă vă vin alte cuvinte în minte, adăugaţi-le pe listă. Pe măsură ce selecţionaţi şi înşiruiţi aceste cuvinte ele se vor constitui într-un set de corespondenţe extrem de utile atunci când dorim să interpretăm combinaţiile elementelor reflectate în palmă.

Prin cunoaşterea amănunţită a acestui spectru larg de calităţi ale elementelor este posibilă pătrunderea în lumea nevăzută a universului material. Filozofii şi-au perfecţionat această capacitate de pătrundere psihologică încă de pe vremea lui Platon, despre care se afirmă că a folosit pentru întâia oară termenul de „element". Pe măsură ce ideile despre elemente se conturează mai clar în mintea dumneavoastră, veţi reuşi să vă convingeţi de valabilitatea concepţiei Celor Trei Lumi, idee centrală a filozofiei ermetice. În acelaşi timp, vă veţi da seama cât de strâns este legată lumea materială de spiritul dumneavoastră.

Simbolismul elementelor va fi folosit la interpretarea diferitelor caracteristici ale mâinii, inclusiv forma acesteia, textura pielii, cvadrantele, liniile, degetul mare şi celelalte degete. Toate acestea vor fi explicate amănunţit în partea a 2-a a acestei cărţi.

Capitolul 4

Simbolismul planetar

Cea de-a doua categorie de simboluri o constituie cele şapte planete - Saturn, Jupiter, Marte, Soarele, Venus, Mercur şi Luna - care guvernează Lumea Celestă. Planetele sunt într-o relaţie complexă cu elementele, de aceea pot influenţa lumea materială. Această relaţie este intermediată de cel de-al cincilea element, Eterul.

Expunerea care urmează răstoarnă intenţionat ordinea tardiţională a planetelor pentru a sublinia unele subtilităţi ale simbolismului planetar, ignorate în prezent de ştiinţa astrologiei. Planetele transsaturniene nu au fost descoperite decât relativ recent (Uranus, Neptun, Pluto), deci nu au fost incluse în această relaţie. Simbolismul planetelor transsaturniene va fi explicat în capitolul 5.

Mercur (☿)

Planeta Mercur este sinonimă cu Eterul. Aşa cum am arătat în capitolul anterior, Eterul este matricea Lumii Elementale.

Semnul lui Mercur, prezentat în figura 4.1, este unic printre semnele celorlalte planete, deoarece include toate cele trei forme primare folosite la constituirea semnelor planetare: Semiluna spiritului, Cercul sufletului şi Crucea materiei. După cum se vede din ilustraţie, Semiluna corespunde Lumii Intelectuale, Cercul - Lumii Celeste iar Crucea - Lumii Elementelor. Steaua triunghiulară

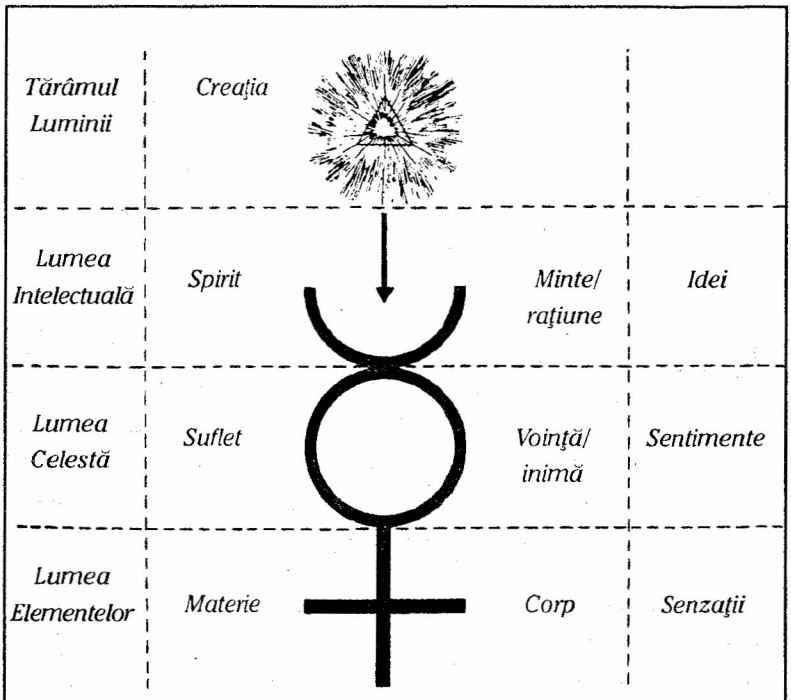

Fig. 4.1 Cosmologia Celor Trei Lumi în semnul lui Marte

din partea superioară corespunde Împărăției Luminii. Semnul lui Mercur îmbrățișează toate Cele Trei Lumi: Intelectuală, Celestă și Elementală, născute din Împărăția Luminii. Cel de-al cincilea element, Eterul, simbolizat de Mercur, este dispersat în toate Cele Trei Lumi.

Așa cum se vede în ilustrație, Lumea Intelectuală îmbrățișează mintea, unde ideile iau naștere din spirit. Lumea Celestă a sufletului este izvorul voinței. În același timp, este legată de fluxul de sentimente ce trec prin inimă. Lumea Elementală a materiei corespunde corpului fizic și senzațiilor pe care le încearcă acesta.

Crucea materiei, situată sub Cercul din semnul lui Mercur, descrie modul de manifestare a celor patru elemente în Eter. Semiluna spiritului, cu partea concavă orientată în sus, indică

receptivitatea Eterului faţă de inspiraţia care coboară din Lumea Intelectuală. Aceasta este descrierea simbolică a modului în care se formează ideile în conştiinţă.

Alchimiştii vedeau în mercurul lichid strălucitor sau argintul viu simbolul celui de-al cincilea element, Eterul. Ei numeau metalul „Hydrargyre", cuvânt ce provine din cuvintele greceşti „hydor", care înseamnă „apă", şi „ageiro", însemnând „a aduna, a îmbina sau uni". Denumirea „Hydrargyre" sugerează felul în care percepeau ei Eterul, care impregnează toate Cele Trei Lumi, unind totul într-un singur întreg.

Explicaţia dată de contemporani denumirii este aceea că este derivată din „hydor", însemnând „apă", şi „argyros", cu înţelesul „argint" - de unde ideea „apă argintie". Dat fiind că argintul era folosit de alchimişti pentru a simboliza Luna, cu reflexele ei argintii, apare o altă trăsătura a Eterului - sensibilitatea sa la influenţa astrului. Această idee va fi detaliată în secţiunea dedicată Lunii din capitolul de faţă. Aceste conexiuni simbolice sunt atât de puternice încât denumirea metalului este considerată ca provenind din numele zeului roman Mercur, „Mesagerul zeilor". Totuşi, în cărţile moderne de chimie simbolul mercurului s-a păstrat sub forma Hg, prescurtare de la „Hydrargyre".

Înlăuntrul corpului omenesc, mercurul se împleteşte cu forţa vitală a Eterului. Mai precis, această energie circulă prin sistemul nervos. Fiziologia modernă atribuie sistemului nervos două funcţii: senzorială şi motrice. Funcţia senzorială recepţionează impulsurile emise de simţuri şi le transmite către creier. Funcţia motrice transmite impulsurile venite de la creier la muşchi, ale căror mişcări coordonează corpul.

Aceste două funcţii pot fi percepute simbolizate, în semnul lui Mercur (☿). Funcţia senzorială implică stimularea organelor senzoriale (+), provoacă sentimente în inimă (O) care se acumulează sub formă de cunoştinţe în minte (∪). Prin contrast, funcţia motrice implică **prezenţa** ideii care izvorăşte din minte(∪), care-şi trage seva din tărâmul voinţei (O) şi care se întrupează în lumea fizică (+). În figura 4.2, Cercul sufletului din semnul lui Mercur

indică naşterea forţei vitale în inimă, Crucea materiei arată forţa vitală care activează trupul iar Semiluna spiritului sugerează receptivitatea forţei vitale la impresiile emanate de lumea spirituală.

Oul şi simbolurile zodiacale din **Monas Hieroglyphica** a lui Dee (figura 2.3) sunt înconjurate de un pergament care se încolăceşte în jurul motivului central. Inscripţia latinească se traduce prin: „Mercur (Stilbon) devine părintele şi împăratul tuturor planetelor atunci când ajunge la perfecţiune cu ajutorul unui cârlig stabil şi ascuţit"[10]. Această frază enigmatică face aluzie la convingerea alchimiştilor potrivit căreia Mercur reprezintă simbolic toate celelalte planete. Aşa cum Eterul este considerat a fi chintesenţa celor patru elemente, şi Mercur întrupează celelalte şase planete tradiţionale. „Cârligul stabil şi ascuţit" se referă la punctul din semnul central care formează simbolul solar. O dată ce acest punct se află la locul său, toate semnele planetare se regăsesc în semnul lui Mercur, deci de aici ideea că Mercur este părintele celorlalte astre. Soarele este asociat simbolic cu regalitatea, astfel prezenţa semnului solar în centrul simbolului lui Mercur sugerează că acesta este „Împăratul tuturor planetelor". Denumirea „Stilbon" este grecească şi înseamnă „Strălucitorul", o altă aluzie la cel de-al cincilea element, Eterul.

Poziţia fiecărei planete în semnul lui Mercur va fi analizată în secţiunile următoare. Din moment ce Mercur este sinonim cu Eterul, relaţia planetelor cu Mercur în ceruri indică simbolic modul în care planetele influenţează elementele de dedesubt: „Precum sus, aşa şi jos". Această idee va fi accentuată pe măsură ce se vor descrie celelalte planete.

Fiecare secţiune dedicată planetelor se va încheia cu o listă a asocierilor simbolice pentru a uşura înţelegerea simbolului.

Asocieri simbolice pentru Mercur

Minte, gândire, idee, intelect, raţiune, bun simţ, concepţie, înţelegere, percepţie, detecţie, cunoaştere, interes, credinţă, învăţare, studiu, scriere, cărţi, ştiri, subtilitate, curiozitate, comunicare, limbaj, vorbire, elocvenţă, isteţime, bârfă, comerţ, administraţie, fraţi, creier, nervi, mâini, medicină, vitalitate, forţă vitală, vindecare, cunoaştere

ermetică, magie, pricepere, invenţie, imitaţie, vicleşuguri, necinste, sperjur, lăudăroşenie, idioţenie, superficialitate, neastâmpăr, nestatornicie, uitare.

Soarele (⊙)

Semnul Soarelui este un cerc în mijlocul căruia se află un punct. Pentru a extrage toate semnificaţiile simbolice ale planetelor, fiecare simbol planetar va fi proiectat pe semnul lui Mercur. Din moment ce simbolul lui Mercur reprezintă Cele Trei Lumi, fiecare planetă poate fi examinată în relaţie cu aceste Trei Lumi.

În figura 4.2 se prezintă Soarele în relaţie cu Cele Trei Lumi. Cercul din simbolul solar se identifică în semnul lui Mercur cu sufletul localizat în Lumea Celestă a inimii. În preceptele ermetice, punctul reprezintă sursa luminii sau Dumnezeu (Focul), care în fiecare încarnare coboară prin Lumea Intelectuală a elementului Aer şi dobândeşte un corp emoţional (vehicul celest) instalându-se în inimă ca „suflet". Sufletul rămâne aici, cu capacitatea de a lumina omenirea.

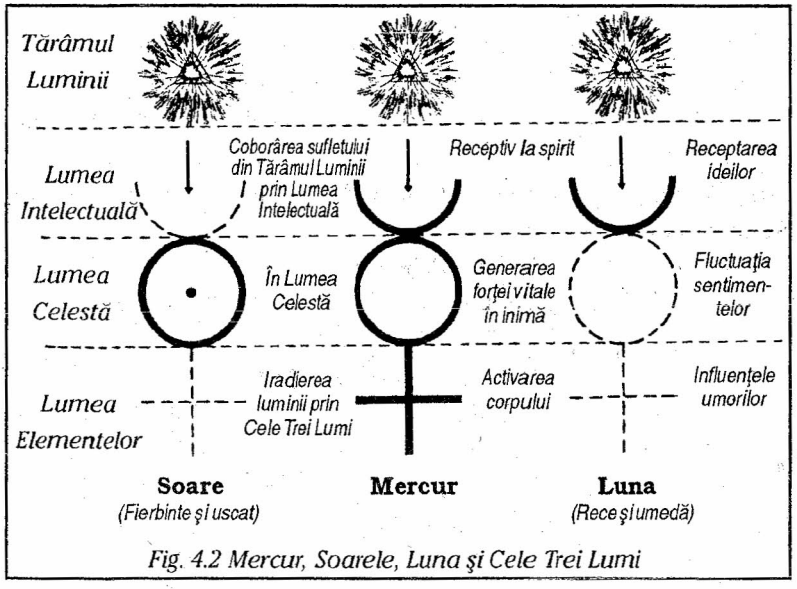

Fig. 4.2 Mercur, Soarele, Luna şi Cele Trei Lumi

Următoarele două secţiuni din „De Occulta Philosophica" a lui Agrippa ilustrează felul în care ermetismul înţelege să perceapă sufletul şi coborârea acestuia în corp. Din păcate, traducerea din latină, care datează din anul 1651, este destul de nereuşită.

„Sufletul omului este o anume lumină divină, creată după imaginea cuvântului (YHVH), cauza cauzelor şi întâiul exemplu şi substanţa lui Dumnezeu,... de asemenea, sufletul omului este alcătuit dintr-o anumită substanţă divină, este prezent, individual şi în întregime, în fiecare parte a trupului. Astfel, sufletul omului, potrivit părerii platoniştilor, imediat după ce vine de la Dumnezeu este unit cu corpul; mai înainte de toate, în timpul coborârii sale, este întrupat într-un corp celest şi aerian, care se numeşte vehiculul celest al sufletului, după alte păreri, carul sufletului; prin acest intermediar, la porunca lui Dumnezeu, care este centrul lumii, este introdus mai întâi în mijlocul inimii, care este centrul corpului omenesc, iar de acolo se răspândeşte în toate părţile şi membrele trupului".[11]

În semnul lui Mercur, prezentat în figura 4.2, cerul este vehiculul celest al sufletului, în timp ce prezenţa punctului în simbolul solar indică descinderea sufletului din Tărâmul Luminii Divine în inimă. Din interacţiunea punctului cu cercul, văzut ca parte a semnului lui Mercur, reiese ideea că lumina din suflet creează forţa vitală a corpului. Ideea a fost rezumată succint de Nicholas Culpeper:

„Spiritul vital sălăşluieşte în inimă şi de acolo se răspândeşte prin artere; şi este guvernat de influenţa Soarelui. Şi pentru corp este ceea ce reprezintă Soarele pentru Creaţie; ceea ce este inima în microcosm este Soarele în macrocosm. Pentru că aşa cum Soarele dă viaţă, lumină şi mişcare Creaţiei, tot aşa face inima în corp. De aceea poartă numele de Sol Corporis (Soarele Corpului), după cum Soarele este denumit Cor Coeli (Inima Cerului), pentru că funcţionează asemănător".[12]

Soarele de pe cer constituie sursa de lumină şi căldură, care, o dată captate prin fotosinteză de către plante, asigură în final energia necesară vieţii. În timpul verii, Soarele ajunge la zenitul ciclului său, punct ce coincide cu momentul de maximă dezvoltare a vieţii. Aşa cum Soarele este principala lumină din ceruri de care depinde viaţa

pământeană, tot aşa el simbolizează monarhii şi conducătorii de pe Pământ.

Soarele simbolizează lumina din suflet care iluminează ideile ce se nasc în mintea conştientă, dă energie voinţei în manifestările emoţionale şi, cum s-a arătat anterior, este sursa forţei vitale care impregnează corpul.

Soarele reprezintă adevărata expresie creatoare. Inspiraţia din sursa de lumină dă naştere voinţei de a acţiona. Soarele conferă o forţă fizică imensă, necesară ducerii la bun sfârşit a sarcinilor, de multe ori chiar fără efort, în pofida unei durate de timp mari. Opera rezultată este impregnată de lumină şi, cu timpul, ajunge să fie considerată o capodoperă. Recunoaşterea atrage faimă şi laude pentru creator.

Natura fierbinte şi uscată a Soarelui îl leagă de elementul Foc. În fiziologia umorală, Soarele corespunde temperamentului coleric. Fiziologia umorală va fi explicată mai pe larg în secţiunea rezervată Lunii. Lumina intensă a Soarelui poate provoca secetă şi distrugeri. De aceea, în anumite împrejurări, Soarele este considerat o planetă malefică.

Asocieri simbolice pentru Soare

Suflet, inimă, voinţă, lumină, iluminare, clarificare, putere, farmec, forţă, curaj, rege, monarh, maiestate, potentat, conducător, guvern, autoritate, dominaţie, comandă, aur, demnitate, loialitate, creativitate, originalitate, măiestrie, onoare, faimă, glorie, noroc, extravaganţă, mândrie, îngâmfare, aroganţă, vanitate, foc, căldură, energie, irascibilitate, circulaţie, masculinitate, tată, lene, neastâmpăr.

Luna (☽)

Figura 4.2 prezintă Luna în relaţie cu Cele Trei Lumi. Forma de semilună a simbolului Lunii o asociază în semnul lui Mercur cu spiritul care impregnează Lumea Intelectuală. O dată ce Soarele a creat spiritul vital, simbolizat de Mercur, Luna insuflă mişcare

spiritului, făcându-l să crească şi să descrească. Tot aşa cum mişcă apele oceanelor, Luna mişcă şi „apele vieţii".

Luna nu are lumină proprie, ci reflectă lumina Soarelui. Tot aşa, nici spiritul nu posedă lumină, ci reflectă lumina creaţiei. Din perspectiva teoriei Celor Trei Lumi, Semiluna amplasată în partea superioară a semnului lui Mercur, cu partea concavă în sus, sugerează că Luna primeşte lumina şi inspiraţia ce coboară spre Lumea Intelectuală. Imaginaţia este legată de Lună, pentru că aşa cum se mişcă apele spiritului, din Eter se formează imagini, ca răspuns la impresiile culese din Lumea Intelectuală.

Această lume vizuală subtilă este tărâmul viselor. Noaptea, după ce Soarele a apus, Luna dezvăluie o faţă mai blândă, mai estompată, a lumii din jurul nostru. Tot aşa, când dormim, când nu suntem conştienţi, întunericul interior al somnului este luminat de imagini din lumea viselor.

Reacţiile emoţionale sunt puternic influenţate de Lună. Noaptea, când apare Luna, aerul este răcoros şi umiditatea se condensează. Este motivul pentru care se consideră că are un caracter rece şi umed. Luna are o afinitate aparte cu elementul Apă, cu rece şi umed. Apa descrie în mod simbolic experienţa emoţională, deoarece Luna provoacă mareea, reflectă acumularea şi disiparea expresiei emoţionale.

Luna descrie în mod simbolic curgerea forţei vitale prin corp, împreună cu sângele şi fluidele din trup. Aceasta constituie baza fiziologiei umorale. Luna are o puternică influenţă asupra circulaţiei umorale în general. Împreună cu Venus guvernează tipul flegmatic.

Fiziologia umorală

Pentru că am amintit despre fiziologia umorală, este necesar să explicăm ce este aceasta, deoarece medicina modernă nu se mai ocupă de ea. Până în secolul al XVII-lea, medicina avea la bază ideile umorale, atribuite pentru întâia oară lui Hippocrat. Cuvântul „umoare" vine de la latinescul „humor" şi înseamnă „fluid" sau „lichid". Acest termen include nu numai fluidele corpului, ci şi forţa

vitală eterică ce circulă prin intermediul sângelui.

Toate cele patru umori sunt conţinute în sânge. Ele erau percepute simbolic şi diferenţiate cu ajutorul celor patru elemente: temperamentul sanguin (L. „sanguineous" = sângeros) corespunde Aerului, temperamentul coleric (Gr. „chole" = fiere) corespunde Focului, temperamentul melancolic (Gr. „melanchole" = bila neagră) - Pământului iar temperamentul flegmatic (Gr. „phlegma" = indiferenţă) corespunde Apei.

Fiecare umoare are propriul său temperament, caracterizat prin fierbinte şi rece, umed şi uscat.

- Coleric - fierbinte şi uscat.
- Sanguin - fierbinte şi umed.
- Flegmatic - rece şi umed.
- Melancolic - rece şi uscat.

Fiecare umoare este guvernată de o planetă. De exemplu, Soarele guvernează umoarea colerică fierbinte şi uscată.

La o persoană sănătoasă, combinaţia armonioasă a umorilor este permanent menţinută în echilibru, fapt ce permite curgerea liberă a forţei vitale sau a „aquei vitae" prin corp. În caz de boală, echilibrul umorilor se strică. În cazul în care una dintre umori predomină asupra celorlalte, se produce un dezechilibru caracteristic. Umoarea poate fi identificată după simptomele pe care le provoacă, fie că sunt fierbinţi sau reci, uscate sau umede. „Recele obişnuit" este în mod clasic o condiţie flegmatică ce ar putea fi caracterizată mai exact drept rece şi umedă.

Obiectivul terapeutic al fiziologiei umorale constă în a contracara umoarea predominantă şi a restabili astfel echilibrul în sânge. De exemplu, febra este o condiţie fierbinte şi uscată, împotriva căreia se administrează medicamente care răcesc şi umezesc. Una dintre plantele deosebit de eficiente în combaterea febrei este salcia, considerată de botaniştii antici ca având o natură lunară rece şi umedă.

Luna, cu influenţa sa asupra Eterului, din care s-au născut cele

patru elemente, a fost descrisă ca Mama Universală, corespondenta Soarelui - Tatăl Universal.

Aceste idei sunt dezvoltate în continuare în **„Monas Hieroglyphica"** a lui Dee. Semiluna nu mai este dispusă deasupra Cercului, ca în simbolul lui Mercur, ci se suprapune pe Cercul sufletului, în timp ce punctul este amplasat în centrul său. Punctul suplimentar formează simbolul Soarelui, în timp ce cele două simboluri suprapuse trasează conturul unei „vesica piscis". Forma eliptică a „vesicăi piscis" sugerează o vulvă şi reprezintă simbolul fertilităţii Mamei Universale, care a dat naştere materiei.

Acum se poate vedea că punctul - simbolul luminii sufletului - a trecut prin această vulvă cosmică în drumul lui descendent spre lumea materială („Mater" - mamă). Astfel, prin unirea părinţilor universali se prefigurează încarnarea simbolică a unui suflet. Dee menţionează, de asemenea, că punctul poate reprezenta Pământul, în jurul căruia gravitează Soarele, Luna şi planetele, văzut din perspectivă geocentrică.

Asocieri simbolice pentru Lună

Receptivitate, intuiţie, premoniţie, vizualizare, reflecţie, spirit, imaginaţie, imagini, vise, viziune, psihic, fantezie, mit, halucinaţie, iluzie, nebunie, emoţii, impulsuri, simţăminte, toane, ambianţă, sensibilitate, devotament, sanctitate, tristeţe, mamă, feminitate, fertilitate, dădacă, afecţiune, protecţie, moliciune, apă, dispoziţie, indiferenţă, fluide, lapte, ritm, valuri, puls, cicluri, nehotărâre, argint, pasivitate, nocturn, subconştient.

Saturn (♄)

Semnul lui Saturn, prezentat în figura 4.3, este compus din Crucea materiei, dispusă deasupra Semilunii spiritului, ceea ce arată preferinţa pentru materie, în detrimentul spiritului. Când semnul este proiectat pe simbolul inversat al lui Mercur (definit în ilustraţie printr-o linie punctată), se desprinde semnificaţia sa mai profundă.

Semiluna aminteşte de simbolul lunar, corelat cu elementul

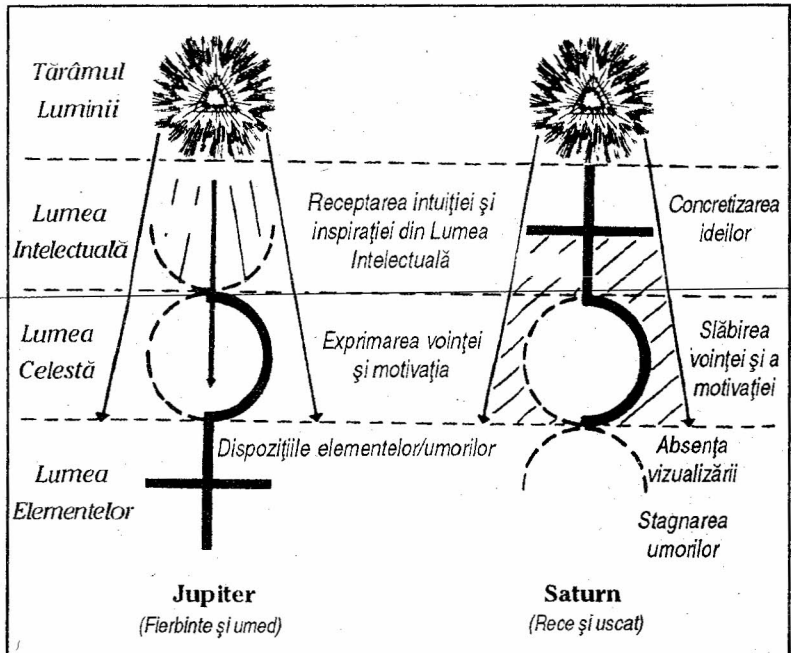

Fig. 4.3 Saturn, Jupiter și Cele Trei Lumi

Apă (cum s-a arătat în secțiunea dedicată Lunii), iar în acest caz Crucea materiei este dispusă între Lumina Creației și Apele Spiritului. În lipsa luminii de pe tărâmul Creației Apele Spiritului îngheață. Saturn este rece și uscat și are afinități cu elementul Pământ.

Saturn predomină iarna. În lipsa căldurii și luminii Soarelui, apa îngheață și frunzele se scutură. Noaptea, când dă primul îngheț, „coasa secerătorului" taie vegetația, lăsând pământul gol. Vitalitatea naturii se retrage în sol și se concentrează în rădăcini. Formele de viață efemere, care nu dispun de forța pământului pentru a le proteja, pier.

În interiorul corpului, Saturn asigură robustețea scheletului, pe care sunt structurate țesuturile. În trupul viu, oasele reprezintă niște structuri extrem de dinamice care se formează continuu, dar în același timp se și macină. Când omul este țintuit la pat, fără presiunea exercitată de forța gravitațională (guvernată de asemenea

de Saturn) asupra sistemului osos, acesta devine mai fragil, predispus la fracturi. După moarte, când dispare vitalitatea din corp, ţesuturile putrezesc, însă oasele rezistă mai mult (Pământ).

Fiind amplasată în semnul inversat al lui Mercur, Crucea materiei este proiectată în Lumea Intelectuală sau pe tărâmul mental. De aceea, planeta este asociată cu împletirea ideilor în structuri solide, teorii, legi şi ramuri ale ştiinţei - care cu timpul pot fi acceptate orbeşte drept dogme.

Densitatea ideilor pe care le creează Crucea materiei în Lumea Intelectuală împiedică lumina să ajungă la Lumea Celestă şi la Lumea Elementelor. Deseori, inima se strânge de frică şi sufletul se cufundă în beznă. Semiluna lasă Cercul sufletului incomplet (cum arată linia punctată din ilustraţie). Vitalitatea corpului scade, apar boli cronice (Chronos este echivalentul grecesc pentru Saturn) care în cele din urmă conduc la moarte.

Caracterul rece şi uscat al lui Saturn îl identifică cu temperamentul melancolic, descris mai înainte drept „sedimentul sângelui". În contextul fiziologiei moderne, acesta poate fi echivalent cu mecanismul de coagulare a sângelui. Deşi în mod normal este un mecanism vital care împiedică, în caz de rănire, scurgerea sângelui din organism, formarea cheagurilor de sânge în vase perturbă irigarea organelor vitale. Acest lucru poate conduce la disfuncţionalităţi ale organului respectiv, chiar la moarte, în numai câteva minute. În mitologie, Saturn este Cavalerul Morţii.

Faptul că Lumina nu ajunge în contact cu Semiluna simbolizează blocarea părţii vizuale receptive a minţii. Saturn blochează receptivitatea lumii spirituale.

Asocieri simbolice pentru Saturn

Concentrare, condensare, materie, întuneric, disciplină, hotărâre, durată, plan, răspundere, restricţie, control, metodă, procedură, îndoctrinare, condiţionare, reprimare, prohibiţie, ştiinţă, lege, logică, reglementare, instituţie, răbdare, îndurare, solitudine, izolare, deficienţă, severitate, frică, precauţie, ezitare, egoism, ostracizare, timp, clădire, structură, închisoare, pesimism, depresiune, melancolie, tristeţe, gheaţă, schelet, piele, dinţi, indispoziţie, apatie, răceală, plictiseală, decadenţă, moarte.

Jupiter (♃)

Simbolul lui Jupiter, prezentat în figura 4.3, este inversul simbolului lui Saturn; aici Semiluna spiritului este localizată deasupra Crucii materiei, indicând superioritatea spiritului faţă de materie. Semiluna funcţionează ca un receptacul pentru Lumea Intelectuală, aspirând inspiraţia în Lumea Intelectuală sau în Lumea Elementelor. Semiluna aşezată peste Crucea materiei permite luminii Creaţiei să încălzească Apele Spiritului. Jupiter este fierbinte şi umed şi are afinităţi cu elementul Aer. Atunci când este încălzită, apa se dilată şi se evaporă. Creşterea în volum se datorează influenţei lui Jupiter.

La nivelul organismului uman, Jupiter guvernează, de regulă, plămânii. Cu fiecare inspiraţie, cavitatea toracică îşi măreşte volumul, aerul pătrunde în plămâni şi se răspândeşte în sânge (Saturn guvernează expiraţia). Condensarea aerului cald şi umed pe suprafaţa unei oglinzi ţinute în faţa nasului este un semn de viaţă. Când omul este mort, aerul nu se condensează.

Jupiter coordonează umoarea sanguină, cea mai importantă umoare a sângelui, care le înglobează pe celelalte trei. Acest fluid se află în ficat - cel mai mare organ din corp -, care asigură păstrarea echilibrului între umorile din sânge. Fiziologia modernă recunoaşte că funcţia ficatului este reflectată cu precizie de compoziţia biochimică a sângelui. Jupiter veghează ca umoarea sanguină să aibă compoziţia corespunzătoare, formată din cele trei fluide constituente - coleric, flegmatic şi melancolic - favorizând astfel curgerea forţei vitale prin corp şi întreţinând sănătatea.

În mitologie, Jupiter este un zeu care sălăşluieşte în ceruri şi care este conducătorul tuturor celorlalţi zei din Panteon. Când se mânie, azvârle cu fulgere spre Pământ. Vremea umedă, caldă, înăbuşitoare care precede declanşarea furtunii este un semn al furiei lui Jupiter. Fulgerele curăţă aerul, înlătură tensiunea şi restabilesc echilibrul în atmosferă.

În Roma antică, locul în care lovea fulgerul era considerat imediat sacru şi acolo se construia un templu în cinstea lui Jupiter.

Aceasta este o dovadă a modului în care Jupiter atrage lumea spirituală jos, pe Pământ.

Faţă de simbolul lui Mercur, Crucea materiei este ancorată ferm în Lumea Elementelor, în timp ce Semiluna este prezentată ca trăgând în jos Apele Spiritului. Când forţa vitală se găseşte în armonie cu lumea materială totul creşte, se extinde, se vindecă şi se regenerează.

Deschiderea sufletului în faţa intuiţiei care vine din Lumea Intelectuală determină expansiunea idealurilor şi aspiraţiilor. Orizonturile mai largi creează o stare de entuziasm şi optimism şi voinţa aspiră spre ţeluri noi.

Asocieri simbolice pentru Jupiter

Ponderare, dreptate, judecată, echitate, ambiţie, expresie, spirit întreprinzător, iniţiativă, scop, aspiraţie, speranţă, dorinţă, expansiune, religie, preoţie, credinţă, încredere, fidelitate, spiritualitate, profeţie, filozofie, eliberare, optimism, bucurie, plăcere, altruism, generozitate, caritate, largheţe, privilegiu, compasiune, graţie, milă, clemenţă, toleranţă, modestie, umilinţă, vanitate, ostentaţie, lăcomie, desfrânare, evaporare, plămâni, ficat, sanguin, fulger.

Venus (♀)

Faţă de Cele Trei Lumi, simbolul lui Venus (figura 4.4) este compus din Cercul sufletului unit cu Crucea materiei. Cercul întruchipează forţa vitală generată de Soare, astfel semnul descrie atragerea forţelor vitale în Lumea materială sau a Elementelor. Venus simbolizează mama şi se identifică cu energia creatoare a naturii care răbufneşte în fiecare primăvară.

În mitologie, Venus este zeiţa dragostei. Fecundarea unui ovul în urma unui act sexual duce la apariţia unui nou suflet, încarnat într-o formă materială. După nouă luni de gestaţie în uter, guvernat de asemenea de Venus, sufletul părăseşte lumea sa umedă, înveşmântat într-un nou înveliş material.

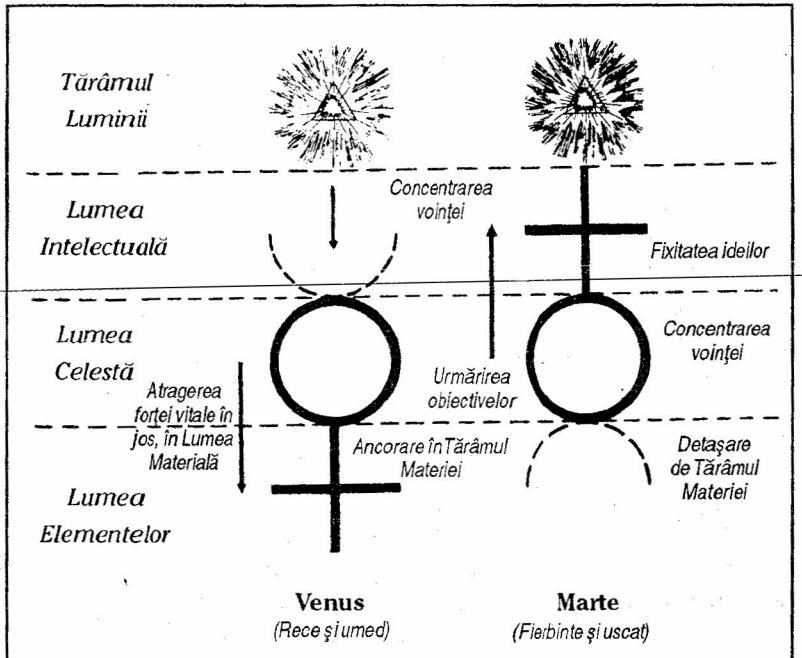

Fig. 4.4 Venus, Marte şi Cele Trei Lumi

Din simbolul lui Venus se vede că forţa vitală este atrasă departe de Tărâmul Luminii. De aici rezultă că Venus se caracterizează prin răceală şi umezeală şi are afinităţi cu elementul Apă.

În corpul omenesc, Venus guvernează, împreună cu Luna, umoarea flegmatică - plasma care se află în compoziţia sângelui. Această umoare îşi are locaşul în plămâni. Toate secreţiile care sunt în esenţă exudate de plasmă, ca lacrimile, transpiraţia şi urina, sunt coordonate de Venus. La fel şi rinichii, care filtrează sângele, formând urina şi circuitul sanguin în tot corpul - circulaţia „venoasă".

Comparativ cu simbolul lui Mercur, cel al lui Venus nu prezintă Semiluna în partea superioară, sugerând că dragostei lui Venus îi lipseşte înţelepciunea care emană din Lumea Intelectuală. Deseori, dragostea este descrisă ca fiind „oarbă"; de aceea Cupidon apare în ilustraţii cu ochii legaţi, trăgând cu arcul săgeţile care aduc iubirea.

Dragostea aduce cu sine un anumit sens al valorii, de aceea

Venus este corelat mai ales cu obiecte materiale care sunt iubite şi venerate pentru frumuseţea lor. Legăturile de dragoste unesc oamenii în armonie şi cooperare. În familie, dragostea dă siguranţă copiilor şi îi ajută să-şi dezvolte individualitatea. De asemenea, dragostea favorizează instaurarea siguranţei materiale într-un cămin.

Venus domină de asemenea hrana, din care îşi trage energia corpul omenesc. Din substanţa alimentelor se formează ţesuturi noi şi se regenerează altele.

Iniţial, filozofia a fost un demers venusian, cuvântul provenind din grecesul „phileo", care înseamnă „dragoste", şi „Sophia", numele zeiţei înţelepciunii - înţelesul este deci „dragostea Sophiei". Acest sens reiese limpede din modul în care s-a referit Culpeper la filozofie.

„Să ne amintim că filozofii antici urmau Natura şi o studiau sub toate aspectele ei, nimic mai mult. Ştiau că Natura se manifestă limpede în actul procreării omului, supus propriilor sale legi şi norme, şi erau mulţumiţi de simplitatea Naturii, descoperind lucruri care scapă percepţiei alchimiştilor moderni."[13]

Asocieri simbolice pentru Venus

Dragoste, amor, pasiune, strălucire, ataşament, afecţiune, unire, căsătorie, emoţie, sentiment, bucurie, plăcere, amuzament, flirt, farmec, tranchilitate, dulceaţă, seninătate, graţie, bunătate, noroc, prosperitate, bani, daruri, senzualitate, lascivitate, incest, adulter, trândăvie, filozofie, muzică, armonie, artă, frumuseţe, materie, apă, nepăsare, vene, rinichi, nocturn, alimente, spermă, feminitate, mamă.

Marte (♂)

În timpurile moderne, semnul lui Marte a suferit schimbări faţă de aspectul său iniţial, unde Crucea materiei apărea deasupra Cercului sufletului. Se vede limpede că acest simbol este opus celui al lui Venus.

În figura 4.4 se observă Marte în contextul relaţiei sale cu Cele

Trei Lumi. Crucea materiei este ridicată, indicând proiecţia celor patru elemente în Lumea Intelectuală. Forţa vitală a sufletului este îndreptată către tărâmul ideilor. Ascensiunea forţei vitale o apropie de Tărâmul Luminii. De aceea Marte are o natură fierbinte şi uscată şi prezintă afinităţi cu elementul Foc.

Prezenţa Crucii în Lumea Intelectuală creează scopuri şi idei precise. Concentrarea forţei vitale asupra Lumii Intelectuale generează voinţa de a urmări aceste obiective. În mitologie, Marte este zeul războiului; sub influenţa domniei lui Marte ideile sunt impuse în mod forţat asupra altora. În epoca contemporană, folosirea unui cârlig ascuţit, în locul crucii, sugerează simbolic tăişul armelor albe, al suliţelor ş.a.m.d., în timp ce relaţia cu Focul simbolizează energia care instigă la folosirea lor şi la producerea distrugerilor devastatoare. Marte simbolizează furia.

Crucea materiei nu este ferm ancorată în Lumea Elementelor, ca în cazul semnului venusian; în schimb, proiectarea sa în Lumea Intelectuală sugerează transformarea radicală a Lumii Elementelor. Să ne gândim la consecinţele războaielor. Marte are o mare putere de schimbare. Cunoaşterea marţiană duce lipsă de inspiraţie, în schimb ideile sale sunt bazate pe experienţă practică şi observaţii empirice. Cunoaşterea cu caracter mistic sau intuitiv este în general ocolită cu vehemenţă sau susţinută dogmatic.

Înlăuntrul corpului, influenţa fierbinte şi uscată a lui Marte este legată de umoarea colerică sau de fierea galbenă - partea de Foc a sângelui. Fiziologia contemporană corelează acest element cu globulele roşii. Acestea transportă oxigen de la plămâni spre ţesuturi, permiţând celulelor să „ardă" zahărul din sânge şi să genereze energie. Tradiţia îl identifică pe Marte cu fierul (folosit la făurirea armelor). Principala moleculă din globulele roşii, care asigură transportul oxigenului, poartă denumirea de hemoglobină. Structura moleculară a acesteia conţine fier. Dacă hemoglobina se combină cu oxigenul, formând oxihemoglobina, sângele capătă o culoare purpurie. Marte este „planeta roşie" de pe bolta cerească. Pe de altă parte, când hemoglobina eliberează oxigenul sângele îşi recapătă culoarea roşu închis, care împrumută pielii o nuanţă albăstruie.

Datorită acestei tente albăstrui, Venus a fost legată de circulaţia sângelui, de unde şi denumirea „circulaţie venoasă". Venus este „planeta albastră".

Legătura simbolică dintre Marte şi energie se manifestă dramatic în cazul anemiei. Anemia este o boală datorată numărului redus de globule roşii în sânge, provocată deseori de lipsa de fier. Principalele simptome sunt oboseala şi apatia, însoţite de scăderea rezistenţei şi a vitalităţii.

Umoarea colerică sau bila galbenă, în fiziologia umorală, îşi are locaşul în vezica biliară. Culoarea galbenă a bilei este provocată de elementele de descompunere ale hemoglobinei, ca rezultat al distrugerii globulelor roşii.

Marte guvernează muşchii. Când aceştia se contractă, energia se transformă în acţiune care pune în mişcare corpul. În cursul acestui proces se produce căldură, care menţine temperatura corpului.

Marte guvernează de asemenea organele sexuale masculine. Direcţia ascendentă a simbolului lui Marte sugerează ejacularea lichidului seminal. Marte este corelat cu febra, în timpul căreia se produce un exces de căldură în corp; mai presus de toate este corelat cu bolile acute (L. „acutus" = ascuţit) cu durată scurtă.

Asocieri simbolice pentru Marte

Putere, energie, forţă, dinamism, schimbare, propulsie, „esprit de corps", lovitură, vigoare, tărie, virilitate, violenţă, brutalitate, viol, crimă, agresiune, atac, beligeranţă, rezistenţă, soldaţi, acţiune, luptă, execuţie, galanterie, vitejie, laşitate, dorinţă, foame, desfrâu, obscenitate, încăpăţânare, furie, animozitate, ceartă, neplăcere, pretenţie, neînţelegere, sport, muşchi, penis, masculinitate, bilă, fiere, febră, impetuozitate, operaţie.

Aşa cum s-a arătat deja, fiecare planetă are o anumită afinitate cu un element. Totuşi, prin natura sa, fiecare planetă are influenţă asupra tuturor celor patru elemente. În tabelul 4.5 se prezintă pe scurt cele de mai sus.

Simbolismul planetar prezentat în figura 4.5 va fi aplicat în secţiunea dedicată liniilor palmare şi va fi folosit pentru a facilita descifrare a semnificaţiei falangelor. Acest lucru va fi explicat în partea a 2-a a cărţii de faţă.

Figura 4.5. Tabelul compatibilităţii elementelor

Planeta	**Elementul**			
	Pământ	**Aer**	**Apă**	**Foc**
Saturn	întăreşte	limitează	îngheaţă	suprimă
Jupiter	slăbeşte	extinde	topeşte	exprimă
Soare	usucă	activează	vaporă	intensifică
Luna	înmoaie	înnorează	mişcă	umezeşte
Marte	arde	înfierbântă	fierbe	întăreşte
Venus	înmoaie	umezeşte	răceşte	stinge

Capitolul 5

Planetele transsaturniene sau planetele din exterior

După secolul al XVII-lea, chiromanţia a intrat în declin; de atunci, astronomii au mai descoperit încă trei planete - Uranus, Neptun şi Pluto. Semnificaţia lor simbolică a fost repede sesizată de astrologi, dar nu şi de chiromanţi - ceea ce reflectă probabil cât de stagnantă a devenit ştiinţa chiromanţiei în ultimele trei secole. În capitolul 12, simbolismul celor trei planete exterioare va fi folosit la interpretarea câtorva linii din palmă, mai puţin înţelese până acum.

Astrologii au elaborat un bagaj substanţial de informaţii legate de aceste simboluri. Acest lucru s-a făcut în mare parte prin marcarea principalelor evenimente care s-au petrecut în lume, în toate sferele vieţii, în perioada în care au fost descoperite cele trei planete şi după aceea. Din motive chiromantice, această secţiune se va limita intenţionat la descoperirile ştiinţifice şi la evoluţia lor în perioada respectivă, deoarece ascensiunea „gândirii ştiinţifice" a contribuit la declinul înţelegerii simbolisticii şi la cel al chiromanţiei. Totuşi, când ideile ştiinţifice sunt privite din punct de vedere simbolic, reiese clar cât de valabilă rămâne cunoaşterea simbolurilor. În loc să demonstreze „triumful raţiunii asupra superstiţiei", arată modul în care cunoaşterea simbolurilor poate fi folosită împreună cu ideile ştiinţifice.

Uranus (♅)

Planeta Uranus a fost descoperită la 13 martie 1781 de către William Herschel (1738-1822), în timp ce acesta privea cerul prin

telescop. Această descoperire a avut un impact extraordinar asupra bagajului de cunoştinţe simbolice legate de sistemul tradiţional al celor şapte planete (Soarele figurând ca una dintre planete). Claritatea acestui sistem de corespondenţe, în care planetele de „deasupra" erau văzute ca având mare influenţă asupra elementelor de „dedesubt", a fost aparent serios tulburată de descoperirea noii planete.

Până la acea dată, Saturn a fost cea mai îndepărtată planetă vizibilă, definind astfel hotarele cunoaşterii simbolice. Descoperirea lui Uranus a subminat categoric şi în totalitate ideile formulate de-a lungul secolelor, începând cu antichitatea. Uranus este legat simbolic de scânteile de intuiţie care ţâşnesc din noile descoperiri, invenţii şi inovaţii ce au consecinţe cu mare răsunet pe plan economic, social şi politic. Ideile abrupte, iconoclastice ale lui Uranus provoacă schimbări radicale. Uranus simbolizează căutarea înverşunată a adevărului şi descoperirea principiilor care se ascund în spatele convenţiilor oarbe. Acest mod de analiză s-a aflat la baza dezvoltării gândirii ştiinţifice moderne, care, la vremea descoperirii planetei Uranus, a început să scruteze din ce în ce mai atent natura materiei.

Schimbările ştiinţifice survenite pe timpul descoperirii planetei Uranus ilustrează natura simbolică şi energia acesteia. Nivelul gândirii ştiinţifice, cu o sută de ani înainte de descoperirea aceasta, este ilustrat de lucrarea lui Robert Boyle „Chimistul sceptic" (1661). În această lucrare, Boyle (1627-1691), considerat unul dintre fondatorii chimiei moderne, aduce o critică aspră ideii celor patru elemente - Pământ, Apă, Aer şi Foc -, precum şi celor trei principii filozofice - Sare, Sulf şi Mercur. El îşi motivează dubiile prin imposibilitatea de a echivala descoperirile de laborator cu filozofia elementelor. Pe parcursul întregii lucrări el se limitează la a interpreta ad litteram elementele, nu şi din punct de vedere simbolic. Aceasta reiese din pasajul în care spune că se îndoieşte că:

„din amestecul celor patru elemente peripatetice (Aristoteliene) nu poate rezulta altceva decât o varietate de corpuri compuse, lipsită de valoare."[14]

Boyle recomandă în special folosirea Focului la analiza

diferitelor substanţe. Apoi dă ca exemplu mai multe schimbări produse prin încălzirea diferitelor substanţe, care nu pot fi explicate cu ajutorul substanţelor ce conţin cele patru elemente ori prin intermediul principiilor filozofice. Boyle compară numărul de substanţe formate cu ajutorul Focului cu numărul elementelor şi principiilor, încercând astfel să le nege valabilitatea. În încheierea lucrării ajunge la concluzia că experimentul său:

„dovedeşte că aceste substanţe distincte pe care chimiştii nu le pot obţine din corpuri compuse, prin simpla distilare, nu sunt pure şi nici destul de simple ca să merite denumirea de elemente ori principii."[15]

Respingând valabilitatea elementelor, Boyle neagă dogmatic ideile filozofice şi metafizice care se bazează pe ele. Dat fiind că Boyle era un om foarte credincios şi interesat de astrologie[16], această critică adusă elementelor şi ideilor filozofice a constituit o schimbare radicală de atitudine. Poate că nu este lipsit de importanţă faptul că lucrarea lui Boyle a fost scrisă imediat după Restauraţie, în anul 1661, şi deci reflectă aceleaşi presiuni politice ale cenzurii care au condus la declinul astrologiei şi al chiromanţiei.

În locul celor patru elemente, Boyle a definit un element chimic ca fiind o substanţă imposibil de descompus în constituenţi mai simpli.

„Deci, ca unul din chimiştii care vorbesc conform principiilor lor, eu înţeleg prin elemente nişte corpuri primitive şi simple, sau fără absolut nici o impuritate; care, nefiind făcute din nici un alt corp, constituie ingredientele din care se compun toate corpurile perfect amestecate şi în care se pot descompune".[17]

Din punct de vedere simbolic, această definiţie reprezintă o părere extrem de saturniană şi materialistă asupra a ceea ce poate fi exprimat şi înţeles prin „elemente". Din păcate, deşi a ajuns la această definiţie, Boyle nu a fost capabil să întocmească un tabel al elementelor chimice atât timp cât a trăit.

Era o epocă în care chimiştii cheltuiau multă energie cu experimentarea arderii diferitelor metale şi cu cercetarea naturii gazelor. În ciuda eforturilor depuse în laboratoare, gândirea ştiinţifică

se găsea într-un „vid". Suprimarea cunoaşterii metafizice a dus la stagnarea procesului de înţelegere a elementelor. Filozofii se străduiau să înţeleagă şi să explice lumea fizică doar prin interpretarea literală a elementelor, care, după toate aparenţele, s-a dovedit deficitară.

Această situaţie a durat până în anul 1787, când chimistul francez Antoine Lavoisier (1743-1794) a sesizat ce era necesar pentru înţelegerea arderii şi s-a angajat în mod pragmatic să demonstreze adevărul descoperirilor sale.

Cea mai renumită experienţă a lui Lavoisier a constat în încălzirea mercurului lichid într-o retortă, în prezenţa unei anumite cantităţi de aer. Metalul încălzit s-a combinat cu oxigenul din aer, formând oxid de mercur de culoare roşie. Printr-un alt experiment, Lavoisier a descoperit că reîncălzind uşor oxidul de mercur, acesta s-a transformat din nou în metal lichid, eliberând un volum de gaz egal cu cel pe care-l preluase din aer.

Pe baza diferitelor experienţe, Lavoisier a ajuns la concluzia că aerul este compus din două gaze principale. În primul rând, era partea activă care susţinea arderea şi se combina cu metalele încălzite. În plus, această componentă întreţinea viaţa prin respiraţie. În al doilea rând, era partea pasivă, care nu participa la modificările produse prin ardere şi nu menţinea viaţa. Consecinţa acestor analize şi experimentări a fost aceea că Aerul a încetat să mai fie considerat un element, aşa cum îl definise Boyle, din moment ce putea fi descompus în doi constituenţi distincţi.

Din perspectivă simbolică, este foarte interesant că Lavoisier a făcut această descoperire folosind mercur, metalul guvernat tradiţional de Mercur - zeul cunoaşterii ermetice; de fapt, fenomenul de ardere (arderea Focului în Aer) trebuie să conducă la noi idei care să ţâşnească în timpul străduaniei de a înţelege natura materiei.

În anul 1766, filozoful englez Henry Cavendish a descoperit un gaz, pe care l-a botezat „aer inflamabil", care se elibera în momentul în care se picura pe zinc acid sulfuric diluat. În anul 1781 (anul descoperirii planetei Uranus) a ars gazul în prezenţa aerului, formând apa. În anul 1783, Lavoisier a repetat experimentul şi a denumit gazul

„hidrogen", după cuvântul grecesc tradus prin „producător de apă". Astfel s-a descoperit că Apa nu mai putea fi considerată un element.

Aşa se face că la zece ani după descoperirea lui Uranus, Apa şi Aerul nu mai puteau fi considerate elemente. S-a constatat că Apa este compusă din hidrogen plus oxigen, iar Aerul conţine oxigen plus azot. După definiţia lui Boyle nu mai erau considerate elemente, din moment ce puteau fi descompuse în constituente mai simple. O dată cu descoperirea elementelor chimice care susţineau teoria lui Boyle, teoria elementelor nu mai avea nici o bază fizică şi, prin urmare, a început să decadă vertiginos.

Acest declin a dus la prăbuşirea teoriei Celor Trei Lumi şi a tuturor ideilor metafizice legate de aceasta. Îmbinarea acestor descoperiri cu cenzura reînnoită impusă în perioada Restauraţiei de Breasla Papetarilor a avut un impact cultural extraordinar. Această distrugere din temelii a cunoaşterii tradiţionale ilustrează pregnant energia lui Uranus.

Sub influenţa lui Uranus materia era văzută ca existând de sine stătătoare. Orice explicaţie metafizică a lumii materiale era respinsă cu înverşunare. Oamenii de ştiinţă căutau să explice materia doar sub aspectul componentelor sale.

Concomitent cu aceste cuceriri ale chimiei, s-au făcut progrese şi în domeniul electricităţii. În anul 1746, Benjamin Franklin (1706-1790), americanul devenit celebru prin faptul că a înălţat un zmeu în plină furtună, a descris natura sarcinilor pozitive şi a celor negative din curentul electric. În perioada descoperirii lui Uranus, Luigi Galvani (1739-1798), fiziolog italian, a pus în evidenţă diferenţa de potenţial ce se produce la contactul dintre două metale diferite şi a demonstrat influenţa fenomenelor electrice asupra ţesuturilor vii.

Chimistul englez Sir Humphrey Davy (1778-1829) a folosit bateria, inventată în anul 1796 de A. Volta, la experimentarea electrolizei (descompunerea substanţelor cu ajutorul curentului electric). În anul 1807, Davy a izolat sodiul şi potasiul din carbonatul de sodiu, respectiv din carbonatul de potasiu. Ca o concluzie a muncii sale, Davy a postulat faptul că afinitatea chimică dintre atomi

este un fenomen electric. Astfel, sub influenţa lui Uranus, electricitatea a fost folosită la cercetarea lumii materiale.

Recent, fiziologii au descoperit că ionii de sodiu şi de potasiu sunt indispensabili pentru transmiterea impulsurilor nervoase. Prin urmare, funcţionarea sistemului nervos poate fi legată de Uranus.

Electricitatea şi toate tehnologiile bazate pe acest fenomen sunt guvernate de Uranus. Simbolul oarecum nevonvenţional al lui Uranus include un „H" - iniţiala descoperitorului său, William Herschel (vezi figura 5.1). A fost comparat, pe bună dreptate, cu o antenă TV! Rolul pe care îl joacă în prezent electronica în domeniile tradiţionale guvernate de Mercur, ca medicina, comunicaţiile şi comerţul, este enorm. În consecinţă, influenţele lui Uranus şi Mercur se suprapun evident. Să luăm spre exemplu un fax - este guvernat de Mercur, stăpânul tradiţional al documentelor, ori de Uranus, cel care guvernează invenţiile electronice?

La scară globală, modul în care funcţionează în prezent mass-media prin intermediul sateliţilor a unit lumea civilizată ca un sistem nervos electronic gigant, transmiţând informaţii, ştiri şi emisiuni de divertisment şi contribuind astfel la făurirea conştiinţei umanităţii.

În simbolul lui Uranus, prezentat în figura 5.1, Crucea materiei este aşezată deasupra Cercului sufletului, proiectată în Lumea Intelectuală. Astfel se sugerează concentrarea unui volum foarte mare de energie asupra cunoaşterii lumii materiale. Crucea materiei îşi are rădăcinile în Lumea Elementelor, ceea ce simbolizează transformarea radicală a cunoaşterii elementelor. Crucea din simbolul lui Uranus este şi mai mult individualizată prin asemănarea cu litera „H", indicând redefinirea elementelor chimice. În ştiinţă, materia nu mai este înrădăcinată în natură, ci are o dimensiune abstractă, în domeniul teoriei. Ca şi semnul lui Marte, cel al lui Uranus evidenţiază orientarea voinţei în sus, către tărâmul ideilor. Crucea materiei, care tinde în sus, spre Tărâmul Luminii, îi conferă un temperament fierbinte şi uscat şi sugerează o afinitate cu elementul Foc. Focul descrie zelul cu care oamenii de ştiinţă au analizat lumea materială şi au descompus-o în particulele constituente, asemenea

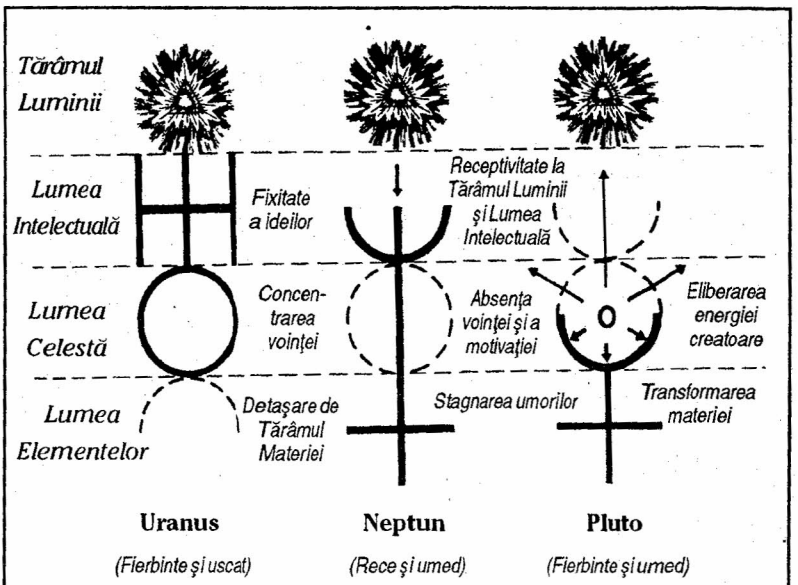

Fig. 5.1 Uranus, Neptun, Pluto şi Cele Trei Lumi

flăcărilor care muşcă dintr-o bucată de lemn şi o transformă în cenuşă.

Asocieri simbolice pentru Uranus

Intuiţie, introspecţie, descoperire, revelaţie, percepţie, detectare, cercetare, investigaţie, experimentare, observare, explicaţie, ipoteză, analiză, progres, invenţie, inovaţie, revoluţie, iconoclast, eretic, ştiinţă, electricitate, tehnologie, calcul, presă.

Neptun (♆)

Spre deosebire de Uranus, a cărui descoperire nu lasă loc de îndoială, cea a lui Neptun a creat multe controverse, punându-se sub semnul întrebării însăşi existenţa sa. Uşoarele perturbaţii remarcate pe orbita lui Uranus au fost atribuite atracţiei gravitaţionale a altei planete. Poziţia astrului a fost identificată de astronomii Adams

şi Leverrier, ambii ajungând în mod individual la aceeaşi concluzie. (Sincronizarea descoperirilor ştiinţifice este o trăsătură generală a erei neptuniene). Astronomul englez John Couch Adams (1819-1892) se ocupa de neregularităţile deplasării planetei Uranus, reuşind ca până în octombrie 1845 să-şi definitiveze cercetările; cu această ocazie a izbutit să determine poziţia planetei. Cu toate că a comunicat rezultatele investigaţiilor sale astronomului Curţii Regale, George Biddell Airy, acestea nu au fost făcute publice.

Astronomul francez Urbain Jean Joseph Leverrier (1811-1877), care s-a ocupat şi el de studierea traiectoriei planetei Uranus, a publicat rezultatele calculelor sale în iunie 1846. Diferenţa dintre rezultatul obţinut de Leverrier şi cel obţinut de Adams a fost de numai 1°. În cele din urmă, Neptun a fost descoperit la 23 septembrie 1846 de Johann Galle din Berlin, în imediata vecinătate a punctului calculat de Leverrier. Deoarece lucrarea lui Adams nu a fost niciodată dată publicităţii, acesta nu a fost recunoscut drept descoperitor al planetei Neptun decât mult mai târziu. Cu timpul, Neptun a început să fie asociat cu ideea de confuzie şi decepţie.

Simbolul lui Neptun, prezentat în figura 5.1, este format din Crucea materiei, proiectată în sus şi străpungând Semiluna spiritului. Forma rezultată, cea de trident, sugerează relaţia dintre spirit şi materie. Este locul în care imaginaţia şi visul se intersectează cu lumea materială.

În lumea ştiinţelor, descoperirea planetei Neptun a coincis cu începuturile folosirii anesteziei. La patru ani după descoperirea sa, au fost identificate o serie de substanţe cu certe efecte anestezice: oxidul azotos, în 1844, eterul, în 1846, cloroformul, în 1847, şi clorura de etil, în 1848. Descoperirea anesteziei a reprezentat o cucerire importantă în chirurgie, deoarece înlăturarea durerii permitea folosirea unor proceduri mai avansate. Sub influenţa anestezicului, pacientul îşi pierde cunoştinţa, care este împinsă în lumea spirituală şi este disociată de trup, permiţând chirurgului să pătrundă în profunzimea ţesuturilor şi organelor corpului fără ca pacientul să simtă durerea.

În anul 1853, fiziologul francez François Magendie (1783-1855)

a injectat în sângele unui pacient un extract din opiu. Sub acţiunea substanţei, activitatea creierului a încetat, pacientul a căzut într-un somn adânc iar organismul a manifestat o insensibilitate accentuată la durere. S-a constatat că acest efect al opiului se datora concentraţiei ridicate de morfină. (L. „morphina" - de la „Morpheus", zeul somnului). Opiul este un exudat răşinos al speciei de mac „Papaver somniferum", o plantă legată simbolic de Lună.

Tot în anul 1853, o altă descoperire neptuniană a permis injectarea opiului. Alexander Wood a inventat seringa hipodermică. Pielea, guvernată în mod tradiţional de Saturn, constituie o barieră de protecţie a corpului care separă ceea ce este vizibil de ceea ce este invizibil. Din punct de vedere simbolic, pare firesc ca o invenţie transsaturniană să poată penetra pielea, ajungând la umorile sau fluidele corpului. Dacă ne reamintim că Luna guvernează umorile sau fluidele corpului în general, suliţa centrală din tridentul ce-l simbolizează pe Neptun poate fi asemănată cu un ac care penetrează Semiluna. Crucea materiei formează mânerele de pe cele două părţi ale seringii şi vârful pistonului. Obţinem astfel imaginea unei seringi care injectează serul în sânge.

Anestezia ilustrează o calitate neptuniană importantă - respectiv disocierea conştiinţei de corp. Acest aspect caracterizează o serie întreagă de investigaţii ştiinţifice în cadrul cărora se exclude subiectivul pentru a ajunge la un rezultat obiectiv. Afirmaţia îşi găseşte confirmarea prin naşterea psihologiei ca ştiinţă independentă de medicină.

Arta fotografică a fost, la rândul ei, corelată cu planeta Neptun datorită legăturii strânse dintre imaginile născute în mintea noastră şi imaginile surprinse pe peliculă. Evoluţia sa s-a desfăşurat pe parcursul a peste 120 de ani, prin observaţii treptate şi experimentări, încă înainte de descoperirea planetei Neptun. Iniţial, s-a constatat că sărurile de argint reacţionează la lumină. De-a lungul anilor, s-au folosit diferite medii care să capteze compuşii de argint, începând cu hârtia, continuând cu sticla şi ajungându-se în final la celuloid. Agentul folosit a permis captarea şi păstrarea imaginii. Atât argintul, cât şi imaginaţia sunt legate tradiţional de Lună, de aceea pare firesc

faptul că sărurile de argint au constituit principalul instrument în apariţia artei fotografice. Descoperirea aparatului de fotografiat, care controlează cantitatea de lumină ce ajunge la peliculă, a coincis cu descoperirea lui Neptun. Primele fotografii datează încă din anul 1889. Spre deosebire de ritmul lent al picturii, imaginile puteau fi captate acum instantaneu. Aceeaşi invenţie a stat şi la bazele cinematografiei. S-a descoperit că succesiunea rapidă a unor imagini fixe creează iluzia mişcării, ca într-un vis.

În figura 5.1, simbolul lui Neptun apare proiectat pe imaginea Celor Trei Lumi. Se sugerează simbolic modul în care lumina emanată de pe tărâmul Creaţiei este captată de Semilună iar imaginea rezultată este fixată de Crucea materiei. Fotografia ilustrează o altă asociere neptuniană: cea a fixării imaginilor de pe tărâmul imaginaţiei.

O dată cu descoperirea lui Uranus, materia a început să fie considerată ca fiind de sine stătătoare, compusă din atomi infimi. Conform teoriei atomice elaborate de Dalton în anul 1808, fiecare atom a fost perceput ca un minuscul bulgăre solid. O dată cu descoperirea lui Neptun, chimiştii au început să înţeleagă modul în care se îmbină atomii pentru a forma molecule.

Tot în această perioadă s-a născut, în urma experimentelor de laborator, chimia organică (bazată pe existenţa lanţului de carbon). Chimiştii şi-au dat seama că există posibilităţi infinite de combinare a atomilor de carbon. Acesta a fost momentul în care au fost sintetizate primele substanţe chimice organice, spre exemplu acidul acetic care se găseşte în oţet.

Rolul imaginaţiei în vizualizarea modului de îmbinare a atomilor în molecule este ilustrat printr-o anecdotă privind descoperirea structurii benzenului de către chimistul german Friedrick Kekule (1825-1899). Kekule a petrecut multe ore meditând la structura benzenului. A găsit soluţia, în anul 1866, în timp ce dormea. În vis, i s-a înfăţişat un ouroboros, simbol cunoscut în alchimie, reprezentând un şarpe sau un dragon care îşi devorează propria coadă. Cercul întruchipat de corpul creaturii descrie, printre altele, unitatea vieţii. Când s-a trezit, Kekule şi-a dat seama că

structura benzenului constă dintr-un lanţ închis de atomi de carbon.

Succesele repurtate în laborator în această perioadă i-au determinat pe chimiştii specializaţi în chimie organică să-şi închipuie că pot explica orice fenomen din viaţă doar prin această ramură a ştiinţei. Ei respingeau cu încăpăţânare ideea că materia vie este animată de o forţă vitală şi că este fundamental diferită de materia neînsufleţită, idee susţinută de „vitaliştii" perioadei respective.

Sub acest aspect, este foarte interesantă examinarea mai îndeaproape a simbolului lui Neptun. În afară de săgeata centrală, care uneşte Crucea materiei cu Semiluna spiritului, din centrul simbolului lipseşte Cercul sufletului, prezent în semnul lui Mercur. Soarele generează forţa vitală simbolizată de Mercur, iar simbolul solar este legat de Cercul sufletului, inexistent în semnul lui Neptun; aşa se explică negarea filozofiei vitaliste în perioada respectivă. Prin disocierea minţii de corp, ştiinţa din epoca neptuniană a creat o imagine mecanică, neînsufleţită a omului.

Asocieri simbolice pentru Neptun

Imaginaţie, vise, viziune, decepţie, iluzie, miraj, controversă, confuzie, perplexitate, sensibilitate, subtilitate, anestezie, disociere, halucinaţie, sinteză farmaceutică, narcotic, disociere minte - trup, materialism, fotografie.

Pluto (♇)

Descoperirea lui Pluto a fost destul de misterioasă. Pentru a doua oară, fuseseră remarcate alte perturbaţii ale orbitei lui Uranus (planeta noilor descoperiri şi inovaţii) care nu puteau fi explicate prin atracţia gravitaţională a lui Neptun. În anul 1915, astronomul american Percival Lowell (1855-1916) s-a ocupat intensiv de această problemă şi, după o serie de calcule, şi-a îndreptat atenţia asupra depistării unei noi planete, situată dincolo de Neptun. Pentru aceasta a folosit tehnica fotografierii spaţiate, o altă descoperire neptuniană, care presupunea surprinderea pe o placă fotografică a segmentului

de cer studiat la telescop. A realizat două asemenea plăci, la interval de două-trei nopţi, pentru a lăsa planeta să se deplaseze. După ce a developat imaginile, le-a suprapus. Într-o perioadă atât de scurtă orice planetă trebuia să apară sub forma unei imagini „descompuse", în timp ce restul stelelor rămâneau nemişcate. Experimentul lui Lowell a eşuat iar la scurt timp după aceasta astronomul a murit.

În anul 1918, calculele lui au fost publicate sub forma unui pamflet despre perturbaţiile orbitei lui Uranus provocate de o planetă transneptuniană dar, cu toate acestea, descoperirea lui Lowell a rămas în anonimat încă cincisprezece ani, până în ianuarie 1930, când Pluto a fost descoperit de un alt astronom american, Clyde Tombaugh. Poziţia planetei era foarte apropiată de cea indicată de Lowell, iar localizarea sa a fost realizată cu aceeaşi tehnică a fotografierii spaţiate. Trebuie remarcat faptul că a fost necesară folosirea unui mediu neptunian pentru a descoperi ce se ascundea dincolo de el.

Cincisprezece ani mai târziu, plăcile fotografice originale executate de Lowell au fost reexaminate, dată fiind precizia uimitoare a calculelor sale. Dacă Pluto se afla acolo unde susţinuse Lowell, de ce nu îl descoperise încă din 1915? La examinarea mai atentă a uneia dintre plăci s-a remarcat o fisură în soluţia fotografică, exact în punctul unde trebuia să fie Pluto. Fisura deteriorase imaginea pe care ar fi trebuit să apară planeta.

Între anii 1890 şi 1930, pe măsură ce Pluto devenea cunoscut lumii, perceperea ştiinţifică a materiei a suferit transformări radicale. Aceste cuceriri reflectă clar simbolismul asociat planetei Pluto. Aşa cum se va arăta mai departe, Pluto este legat simbolic de relaţia energie-materie.

Descoperirile din această perioadă au spulberat teoria lui Dalton potrivit căreia atomii sunt nişte particule solide, asemănătoare unor „bile de biliard". Au fost puse în evidenţă mai multe fenomene la nivel atomic, care nu puteau fi explicate printr-o teorie atât de simplistă - în special descoperirea radioactivităţii în anul 1896 de către Henri Becquerel (1852-1908).

În anul 1889, studiind fenomenul radioactivităţii,

neo-zeelandezul Sir Ernest Rutherford (1871-1937) a descoperit că uraniul emite două feluri de radiaţii, pe care le-a denumit particule alfa şi beta. În anul 1903, Curie şi Laborde au constatat că substanţele radioactive emană căldură. Pornind de la aceste fenomene, fizicienii au ajuns la concluzia că în atomi sunt înmagazinate cantităţi uriaşe de energie.

În anul 1911, Rutherford a efectuat un experiment deosebit de important care a demonstrat că atomii nu sunt particule solide. A îndreptat un fascicul extrem de îngust de particule alfa spre o foiţă subţire de aur. Spre surprinderea lui, a constatat că unele din particule au trecut prin foiţa de aur fără a fi refractate. Câteva au fost deviate uşor de pe traiectorie, iar altele au fost pur şi simplu respinse, sărind de pe foiţa de aur. Dacă atomii ar fi fost constituiţi din materie solidă, cum afirmase Dalton, toate particulele ar fi trebuit să fie respinse.

Rutherford a ajuns la concluzia că fiecare atom are un nucleu cu sarcină pozitivă. Acest nucleu are dimensiuni infime faţă de restul atomului. De aceea, majoritatea particulelor alfa au trecut prin „spaţiul gol" al atomului fără să fie deviate. Acele particule care au trecut prin apropierea nucleului au fost uşor respinse (aşa cum se resping sarcinile de acelaşi semn) şi astfel şi-au schimbat traiectoria. Un număr redus de particule a lovit efectiv nucleul, fiind respinse cu putere şi sărind astfel de pe folie. Astfel a fost descifrat modelul clasic al atomului solid, relevându-se natura sa mult mai complexă: relativ „gol" şi ascunzând cantităţi enorme de energie.

Concomitent cu aceste descoperiri, Albert Einstein (1878-1955) a formulat teoria relativităţii (1915). Faimoasa sa ecuaţie „$E=mc^2$" înseamnă, în esenţă, că materia nu este altceva decât o formă de energie. Orice obiect fizic aflat în repaus conţine mari cantităţi de energie depozitată în masa sa, după cum o demonstrează descompunerea elementelor radioactive. Din ecuaţie reiese că atunci când materia (m) este supusă unei viteze apropiate vitezei luminii în vid (c) ea se transformă în energie (E). Reversul este la fel de valabil.

Fizica nucleară modernă demonstrează, în fond, acel aşi proces

care i-a preocupat pe filozofii ermetici cu 300 de ani în urmă: vizualizarea Lumii materiale sau a Elementelor ca o precipitare de pe Tărâmul Luminii, după cum se vede în ilustraţia lui Robert Fludd (figura 2.2). Filozofii ermetici percepeau materia ca un receptacul al energiei care a creat-o.

O altă realizare a fizicii moderne constă în aceea că materia nu este formată din „blocuri componente", ci dintr-o serie de relaţii între diferitele părţi ale întregului. Aceasta presupune urmărirea fenomenului de către observator: comportamentul oricărei structuri atomice nu poate fi înţeles decât în condiţiile interacţiunii dintre structura respectivă şi observator. Materia nu poate fi examinată separat de persoana care o studiază.

De-a lungul secolelor, această relaţie dintre energie, materie şi observator a fost evidentă şi firească pentru alchimiştii preocupaţi de cosmologia celor cinci elemente; Eterul este energia universală, atotpătrunzătoare, care modelează psihicul şi din care s-a născut lumea materială plămădită din Pământ, Apă, Aer şi Foc.

Interpretarea saturniană dată unui element de către Boyle, văzut ca o substanţă imposibil de descompus în componente mai mici, ne apare acum total greşită. Din punct de vedere simbolic, este semnificativ şi faptul că natura materiei (Saturn) a fost descifrată prin intermediul aurului (metalul guvernat de Soare).

Dat fiind că acum vedem concepţia modernă asupra materiei ca fiind compatibilă cu cosmologia celor cinci elemente, cele patru elemente care guvernează lumea pot fi corelate simbolic cu infrastructura atomului.

Pământul corespunde nucleului unui atom, compus din protoni şi neutroni, care reprezintă 99% din masa atomului. Cu toate că protonii şi neutronii circulă cu o viteză de 40.000 mile pe secundă în interiorul nucleului, acesta este relativ stabil.

Apa corespunde electronilor care se rotesc în jurul nucleului, cu o viteză de 600 mile pe secundă. În lumina teoriei cuantice, electronii se comportă uneori ca nişte particule, alteori ca nişte unde; ambele proprietăţi sunt uşor de sesizat făcând apel la simbolismul Apei, care poate apărea sub formă de particulă, cum ar fi picătura

de ploaie, ori sub formă de undă, când este vorba de o întindere mare de apă. Apa este elementul folosit pentru a sugera îmbinarea; schimbul de electroni dintre atomi constituie baza legăturilor chimice dintre molecule.

Aerul este corespondentul spaţiului din interiorul unui atom. Dacă ne imaginăm că atomul are dimensiunile unui teren de fotbal, atunci nucleul ar fi mingea din centrul terenului. La scara aceasta, electronii ar avea mărimea unor grăunţe de sare care spintecă aerul cu viteze uriaşe.

Focul reprezintă energia înmagazinată în atom, ca urmare a mişcării electronilor, protonilor şi neutronilor. Când electronii absorb energie de la un arc electric, o descărcare electrică, o scânteie sau de la o sursă de căldură, atunci ei se deplasează pe o orbită superioară, continuând să graviteze în jurul nucleului. Revenind spontan pe orbita inferioară iniţială, electronii eliberează această energie absorbită, sub formă de lumină.

Cosmologia celor cinci elemente descrie în mod dinamic relaţia dintre intelect şi sentimente, pe de o parte, şi materia din care este plămădit trupul, pe de altă parte; pornind de la aceasta, putem descrie relaţia existentă între observator şi obiectul observat. Prin aceasta devine evidentă relaţia dintre conştiinţă şi materie. Potenţialul acestor cunoştinţe este extrem de vast. Spre exemplu, i-ar putea ajuta pe fiziologi să înţeleagă felul în care deciziile mentale sunt traduse în mişcări fizice ale corpului sau cum starea emoţională influenţează în mod direct starea fizică şi randamentul trupului. Studiul chiromanţiei demonstrează potenţialul acestor cunoştinţe.

Simbolul lui Pluto din figura 5.1 este compus din Crucea materiei, ancorată în Lumea Elementelor, în timp ce Semiluna spiritului se află imediat deasupra acesteia, în Lumea Celestă. În curbura Semilunii se observă un cerc minuscul, care nu poate fi Cercul sufletului deoarece în cazul acesta ar trebui să aibă acelaşi diametru ca şi Crucea şi Semiluna. Cercul este o reminiscenţă a punctului vizibil în centrul simbolului solar - simbolul luminii venite de pe tărâmul Creaţiei pentru a pătrunde în materie. Expansiunea Cercului faţă de punctul solar sugerează o eliberare a acestei energii

care este parţial captată de Semiluna spiritului. Astfel, simbolul lui Pluto întruchipează eliberarea energiei creative care stă zăvorâtă în materie. Energia „radiază" deasupra orizontului Semilunii, în timp ce energia captată de Semilună conduce la transformarea lumii materiale. Aceasta reflectă fenomenul transmutării elementelor; altfel spus, un atom care prin descompunere radioactivă eliberează energie se transformă într-un alt element chimic, cu masă mai mică.

Inventarea microscopului electronic, în anul 1932, ilustrează un alt aspect al lui Pluto - respectiv capacitatea de a pătrunde în inima materiei, până la cel mai mic detaliu. Microscopul electronic a adus o contribuţie importantă la cunoaşterea structurii cromozomilor intracelulari. Cromozomii poartă informaţia genetică în lungul acizilor lor nucleici. Descoperirea lor a dus la identificarea bazei moleculare a eredităţii. Acidul nucleic ADN a fost definit şi pregătit de Altman în anul 1889.

De atunci a fost elaborat un puzzle fascinant care dezvăluie modul în care acizii nucleici stochează genele - caracteristicile moştenite - şi cum se nasc caracteristicile fizice ale corpului prin sinteza proteinelor.

Fiziologia a avut de câştigat enorm de pe urma descoperirilor făcute în această perioadă în domeniul endocrinologiei. Această ramură a medicinei a luat fiinţă în anul 1855, când fiziologul francez Claude Bernard a descris, pentru prima oară, modul în care secreţiile celulelor ficatului trec direct în sânge. Termenul „endocrin" este de origine greacă şi înseamnă „a secreta în ceva". Din punct de vedere istoric, endocrinologia este o descoperire neptuniană. Cu toate acestea, cuceririle care marchează sfârşitul secolului al XIX-lea sunt deosebit de interesante dacă le analizăm în contextul descoperirii planetei Pluto.

Profesorul Starling a folosit pentru prima oară termenul de „hormoni" în anul 1905, cu ocazia descrierii modului de acţionare al acestor mesageri chimici ai corpului. Cuvântul „**hormon**" provine, de asemenea, din limba greacă şi înseamnă „a excita sau stârni" - o metaforă tipic plutoniană. În perioada 1920-1938 au fost izolaţi câţiva hormoni sexuali - progesteronul, în anul 1934, şi testosteronul, în

anul 1935. Acest lucru este deosebit de important, deoarece corespondentul energiei stocate în atom este energia sexuală care rezidă în corp.

Corelând toate aceste descoperiri, trebuie remarcat că informaţia genetică prezentă în cromozomi este extrem de vulnerabilă la radiaţiile emanate de substanţele radioactive. Deteriorarea structurii moleculare a ADN-ului comportă riscul apariţiei unor caracteristici fizice deformate care, prin procreare, se transmit generaţiilor următoare.

Asocieri simbolice pentru Pluto

Cunoştinţe ascunse, inteligenţă, penetrare, putere, radiaţie, energie, distrugere, devastare, transformare, relativitate, legătură intelect-corp, subiectivitate şi obiectivitate, sexualitate, procreare, ereditate, genetică, hormoni.

Partea a II-a

Descifrarea mâinii

Capitolul 6

Prelevarea amprentelor mâinii

Materiale necesare

Trebuie să vă străduiţi să cumpăraţi materiale de cea mai bună calitate, de la un magazin de artă:

* 1 rolă de aplicare a cernelii, cu lăţimea de 6-8 cm;
* 1 tub de cerneală tipografică solubilă în apă, de preferinţă de culoare albastră, roşie ori neagră;
* 1 bloc de hârtie de scris albă, format A4 - grosimea recomandată - 70 g/mp;
* 1 placă de faianţă sau plastic, cu dimensiunile aproximative de 8x10 cm;
* 1 pereche de foarfece;
* 1 pix.

Operaţiuni preliminare

Asiguraţi-vă că persoana căreia doriţi să-i prelevaţi amprenta palmei are mâinile curate, fără urme de cremă, detergenţi sau produse degresante, deoarece acestea ar afecta calitatea imprimării. De asemenea, dacă este posibil, se recomandă să se scoată inelele, pentru a uşura operaţia.

Prelevarea amprentei se execută cel mai uşor dacă subiectul stă confortabil la masă. Se recomandă ca începătorii să acopere tăblia mesei cu un ziar sau o folie de plastic pentru a o feri de eventualele picături de cerneală căzute în timpul lucrului. Pentru

mai multă uşurinţă, va trebui să staţi în dreapta sau în stânga subiectului, în funcţie de mâna de care vă serviţi de obicei - dreapta sau stânga. Pregătiţi toate materialele din timp, aşezându-le la îndemână; puneţi blocul de hârtie pe masă, în faţa subiectului.

Procedeul de prelevare a amprentei

(vezi fig. 6.1)

Amprenta principală

1. Cu grijă, puneţi câteva picături de cerneală pe placa de ceramică. Prelevarea amprentei necesită mult mai puţină cerneală decât v-aţi imagina. (6.1 A)

2. Cu ajutorul rolei întindeţi vopseaua pe toată suprafaţa plăcii. Apăsaţi cu putere, pentru a vă asigura că cerneala este întinsă într-un strat subţire şi uniform pe toată suprafaţa.

3. Mişcaţi rola înainte şi înapoi pentru a întinde vopseaua uniform pe întreaga suprafaţă a cilindrului. (6.1 B)

4. Luaţi pe rând mâinile subiectului şi treceţi uşor rola acoperită de cerneală peste ele. Verificaţi dacă cerneala acoperă în întregime palmele, până la vârful degetelor. Aveţi grijă să nu aplicaţi prea multă cerneală, care ar înfunda şi ar ascunde liniile. Dacă puneţi prea puţină cerneală, amprenta va fi ştearşă. (6.1 C)

5. După ce aţi acoperit palma în întregime cu cerneală, îndreptaţi cu gesturi fireşti, relaxate dar hotărâte, mâna subiectului pe foaia de hârtie. Asiguraţi-vă că mâna şi încheietura sunt lipite de tăblia mesei, iar antebraţul formează o linie dreaptă cu mâna. Verificaţi dacă blocul de hârtie este aşezat astfel încât încheietura mâinii să nu se curbeze. Atenţionaţi subiectul să nu-şi apese mâna prea tare pe coală pentru a nu deforma amprenta.

6. Apăsaţi uşor cu mâna dumneavoastră mâna subiectului. (6.1 D)

7. Trasaţi cu pixul conturul mâinii subiectului. Ţineţi pixul perfect vertical, fără să tremure, pentru a nu deforma desenul. Nu vă îngrijoraţi dacă nu puteţi introduce pixul între degete. Faptul că unele degete sunt lipite este semnificativ, după cum se va arăta în capitolul

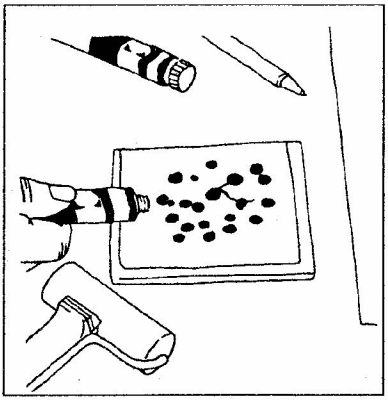

A

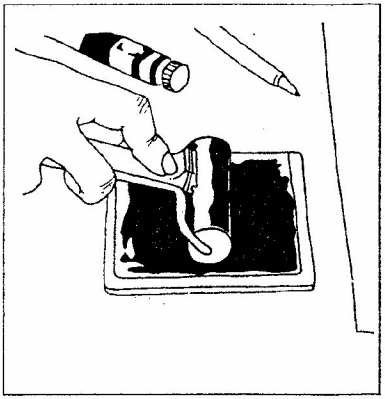

B

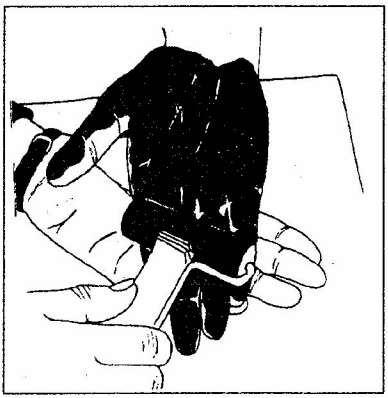

C

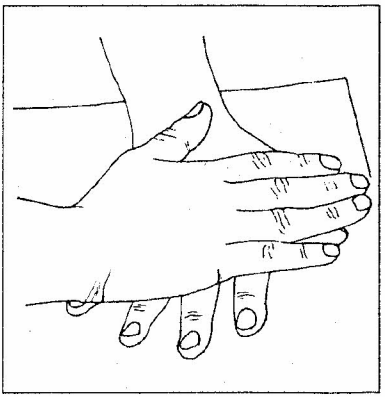

D

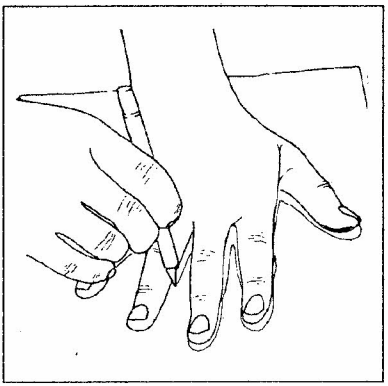

E

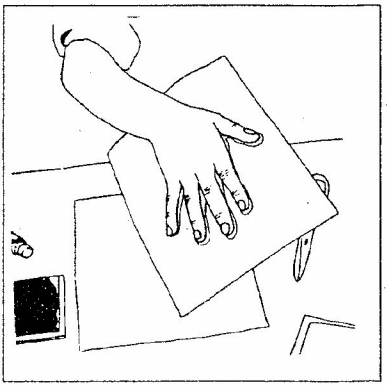

F

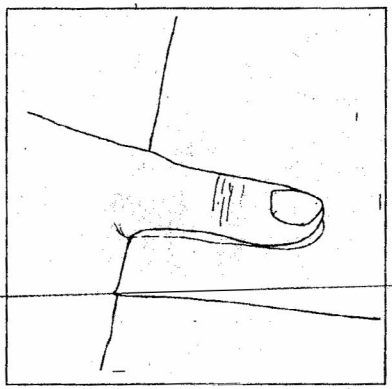

G

Fig. 6.1 Procedeul de prelevare a amprentei mâinilor

13. Este foarte important ca degetele să nu fie mişcate din poziţia lor originală. (6.1 E)

8. După aceea rugaţi subiectul să ridice uşor mâna, fără să o dezlipească de coala de hârtie; întoarceţi-i mâna cu palma în sus. (6.1 F) Aşezaţi mâna de care nu vă folosiţi sub mâna subiectului, pentru a o susţine. Cu cealaltă mână apăsaţi uşor baza palmei pe hârtie, în căuşul palmei subiectului. Aveţi grijă ca hârtia să nu alunece, întinzând vopseaua pe hârtie. În plus poate fi necesară apăsarea bazei degetelor şi a curburii degetului mare pentru a imprima toate detaliile pe hârtie.

9. Cu o mişcare bruscă smulgeţi hârtia de pe palma subiectului şi lăsaţi-o câteva clipe, până se usucă cerneala. Repetaţi procedeul de două-trei ori, până ce obţineţi o amprentă satisfăcătoare a aceleiaşi mâini. Repetaţi apoi operaţiile cu cealaltă mână.

Degetul mare

Datorită dispunerii oblice a acestui deget pe latura mâinii, amprenta lăsată pe hârtie nu redă decât o parte din lungimea sa. În ghicitul în palmă este important să se urmărească evoluţia degetului mare. Pentru aceasta este bine să se facă imprimări separate ale acestui deget, care apoi pot fi aşezate la baza amprentei mâinii respective.

1. Aşezaţi hârtia cu amprenta palmei în aşa fel încât baza să

ajungă la marginea mesei. Vopsiţi degetul cu ajutorul rolei, aşa cum s-a arătat la punctul 4 de mai sus.

2. Rugaţi subiectul să strângă pumnul, lăsând degetul mare liber. Arătaţi-i cum să-l aşeze cu baza pe muchia hârtiei, astfel încât marginea mesei să fie strâns lipită de unghiul format de deget, iar pumnul să rămână strâns încleştat. Este recomandabil să rugaţi persoana să aşeze degetul mare pe colţul de jos, în dreapta sau stânga hârtiei. În cazul acestei operaţii este foarte important ca subiectul să ţină strâns lipite de hârtie atât falanga inferioară, cât şi pe cea superioară - ceea ce de obicei nu se întâmplă decât dacă i se atrage în mod special atenţia.

3. Presaţi uşor degetul mare. Atrageţi din nou atenţia subiectului să nu apese prea tare pe hârtie. Apoi trasaţi conturul degetului mare, cum s-a arătat la punctul 7 de mai sus (6.1 G).

4. Rugaţi subiectul să ridice uşor degetul de pe hârtie. Asiguraţi-vă că amprenta degetului mare drept este aşezată la baza amprentei mâinii drepte şi viceversa. Este foarte uşor să vă înşelaţi, aşezând degetul la amprenta mâinii opuse. Pentru a evita acest risc, este indicat să se ia amprenta degetului mare imediat după ce s-a luat amprenta mâinii respective.

Indicaţii suplimentare

O amprentă de calitate este aceea care redă foarte clar liniile din palmă, fără ştersături sau segmente invizibile. Striaţiile pielii, în special cele de la vârful degetelor, trebuie să fie imprimate exact.

Toată procedura trebuie efectuată cât mai rapid posibil şi cu cea mai mare atenţie; în caz contrar, cerneala se poate usca pe mâinile subiectului înainte de a li se putea lua o amprentă de calitate. Dacă totuşi se întâmplă, picuraţi încă puţină vopsea pe placa de ceramică şi aplicaţi-o pe mână.

În cazul în care cerneala astupă striaţiile din palmă, prelevaţi mai multe amprente fără a mai vopsi mâna, până ce liniile devin clare. Uneori pot fi necesare spălarea mâinii şi repetarea operaţiei de la început.

Câteodată, liniile nu se imprimă clar, în special dacă este vorba de mâna unei persoane vârstnice. După ce ați prelevat o serie de amprente cât mai clare, spațiile care nu s-au imprimat pot fi completate aplicând bucăți mai mici de hârtie pe locurile respective.

Decupaje

Priviți figura 6.2. Decupați un pătrat de hârtie cu dimensiunile de aproximativ 8x8 cm. Aplicați cerneala pe porțiunea dorită din palmă și așezați bucata de hârtie direct pe aceasta. Apăsați ușor, apoi îndepărtați hârtia de pe piele. Cu această tehnică se obțin amprente clare ale striațiilor din căușul palmei. Ghicitorii în palmă care practică meseria cu seriozitate preferă să includă această tehnică în procedura obișnuită de prelevare a amprentelor, deoarece astfel pot obține o cantitate optimă de detalii necesare cititului.

Fig. 6.2 Prelevarea unei amprente palmare decupate

După ce s-au luat amprentele, cerneala de pe mâini, placa de ceramică și rolă se îndepărtează ușor cu șampon sau detergent lichid și apă caldă. Pe colile de hârtie cu amprentele subiectului se notează numele acestuia, data nașterii, data la care s-a făcut imprimarea, dacă persoana este stângace sau dreptace. Notațiile se vor face de preferință pe dosul hârtiei. Pentru o mai mare acurateță a examinării, pot fi necesare și alte date suplimentare, ca de exemplu ora și locul nașterii pentru a stabili corelațiile astrologice, sau preferința pentru a purta inele pe anumite degete, fapt ce scoate în evidență unele trăsături psihologice. Amănuntele suplimentare se vor păstra cel mai

bine pe fişe, evitând astfel posibila deteriorare a amprentei datorită scrisului pe versoul colii de hârtie.

Este nevoie de oarecare timp pentru a putea stăpâni arta prelevării amprentelor. Cu cât se iau mai multe amprente, cu atât mai abili veţi deveni în prelevarea lor.

Organizarea unei cartoteci a amprentelor

O cartotecă a amprentelor este extrem de valoroasă pentru un chiromant serios. Colecţionarea amprentelor care se adună în timp, pe măsură ce se câştigă experienţă, poate constitui o sursă de material de cercetare valoros. De regulă, fişele se grupează pe teme, cum ar fi mediu familial, profesie, naţionalitate, educaţie, religie sau boli. Uneori, o singură caracteristică specifică a palmei, degetelor sau liniilor se poate repeta cu o frecvenţă uimitoare. Aceste teme oferă prilejul de a studia tiparele planetare sau elementale predominante, contribuind astfel la îmbogăţirea experienţei chiromantului. Alegerea unei anumite teme poate favoriza concentrarea studiului cititului în palmă.

În funcţie de nivelul cultural, educaţia şi profesia dumneavoastră, puteţi explora subiecte specifice, întâlnite în mediul în care trăiţi. Medicii terapeuţi pot obţine amprentele pacienţilor lor, astrologii şi avocaţii pot preleva amprentele clienţilor, profesorii pe cele ale elevilor - pentru a aminti doar câteva din nenumăratele posibilităţi. Chiar dacă nu practicaţi o profesie care să vă ofere prilejul de a obţine atât de simplu amprentele dorite, puteţi apela la un prieten. Ar fi dispus să vă ajute? Majoritatea oamenilor nu au nimic împotrivă să li se ia amprenta mâinilor.

Un al doilea argument important în favoarea organizării unui fişier al amprentelor este acela că astfel se păstrează modelul liniilor într-un anumit moment al vieţii subiectului. După un an, doi, persoana respectivă poate fi interesată să i se ghicească din nou în palmă. La rândul dumneavoastră, puteţi fi curios să descoperiţi ce urmări au avut anumite experienţe sau tratamente, urmări care se reflectă în liniile palmare. În ambele cazuri, un al doilea set de

amprente permite compararea cu primele şi identificarea modificărilor survenite. Amprentele prelevate anual de la aceeaşi persoană oferă un obiect de studiu al schimbărilor extrem de interesant. Prelevarea amprentelor de la copii, pe măsură ce aceştia cresc, reflectă extrem de interesant evoluţia psihologică şi dezvoltarea înclinaţiilor lor specifice.

Se recomandă ca notaţiile făcute cu prilejul fiecărei luări de amprentă să fie scrise cu cerneală de culori diferite. Acest ajutor vizual ajută la eliminarea anacronismului în momentul interpretării modificărilor survenite.

Modalitatea cea mai practică de păstrare a fişelor este aceea de a le introduce în mape din plastic individuale, strânse într-un dosar. Cerneala folosită la imprimarea amprentelor nu rezistă la apă şi se poate mânji iar plasticul protejează hârtia de umezeală şi impurităţi.

Dacă vă gândiţi serios să întocmiţi un fişier, aveţi nevoie de un sistem de înregistrare. Există două modalităţi de a vă realiza scopul propus: în primul rând, aranjarea în ordine alfabetică a numelor de familie şi, în al doilea rând, după data prelevării amprentelor. Dacă aveţi de gând să studiaţi teme specifice, cum ar fi boli, vocaţie şi aşa mai departe, pe baza colecţiei dumneavoastră de amprente, va fi necesar să notaţi anumite detalii-cheie care vor ieşi la iveală cu prilejul şedinţelor de ghicit în palmă. Un fişier reprezintă o modalitate extrem de simplă de înregistrare a amănuntelor personale din viaţa unui individ, precum şi a trăsăturilor de bază ale personalităţii acestuia. Dacă preferaţi să ţineţi evidenţa după data înregistrării, atunci veţi nota pe fişă data prelevării primei serii de amprente şi datele următoarelor imprimări. Este util să vă notaţi şi adresele şi numerele de telefon ale persoanelor respective, pentru a putea urmări în timp evoluţia modificărilor oglindite de liniile din palmă.

Un computer cu o baza de date proprie poate fi un instrument extraordinar de util pentru că asigură accesul rapid la informaţiile stocate. Totuşi, dacă nu dispuneţi deja de un calculator, fişierul rămâne cel mai ieftin mijloc de a vă ordona datele.

Capitolul 7

Forma mâinii - partea I

După ce am dobândit informaţiile necesare referitoare la simbolism şi am prelevat câteva amprente ale mâinii, putem trece la aplicarea acestor cunoştinţe în practică. În primul rând, simbolismul elementelor va fi aplicat la interpretarea structurii fizice a mâinii. Din moment ce elementele guvernează Lumea materială sau pe cea a Elementelor, ele reprezintă cele mai potrivite simboluri cu ajutorul cărora putem interpreta nuanţele structurii unei mâini. Următoarele trei capitole se ocupă de forma mâinii, structura pielii şi cvadrante - acele părţi ale mâinii care reflectă experienţa unei persoane în Lumea Elementelor. Simbolurile elementale vor fi utilizate şi mai târziu, în capitolele dedicate interpretării liniilor şi degetelor.

Pe măsură ce simbolurile se dezvăluie prin forma mâinii, prin textura pielii, cvadrante, linii şi degete, este important să se suprapună toate tiparele simbolice, strat după strat, pentru a crea o imagine fidelă a persoanei studiate şi a experienţei sale specifice de viaţă.

Evaluarea formei mâinii include structura generală a palmei şi a degetelor. Forma generală a mâinii reflectă tipul căruia îi aparţine persoana prin naştere. Descrie aspectul său fizic şi trăsăturile temperamentale de bază. Cele patru elemente - Pământ, Apă, Aer, Foc - sunt folosite direct în clasificarea formelor. Cu prilejul identificării tipurilor de mână este posibil să întâlnim forme complexe, care îmbină trăsăturile a două sau chiar trei tipuri elementale. În acest caz, cel mai important lucru este să clarificăm modul în care se compune fiecare formă de mână, guvernată de un

anumit element, astfel încât să o putem identifica imediat atunci când avem în faţă un tip complex de mână. În figura 7.1 se prezintă cele patru forme elementale principale. Configuraţia acestor forme este puţin exagerată, pentru a sugera proporţia dintre palmă şi degete. Comparaţi-le cu amprentele reale ale formelor de mână elementale din figurile 7.2 ÷ 7.5. Este important de reţinut că pentru moment suntem preocupaţi doar de interpretarea formei mâinii, nu şi de detalii ca textura pielii şi striaţiile acesteia, pe care le vom analiza ulterior.

Forma mâinii şi Cele Trei Lumi

Corelarea elementelor cu forma mâinii izvorăşte din relaţia existentă între palmă şi degete. Dacă suprapunem Cele Trei Lumi ermetice pe mână, palma reflectă Lumea Elementelor sau experienţa fizică, iar degetele Lumea Intelectuală ori experienţa spirituală. Deoarece degetele cresc din palmă, din stadiul de embrion şi până la maturitate, atunci când vrem să examinăm oricare formă de mână elementală vom începe cu palma şi vom continua cu degetele.

Dintre cele patru tipuri de mână, două au palma pătrată iar două, palma dreptunghiulară. După cum se vede în figura 7.1, atât mâna Pământ, cât şi cea Aer au palmele pătrate. Diferenţierea se face în funcţie de mărimea palmei şi de lungimea degetelor. În cazul mâinii Pământ, palma pătrată este mică şi compactă, cu degete scurte şi îndesate. În general, mâna are un aspect greoi, butucănos, creând impresia de Pământ. Mâna Aer are palma pătrată, cu dimensiuni mult mai mari, degetele sunt lungi şi bine formate iar aspectul general dă senzaţia de uşurinţă.

Cum se poate remarca în figura 7.1, atât mâna Foc cât şi cea Apă au palme alungite. Diferenţierea se face în funcţie de lăţimea palmei faţă de lungimea şi forma degetelor. În cazul mâinii Foc, palma este alungită şi mai lată, cu degete groase, mai scurte decât lungimea palmară. În schimb, mâna Apă are palma alungită, îngustă, cu degete subţiri şi lungi, care pot deseori atinge aceeaşi lungime ca aceea a palmei.

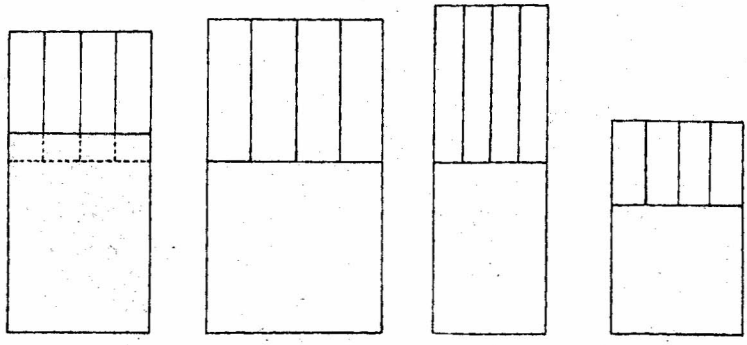

Fig. 7.1 O comparaţie a formelor elementale de mână

Personalităţi elementale

Fiecare formă de mână elementală corespunde unui tip distinct de personalitate.

Aceste modele de personalitate pot fi folosite, de asemenea, şi în cazul în care subiectul prezintă alte trăsături ale palmei care indică prezenţa pregnantă a unui anumit element; de exemplu, cvadranturile, textura pielii şi lăţimea striaţiilor. Astfel poate fi necesar să reveniţi la capitolul de faţă pentru a vă aprofunda cunoştinţele elementale referitoare la aceste trăsături.

În afară de aceasta, poate fi nevoie să revedeţi lista corespondenţelor elementale prezentată în capitolul 3 pentru a putea desluşi mai bine modul în care un anume element îşi pune amprenta asupra personalităţii unei persoane.

Personalitatea Pământ

Forma mâinii Pământ dezvăluie o persoană care duce o viaţă axată pe experienţa fizică. Palma bine formată comparativ cu degetele scurte indică faptul că experienţa practică predomină faţă

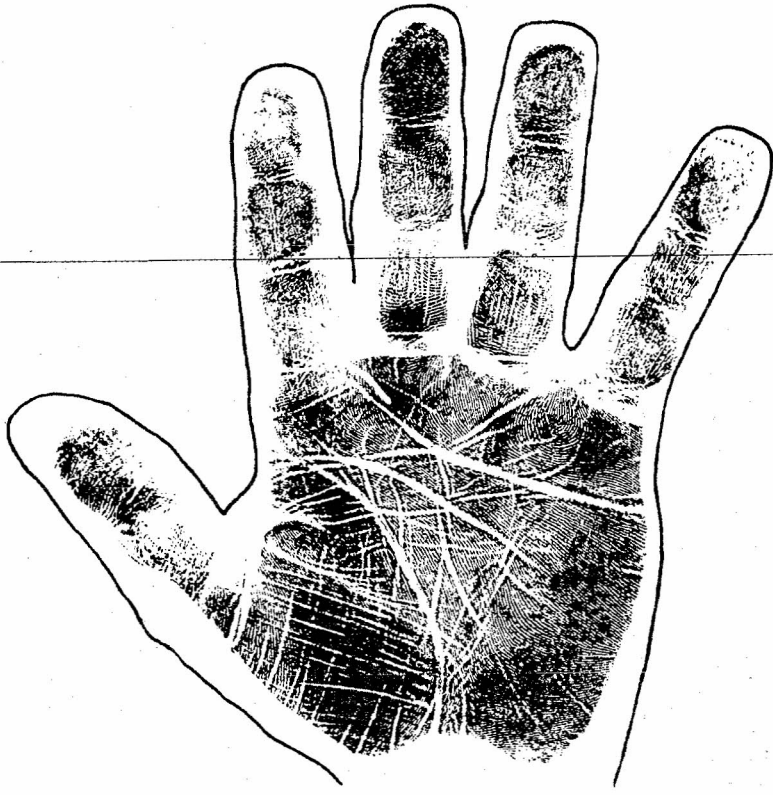

Fig. 7.2 Mâna-Pământ

de experienţa intelectuală ori spirituală.

Calităţile tipului Pământ veritabil sunt poate cel mai bine evidenţiate în comunităţile tribale care trăiesc în deplină armonie cu pământul, acolo unde întreaga existenţă şi cultură a acestora depinde de înţelegerea instinctivă a naturii. Elementul puternic care este Pământul creează evident o afinitate cu pământul sub toate aspectele sale. Astfel, aceste persoane au o pricepere înnăscută de prelucrare a materialelor naturale, ca argila, piatra, lemnul, precum şi de cultivare a plantelor. Au un ascuţit simţ practic şi sunt

constructori desăvârşiţi.

În cultura occidentală actuală au mai rămas puţine tipuri Pământ pure. Ocupaţiile ca mineritul sau cultivarea pământului, unde ar trebui să se regăsească acest tip, au fost înlocuite de tehnologia modernă, dominată de elementul Foc. Ocazional, în mediul rural se pot întâlni oameni la care se mai păstrează legătura cu Pământul.

La nivel fizic, Pământul se corelează cu sistemul osos, partea cea mai densă a corpului, pe care se clădesc restul ţesuturilor. Din punct de vedere al aspectului fizic, persoanele aparţinând acestui tip sunt scunde, îndesate, cu oase mari şi bine conturate. În general, au o sănătate robustă, deşi pot suferi de tulburări digestive, datorită exceselor alimentare; tipul Pământ este un mare amator de mâncare. În general, sunt persoane calme şi îşi duc viaţa în deplină armonie cu natura.

În privinţa ocupaţiei, au tendinţa de a practica aceeaşi meserie ca şi părinţii lor, fiind foarte conservatori şi respingând orice idee de schimbare. Sunt foarte suspicioşi la nou, preferând să se limiteze la ceea ce le este cunoscut, în loc de a experimenta ceva nefamiliar. Tipul Pământ se bucură de lucruri simple, sunt perseverenţi, răbdători şi ponderaţi. Printre ocupaţiile preferate de acest tip sunt grădinăritul, olăritul, cioplitul, gătitul, meşteşugurile, zidăria.

În relaţiile cu semenii lor nu sunt nişte aventurieri, îi preferă pe cei cu care au crescut în comunitate.

Personalitatea Aer

Mâna Aer are degete lungi, ceea ce demonstrează faptul că experienţa acestui tip este axată pe spirit. În figura 7.3 se prezintă această formă de mână. Personalitatea Aer se desfată în lumea ideilor, consacrând mare parte din timp studiului şi altor activităţi intelectuale care le stârnesc interesul. Tipul Aer se regăseşte în mediul universitar, în alte forme de învăţământ superior, în ziaristică, domeniul audiovizual, învăţământ - practic oriunde există o comunicare de idei.

Datorită puternicului caracter intelectual, stabilesc foarte greu

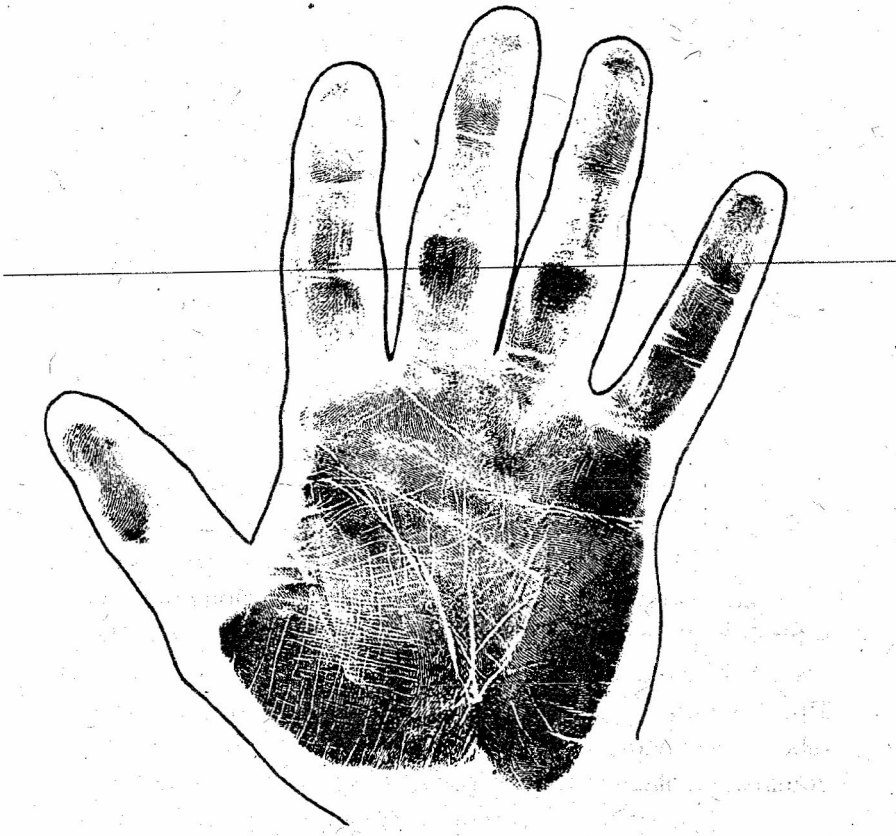

Fig. 7.3 Mâna-Aer

relaţii afective, deoarece îşi cântăresc prea mult sentimentele.

Tipul Aer este de obicei foarte stresat şi nervos, pradă mai tot timpul grijilor. Temperamentul lor nervos, ca şi ritmul neregulat al alimentării le afectează sistemul digestiv. Din punct de vedere fizic, sunt de regulă persoane slabe şi înalte. Deseori le lipseşte simţul practic şi se pot frământa o zi întreagă până să ia o hotărâre. Petrec mult timp ţesând planuri pe care până la urmă nu le pun în practică. Le plac varietatea şi diversitatea, deşi deseori îşi irosesc energia fără rost.

Personalitatea Foc

Mâna Foc are palma lată şi alungită, reflectând un pronunţat caracter practic (figura 7.4). Tipul Foc este caracterizat printr-o energie debordantă, care îl împinge spre noi şi noi acţiuni. Degetele, comparativ scurte faţă de lungimea palmei, sugerează că persoana respectivă, în loc să analizeze o idee, preferă să o pună imediat în practică. Astfel, aceşti oameni au o gândire mai pragmatică decât persoanele aparţinând semnului Aer.

Fig. 7.4 Mâna-Foc

În general, persoanele Foc sunt foarte dinamice şi simt permanent nevoia de a întreprinde ceva pentru a se simţi cu adevărat împlinite. Nu suportă rutina şi monotonia, care le împiedică să-şi folosească la maximum energia. Se plictisesc uşor şi deseori încearcă un sentiment de frustrare. Le place schimbarea, dar nu îşi duc întotdeauna planurile la bun sfârşit, pentru că le displace să se piardă în detalii nesemnificative.

În relaţiile cu semenii, persoanele Foc se simt puternic atrase de partener, depun multă pasiune până ce se plictisesc şi încep să caute un nou tovarăş de viaţă. În general, îşi petrec viaţa implicându-se în diverse legături pasagere, în loc să se devoteze unei singure persoane.

Fizic, sunt persoane puternice, cu muşchi bine dezvoltaţi şi manifestă o rezistenţă ieşită din comun faţă de infecţii. Starea de tensiune interioară îi predispune însă la boli provocate de stres, cum ar fi bolile de inimă sau ulcerul; preferinţa pentru mâncăruri grase şi condimentate, ca şi pentru alcool, este motivul principal pentru care în rândul acestor persoane sunt frecvente îmbolnăvirile de artrită.

Personalitatea Apă

Indivizii aparţinând acestui tip au palmele înguste, cu degete subţiri şi lungi, indicând o persoană labilă, atât psihic, cât şi fizic (figura 7.5). Din punct de vedere simbolic, Apa este legată de Lumea Celestă sau de experienţa emoţională. Cu alte cuvinte, persoanele aparţinând acestui tip se află undeva la jumătatea distanţei dintre spirit şi trup. Aceşti oameni percep viaţa prin intermediul sentimentelor, acordând o mare importanţă expresiei emoţionale şi relaţiilor interumane. Simt o nevoie organică de a-şi împărtăşi sentimentele altora, tânjesc după afecţiune, îngrijire, relaţii intime cu o persoană sensibilă, care să le dea un sentiment de siguranţă şi ocrotire.

Firea lor extrem de sensibilă îi face foarte receptivi la toate formele de expresie artistică. În general, unei persoane din acest tip îi plac galeriile de artă, concertele, teatrul şi baletul, unde culorile şi

Fig. 7.5 Mâna-Apă

muzica au un efect emotiv aparte asupra lor. Le place să-şi exprime sentimentele prin modă, design vestimentar şi parfumuri. Se simt atraşi de mare, fiind mari amatori de sporturi pe apă.

Îşi aleg frecvent profesia din domenii care presupun îngrijirea copiilor, a bătrânilor şi a bolnavilor ori se implică în opere de caritate. Grija faţă de suferinţele semenilor lor îi face să simtă atracţie faţă de ocupaţiile cu specific medical. Le place să lucreze în echipă şi doar

rareori se izolează. Ocupaţiile cele mai agreate de indivizii din categoria Apă sunt: educator, cercetător, asistent social, terapeut, asistent medical, consilier, pictor (în special în acuarele).

Din punct de vedere fizic, sunt persoane slabe, cu aspect efeminat şi mişcări graţioase. Le lipsesc forţa şi vitalitatea. Încheieturile fragile îi predispun la luxaţii, datorită tonusului muscular precar. Starea lor fizică este puternic influenţată de dispoziţia sufletească. Femeile născute sub semnul Apei sunt cu precădere victime ale durerilor premenstruale, proastei circulaţii, retenţiei de apă, afecţiunilor rinichilor şi vezicii urinare.

Forme complexe de mână

În cazul în care mâna prezintă diferite modele elementale, este important să se identifice care este cel primordial. O dată ce l-am identificat, îl putem corela cu trăsăturile elementale secundare şi terţiare. Elementul primordial poate fi depistat privind palma şi căutând să aflăm cărui tip elemental îi corespunde. Elementul secundar se identifică după forma degetelor. Cel de-al treilea element poate fi aflat în cazul unor mâini identificând acea parte care este cea mai dezvoltată. Recunoaşterea celui de-al treilea element presupune cunoaşterea temeinică a tuturor trăsăturilor mâinii, ceea ce se întâmplă cu timpul, după studierea unei mari diversităţi de forme de mână.

Spre exemplu, o palmă lată şi ovală ar fi clasificată în primul rând ca aparţinând tipului Foc. Dacă degetele sunt lungi şi groase, cel de-al doilea element ar fi Aerul. O persoană experimentată ar putea observa că baza palmei este foarte dezvoltată, indicând influenţa puternică a elementului Pământ. Rezumând cele de mai sus, mâna respectivă va fi considerată drept o mână Foc, cu degete aparţinând tipului Aer şi cu trăsături puternic influnţate de elementul Pământ. În interpretarea acestei combinaţii, fiecare element este adăugat treptat. Astfel, tipul Foc, extrem de dinamic şi energic, este temperat de puternica dezvoltare mentală indicată de degetele de

tip Aer. De aici se poate deduce o mai mare abilitate a subiectului de a-şi planifica riguros acţiunile, în loc de a proceda instinctiv. Puternica influenţă a Pământului temperează energia acordată de elementul Foc, conferindu-i persoanei respective un simţ practic mai accentuat. O astfel de combinaţie de energie, inteligenţă, simţ practic şi dinamism ar fi utilă unui inginer ori unui atlet. În figura 19.1 se prezintă o mână complexă, dominată de elementele Aer şi Pământ.

Capitolul 8

Textura pielii

În timp ce forma mâinii indică tipul temperamental în care se înscrie un individ, textura pielii arată modul în care persoana se raportează la mediul înconjurător.

Textura pielii implică consistenţa generală a pielii şi a ţesuturilor de sub ea. Prin palparea pielii se pot deosebi cu claritate patru consistenţe diferite, corespunzând specificului fiecăruia din cele patru elemente. Textura elementală a pielii arată modul în care cineva recepţionează stimulii şi reacţionează la impresiile lăsate de mediu.

Suprafaţa pielii este străbătută de o serie de striaţii ondulatorii, numite striaţii papilare (figura 8.1). Pe partea superioară a acestor striaţii se află orificiile minuscule ale porilor sudoripari. Atunci când

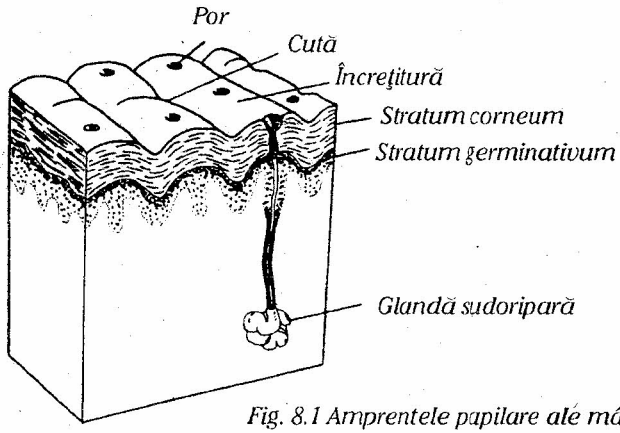

Fig. 8.1 Amprentele papilare ale mâinii

mâna este vopsită cu cerneală, crestele acestor striaţii formează principala amprentă a palmei pe hârtie. Dacă privim atenţi, printr-o lupă, o astfel de amprentă, putem observa orificiile cât un vârf de ac ale glandelor sudoripare.

Calitatea pielii poate fi determinată, din punct de vedere elemental, prin două modalităţi: prin palparea directă a pielii sau prin interpretarea diferitelor amprente lăsate de piele pe hârtie. Trăsăturile căutate vor fi descrise în cadrul fiecărui tip de piele în parte în cele ce urmează.

Palparea este probabil cel mai simplu mod de a cunoaşte textura pielii. Pentru aceasta, pipăim cu degetul mare porţiunea de sub degetul mic pentru a-i simţi direct suprafaţa. Acesta este locul cel mai indicat pentru a începe să studiem diferitele tipuri de texturi de piele. Pe aceeaşi mână pot coexista diferite texturi, repartizate pe palmă şi degete.

Aşa cum apar, diferitele texturi de piele imprimate pe amprenta unei mâini reflectă diferitele grade de spaţiere între cutele papilare. În figura 8.2 se prezintă gradele relative de spaţiere, caracteristice diferitelor texturi elementale de piele. Din punct de vedere al mărimii, spaţiile pot fi foarte înguste, ca în cazul texturii Apă, ori foarte late, ca în cazul texturii Pământ. Textura de piele Aer este puţin mai lată decât cea dominată de elementul Apă, în timp ce pielea Foc are cute mai late decât pielea Aer, dar mai înguste decât cea Pământ. În figura 8.3 se prezintă exemple de texturi dominate de cele patru elemente, prelevate din amprente reale de mâini.

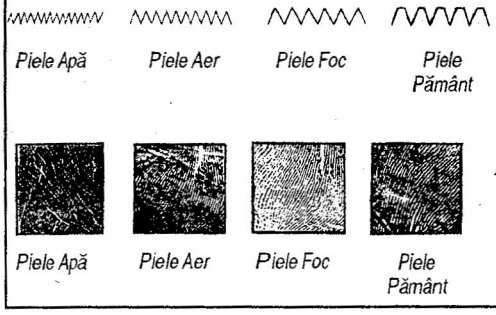

Fig. 8.2 Configuraţiile elementale ale striaţiilor pielii

Fig. 8.3 Cele patru texturi elementale ale pielii

Pielea Apă

La palpare, această piele este moale, elastică, mătăsoasă. În afară de aceasta, poate fi răcoroasă şi umedă. Pielea Apă, cu aspectul ei catifelat, are tendinţa de a lăsa amprente neclare. Pentru a preleva amprente clare de pe un astfel de tip de piele trebuie să folosim cerneală mai puţină. Examinând amprenta lăsată, se observă că striaţiile sunt foarte apropiate unele de altele. Dacă imaginea este neclară, poate fi imposibil să deosebim cutele individuale.

Persoanele a căror piele aparţine acestui tip sunt extrem de sensibile la mediul înconjurător. Simt imediat atmosfera unui anume loc ori prezenţa altor oameni. Persoanele din această categorie au nevoie de un mediu calm şi liniştit, ferit de stres şi tensiuni. La locul de muncă le place compania colegilor, pentru că în acest fel se simt membrii unei echipe. Datorită sensibilităţii lor, sunt atrase de meserii care presupun îngrijire, asistenţă medicală ori expresie artistică.

Pielea Foc

Acest tip de piele apare - la palpare - tare, întinsă şi destul de aspră. Senzaţia este asemănătoare cu cea încercată atunci când trecem degetul mare peste paginile unei cărţi închise. Pielea poate fi fierbinte şi uscată la pipăit. Pielea Foc lasă amprente clare, deşi, dat fiind că este foarte întinsă, deseori este dificil să se preleveze o imagine satisfăcătoare din prima încercare. Datorită uscăciunii, pielea absoarbe multă cerneală, iar aceasta se usucă repede pe mână. Examinând cu atenţie cutele pielii, se observă că sunt late şi bine conturate.

Oamenii a căror piele face parte din acest tip reacţionează spontan la tensiunea şi dinamismul care îi înconjoară; le plac provocările, concurenţa şi diversitatea, care îi stimulează şi îi incită. Pentru ei, munca trebuie să aibă o finalitate şi să asigure ocazia de a promova. Deşi reacţionează bine atunci când se află sub presiune, au nevoie de sport şi mişcare pentru a se putea relaxa şi deconecta.

Datorită firii lor ambiţioase şi dornice de concurenţă, le face plăcere să înfrunte greutăţile meseriei.

Pielea Aer

Aspectul pielii este neted şi bine întins. Nu este moale şi mătăsoasă ca pielea Apă, nici fermă şi aspră ca cea Foc. În general, pielea Aer este caldă şi umedă la pipăit şi lasă amprente clare. Spaţiile dintre cute sunt fine şi distincte.

Oamenii a căror piele aparţine acestui tip se adaptează în general uşor la ideile şi şabloanele de gândire cu care vin în contact. Le place să se înconjoare de aparatură electronică, de cărţi şi adoră conversaţia, care le permite să-şi dezvolte ideile şi să-şi exprime preferinţele. Sunt destul de impasibili, simţindu-se fericiţi atunci când pot lucra şi trăi izolaţi, singuri cu gândurile şi ideile care îi preocupă. Nimic nu îi satisface mai mult decât urmărirea unui raţionament. Principala lor calitate rezidă în meticulozitatea cu care pot cerceta şi analiza un anumit subiect.

Pielea Pământ

Acest tip de piele este foarte aspră şi tare. La atingere aduce cu şmirghelul. Poate fi uscată şi rece. Suprafaţa neregulată a pielii Pământ produce amprente pătate, neclare şi prost conturate. Pielea uscată absoarbe multă cerneală. Spaţiile dintre cute sunt largi şi sinuoase. Nu rareori, în cutele pielii se regăsesc fragmente de aşchii şi granule de pământ!

Oamenilor cu acest tip de piele le place să frământe pământul şi să lucreze cu materiale naturale. Preferă medii în care îşi pot pune în valoare simţul practic înnăscut. Multora dintre ei le place botanica. Chiar dacă nu lucrează direct pământul, dintre hobby-urile lor face parte şi grădinăritul. În ceea ce priveşte munca, deseori optează pentru solitudine, preferând să se ocupe de ceea ce ştiu să facă mai bine.

Sinteza datelor privind forma mâinii şi textura pielii

Pe baza celor două modele elementale, respectiv forma mâinii şi textura pielii, putem face o comparaţie. Trebuie examinat dacă cele două elemente care domină fiecare din aceste două trăsături sunt compatibile sau nu. Ideal ar fi ca între ele să existe o oarecare concordanţă, deoarece facilitează desluşirea configuraţiei temperamentale a persoanei respective. Frecvent, cele două elemente sunt incompatibile, ceea ce generează o stare de conflict. De exemplu, dacă mâna Foc are pielea dominată de acelaşi element, atunci caracterul energic şi dinamic al acestora este completat de capacitatea de a reacţiona spontan la stimulii mediului. Pe de altă parte, dacă mâna Foc are pielea dominată de elementul Apă, conflictul dintre cele două elemente va duce la situaţia în care firea lor potenţial dinamică este derutată de sensibilitatea acestora. Concentrarea tensiunii interioare îi face pe aceşti oameni extrem de sensibili la mediul înconjurător. Reacţia lor este pur emoţională, fără să-şi poată da seama exact de ce; deseori se simt depăşiţi şi obosiţi de situaţie - cazul tipic al Focului care încălzeşte Apa, respectiv al Apei care stinge Focul.

Capitolul 9

Cvadrantele palmare

Cvadrantele palmare indică modul în care o persoană percepe Lumea Elementală. Tehnica constă în proiectarea Crucii materiei pe palmă, împărţind-o în patru secţiuni numite „cvadrante". Fiecare cvadrant corespunde unui element. Aprecierea dimensiunii relative şi a gradului de dezvoltare a fiecărui cvadrant dezvăluie modul de manifestare a fiecărui element în temperamentul unei persoane. Înainte de a explica cum se trasează cvadrantele în palmă, trebuie să enunţăm principiile de bază pe care se sprijină această afirmaţie.

Principiile cvadranturii

Priviţi figura 9.1. Examinaţi mai întâi diviziunea verticală care începe de la mijlocul bazei palmei şi se termină la baza degetului mijlociu. Jumătatea palmei dinspre degetul mare are caracter solar, în timp ce partea dinspre degetul mic este guvernată de Lună. Razele soarelui luminează lumea şi creează condiţiile necesare desfăşurării activităţii. La fel, partea solară a palmei corespunde vizibilului, explicitului, aspectului exterior al unei persoane şi energiei pe care o exprimă aceasta în activităţile cotidiene. Seara, când lumea este luminată de Lună, se desfăşoară doar puţine activităţi, la adăpostul umbrelor. Partea palmei care este guvernată de Lună sugerează aspectele ascunse, neexplicite, viaţa interioară a unei persoane şi include visele, idealurile şi motivaţiile profunde. Denumirea diviziunii verticale a palmei după numele celor doi aştri a fost descrisă anterior, când am examinat dispunerea stâlpilor din

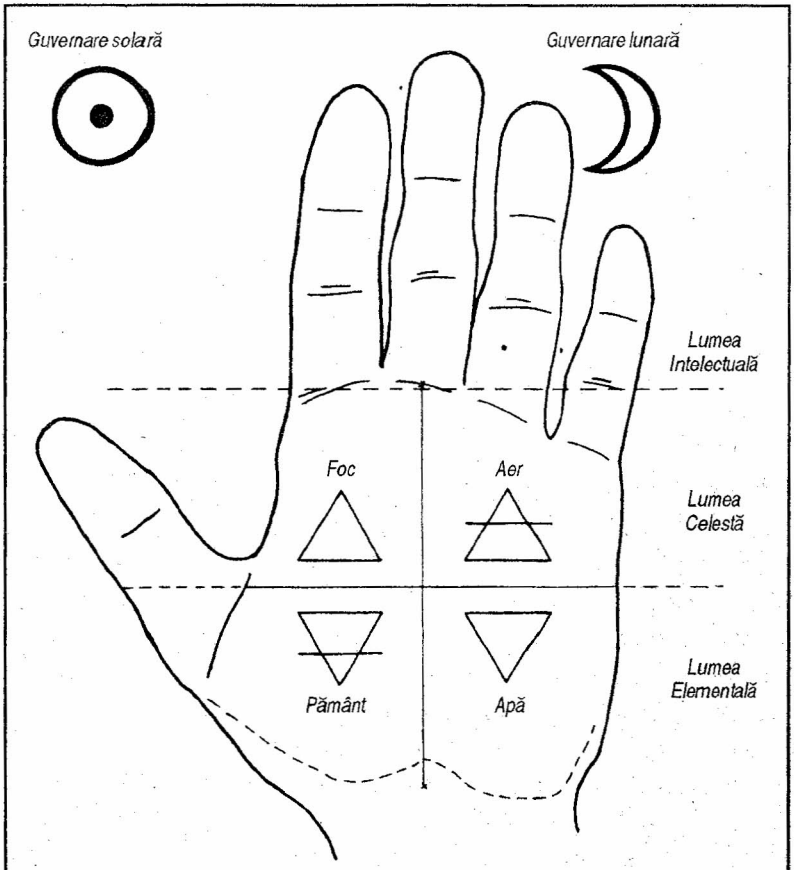

Fig. 9.1 Atribuirea celor patru elemente palmei

dreapta şi din stânga la „Monas Hieroglyphica" a lui Dee (figura 2.3).

După aceasta, priviţi diviziunea orizontală care traversează palma, intersectând în unghiuri drepte linia verticală în punctul său central. Privită pe lungime, în poziţia de rugăciune, mâna relevă acum ordinea secvenţială a Celor Trei Lumi. Sub linia orizontală a palmei se află Lumea Elementelor, un tărâm dominat de pasivitate, fixitate, ordine materială şi spirit organizatoric. Deasupra liniei orizontale este Lumea Celestă, unde domnesc motivaţia, aspiraţiile

şi activitatea. Degetele corespund Lumii Intelectuale şi vor fi analizate în capitolul 13.

Repartizarea elementelor

Repartizarea fiecărui element unui anumit colţ al cvadranturii se bazează pe cunoaşterea specificului lor. Dintre cele patru elemente, Pământul şi Focul sunt mai vizibile, în timp ce Apa şi Aerul sunt mai ascunse. Corespunzător celor de mai sus, Focul şi Pământul sunt atribuite porţiunii solare, celei vizibile din palmă, iar Apa şi Aerul, părţii ascunse a palmei, dominată de Lună. Din fiecare pereche de elemente, unul gravitează evident în partea inferioară, în timp ce celălalt se ridică spre partea superioară. Dintre Foc şi Pământ, Pământul este mai greu, iar Focul mai uşor; astfel, acesta din urmă este plasat deasupra celui dintâi. În cazul perechii Apă şi Aer, Apa este mai densă, iar Aerul este mai uşor, astfel încât Aerul ocupă locul aflat deasupra Apei.

Datorită acestei dispuneri, perechea complementară Foc-Aer - elementele masculine - se află în partea superioară, activă, a palmei, iar Pământul şi Apa - elementele feminine - se regăsesc în jumătatea inferioară, pasivă. Elementele opuse - Focul şi Apa, Pământul şi Aerul - se află în colţuri diametral opuse, sugerând tensiunea dinamică ce animă Lumea Elementelor. Această afirmaţie este exemplificată şi în „Monas Hieroglyphica" a lui Dee. Aici, elementele Foc şi Pământ se află în colţul de sus, respectiv de jos al stâlpului solar, în vreme ce elementele Aer şi Apă ocupă colţul superior, respectiv pe cel inferior, de pe stâlpul lunar.

Semnificaţia cvadrantelor

O dată ce elementele au fost repartizate pe cele patru cvadrante ale palmei, poziţia lor rămâne constantă. Elementele Foc, respectiv Pământ se vor regăsi întotdeauna în jumătatea solară, cea dinspre degetul mare, în timp ce elementele Aer, respectiv Apă îşi vor găsi locul în jumătatea palmei dominată de Lună, deci cea dinspre

degetul mic. Fiecare cvadrant reprezintă un anumit domeniu de experienţă, prin asocierile simbolice cu elementul care le guvernează.

Cvadrantul Pământ

Cvadrantul Pământ reprezintă structura fizică a corpului, în special sistemul osos şi cel digestiv. Oferă informaţii referitoare la valorile fundamentale ale individului, la bunăstarea sa materială, la tipul de cămin pe care îl preferă, la mediul familial şi la gradul de dezvoltare a instinctului de conservare. Acest cvadrant sugerează înclinaţia spre anumite ocupaţii legate de elementul Pământ: olărit, sculptură, prepararea mâncărurilor, grădinărit, alpinism, geologie, minerit, zidărie, construcţii şi inginerie. Elementul Pământ trădează capacitatea individului de a înţelege natura şi a-şi adapta ritmul vieţii la aceasta.

Cvadrantul Apă

Cvadrantul Apă este asociat cu sexualitatea şi cu capacitatea individului de a-şi exprima sentimentele şi emoţiile în cadrul relaţiilor interumane. Această diviziune oferă informaţii despre capacitatea de folosire a imaginaţiei şi, prin extensie, face corelaţia cu înclinaţia spre artă, pictură, muzică şi poezie. „Apa" presupune intuiţie; astfel, valorile spirituale sunt oglindite de acest cvadrant. Elementul Apă predispune şi la exercitarea altor activităţi: cu caracter medico-sanitar, literar ori sportiv - în special sporturi acvatice şi înot. La nivelul corpului uman, Apa controlează circulaţia sângelui şi a fluidelor, buna funcţionare a rinichilor şi a vezicii urinare.

Cvadrantul Aer

Acest cvadrant reflectă modul de gândire a subiectului, gândurile, ideile şi modul său de exprimare. Din punct de vedere simbolic, este legat de evoluţia ideilor şi a capacităţii de comunicare. Prin extensie, tot acest cvadrant oglindeşte înclinaţia spre folosirea limbajului în general şi a limbilor străine în special. Elementul Aer înseamnă predispoziţie pentru educaţie, studiu, ştiinţă, electronică,

matematică, presă, comunicaţii, comerţ, ştiinţe economice, literatură. În raport cu corpul omenesc, cvadrantul Aer reglează sistemul nervos şi sistemul respirator.

Cvadrantul Foc

Cvadrantul Foc indică modul în care o persoană îşi exteriorizează energia - creativ şi distructiv. Reflectă ambiţiile, simţul practic şi împlinirea subiectului respectiv, precum şi tenacitatea şi rezistenţa sa în condiţii de stres. Activităţile tipice, dominate de elementul Foc, includ: afacerile, activităţile industriale, agricultura, mecanica, sportul, atletismul, artele marţiale şi luptele armate. Cvadrantul Foc reflectă starea sistemului muscular şi a celui cardiac.

Trasarea cvadrantelor palmare

Înainte de a atinge dexteritatea necesară pentru trasarea cvadrantelor, vă sfătuim să puneţi amprenta realizată pe hârtie într-o folie de plastic curată şi să trageţi liniile cu o carioca solubilă în apă. O altă variantă ar fi să alegeţi o amprentă de calitate mai slabă pe care puteţi trasa cvadrantele şi puteţi face însemnări; imprimările reuşite vor rămâne astfel curate şi vor putea fi studiate ulterior.

Confruntaţi indicaţiile de mai jos cu cele redate în figura 9.2.

1. În primul rând, însemnaţi cu o cruce punctul central de la baza degetului mijlociu. Degetele sunt delimitate de palmă prin cutele falangelor, ce pot fi considerate drept limita superioară a acesteia. Cuta transversală de la baza degetului mare reprezintă marginea laterală, iar linia inferioară de pe amprentă, limita inferioară a palmei.

2. Al doilea pas constă în găsirea punctului central de la baza palmei şi în însemnarea acestuia cu o cruce. Această măsurătoare se execută de preferinţă „după ochi", deoarece folosirea riglei la măsurarea bazei palmei nu dă rezultate satisfăcătoare. Atunci când desenăm crucea la baza amprentei mâinii, este bine să ne amintim că mâna este o structură tridimensională, care pe hârtie apare redusă la una bidimensională. „Spaţiul alb" dintre imaginea surprinsă pe

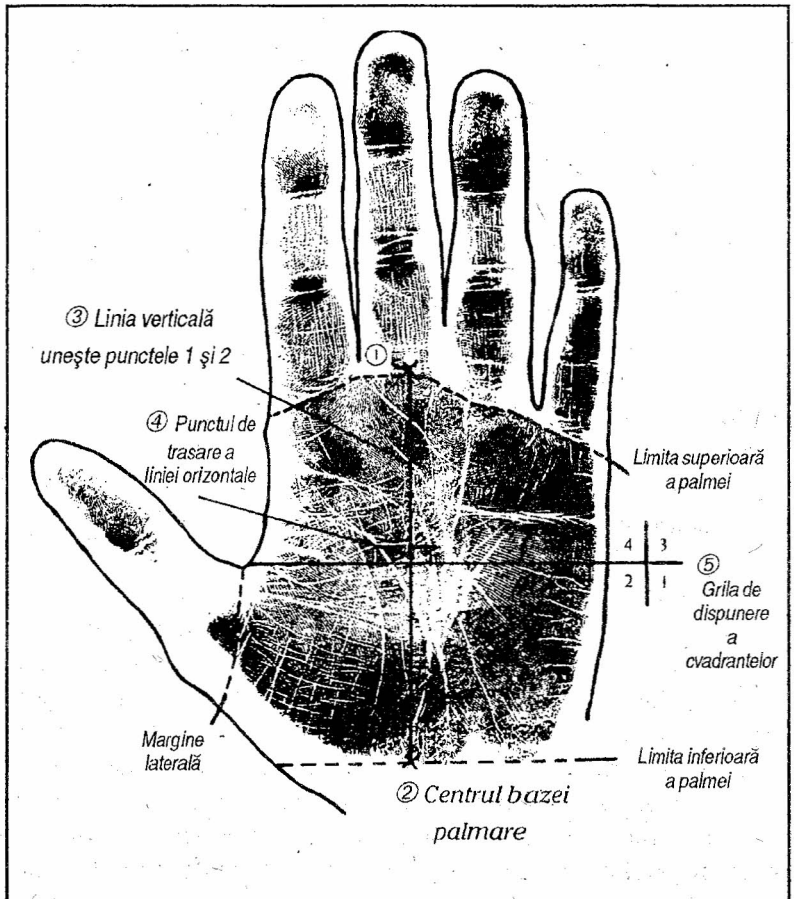

Fig. 9.2 Trasarea cvadrantelor palmare

cerneală și linia trasată cu carioca trebuie văzut ca fiind curbura palmei, din perspectivă tridimensională.

Din figura 9.3 se observă cum, cu cât este mai lat spațiul dintre amprentă și conturul mâinii (punctele A și B), cu atât este mai accentuată curbura palmei. Prin comparație, un spațiu îngust (punctele C și D) indică o curbură mai slabă. Acest „spațiu alb" trebuie considerat drept parte componentă a palmei pentru a putea stabili cu precizie punctul central al bazei acesteia.

Figura 9.4 arată cum se poate determina centrul bazei palmare

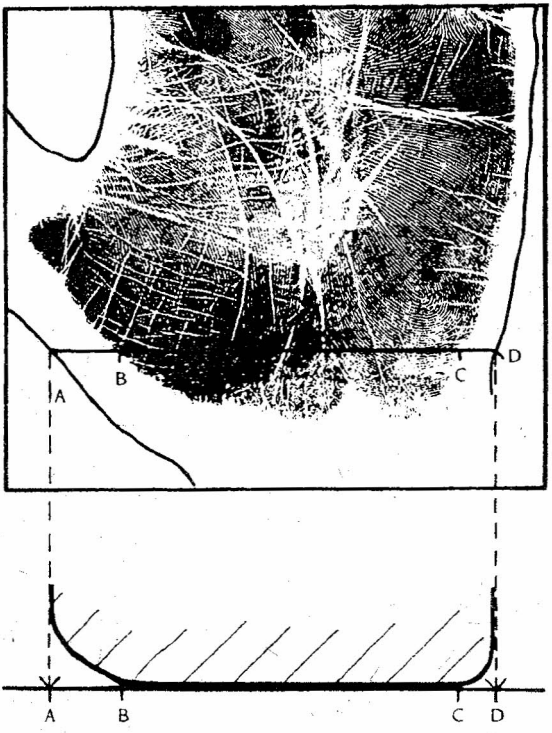

Fig. 9.3 Cea de-a treia dimensiune a unei amprente palmare

prin trasarea mentală a unor linii pe părţile laterale ale palmei, până la încheietura mâinii. Astfel se poate vedea cu ochiul liber unde se află punctul central al bazei palmare. Până dobândim experienţa necesară găsirii acestui punct central, este recomandabil să executăm operaţiunea chiar pe mâna subiectului, nu pe amprenta acesteia. După ce notăm locul punctului central faţă de principalele linii ale palmei, vom încerca să-l localizăm corespunzător pe amprenta prelevată pe hârtie.

Să ne întoarcem la figura 9.2.

3. Desenaţi o linie verticală care să unească cele două puncte marcate în prealabil. Trasaţi linia până la marginea inferioară a amprentei de cerneală.

4. Urmează determinarea centrului acestei linii verticale. Cu

ajutorul riglei, măsuraţi lungimea liniei verticale, de la un capăt la celălalt. Este important să o măsuraţi pe toată lungimea, până la capătul inferior al amprentei. Amprenta poate depăşi cu câte 1 cm semnul de la baza palmei, însă trebuie să fiţi atenţi şi să îl includeţi în măsurătoare. După aceasta, împărţiţi în două numărul de centimetri obţinut. Prin punctul nou obţinut trasaţi o linie orizontală, perfect perpendiculară pe linia verticală marcată anterior.

5. Stabilirea ordinii corecte a cvadrantelor. Acum, amprenta palmară este împărţită exact în patru secţiuni pătrate, astfel că este simplu să le ordonăm după mărime. Numerotaţi cvadrantele de la 1 la 4, începând cu cel mai mare şi terminând cu cel mai mic, mai puţin dezvoltat. Această ordine accentuează în mod deosebit fiecare element în parte, aşa cum se va explica amănunţit mai târziu. Înregistraţi această categorisire pe marginea hârtiei, cum vedeţi în figura 9.2.

Încă o dată, stabilirea fiecărui cvadrant reprezintă mai mult decât o examinare bidimensională. Ele trebuie analizate din punct de vedere al reliefului lor tridimensional. Presupunând că cerneala a fost aplicată pe mână în mod uniform, zona mai proeminentă a palmei apare pe amprentă cu un colorit mai intens. Acest lucru trebuie luat în seamă la clasificarea cvadrantelor, deoarece dacă două diviziuni par să aibă aceleaşi dimensiuni, diferenţierea se va face în funcţie de nuanţare - mai ştearsă sau mai închisă. La fel, un spaţiu alb mai lat între amprentă şi conturul mâinii indică o zonă mai dezvoltată a palmei.

Dacă două cvadrante par foarte asemănătoare din punct de vedere al reliefului şi al proeminenţei, se va considera drept cel mai bine dezvoltat cvadrantul care conţine mai multe linii. Semnificaţia deplină a acestui fapt va fi clarificată în capitolul 11. Ce se poate afirma deocamdată este că acest indiciu se referă la concentrarea energiei în cvadrantul respectiv.

Manifestarea elementelor

După stabilirea ordinii cvadrantelor şi numerotarea lor de la 1 la 4, urmează interpretarea lor după un anumit model. Această secvenţă de manifestări reflectă actul de creaţie ermetică din

perspectiva Celor Trei Lumi. Sub aspect elemental, Tărâmul Luminii (Focul Divin) creează lumea spirituală din Aerul Divin. Din lumea spirituală coboară Lumea Celestă, plămădită din Apa Divină. În sfârşit, Lumea Elementală a Pământului Divin se precipită din Lumea Celestă. Modul de manifestare a elementelor folosit în interpretarea cvadrantelor reflectă perceperea ermetică a creării Celor Trei Lumi, privită invers. Acest lucru se datorează faptului că arta chiromanţiei se ocupă de ceea ce a fost deja creat şi, folosind în ordine inversă această înlănţuire, oferă informaţii referitoare la ceea ce a provocat apariţia unor anumite trăsături vizibile în palmă.

Este important de remarcat că, deşi poziţia elementelor în cvadrantele palmei rămâne constantă, ordinea specifică a dezvoltării, aşa cum se vede, caracterizează temperamentul persoanei respective.

1. Cvadrantul cel mai mare

Elementul reflectat de cel mai mare cvadrant este elementul cu care subiectul se identifică în cea mai mare măsură. Dezvăluie ceea ce apreciază acesta cel mai mult şi pe ce îşi bazează modul de viaţă. Reflectă constituţia fizică şi aspectul exterior, precum şi modul în care subiectul percepe lumea înconjurătoare prin intermediul simţurilor. Acesta este elementul cu care este familiarizat cel mai bine şi care este frecvent legat de ocupaţia pe care o exercită şi de temperamentul persoanei respective. Corespunde Pământului Divin şi Lumii Elementale.

2. Cel de-al doilea cvadrant mare

În ciuda dimensiunii celui de-al doilea cvadrant mare, cel de-al doilea element prezent aici este mai puţin puternic. Caracteristicile elementului exprimat prin această poziţie ies în evidenţă la o anumită persoană prin însăşi absenţa lor. Elementul care lipseşte este acela cu care subiectul se află în conflict. În cazul în care situaţia conflictuală dispare, se creează condiţii favorabile descătuşării unui imens potenţial intern. În pofida slabei sale manifestări şi a dificultăţilor de exteriorizare, acest element reprezintă deseori un subiect fascinant pentru persoana care ghiceşte în el sursa unor

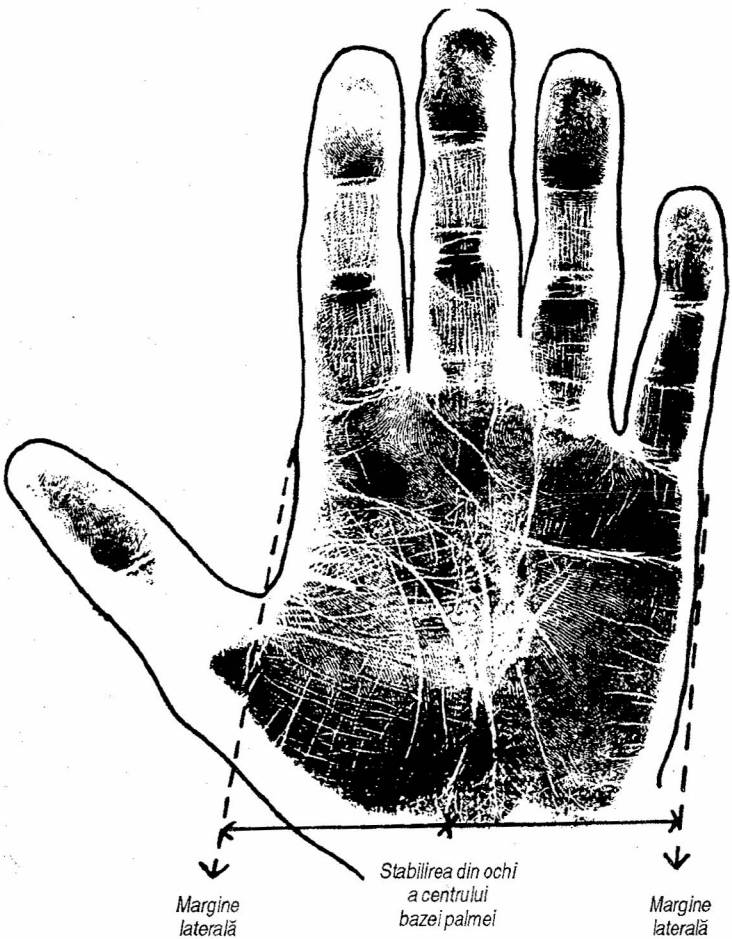

Fig. 9.4 Stabilirea punctului central al bazei palmei

posibilităţi nebănuite. Nu de puţine ori subiectul caută să îl regăsească în cadrul relaţiilor cu cei din jur. Corespondentul acestui element este Apa Divină sau Lumea Celestă.

3. Cel de-al treilea cvadrant mare

Elementul predominant regăsit în acest cvadrant reprezintă potenţialul interior al subiectului. Acest element reprezintă tărâmul cunoaşterii la care o persoană poate accede liber. Când este bine dezvoltat, acest element poate fi uşor exteriorizat. Mulţi oameni conştientizează în cele din urmă amprenta pe care o pune asupra personalităţii lor. Dat fiind că prezenţa sa este uşor percepută, acest element se combină de obicei cu primul element, influenţând împreună alegerea vocaţiei şi a modului de viaţă al individului. Corespunde Aerului Divin sau Lumii Intelectuale.

4. Cel mai mic cvadrant

Elementul predominant din acest cvadrant corespunde laturii celei mai puţin dezvoltate a personalităţii individului. Calităţile induse de elementul respectiv îi lipsesc cu desăvârşire persoanei respective. Totuşi, constituie o sferă a ţelurilor şi idealurilor, o viziune a aspiraţiilor subiectului. Deoarece prezenţa sa este cea mai slabă, acesta este elementul necesar pentru a restabili echilibrul cu celelalte trei, favorizând astfel schimbarea. Deseori, rezolvarea situaţiilor critice rezidă tocmai în dezvoltarea acestei laturi. Corespunde Focului Divin - Tărâmul Luminii.

Există douăzeci şi patru de posibile combinaţii diferite ale manifestării elementelor. Pentru a ilustra modul în care se exprimă o anumită combinaţie de elemente, prezentăm exemplul de mai jos, bazat pe combinaţia redată în figura 9.2.

O exemplificare a manifestării elementale

1. Cel mai mare cvadrant - Apă.
2. Al doilea mare cvadrant - Pământ.
3. Al treilea mare cvadrant - Aer.
4. Cel mai mic cvadrant - Foc.

1. Cel mai mare cvadrant - Apă

Dacă se regăseşte în cel mai mare cvadrant, Apa este elementul cu care subiectul se identifică în cel mai înalt grad. În consecinţă,

persoanele respective sunt puternic influenţate de firea lor extrem de sensibilă, fiind în acelaşi timp atrase de domeniile artistice, în care se pot exprima cel mai bine. Din punct de vedere fizic, sunt persoane cu o constituţie fragilă, graţioasă, uşor influenţată de starea lor sufletească. Din acest motiv, persoanele respective sunt predispuse la boli provocate de proasta circulaţie a sângelui, de tulburări hormonale şi de retenţia lichidelor. Pentru ele, relaţiile interumane sunt extrem de importante, deoarece simt în permanenţă nevoia de a-şi împărtăşi sentimentele celor din jur.

2. Al doilea mare cvadrant - Pământ

Dacă elementul Pământ se regăseşte în acest cvadrant înseamnă că acesta este elementul care îşi face cel mai puţin simţită prezenţa la persoana respectivă. Aceşti indivizi nu dispun de stabilitate şi spirit de organizare, care de regulă sunt asigurate de acest element puternic. Sunt oameni cu o mare labilitate emoţională, care nu prezintă încredere. Ca urmare, mai mult ca sigur că aceşti indivizi vor căuta un partener care să le ofere siguranţă materială şi sprijin. Le lipseşte încrederea în sine şi abilitatea de a-şi câştiga existenţa. De regulă, au o proastă digestie, uşor influenţată de dispoziţia sufletească de moment. Au tendinţa de a abuza de mâncare pentru a contracara sentimentul de nesiguranţă care îi copleşeşte.

Trebuie reţinut faptul că, atunci când dorim să interpretăm un element care se manifestă slab ori care lipseşte cu desăvârşire, este mai uşor să ne gândim cum s-ar manifesta el dacă ar fi bine evidenţiat. Apoi eliminăm mental toate aceste asocieri şi obţinem calităţile care îi lipsesc subiectului.

3. Cel de-al treilea mare cvadrant - Aer

Dacă apare în cel de-al treilea cvadrant, elementul Aer indică de ce resurse dispune persoana respectivă. Dacă elementul Aer este puternic marcat, subiectul dispune de o mare uşurinţă de a-şi comunica ideile. În cazul în care elementul predominant este Apa, combinaţia lor va rezulta în capacitatea de a exprima ideile vizual,

cu multă subtilitate şi sensibilitate. Primul şi cel de-al treilea element sunt cele care influenţează viaţa şi activitatea unei persoane. Indivizii marcaţi de combinaţia elementelor Aer - Apă sunt atraşi de muzică, poezie, proză - artă în general. În acelaşi timp, au un dezvoltat simţ pedagogic, mai ales atunci când este vorba de copii mici. Alte profesiuni de care se simt atraşi - consultanţă, asistenţă sanitară, ştiinţe oculte.

4. Cel mai mic cvadrant - Foc

În acest caz, Focul este elementul cel mai slab dezvoltat. Persoanele respective au mari dificultăţi în a-şi exterioriza energia şi foarte frecvent se simt complet epuizate. Combinaţia celor două elemente slabe - Pământ şi Foc - arată că subiectul respectiv are nevoie de un ţel în viaţă şi de organizare, altfel nu poate realiza nimic. Fără îndoială că îşi doresc să aibă mai multă energie pentru a-şi putea atinge scopurile şi pentru a-şi materializa aspiraţiile.

În capitolul 19, intitulat „Examinarea chiromantică a mâinii", este prezentată o combinaţie diferită a cvadrantelor.

Ordinea în care se înlănţuie cvadrantele din palmă indică modul în care fiecare element se reflectă în personalitatea subiectului. Succesiunea manifestărilor elementale evidenţiază slăbiciunile, dar şi forţa relativă a individului. Dacă suprapunem ordinea cvadrantelor pe configuraţiile elementale anterioare ale formei mâinii şi texturii pielii, obţinem o imagine mai completă a modului în care individul profită de caracterul şi calităţile acestor elemente. Elementele puternice, datorită modului de dispunere în succesiunea de cvadrante (poziţiile 1 şi 3), amplifică forţa aceluiaşi element, regăsit în forma mâinii sau textura pielii. Pe de altă parte, elementele slab marcate, datorită locului pe care îl ocupă în ordinea cvadrantelor (poziţiile 2 şi 4), diminuează forţa aceluiaşi element, evidenţiat în forma mâinii ori textura pielii. De exemplu, dacă în cazul unei mâini cu configuraţie Foc elementul Foc este plasat în poziţia 3 a succesiunii de cvadrante, atunci energia debordantă, inerentă unei astfel de persoane, va fi exprimată extrem de dinamic. În societate, aceste persoane vor fi foarte admirate pentru energia

de care dispun, fiind de regulă „sufletul" oricărei întruniri. Pe de altă parte, dacă în mâna cu formă Foc elementul Foc este dispus în al patrulea cvadrant, subiectul va avea mari dificultăţi în a-şi exprima liber energia şi în a-şi atinge ţelurile. În mod inevitabil, va încerca un sentiment copleşitor de frustrare, care va conduce treptat la acumularea unei mari tensiuni interioare. La rândul său, această tensiune va amplifica starea conflictuală dintre celelalte elemente componente.

Această îmbinare subtilă a elementelor şi examinarea modului în care interacţionează, completându-se sau inhibându-se, permite aprecierea exactă a temperamentului unei persoane. Cuvântul în sine - „temperament" - implică evaluarea gradului de manifestare a elementelor în personalitatea unui individ, ştiut fiind că termenul provine din latină şi înseamnă „a respecta măsura cuvenită, a amesteca în proporţii corespunzătoare".

Pornind de la reprezentarea reală a temperamentului unei persoane, este posibilă depistarea elementelor ascunse - în poziţiile 2 şi 4 ale cvadranturii palmare. Acestea indică laturile şi însuşirile pe care trebuie să le dezvolte individul pentru a pune în valoare întregul potenţial de care dispune. Activarea acestor elemente slabe creează o relaţie mai echilibrată între ele. Astfel se creează condiţiile necesare apariţiei celui de-al cincilea element - Eterul - forţa vitală care străbate psihicul. Cu cât este mai mare echilibrul dintre cele patru elemente, cu atât este mai favorizată curgerea Eterului. Inversa este tot atât de valabilă: cu cât sunt mai dezmembrate elementele, cu atât este mai îngreunată circulaţia Eterului.

În capitolul 11, care se ocupă de liniile palmare, Eterul va fi corelat cu scurgerea energiei prin acestea. Suma interacţiunilor dintre elementele care formează temperamentul unei persoane se reflectă în miriadul de formaţiuni ale liniilor palmare.

Capitolul 10

Munţii

Munţii reprezintă acele porţiuni din palmă care, cu excepţia muntelui Lunii şi a celor doi munţi ai lui Marte, se află imediat la baza unuia dintre cele patru degete ori a degetului mare. Munţii poartă această denumire deoarece atunci când sunt bine conturaţi apar ca nişte ridicături pe întinderea netedă a palmei. Dispunerea clasică a munţilor, guvernaţi de anumite planete, este prezentată în figura 10.1. De foarte multă vreme aceste mici protuberanţe au fost învestite cu conotaţii mitologice, fiind asociate cu câte o zeitate de pe Muntele Olimp. În concepţia ermetică privind Cele Trei Lumi, vârful muntelui care se ridică deasupra suprafeţei pământului este văzut ca străpungând Lumea Celestă, guvernată de cele şapte planete cunoscute. Munţii reprezintă locul în care influenţa planetelor devine, prin intermediul Eterului, sesizabilă în Lumea Elementală a palmei.

Una dintre temele centrale ale filozofiei ermetice este credinţa că „omul a fost plămădit după imaginea Celui din Ceruri". Ideea influenţei exercitate de ceruri asupra formei şi structurii corpului este surprinsă în următorul citat aparţinând filozofului ermetic Cornelius Agrippa:

„Conformaţia, gesturile, mişcarea, poziţia, aspectul corpului, fiind întâmplătoare pentru noi, sunt daruri cereşti care ne supun voinţei unor corpuri superioare şi care produc asupra noastră anumite efecte"[18].

„Corpurile superioare" sunt planetele iar „darurile cereşti" sugerează influenţa pe care o exercită adesea Lumea Celestă asupra

noastră. Energia Eterică, combinată cu influenţa planetelor, este recepţionată de om prin mână, tocmai prin intermediul munţilor palmari. În figura 10.1 se prezintă fiecare dintre munţii clasici, împreună cu numele planetei care îl guvernează. Prin examinarea simbolismului planetar, putem desluşi semnificaţia fiecărui munte.

Muntele poate fi interpretat ca acea zonă din palmă în care se concentrează energia conferită de o anume planetă. Proeminenţa marcată a unui anumit munte indică o concentrare deosebită a acestei energii. Traseul liniilor palmare este determinat de energia

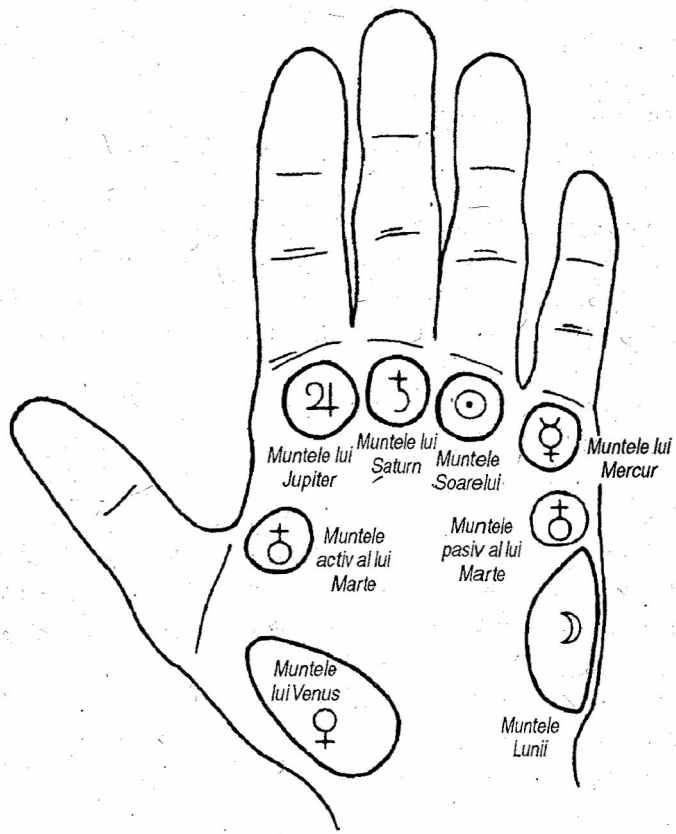

Fig. 10.1 Munţii palmari clasici

planetară conţinută de munţi. Contactul dintre o linie şi un munte atestă faptul că energia respectivă este folosită de persoana în cauză. În schimb, prezenţa unui munte proeminent care nu are contact cu o linie sugerează faptul că energia muntelui este latentă şi nefolosită.

Cutarea accentuată şi liniile în formă de grilă de pe munţi au conotaţii negative şi semnalează predispoziţia la anumite boli. Aceste semne arată că energia conţinută în munţi este confuză şi discordantă. Hipercutarea şi liniile în formă de grilă sunt prezentate în figura 13.9 şi vor fi analizate în capitolul 13, cu ocazia studierii falangelor.

Mai jos prezentăm asocierile simbolice ale fiecărui munte în parte.

Muntele lui Venus

Pozitiv

Dragoste, senzualitate, pasiune, plăcere, ritm, muzică, melodie, noroc, prosperitate, bani, siguranţă, hrană, mamă, familie, pântec.

Negativ

Boli venerice, sifilis, deziluzii în dragoste care provoacă boli, desfrânare, lascivitate, incest, adulter, trândăvie.

Munţii lui Marte

Marte guvernează doi dintre munţii palmari. Două dintre semnele zodiacale stau sub influenţa acestui astru: Vărsătorul, ziua, şi Scorpionul, noaptea. Deoarece muntele guvernat de Marte este amplasat pe partea solară a palmei, acesta are mai multe trăsături proprii Vărsătorului; în schimb, cel pasiv la influenţa lui Marte, amplasat pe latura lunară a palmei, are trăsături specifice Scorpionului.

Muntele influenţat activ de Marte: Pozitiv

Putere, energie, forţă, capacitate de a îndura, afirmare, imbold, spirit de echipă, forţă morală, vitejie.

Muntele influenţat activ de Marte: Negativ

Furie, beligeranţă, violenţă, brutalitate, crimă, ferocitate,

cruzime, viol, boală venerică, obscenitate.

Muntele influenţat pasiv de Marte: Pozitiv

Curaj, rezistenţă, răbdare, excitabilitate, dorinţă, sexualitate.

Muntele influenţat pasiv de Marte: Negativ

Lascivitate, senzualitate, viol, obscenitate, răzbunare, violenţă, animozitate, gelozie, laşitate, dureri de gât, bronşită, laringită, disfuncţionalităţi ale sistemului vascular, hemoragie, inflamaţii, erupţii.

Muntele lui Jupiter

Pozitiv

Privilegii, speranţă, dreptate, echitate, religie, credinţă, scopuri, aspiraţii, superstiţie, ambiţie, compasiune, bunăvoinţă, optimism, idealuri, mândrie, ficat.

Negativ

Austeritate, asprime, meschinătate, severitate, vanitate, ostentaţie, lăcomie, apoplexie, afecţiuni pulmonare, irascibilitate, excese, în special în privinţa alimentaţiei (supraalimentaţie).

Muntele lui Saturn

Pozitiv

Răbdare, concentrare, disciplină, statornicie, răspundere, datorie, călire, prevedere, organizare, singurătate, tată.

Negativ

Reprimare, frică, egoism, melancolie, tristeţe, pesimism, anxietate, lene, proastă circulaţie, hemoroizi, constipaţie, reumatism, irascibilitate, iritaţie nervoasă, paralizie, hemiplegie, afecţiuni ale membrelor inferioare, urechilor şi danturii.

Muntele Soarelui

Pozitiv

Iluminaţie, creativitate, artă, geniu, talent, faimă, noroc, bunăstare, demnitate, optimism, sănătate.

Negativ

Mândrie, îngâmfare, aroganţă, extravaganţă, vanitate, afecţiuni cardiace - în special palpitaţii, febră, tulburări ale vederii.

Muntele lui Mercur

Pozitiv

Idei, intelect, raţiune, invenţii, ştiinţă, învăţare, studiu, litere, medicină, simţ al afacerilor, comunicare, limbaj, vorbire, elocinţă.

Negativ

Nepricepere financiară, hoţie, escrocherie, necinste, înşelătorie, lăudăroşenie, bârfă, superficialitate, neatenţie, afecţiuni ale ficatului, nervozitate, indigestie, vătămări ale mâinilor şi braţelor.

Muntele Lunii

Pozitiv

Sentimentalism, sensibilitate, intuiţie, imaginaţie, vise, viziune, psihic, dispoziţie, ambianţă, mamă, doică, afecţiune.

Negativ

Halucinaţie, iluzie, nebunie, tristeţe, afecţiuni ale vezicii urinare şi rinichilor, hidropizie, calculi, reumatism, gută, anemie, dereglări ale sistemului limfatic, boli femeieşti, afecţiuni ale intestinelor, diabet, isterie, convulsii, paralizie, vedere slabă.

Munţii ocupă un loc destul de important în tratatele de chiromanţie, cu toate că în zilele noastre rareori se mai întâlnesc formaţiuni atât de bine reliefate încât să merite denumirea de „munţi". Când totuşi există, ei se pot ridica până la un centimetru deasupra nivelului palmei. Cărţile de chiromanţie dau deseori de înţeles că munţii proeminenţi sunt frecvent întâlniţi, când în realitate ei sunt extrem de rari.

Dat fiind că se găsesc rareori seturi complete de munţi proeminenţi, existenţa unui singur munte, bine conturat în palmă, este foarte semnificativă, indicând predominanţa influenţei planetare

corespunzătoare asupra caracterului unei persoane. Influenţa planetară, oglindită în gradul de dezvoltare a unui anumit munte, a servit de asemenea drept bază pentru clasificarea formelor de mână în funcţie de planeta dominantă. Formele de mână planetare vor fi examinate în capitolul 15, în funcţie de liniile palmare şi de degete.

Cel mai important aspect constă în relaţia dintre munţi şi liniile palmare. Dacă privim liniile drept nişte râuri, atunci munţii reprezintă locul din care izvorăsc acestea. Aşa cum locul din care izvorăşte un râu îşi pune amprenta pe cursul acestuia, aşa şi munţii din palmă diversifică energia care se scurge prin liniile palmare. Această idee va fi dezvoltată în capitolul 12, dedicat guvernării liniilor palmare.

Capitolul 11

Liniile palmare

Reţeaua liniilor palmare este extrem de variată, chiar mai mult decât chipurile oamenilor. Nu există două palme absolut identice, fie ele chiar cea de mână stângă şi cea de mână dreaptă ale aceleiaşi persoane. Unul dintre cele mai importante aspecte ale chiromanţiei constă în colectarea unui număr cât mai mare de amprente palmare, tocmai pentru a putea examina diversitatea fascinantă şi minunată a liniilor. Cu cât este mai largă gama de amprente prelevate, cu atât se poate aprecia mai exact varietatea îmbinării liniilor palmare.

Liniile indică modul în care o persoană percepe Lumea Celestă. După cum s-a arătat deja, Lumea Celestă cuprinde întreaga sferă a experienţei emoţionale. Prin faptul că susţine structura corpului fizic, forţa vitală eterică constituie în acelaşi timp mediul în care se naşte experienţa psihică. Variaţiile scurgerii forţei vitale prin corp sunt percepute de noi drept diferite stări sufleteşti. Forţa vitală eterică constituie de asemenea substratul experienţei intelectuale, deoarece toate ideile şi imaginile din minte sunt plămădite din substanţa ei.

Formarea liniilor

Liniile sunt formate de forţa vitală eterică ce străbate palma, aşa cum râul ce traversează un ţinut erodează suprafaţa terenului. Deoarece Eterul este elementul care animă corpul fizic, care generează sentimentele şi contribuie la formarea ideilor, liniile palmare sunt strâns legate de conştiinţa individului. Configuraţia liniilor palmare este unică, specifică fiecărei persoane.

Liniile încep să se formeze aproximativ la vârsta de şapte săptămâni de dezvoltare embrionară, iar la zece săptămâni sunt deja perfect conturate. Muşchii de la încheietura mâinii se dezvoltă abia după douăsprezece săptămâni, permiţând schiţarea primelor mişcări primitive ale palmei.[19] Această constatare infirmă ideea potrivit căreia liniile palmare sunt pliuri formate ca urmare a mişcărilor mecanice ale mâinii.

Energia eterică ce se scurge prin liniile palmei nu poate fi percepută în mod direct, prin simţurile fizice. Totuşi, acest lucru se poate realiza prin folosirea imaginaţiei şi, implicit, prin cultivarea cunoştinţelor simbolice, un chiromant priceput reuşind să creioneze un portret fidel al caracterului unei persoane, pe baza configuraţiei liniilor sale palmare.

Interpretarea liniilor

Planetele care guvernează liniile palmare

Primul pas în interpretarea liniilor constă în determinarea planetelor care le guvernează. În mod clasic, cele şapte planete - Saturn, Jupiter, Marte, Soarele, Venus, Mercur şi Luna - guvernează Lumea Celestă. În palmă, Lumii Celeste îi corespund liniile, de aceea unele nume de planete se regăsesc printre denumirile acestora. Iniţial, toate liniile purtau numele câte unei planete. Denumiri de planete, ca Saturn, Marte, Apolo (Soarele) şi Luna, folosite încă în arta chiromanţiei, sunt vestigii ale modului originar de denumire. Numirea unei linii după o anumită planetă este determinată de traseul său în raport cu un anumit munte.

În figura 11.1 se prezintă relaţia clasică dintre linii şi munţi. Toate liniile palmare, cu excepţia liniei capului, pornesc de pe, trec peste sau în jurul unui anumit munte ori se sfârşesc în acel punct. Prin contactul cu muntele, energia care trece prin linia respectivă capătă caracteristicile planetei care o guvernează. Spre exemplu, linia lui Marte, care porneşte de pe muntele lui Marte, capătă culoarea energiei marţiene. La fel, linia lui Saturn, care se îndreaptă spre muntele cu acelaşi nume, are tonalitatea proprie energiei

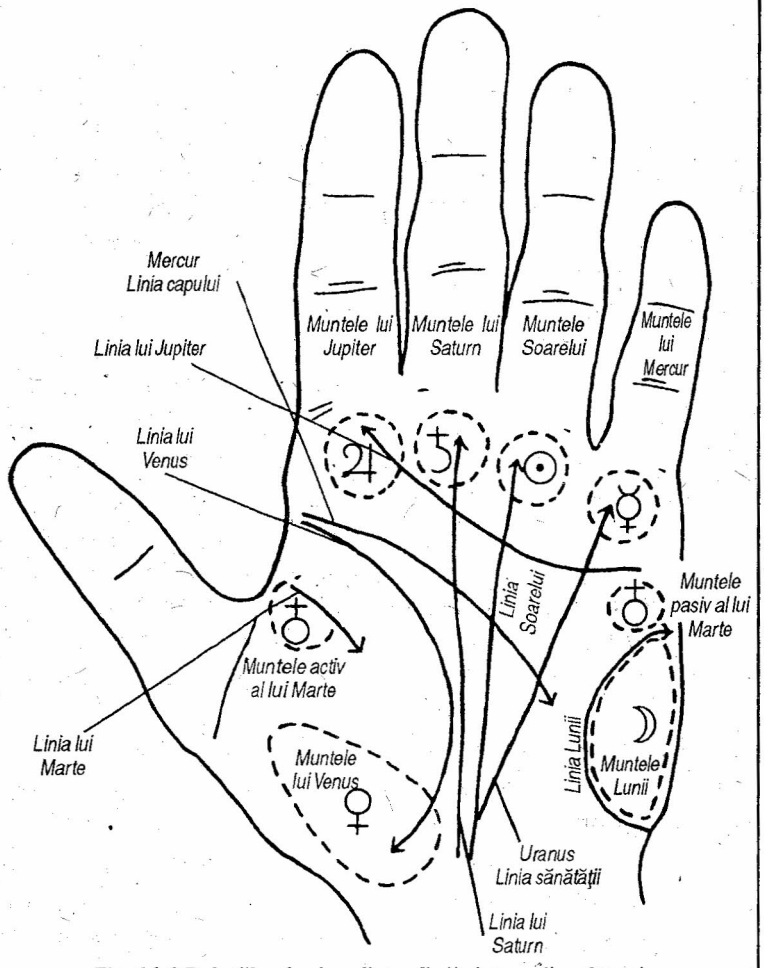

Fig. 11.1 Relațiile clasice dintre linii și munții palmari

saturniene. Un amănunt important ce trebuie notat referitor la toate diagramele liniilor palmare este acela că există o imensă diversitate a modelelor regăsite efectiv în palmă. Diagramele sunt pur reprezentative, având scopul de a demonstra amplasarea clasică a liniilor și forța care le guvernează. Fără îndoială, mulți vor constata că diagramele nu se potrivesc cu ceea ce văd în propria palmă.

Despre aceste variaţii vom discuta mai pe larg în cele ce urmează.

Linia capului este guvernată de Mercur, pentru că nu atinge nici unul dintre munţi. Aceasta pentru că, aşa cum s-a arătat mai înainte, Mercur este sinonim cu Eterul. Într-un anumit sens, Mercur guvernează toate liniile din palmă. Totuşi, o dată ce una dintre linii vine în contact cu energia planetară a unui munte, acesta din urmă preia controlul sau colorează energiile emanate de linia respectivă. Deşi este posibil ca unele ramificaţii ale liniei capului să atingă mai mulţi munţi palmari, practic nu vine în contact direct cu nici unul dintre aceştia. Astfel, energia acestei linii rămâne pur mercuriană.

O dată ce o linie este supusă unei anumite guvernări planetare, înţelesul ei este descifrat cu ajutorul simbolismului planetar. Înţelesurile mai profunde ale liniilor pot fi desluşite în funcţie de lăţimea, lungimea lor şi de diferitele semne care le intersectează. Mai multe amănunte vor fi prezentate în capitolul următor.

O dată cu declinul artei chiromanţiei, semnificaţia guvernării planetare a liniilor palmare a devenit din ce în ce mai obscură. Denumiri ca „linia capului", „linia vieţii" şi „linia inimii" au înlocuit treptat numele planetelor. Prin reinvocarea acestui simbolism planetar, vechile denumiri vor putea fi văzute într-o lumină nouă.

Manifestarea liniilor

Liniile palmare au fost prezentate drept fluxuri de energie eterică. Dacă dorim să interpretăm liniile, analogia cu cursul unui râu poate constitui un instrument util pentru vizualizarea fluxului de energie ce traversează întinderea palmei. Lungimea relativă, lăţimea, accentuarea, claritatea, gradul de curbură şi orientarea reprezintă elemente importante în interpretarea liniilor palmare. Toate aceste trăsături constituie mijloace specifice de percepere a experienţei de viaţă a unei persoane.

Lungimea liniilor

Cu cât o linie este mai lungă, cu atât este mai puternic fluxul de energie care o străbate. Prin urmare, reflectă un grad mai mare de competenţă în acea latură a personalităţii care este guvernată

de linia respectivă. O linie scurtă semnifică un nivel mai redus de competenţă în sfera dominată de aceasta. De exemplu, o linie a lui Mercur cu lungime mare indică o mare diversitate în modul de gândire al subiectului, în timp ce o linie scurtă sugerează un mod de gândire limitat.

Lungimea liniei sugerează de asemenea viteza de reacţie a persoanei respective. În cazul unei linii lungi, impulsul este nevoit să străbată o distanţă mai mare de la un capăt la altul, prin urmare reacţia va fi mai lentă. O linie scurtă semnifică o mai mare rapiditate a răspunsului la stimulul respectiv. Spre exemplu, o linie a lui Mercur lungă arată că subiectul are un proces de gândire lent, axat asupra amănuntelor, cu o viziune în perspectivă, în vreme ce aceeaşi linie, dar mai scurtă, caracterizează un om cu gândire rapidă, succintă.

Lungimea liniei este importantă şi din alte considerente: în general, cu cât o linie este mai lungă, cu atât există o mai mare interdependenţă între diferite porţiuni ale palmei. Astfel, se creează mai multe interconexiuni la nivelul profilului psihologic al subiectului. O linie a lui Mercur lungă, care se întinde până la muntele Lunii, caracterizează un gânditor cu multă imaginaţie. Pe de altă parte, dacă această linie este scurtă şi se sfârşeşte la baza inelarului, în imediata apropiere a muntelui Lunii, persoana este total lipsită de gândire imaginativă.

Lăţimea liniilor

Lăţimea unei linii descrie fluxul de energie care o străbate. Există patru tipuri de lăţime relativă, corespunzând celor patru elemente (figura 11.2).

Lăţimea Pământ

Acest tip de linie este foarte lată, de culoare închisă. Trebuie menţionat faptul că nuanţa coloristică a liniilor nu poate fi remarcată decât în palma vie. Culoarea indică un ritm lent de folosire a energiei, care poate fi susţinută pe o durată lungă de timp. Totuşi, acest flux de energie are tendinţa de a rămâne fixă şi intransigentă în situaţia în care se prefigurează o schimbare.

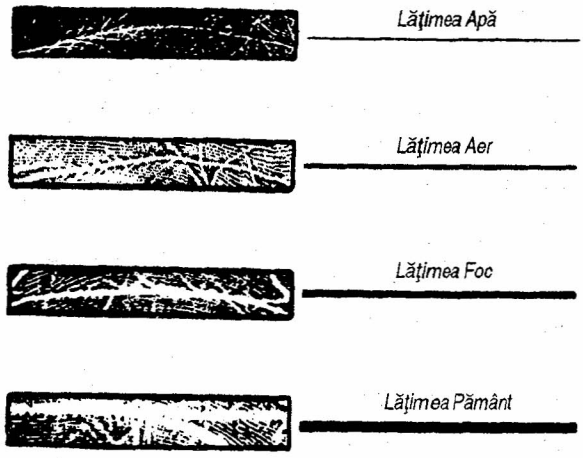

Fig. 11.2 Cele patru lăţimi elementale ale liniilor

Lăţimea Apă

Linia cu lăţimea guvernată de elementul Apă este fină şi abia vizibilă. Reflectă un flux de energie delicat şi subtil, uşor impresionabil şi expresiv din punct de vedere vizual. Totuşi, acest flux de energie are un caracter inconstant şi este lipsit de forţă.

Lăţimea Aer

Acest tip de linie este clară şi bine conturată. Are culoarea pielii, fără vreo nuanţă deosebită. Reflectă un flux de energie concentrată şi sensibilă, deşi lipsită de forţă fizică. Indică o mare capacitate de a atinge ţelul propus, fără risipă de energie. Uneori însă poate fi prea împrăştiat pentru a realiza ceva.

Lăţimea Foc

Linia cu lăţime Foc este profundă şi colorată în roşu. Indică o forţă considerabilă şi un flux energetic intens, ceea ce sugerează o

mare spontaneitate şi reacţii rapide la stimulii externi. Forţa fluxului de energie sugerează totuşi existenţa unor dificultăţi de relaxare sau renunţare.

Este foarte posibil ca în aceeaşi palmă să coexiste linii guvernate de elemente diferite. Astfel, se poate întâmpla ca linia lui Venus să aibă lăţime Apă, iar linia lui Jupiter, lăţime Foc. Chiar şi una şi aceeaşi linie poate prezenta variaţii ale lăţimii pe toată lungimea sa, influenţate de diferite elemente.

Elementul sugerat de lăţimea unei linii influenţează modul în care planeta dominantă se exprimă în configuraţia liniei respective. Astfel, dacă linia lui Marte este asociată cu elementul Foc, fierbinte şi uscat, ea reprezintă o persoană cu forţă fizică, putere şi simţ de răspundere. Pe de altă parte, o linie a lui Marte cu lăţime Apă indică exact opusul, respectiv o persoană lipsită de motivaţie şi dinamism, care visează să-şi atingă scopul prin intermediul altora, nu prin efort propriu.

Gradul de accentuare a liniilor

O linie poate fi conturată integral, pe toată lungimea palmei, ori poate lipsi cu desăvârşire. Când este bine marcată, înseamnă că toate calităţile şi funcţiile asociate simbolic cu respectiva linie sunt bine dezvoltate şi integrate în conştiinţa individului. În cazul în care linia lipseşte, persoana respectivă are unele deficienţe în ceea ce priveşte funcţiile şi însuşirile asociate cu linia respectivă.

De exemplu, o linie a lui Mercur bine marcată arată că toate procesele mentale, ca gândirea, luarea de decizii şi comunicarea funcţionează corespunzător. Pe de altă parte, persoana din a cărei palmă lipseşte linia Soarelui nu dispune de o gândire creativă bine dezvoltată.

Rareori se întâmplă ca linia lui Venus ori a lui Mercur sau a lui Jupiter să lipsească cu desăvârşire. Alte linii pot lipsi în mod frecvent.

Deseori, o linie este doar parţial conturată, ceea ce arată că însuşirile induse de aceasta sunt abia în faza incipientă de dezvoltare. De exemplu, linia lui Mercur poate porni de la un centimetru distanţă de latura dinspre degetul mare al palmei, arătând că abilitatea de a

gândi şi de a comunica nu a început să se dezvolte decât la vârsta adolescenţei - relativ târziu.

Claritatea liniilor

Claritatea unei linii este deosebit de importantă. Cu cât o linie este mai clar imprimată, cu atât circulă mai uşor energia eterică de-a lungul ei. Cursul armonios al fluxului de energie arată claritatea care domneşte înlăuntrul subiectului. O linie bine conturată indică de obicei o forţă deosebită a însuşirilor asociate cu respectiva linie. Claritatea permite individului să exprime liber aceste calităţi. O linie slab marcată indică o anumită slăbiciune de caracter, pe când lipsa de claritate semnalează dificultăţi de exprimare.

La aprecierea clarităţii unei linii este important să se examineze raportul dintre porţiunea limpede şi cea întretăiată de diferite semne. Aceasta arată cât din lungimea liniei funcţionează bine şi cât nu. Deoarece semnele perturbă circulaţia fluxului de energie şi alterează funcţiile, este important să depistăm în palmă care sunt factorii care contribuie la apariţia acestor semne.

Semnele de pe linii

Acest subcapitol se ocupă de diferitele semne şi caracteristici ce se găsesc pe liniile palmare. Fiecare semn descrie un anumit efect exercitat asupra fluxului de energie care circulă prin linia respectivă. Anumite distorsiuni ale fluxului de energie reflectă în mod distinct experienţa specifică a unei persoane. Influenţa semnului trebuie analizată în contextul sferei de acţiune a liniei respective. În figura 11.3 se prezintă diferitele semne regăsite în palmă.

Insula

Insula constituie o obstrucţionare a fluxului de energie de-a lungul unei linii; urmarea este că fluxul de energie se bifurcă, ocolind elementul care-l obstrucţionează. Prezenţa insulei conduce practic la dublarea fluxului de energie în momentul corespunzător dispunerii insulei pe linie. Corespondenţa temporală a semnelor va fi detaliată mai târziu. Prezenţa unei insule pe traseul liniei palmare semnifică

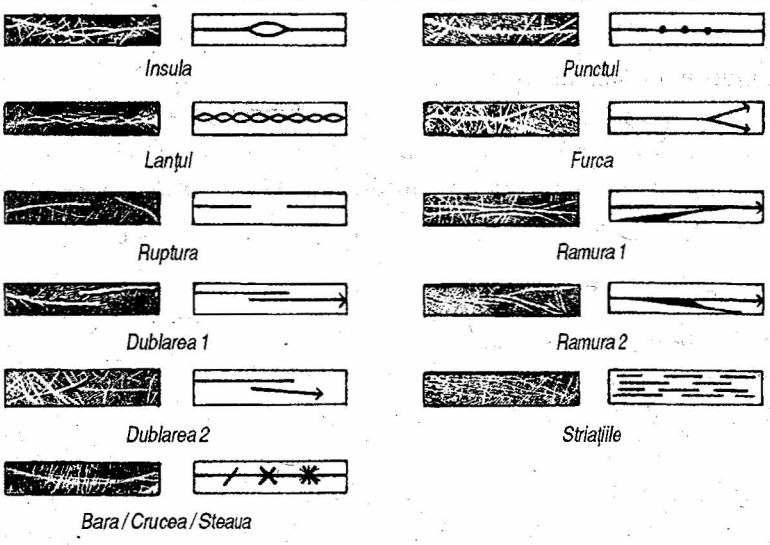

Fig. 11.3 Semnele specifice de pe linii

existenţa unei perioade critice în viaţa subiectului.

Pe o linie orizontală, ca aceea a lui Mercur, partea superioară a insulei corespunde idealurilor, în timp ce partea inferioară reprezintă circumstanţele reale. Insula care întretaie linia lui Mercur semnalează, de obicei, existenţa unui conflict în mintea subiectului, cu nehotărârea aferentă. În palma unui student, de pildă, ar putea indica nemulţumirea acestuia faţă de studiile pe care le urmează. Poate că obiectul de studiu i-a fost impus, făcându-l să accepte un compromis şi să urmeze un curs faţă de care nu simte nici un interes. De aici, conflictul ce se naşte între ceea ce ar dori şi ceea ce trebuie să facă.

Lanţul

În fapt, lanţul este format dintr-o succesiune de insule, înşirate pe lungimea unei linii. Fiecare insulă corespunde unui ochi de lanţ. Formaţiunea aceasta indică existenţa unor perioade de conflict care persistă în experienţa de viaţă a subiectului. Cu toate că împrejurările

se pot schimba, aşa cum arată diferitele insule ce compun lanţul, starea de conflict persistă, alterând funcţiile întregii linii. De exemplu, o linie a lui Mercur în formă de lanţ indică o lungă perioadă de indecizie şi nesiguranţă, proporţională cu lungimea porţiunii respective. Conflictul intern va contribui, în plus, la perturbarea dezvoltării pozitive şi a capacităţii de exprimare a abilităţilor mentale ale unei persoane.

Ruptura

Ruptura reprezintă o întrerupere clară a cursului unei linii. Trebuie să se facă deosebire între acest semn şi dublarea, în acest din urmă caz existând o porţiune distinctă de suprapunere a celor două segmente ale unei linii. Ruptura este un semn rar întâlnit. Totuşi, în cazul în care apare, are o semnificaţie deosebită, indicând absenţa funcţiei asociate cu linia respectivă. Gravitatea pierderii unei astfel de funcţii depinde de linia pe care apare ruptura. Astfel, dacă aceasta este plasată pe linia lui Venus, indică posibilitatea pierderii vitalităţii subiectului din cauza unei boli grave. Dacă cea întreruptă este linia lui Jupiter, înseamnă că subiectul va avea mari probleme în exteriorizarea sentimentelor, datorită unei traume emoţionale.

Dublarea

Dublarea se prezintă sub forma unei suprapuneri distincte a două segmente ale aceleiaşi linii. Această trăsătură arată că energia ce se scurge prin linia respectivă se dublează la un moment dat. Există o mare diferenţă faţă de linia întreruptă, în care se produce un blocaj sau o discontinuitate clară a fluxului. Dublarea reprezintă o tranziţie în viaţa subiectului, tranziţie care este de regulă treptată şi calculată anticipat, deoarece înainte ca primul segment să se sfârşească, porneşte linia celui de-al doilea segment, câştigând forţă şi autonomie.

Astfel, dublarea liniei lui Saturn poate indica o schimbare a carierei; debutul celui de-al doilea segment poate sugera că subiectul începe o altă activitate, în afară de cea obişnuită, simbolizată de primul segment. Punctul în care ia sfârşit primul segment arată

momentul în care cea de-a doua ocupaţie ia locul primei.

Orientarea celui de-al doilea segment faţă de cel original sugerează direcţia pe care o va urma viaţa individului. Dacă cel de-al doilea segment este paralel cu primul, implică o mare asemănare cu orientarea iniţială. Dacă poziţia este tangenţială, atunci implică o îndepărtare radicală de primul tip de activitate. În figura 11.3 se prezintă câte o exemplificare pentru cele două variante - dublare 1 şi 2.

Bara/crucea/steaua

Bara este o trăsătură foarte frecvent întâlnită şi constă dintr-o linie care intersectează o linie palmară, întrerupându-i traseul. Indică o întrerupere bruscă a fluxului de energie. Barele semnifică parcurgerea unor perioade de stres, marcate de traume şi accidente. În ciuda intensităţii experienţei trăite, aceasta este de regulă de scurtă durată. De exemplu, o bară care întretaie linia lui Saturn poate semnifica un accident de muncă. Este posibil ca o serie de bare să segmenteze într-atât linia principală, încât să nu permită decât funcţionarea sa spasmodică. De obicei, acest fapt este remarcat pe linia lui Venus, unde mai multe bare care pornesc dinspre muntele activ al lui Marte semnifică o perturbare stresantă a vitalităţii subiectului (figura 12.6 B şi C).

Mai rar, linia poate fi întreruptă de o cruce sau de o stea. Ambele semnifică o mare concentrare a energiei în punctul în care este întretăiată linia. Apariţia acestor semne poate avertiza subiectul în legătură cu producerea unui viitor accident grav, poate chiar fatal. Din această cauză, asemenea semne se remarcă de obicei la capătul unei linii. Dintre cele două, steaua este mai gravă, deoarece reprezintă o concentrare mai mare a energiei.

Punctul

Punctul simbolizează de asemenea parcurgerea unei perioade foarte stresante. Punctul arată că intensitatea experienţei izvorăşte din interior, spre deosebire de bară, care reflectă stresul provocat de factori externi. Acest semn poate fi interpretat drept o porţiune a

liniei palmare principale cu adâncime Foc, semnificând o concentrare intensă a fluxului de energie. O succesiune de puncte se aseamănă cu un colier de perle înşirate pe linia palmară; în acest caz, indică o succesiune de faze de mare intensitate. Aici, fluxul de energie al unei linii oscilează între adâncimea Foc, ce formează punctele, şi adâncimea Apă ori Aer, care constituie principalul traseu; toate aceste elemente sugerează puternice fluctuaţii în exprimare şi în constanţa performanţei.

Furca

Furca indică scindarea fluxului de energie al unei linii. De obicei, apare la capătul acesteia. Când fiecare ramificaţie este clară şi la fel de puternic marcată, indică o divergenţă pozitivă a energiei. Sugerând în acelaşi timp două orientări diferite în viaţa unei persoane, semnul măreşte lungimea liniei, ceea ce simbolizează aprofundarea capacităţii generale de percepţie a individului. Dacă însă braţele furcii sunt inegale şi slab marcate, atunci indică o dispersare a energiei, manifestată prin nesiguranţă şi şovăială.

Acelaşi principiu este valabil şi în interpretarea tridentelor, care implică o divergenţă mai accentuată sau o dispersiune a energiei în funcţie de calitatea formaţiunii.

Ramura

O linie ramificată simbolizează, în general, o anumită influenţă care se desprinde din sau se contopeşte cu o anumită linie. Pentru a putea face distincţie între cele două cazuri este nevoie să se determine în prealabil direcţia exactă în care curge energia ramificaţiei. Cea mai simplă cale este folosirea metodei săgeţii care indică direcţia. Cel mai mic punct indică direcţia, în timp ce extremitatea mai lată arată de unde izvorăşte energia. Ramurile care pătrund într-o linie principală (figura 11.3 - ramura 1) descriu influenţele care nuanţează fluxul de energie al liniei. Este important de observat de unde pornesc aceste ramuri, pentru a ne putea da seama de caracterul influenţei. De obicei pornesc de pe anumiţi munţi sau din alte linii palmare principale. De asemenea, este important de

urmărit ce curs urmează linia principală după punctul în care se uneşte cu ramura, pentru a vedea ce urmări au influenţele respective.

Spre exemplu, dacă o ramură porneşte dinspre muntele pasiv al lui Marte şi se uneşte cu linia lui Jupiter, schimbându-şi lăţimea din Apă în Foc, aceasta indică o puternică răbufnire a energiei sexuale a subiectului la momentul indicat de punctul în care ramura se uneşte cu linia principală. Pe de altă parte, o ramură care porneşte de pe linia lui Saturn şi se contopeşte cu cea a lui Jupiter, diminuând energia liniei inimii, indică o influenţă marcată a stresului cauzat de muncă, stres ce duce la incapacitatea subiectului de a-şi exprima deschis sentimentele faţă de semeni. Persoana marcată de o astfel de influenţă va deveni treptat mai retrasă, ajungând până la izolare completă.

Când o ramură se desprinde dintr-o linie principală (figura 11.3, ramura 2), orientarea sa dezvăluie direcţia în care îşi canalizează subiectul energia. Acest lucru poate fi detaliat prin examinarea munţilor şi a liniilor implicate, precum şi prin observarea poziţiei ramurii faţă de linia principală (în dreapta sau în stânga acesteia). De asemenea, o semnificaţie aparte o are aşezarea liniei principale - fie orizontală, ca linia lui Jupiter şi cea a lui Mercur, fie longitudinală, ca aceea a Soarelui ori a lui Saturn.

Astfel, o ramură care se desprinde din linia lui Jupiter şi are o direcţie descendentă indică o mai accentuată manifestare fizică a fluxului său de energie. O astfel de trăsătură sugerează clar influenţa exercitată de o relaţie sexuală. Dacă ramura este orientată în sus, fluxul de energie capătă un caracter mai subtil şi idealizat. Aceasta poate indica influenţa produsă de o relaţie platonică sau de devotamentul faţă de un ideal spiritual.

Striaţiile

Striaţiile se prezintă sub forma unor linii fine, asemenea unei pene. Fluxul de energie dispersat indică o mare disfuncţionalitate a liniei respective. Trăsăturile caracteristice se manifestă doar sporadic şi haotic.

Concluzia ce se desprinde din cele arătate este aceea că linia ideală trebuie să fie curată şi lipsită de semne distincte. Evident, asemenea linii se întâlnesc extrem de rar.

Linii secundare

În cazul în care liniile principale sunt marcate de anumite semne, în palmă apar linii secundare. Aşa cum înfundarea unui canal determină revărsarea apei şi schimbarea cursului său, aşa şi perturbarea curgerii normale a fluxului de energie duce la apariţia unor linii auxiliare (figura 15.1).

Aceste linii sunt tipice pentru anumite perioade marcate de stres şi situaţii conflictuale. Pot apărea şi dispărea la fel de repede ca şi situaţiile stresante care duc la formarea lor. Natura factorului de stres poate fi determinată prin examinarea lăţimii elementale a liniilor auxiliare, a direcţiei în care se îndreaptă, a munţilor de pe care pornesc sau spre care se îndreaptă. Direcţia liniilor auxiliare poate bara sensul de orientare al unei linii principale. Linia care este întreruptă de bare indică latura vieţii individului supusă stresului.

Cronologia liniilor

Semnele de pe liniile palmare indică deseori producerea unor anumite evenimente în viaţa subiectului. Pentru a afla când s-a petrecut ceva, ce se petrece în prezent şi ce se va întâmpla în viitor, liniile trebuie împărţite în vederea stabilirii vârstei. Aceste perioade pot fi corelate cu experienţa individului.

În figura 11.4 se prezintă schematic diviziunile aproximative şi vârstele corespunzătoare, marcate pe principalele linii palmare. În cazul liniilor lui Venus, Mercur şi Jupiter, lungimea totală poate fi echivalată cu vârsta de aproximativ 70 de ani. Punctul de la jumătatea acestor linii corespunde vârstei de 35 de ani. Cele două diviziuni a câte 35 de ani pot fi împărţite mai departe, cu aproximaţie, în perioade de câte cinci sau zece ani. Astfel este posibil să se stabilească cam la ce vârstă apar unele semne pe o anumită linie (cu o aproximaţie de ± 18 luni).

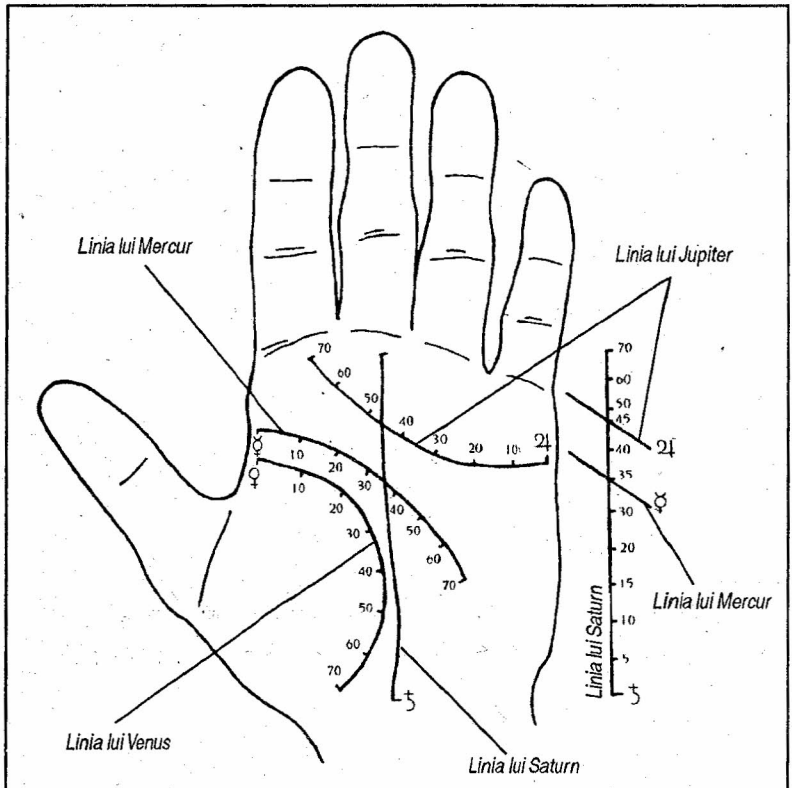

Fig. 11.4 Cronologia liniilor

La început, această metodă dă rezultate destul de inexacte, deoarece este dificil de stabilit o dată precisă la care survine o anumită experienţă de viaţă. Primind confirmarea subiectului, semnele pot fi orientate în timp cu mai mare siguranţă. Astfel, dacă pe linia lui Mercur apare o insulă între vârstele de 10-17 ani, explicaţia poate fi următoarea: „Între vârstele de 10-17 ani aţi avut neplăceri la şcoală". „De fapt, s-a întâmplat între vârstele de 11-18 ani", replică subiectul. În acest moment se pot marca precis punctele corespunzând acestor vârste, situate la extremităţile insulei. Întreaga linie poate fi acum recalibrată pentru a însemna mai exact diviziunile temporale. Cu timpul, pe măsură ce câştigăm experienţă, putem determina din ce în ce mai exact datele la care se petrec anumite

evenimente.

După cum reiese din figura 11.4, prognozarea perioadelor de timp pe linia lui Saturn este mult mai neregulată; astfel, prima pătrime a liniei cuprinde o perioadă de aproximativ cincisprezece ani. Acest interval creşte apoi într-atât, încât ultima optime a liniei corespunde în mare unei perioade de douăzeci de ani. Punctele în care linia lui Saturn se intersectează cu cea a lui Mercur, respectiv a lui Jupiter, pot fi considerate echivalente cu vârstele de 35 şi 45 de ani.

Când linia Soarelui este prezentă în palmă, stabilirea perioadelor de timp se efectuează paralel cu stabilirea datelor pe linia lui Saturn. Pe alte linii palmare, în afara celor menţionate mai sus, nu este posibilă prognozarea evenimentelor în timp.

Interpretarea temporală a semnelor de pe liniile palmare

În cazul în care liniile palmare sunt marcate de diferite semne, este important să se determine durata în timp a experienţei corespunzătoare şi să se aprecieze efectul produs de acestea asupra fluxului de energie al liniilor respective. Aprecierea duratei este deosebit de importantă în cazul apariţiei unor insule, lanţuri, rupturi, dublări şi ramificaţii. Nu este necesară stabilirea duratei în cazul altor semne, cum ar fi barele sau crucile, deoarece acestea reprezintă experienţe de scurtă durată. Tehnica de lucru constă în suprapunerea scalei cronologice pe linia respectivă, pentru a determina la ce vârstă începe să se contureze semnul şi când se sfârşeşte. Diferenţa dintre cele două vârste reprezintă durata experienţei. De exemplu, în figura 11.5 insula de pe linia lui Jupiter porneşte de la vârsta de 18 ani şi se întinde până la vârsta de 26 de

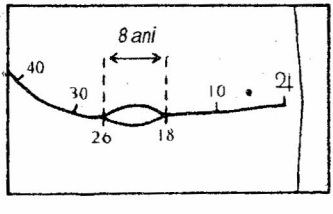

Fig. 11.5 Datarea semnelor

ani, astfel că experienţa emoţională simbolizată de semnul respectiv durează opt ani.

Este important să se compare aspectul liniei înainte şi după semnul respectiv. Dacă linia ce se continuă după insulă (cum se vede în figura 11.6) este mai slab marcată decât cea din faţa insulei, înseamnă că persoana respectivă nu a depăşit cu succes perioada conflictuală şi nu şi-a recăpătat energia iniţială. În figura 11.7 se prezintă cazul opus, când linia ce continuă după insulă este mai puternic conturată decât cea care duce până la insulă, arătând că persoana a trecut cu bine prin experienţa respectivă şi a câştigat forţă. Această evaluare a impactului produs de semne asupra fluxului de energie este foarte importantă mai ales în cazul semnelor de scurtă durată, cum sunt barele, crucile şi stelele, deoarece, deşi durează puţin, ele reflectă în general experienţe care au consecinţe pe termen lung în viaţa individului, cum ar fi un accident de maşină.

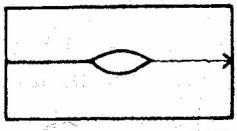

Fig. 11.6 Prognoza semnelor - slabă

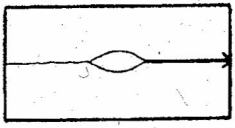

Fig. 11.7 Prognoza semnelor - bună

Capitolul 12

Guvernarea planetară a liniilor

Nu este posibilă întocmirea unui catalog definitiv al formaţiunilor de linii palmare şi al înţelesurilor acestora; ar fi o sarcină copleşitoare, care ar duce doar la rezultate incomplete. Nu putem decât spera ca acei ce vor parcurge această carte (sau oricare alt tratat de chiromanţie) să compare liniile palmare şi amprentele prezentate în diagrame cu propriile lor palme şi să descopere în mod inevitabil diferenţele existente. Fireşte, acest lucru va da naştere unor întrebări de genul: „La mine linia lui Mercur apare altfel; nu o găsesc în carte. Ce înseamnă asta?"

Nu intraţi în panică. Tocmai observarea acestor diferenţe caracterizează un chiromant experimentat. De fiecare dată când se remarcă o deosebire în linia palmară, chiromantul trebuie să îşi pună întrebarea: „În ce sens diferă?". Apoi, trebuie revăzute toate formaţiunile de linii enumerate în capitolul anterior şi modul de manifestare a acestora, pentru a defini exact în ce constă deosebirea. Linia este mai lungă sau mai scurtă? Ce lăţime/lăţimi elementale are? Cât de puternic este marcată? Este curată sau ştearsă? Ce semne şi la ce vârste apar? Aflând toate acestea, veţi putea constata care este diferenţa şi ce semnificaţie are această diferenţă. Un asemenea exerciţiu vă va învăţa mult mai multe despre linii decât simpla memorare din cărţi a diferitelor configuraţii şi a semnificaţiilor lor. Aşa cum s-a arătat, este imposibil de cuprins într-o carte multitudinea de formaţiuni liniare şi de variaţii ale acestora, deoarece sunt la fel de diferite ca şi persoanele cărora le aparţin.

O metodă bună de a ne concentra asupra unei anumite linii

este aceea de a o desena separat pe o coală de hârtie, notând toate semnele, trăsăturile şi direcţia de orientare. Pe măsură ce însemnaţi observaţiile specifice, folosiţi simbolismul planetar sau elemental corespunzător şi încercaţi să vizualizaţi ce semnificaţie au; apoi, notaţi concluziile la care aţi ajuns.

O a doua tehnică utilă constă în compararea fiecărei amprente, punându-ne întrebarea: „În ce constă diferenţa?". În acest caz, deosebirile diferenţiază experienţa dumneavoastră de viaţă de cea a altei persoane. Acest procedeu oferă suficient material de gândire: nu numai că vă ascute simţul de observaţie când evaluaţi viaţa altor oameni, ci vă face mai conştienţi de propria dumneavoastră experienţă. De exemplu, dacă aveţi o linie a lui Jupiter mai lungă decât cea a altei persoane înseamnă că dispuneţi de o gamă mai largă de exprimare a sentimentelor decât persoana cu care vă comparaţi. Opusul este valabil atunci când linia din palma dumneavoastră este mai scurtă.

În acest capitol se detaliază fiecare linie în parte, prezentând trăsăturile lor caracteristice, şi se oferă, în acelaşi timp, o paletă largă a posibilelor lor interpretări. Aceste interpretări nu au pretenţia de a fi exhaustive; oricare înţeles trebuie interpretat în funcţie de condiţiile caracteristice fiecărui individ. De exemplu, primul segment al liniei se referă la copilăria individului şi influenţa părintelui/părinţilor. În schimb, palma unui orfan va oglindi influenţa părintelui adoptiv. Indiferent din ce motiv au fost înlocuiţi părinţii naturali ai unei persoane, fie din cauza şcolii, a unei călătorii sau a educaţiei religioase, această secţiune a liniei trebuie interpretată în contextul şcolii, al unei ţări străine sau al religiei.

Pe măsură ce examinaţi toate aceste trăsături şi semne, în loc să memoraţi mecanic interpretările, încercaţi să înţelegeţi semnificaţia lor simbolică. Unele dintre interpretări pot fi explicite, altele rămân voalate, necesitând un anumit timp de meditaţie pentru a le pătrunde sensul. Dacă raţionamentul necesar interpretării nu este evident de la început, revedeţi capitolul referitor la simbolistică. Recitind materialul, vă veţi reaminti unele idei necesare unei bune decodificări. Înţelegând principiile fundamentale ale interpretării

semnificaţiei liniilor, un chiromant începător va dobândi priceperea necesară pentru interpretarea configuraţiilor de linii regăsite la majoritatea populaţiei. Astfel, persoana respectivă va putea interpreta cu mai multă eficienţă formaţiunile palmare.

În figura 12.1 se prezintă liniile palmare, împreună cu elementele guvernatoare folosite în prezent.

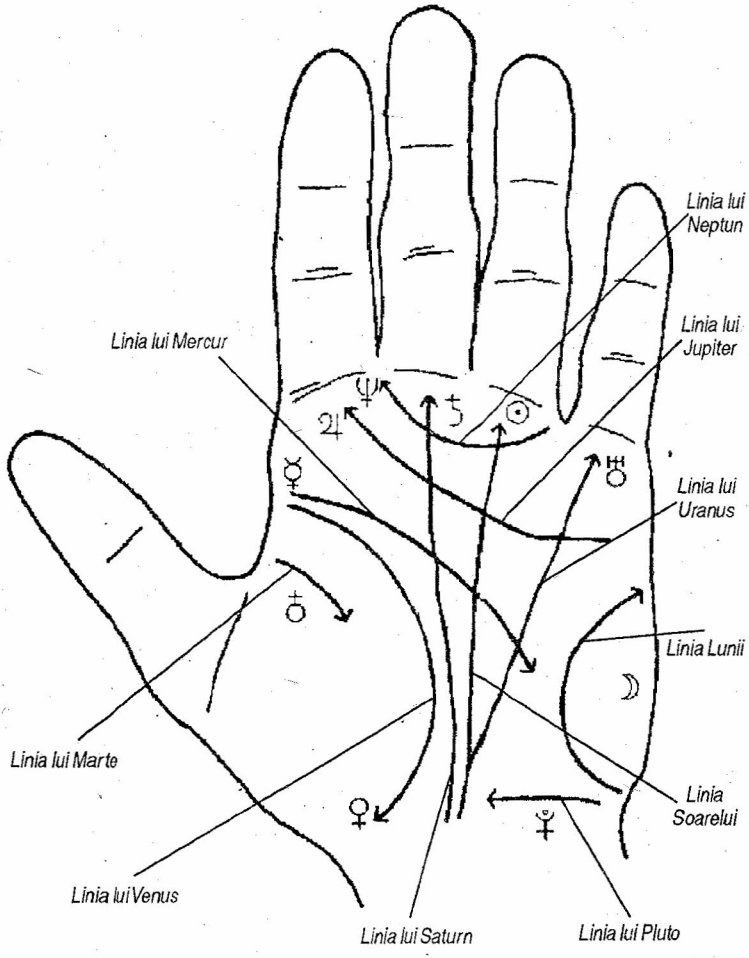

Fig. 12.1 Guvernarea modernă a liniilor palmare

Linia lui Venus (♀) (linia vieţii sau a vitalităţii)

Linia lui Venus porneşte cam de la jumătatea distanţei dintre unghiul format de degetul mare (gros) şi baza arătătorului. Caracteristica sa constă în faptul că descrie o curbă în jurul bazei degetului mare, îndreptându-se spre muntele lui Venus. Denumirile moderne de „linia vieţii" sau a „vitalităţii" pun în umbră guvernarea lui Venus. Totuşi, gândindu-ne la relaţia dintre dragoste, mamă, pântec, naştere şi viaţă, cum s-a arătat mai înainte în secţiunea dedicată simbolisticii venusiene, se poate observa uşor cum energia care curge prin această linie descrie vitalitatea ce susţine corpul.

Asocierea acestei linii cu viaţa şi vitalitatea este remarcabil confirmată de faptul că apare prima, cam la şapte săptămâni de dezvoltare embrională[20]. Formarea acestei linii atât de repede reflectă ritmul uluitor de creştere a celulelor care formează corpul uman.

Referitor la această linie, cercetări medicale recente, bazate pe rezultatele câtorva sute de autopsii, au demonstrat statistic o corelaţie mai mare decât media între lungimea „liniei vieţii" şi vârsta la care a murit persoana respectivă[21]. Denumirea de „linia vieţii" se bazează pe asocierea liberă între energia vitală şi durata vieţii fizice. Această corelaţie este desigur interesantă, pentru că se subînţelege că un om moare când îşi epuizează resursele vitale. Totuşi, afirmaţia că durata vieţii este indicată de lungimea liniei vieţii nu trebuie luată ad litteram, deoarece moartea poate surveni şi în cazul unor persoane pline de vitalitate.

Linia reflectă legătura de dragoste maternă şi gradul de siguranţă emoţională experimentat în copilărie. Linia indică natura relaţiilor din copilărie, sprijinul şi influenţa exercitate de familie sau de părinţii adoptivi. Grija şi siguranţa experimentate în copilărie influenţează însăşi capacitatea ulterioară de a se iubi a individului. La rândul său, aceasta influenţează sentimentul de autoapreciere a persoanei, care, în contextul muncii depuse, se corelează cu valoarea pe care o acordă capacităţilor şi calităţilor sale.

Astfel, dacă o persoană se subapreciază nu îşi va evalua

talentele, prin urmare va accepta să fie remunerată sub valoarea sa reală sau va presta munci prost plătite, în ciuda experienţei şi pregătirii profesionale superioare de care dispune. În situaţii extreme, lipsa autoaprecierii poate împiedica dezvoltarea capacităţilor şi calităţilor individului. De aici, rezultă un sentiment de frustrare, nesiguranţă, nemulţumire şi epuizare fizică, datorită suprasolicitării în muncă şi lipsei de bani. Presiunea datorată sentimentului de frustrare poate afecta iremediabil relaţiile sentimentale cu semenii.

Pe de altă parte, cineva care are o părere pozitivă despre propria sa valoare se va asigura că este plătit după merit. În consecinţă, persoana respectivă va fi capabilă să câştige destui bani pentru a se întreţine şi a se achita de obligaţii.

Astfel, autoaprecierea poate avea influenţă hotărâtoare asupra capacităţii de a câştiga bani, asupra securităţii personale, asupra stabilităţii emoţionale şi asupra sănătăţii. La rândul său, acest lucru se reflectă în influenţa avută de părinţi asupra propriilor copii. Astfel, structurile emoţionale se perpetuează de-a lungul mai multor generaţii. Dragostea are o influenţă hotărâtoare asupra tuturor acestor aspecte ale vieţii noastre. Toate aceste elemente interconectate sunt oglindite de linia lui Venus.

Există o strânsă legătură între această linie şi alimentaţie, deoarece Venus guvernează semnul zodiacal Pământ al Taurului. Potrivit acestei linii, alimentaţia şi asimilarea hranei au rolul de a menţine constituţia fizică a corpului. Prima noastră sursă de mâncare este laptele de mamă, oferit cu dragoste şi ocrotire de la sân. Psihologii au remarcat puternica legătură dintre exprimarea dragostei şi alimentaţie. Perechile de îndrăgostiţi preferă să consume cina la lumina romantică a lumânărilor. În general, orele de masă asigură menţinerea şi consolidarea legăturilor afective din sânul familiei.

Atunci când oamenii nu îşi găsesc împlinirea în dragoste, sunt tentaţi să se supraalimenteze, consumând în special dulciuri, ca ciocolata (guvernată, de asemenea, de Venus). Pe de altă parte, unul dintre factorii care provoacă anorexia este, de cele mai multe ori, nemulţumirea acută de sine. Persoanele respective nu vor să-şi

poarte de grijă, astfel încât refuză hrana necesară corpului.

În timpul sarcinii, trupul femeii suferă o serie de transformări majore care duc la creşterea considerabilă în greutate, nu numai datorită fătului care se dezvoltă în pântec, ci şi depunerii rezervelor de hrană sub formă de grăsime. În perioada lactaţiei, hrana este transferată sugarului. La rândul lor, substanţele nutritive din lapte sunt asimilate de corpul copilului, fortificându-l. Denumirea medicală a femeii însărcinate este aceea de „gravidă", care provine din latinescul „gravida", care înseamnă „greu". Aceasta indică incontestabil principiul venusian al atragerii energiei jos, în lumea materială.

Cuvinte-cheie ale liniei lui Venus

Constituţie fizică, vitalitate, dragoste, sarcină, pântec, naştere, generaţie, familie, instinct părintesc, autoapreciere, bani, bunăstare, cămin, securitate, plăceri senzuale, alimentaţie şi digestie, sănătate.

Procedeul general de interpretare a tuturor liniilor va fi prezentat în raport cu linia lui Venus.

Originea liniei lui Venus

Dacă privim o linie ca pe un flux de energie, atunci primul segment descrie modul în care s-a născut conştiinţa persoanei respective. Această linie reflectă în special influenţele formative ale copilăriei. Influenţele respective sunt indicate de muntele de pe care porneşte linia, precum şi de punctul de pornire al oricărei linii auxiliare care se uneşte cu linia principală.

Priviţi figura 12.2. Punctul caracteristic de pornire al liniei lui Venus, marcat prin punctul (A) în diagramă, se situează aproximativ la jumătatea distanţei dintre unghiul format de degetul mare şi degetul arătător, corespunzând punctului de pornire al liniei lui Mercur. Simbolic vorbind, cele patru elemente care compun corpul se formează din Eter, de aceea este firesc ca linia lui Venus să pornească din zona din care porneşte şi linia lui Mercur. Această linie poate începe de pe muntele activ al lui Marte (B) ori de pe cel al lui Jupiter (C) sau se poate uni cu alte linii care pornesc de pe aceşti munţi.

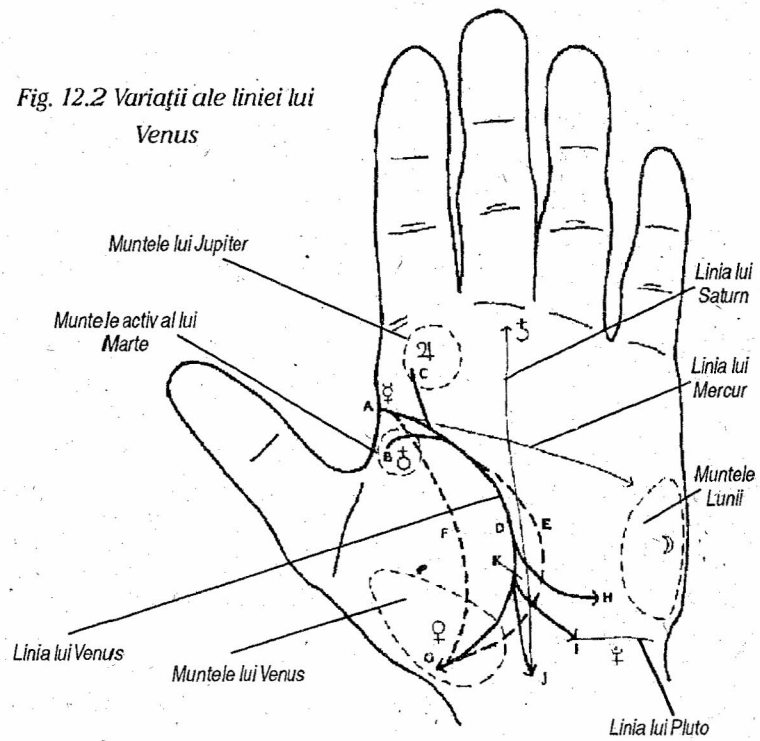

Fig. 12.2 Variaţii ale liniei lui Venus

Originea marţiană (B) investeşte linia cu calităţi de Foc, reflectate deseori de constituţia robustă din naştere şi de o personalitate marcantă. Această origine ar putea caracteriza o persoană ai cărei părinţi au lucrat în cadrul armatei sau care a fost antrenată în arte marţiale din fragedă copilărie. Trebuie să examinaţi claritatea în relaţie cu lăţimea liniei lui Venus, pentru că astfel veţi afla modul în care a fost folosită această energie. De obicei, deşi nu întotdeauna, influenţa lui Marte conferă liniei lui Venus o lăţime Foc. În plus, este recomandat să se examineze dacă linia este clară, în care caz energia elementului Foc este bine controlată şi disciplinată, ca la un sportiv sau un soldat. Dacă linia este ştearsă, energia este prost stăpânită, indicând o fire agresivă, violentă şi irascibilă.

Deoarece, din punct de vedere simbolic, Marte este opusul lui Venus, o influenţă marţiană exercitată asupra liniei lui Venus va

compromite caracteristicile inerente ale acesteia, cum sunt compasiunea şi iubirea, făcând din persoana respectivă un om dur şi aspru, dar gata oricând să-şi dea viaţa pentru patrie.

Originea jupiteriană (C) induce caracteristici Aer liniei lui Venus. Evident, oferă posibilităţi superioare încă de la naştere sau din copilărie. Odinioară, obişnuia să indice o persoană născută într-o familie bogată şi influentă, cu posibilităţi mari de a reuşi în viaţă datorită faptului că dispunea de bani pentru a primi o educaţie bună. În timpurile moderne, când accesul la educaţie nu mai cunoaşte atâtea îngrădiri, această trăsătură este mai puţin distinctivă, însă poate caracteriza totuşi o persoană ai cărei părinţi dispun de calităţi ieşite din comun, moştenite de copil şi dezvoltate pe parcurs. De asemenea, poate semnifica o influenţă puternică exercitată în copilărie de un preot sau de o educaţie religioasă. În contextul acestei game largi de posibilităţi prezente încă din copilărie, lăţimea şi claritatea liniei va arăta dacă persoana respectivă acţionează sub imboldul unor sentimente de compasiune umanitară sau din pură ambiţie şi lăcomie.

După determinarea originii liniei, urmează determinarea intensităţii fluxului de energie ce curge prin ea, pornind de la orientarea şi lăţimea elementală.

Curbura liniei lui Venus

Curbura liniei lui Venus arată câtă dragoste şi educaţie a primit subiectul în copilărie. O curbă bine accentuată, în formă de „D", indică o afecţiune deosebită, sub influenţa căreia s-a format un caracter altruist şi blând, gata oricând să dea o mână de ajutor semenilor săi. Persoanele a căror mână prezintă această trăsătură vor deveni părinţi excelenţi. Intensitatea energiei venusiene denotă frecvent fertilitate, ceea ce se poate oglindi în numărul de copii procreaţi.

O curbă excesiv de accentuată (E), care intersectează linia centrală imaginară trasată cu ocazia împărţirii palmei în cvadrante, indică o fire predispusă la excese senzuale, caracteristică oglindită, în general, printr-o constituţie corporală obeză.

Pe de altă parte, o linie slab curbată (F) caracterizează o persoană austeră şi închisă care, în copilărie, a fost privată de dragostea părintească. Acest gen de linie este specifică indivizilor care au avut părinţi foarte severi sau nepăsători, ceea ce îi face, la rândul lor, incapabili de dragoste părintească. În general, aceste persoane nu au copii. Linia slab curbată poate indica austeritatea impusă a unui călugăr sau a unei călugăriţe care îşi refuză satisfacţiile trupeşti. În general, constituţia fizică este plăpândă.

Lăţimile elementale ale liniei lui Venus

Lăţimea „Pământ"

În cele ce urmează, vom aplica simbolismul elementului Pământ conceptelor fundamentale legate de linia lui Venus. Atunci când linia lui Venus are lăţime Pământ, persoana respectivă este caracterizată de o constituţie robustă, dar nu foarte dinamică, datorită unui metabolism lent. În general, aceste persoane sunt foarte sănătoase, deşi pot suferi deseori de tulburări digestive, cum ar fi constipaţie, sau de afecţiuni ale ficatului, din cauza exceselor alimentare. Digestia este foarte lentă şi există predispoziţie spre îngrăşare. Deşi aceste persoane nu îşi exteriorizează decât rar sentimentele, sunt foarte loiale şi grijulii faţă de familie. În ceea ce priveşte slujba, sunt nişte inadaptbili, preferând posturi care nu le solicită mult şi simţindu-se deplin fericite când, la sfârşit de săptămână, îşi pot duce salariul acasă. Rareori folosesc vreo strategie simplă pentru a avansa pe teren financiar. De regulă, sunt refractare la orice schimbare de meserie, deoarece preferă să facă ceea ce ştiu, în loc să înveţe ceva nou. Deseori, au un ascuţit simţ practic, mai ales când lucrează cu materiale naturale, ca lemnul sau piatra. În figura 7.2, se prezintă o amprentă cu linia Venus având lăţime Pământ.

Lăţimea Apă

În cele ce urmează, vom adapta simbolurile elementului Apă conceptelor asociate cu linia lui Venus. Persoanele care prezintă această caracteristică au, de obicei, o conformaţie plăpândă şi un

metabolism leneş. Sunt predispuse la anemie şi tulburări provocate de retenţia de apă. În general, au un organism lipsit de rezistenţă şi contactează repede boli ca bronşita şi gripa. Un simplu guturai le poate lăsa fără vlagă o săptămână sau chiar mai mult. Vindecarea este anevoioasă. Sunt predispuse la alergii, iar sănătatea le este influenţată de dispoziţia sufletească. Le face mare plăcere să-şi exprime sentimentele prin mişcare, dans, gesticulaţie. Sunt, deseori, foarte iubitoare şi sensibile la problemele semenilor lor. Consumă mult timp şi energie pentru a-i ajuta pe cei aflaţi la ananghie, ajungând din această cauză, deseori, la epuizare. Din punct de vedere financiar, pot fi săraci lipiţi sau, din contră, putred de bogaţi! În prima instanţă, visează să câştige bani, însă practic nu întreprind nimic pentru aceasta. Frecvent apelează la farmecul lor înnăscut pentru a atrage bunăvoinţa altor persoane.

Lăţimea Aer

Linia Venus cu lăţime Aer caracterizează persoanele cu o conformaţie fizică relativ puternică şi cu un metabolism bun. Totuşi, le lipseşte vitalitatea şi sunt măcinate de griji, suferind adeseori de depresii nervoase. Dacă însă se mobilizează, pot fi foarte atente cu sănătatea lor. Sensibilitatea caracteristică liniei palmare cu lăţime Aer indică, deseori, un pronunţat interes umanitar şi, în mai mică măsură, capacitatea de exprimare a sentimentelor faţă de alţii. Aceste persoane preferă să cultive idealismul romantic şi rareori fac faţă problemelor ce se ivesc în relaţiile de cuplu. Sunt pricepute în problemele economice, dar când sunt puse în situaţia de a-şi câştiga existenţa, sunt leneşe şi se mulţumesc să viseze la o condiţie financiară mai bună. Sunt remarcabile în meserii care necesită cunoştinţe ştiinţifice sau tehnice.

Lăţimea Foc

Persoanele care prezintă această caracteristică au o constituţie fizică robustă şi un metabolism rapid, care le conferă o energie deosebită. Sunt foarte rezistente la infecţii, iar atunci când se îmbolnăvesc, boala are o evoluţie rapidă, cedând după două-trei

zile. Nu suportă inactivitatea, de aceea sunt predispuse la boli provocate de stres, ca ulcerul, sau la boli de inimă. În relaţiile intime, se arată foarte exigente, cerând partenerului multă afecţiune, deşi, la rândul lor, nu se prea pricep să-şi demonstreze sentimentele. Acceptă responsabilităţile ce le revin în calitate de cap de familie, dar, de cele mai multe ori, preferă să se ocupe de carieră decât să-şi dedice timpul şi energia familiei. Dacă întâmpină greutăţi în viaţa sentimentală, se pot transforma cu uşurinţă în nişte „obsedaţi de muncă". Datorită simţului lor practic accentuat şi energiei debordante, câştigă uşor bani. Totuşi, simţul economic limitat le determină să acţioneze rapid, în loc să analizeze situaţia cu atenţie. Astfel, fie câştigă o avere, fie dau faliment - ori ambele!

Compararea originii cu lăţimea liniei palmare

Este important să comparăm influenţele care sunt exercitate asupra unei linii cu lăţimea elementală efectivă. Spre exemplu, în cazul unei linii a lui Venus care porneşte de pe muntele lui Marte, descrierea de mai sus este cu atât mai veridică dacă linia prezintă lăţime Foc. În cazul unei lăţimi Aer ori Apă, influenţa planetei Marte se manifestă altfel. Lăţimea Aer temperează această energie şi poate conferi îndemânare în mânuirea armelor albe. Această trăsătură poate fi proprie unui chirurg priceput (Marte este planeta care guvernează uneltele ascuţite şi cuţitele în general). De asemenea, această influenţă poate fi benefică în cazul unui inginer. Datorită influenţei marţiene, persoanele care prezintă această linie palmară cu lăţime Apă sunt mai iubitoare şi mai altruiste. În general, nutresc idealuri pacifiste şi îşi canalizează eforturile spre ajutorarea altora. Paradoxal, persoanele prezentând aceste caracteristici pot fi întâlnite pe câmpul de luptă, riscându-şi viaţa pentru a o salva pe a altora. Pe de altă parte, tot din această categorie pot face parte persoane cu înclinaţii spre activităţi fizice, ca dansul, înotul ori gimnastica, ocupaţii ce necesită o mare flexibilitate şi supleţe a corpului.

Punctul terminal al liniei lui Venus

Capătul liniei lui Venus poate oferi indicaţii referitoare la ţelurile şi aspiraţiile unei persoane. Din punct de vedere cronologic,

secţiunea finală a liniei corespunde ultimei perioade din viaţa subiectului. Interpretarea acestei porţiuni se face plecând de la muntele sau zona palmară din care porneşte linia ori ramificaţia sa.

Adevărata terminaţie a liniei lui Venus se situează pe muntele lui Venus (figura 12.2 - G). Aceasta reflectă o imensă dragoste faţă de familie şi patrie. În general, această trăsătură caracterizează o persoană care la sfârşitul vieţii se retrage în locul unde s-a născut, pentru a fi aproape de familie. O linie a lui Venus care sfârşeşte pe muntele lui Venus demonstrează o mare afinitate faţă de muzică şi natură.

În schimb, o linie a lui Venus care se termină pe muntele Lunii este caracteristică persoanelor lipsite de dragoste faţă de patrie şi familie. În general, acestea îşi caută împlinirea pe tărâmuri îndepărtate, iar la bătrâneţe se retrag în singurătate.

În cazul în care linia lui Venus se sfârşeşte pe muntele lui Jupiter, persoana respectivă este predispusă la alcoolism şi excese în viaţa sexuală. Dacă apare în palma unei femei, poate indica afecţiuni ginecologice.

Linia lui Venus terminată în punctul în care porneşte linia lui Pluto caracterizează, de obicei, o persoană excesiv de austeră. Curbura slab accentuată a liniei lui Venus demonstrează incapacitatea de a iubi sau de a se ataşa de familie. Lipsa unei orientări precise a liniei către muntele Lunii sugerează teamă faţă de explorarea unor noi orizonturi, o luptă asiduă pentru câştigarea propriei independenţe şi o atitudine conservatoare în tot ceea ce întreprinde.

Tratatele de chiromanţie interpretează o linie a lui Venus scurtă drept indicator al unei vieţi sfârşite prematur. În cazul unei persoane care trăieşte retrasă poate însă semnifica o lipsă de vitalitate şi sănătate şubredă. Ultima secţiune a liniei lui Venus este importantă din alte puncte de vedere, deoarece reflectă modul în care o persoană este ancorată în lumea materială. Absenţa acestei porţiuni este caracteristică persoanelor care refuză să se implice în relaţii de lungă durată (figura 7.3).

Este recomandabil să se compare influenţele oglindite de

prima secţiune a liniei cu indicaţiile de la sfârşitul acesteia. De exemplu, puternica influenţă marţiană de la începutul liniei lui Venus (B) reprezintă o fire agresivă, violentă, însă curbura îndreptată spre muntele lui Venus (G) sugerează o atenuare a acestor trăsături o dată cu înaintarea în vârstă. Contrastul dintre Venus şi Marte este confirmat de diferenţa dintre lăţimile elementale ale liniei - de obicei de lăţimea Foc, ce se îngustează treptat, ajungând la lăţimea Apă.

Există şi o altă interpretare a punctului final al liniei lui Venus. Dacă linia se sfârşeşte pe muntele Lunii, se prefigurează retragerea subiectului spre zone cu climat cald, dat fiind că Luna este corelată cu marea, iar influenţa marţiană caracterizează climatul tropical. Dacă linia se sfârşeşte pe linia lui Saturn, subiectul este în pericol de a-şi sfârşi viaţa în închisoare, deoarece linia lui Saturn este asociată cu ziduri, restricţii, pedeapsă (J).

Trăsăturile şi semnele distinctive ale liniei lui Venus

După ce am examinat fluxul general de energie care străbate linia lui Venus, putem interpreta cu mai multă precizie influenţa exercitată de anumite semne specifice ce apar pe traseu. Să luăm, spre exemplu, o bară ce intersectează linia, aceasta semnificând apariţia unei traume ce afectează vitalitatea subiectului. Alte concluzii putem trage verificând lăţimea elementală a barei, de unde începe şi unde se sfârşeşte. Lăţimea indică intensitatea relativă a traumei. Bara cu lăţime Foc semnifică o încercare foarte gravă, lăţimea Aer - o experienţă moderată, iar lăţimea Apă - o experienţă de intensitate mică. Rareori se întâlnesc însemnări Pământ pe o bară ce intersectează linia palmară.

De asemenea, trebuie examinată cu atenţie profunzimea relativă a semnului şi a liniei principale (figura 12.3). De exemplu, în cazul (A), o bară cu adâncimea Apă nu exercită mare impact asupra fluxului de energie care se scurge printr-o linie palmară cu adâncimea Foc. Totuşi, este posibil ca lăţimea Apă a unei bare să anihileze fluxul de energie al unei linii principale cu lăţime Apă. Pe de altă parte, este mai verosimil, ca în cazul (C), ca linia cu trăsături

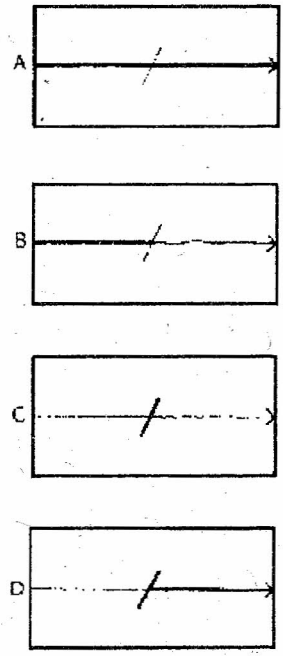

Fig. 12.3 Forţa relativă a semnelor şi liniilor

Foc să perturbeze cursul liniei palmare principale cu trăsături Apă. Pe de altă parte, este posibil ca o linie transversală cu calităţi Foc să aibă un efect galvanizator asupra liniei principale cu trăsături Apă. Pentru confirmarea efectului exercitat de linia transversală asupra liniei principale este indicat să se examineze configuraţia acesteia înainte şi după punctul de intersectare cu bara; în acest fel se poate prognoza efectul aproximativ al traumei viitoare.

Corelarea semnelor respective cu vârsta aproximativă la care survin poate oferi un indiciu relativ la efectul aproximativ al traumei. Astfel, o bară care apare pe linia lui Venus înainte de vârsta aproximativă de 10 ani semnalează o oarecare ruptură în familie, posibil pierderea unuia dintre părinţi, plecarea la un internat sau suferinţe provocate de o boală gravă în copilărie. În acest caz, sunt neavenite interpretările legate de pierderea unei slujbe prin restructurare ori neplăceri financiare.

În figura 12.4, se prezintă, schematic, trăsăturile şi însemnările ce pot apărea pe linia lui Venus. Nu vă alarmaţi dacă trăsăturile descoperite în mâna subiectului nu coincid cu experienţa sa de viaţă. Încercaţi să vă reamintiţi simbolistica proprie trăsăturii respective şi încercaţi să daţi interpretarea corespunzătoare.

Să luăm exemplul prezentat în figura 12.4.

A - Insula - nesiguranţă/conflict în copilărie, slabă autoapreciere, vitalitate redusă, slabă legătură maternă/lipsa alimentaţiei la sân.

B - Insula cu linii marcate - respingere emoţională/copil nedorit, nesiguranţă şi slabă autoapreciere, absenţa alimentaţiei la sân, sănătate foarte şubredă.

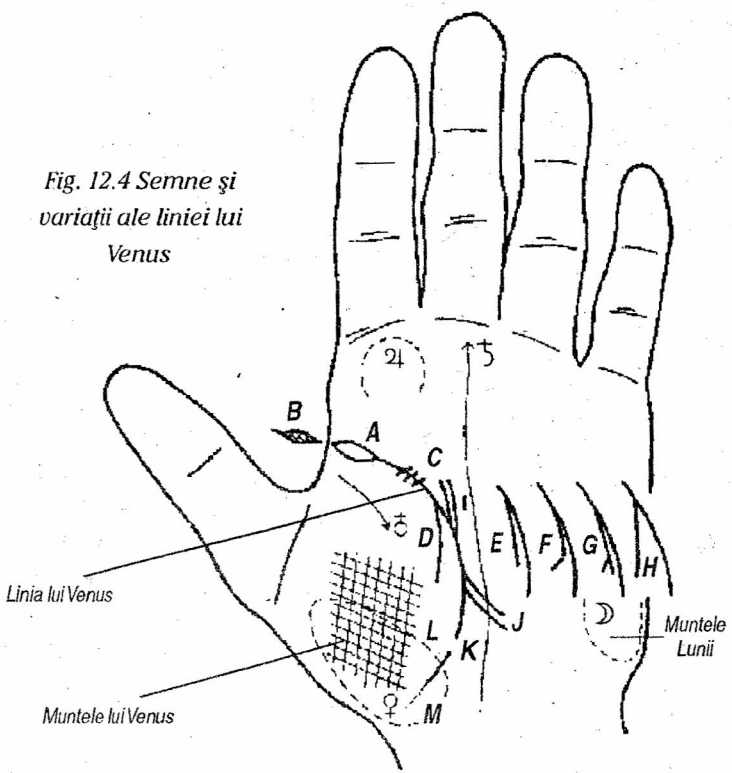

Fig. 12.4 Semne şi variaţii ale liniei lui Venus

C - Bare - stări de stres încercate în ultimii ani ai adolescenţei. Examene? Relaţii interumane? Interviuri pentru slujbă? Nesiguranţă, accidente.

În general, liniile principale indică influenţa relaţiilor cu cei din jur. Lungimea liniei pornite de pe muntele lui Venus arată profunzimea acestei influenţe.

D - Relaţie tipică.

E - Relaţie foarte strânsă.

F - Relaţie foarte apropiată, ruptură bruscă, foarte dureroasă.

G - Relaţie foarte strânsă, influenţă suplimentară a copilului.

H - Relaţie care se deteriorează rapid de la început.

I - Linii îndreptate către muntele lui Jupiter - ambiţie, orizonturi noi, inspiraţie, învăţătură religioasă. Vezi figura 15.4.

J - Linii îndreptate spre muntele Lunii - călătorie, explorarea unor civilizaţii noi, căutarea valorilor interne. Vezi figura 7.3.

K - Ruptură - boală gravă, comă, moarte posibilă.

L - Grilă pe muntele lui Venus - conflicte casnice, incapacitate de relaxare, probleme digestive; mână de bărbat - ulcere, colită. Mână de femeie - tensiune premenstruală, probleme ginecologice. Vezi figura 7.3.

M - Capăt slab vizibil - vitalitate slăbită, boli degenerative.

Linia lui Marte (♂) (linia caracterului)

Linia lui Marte porneşte, de obicei, de pe muntele activ al lui Marte, cum se vede în figura 11.1. Este amplasată în unghiul format de degetul mare şi coboară paralel cu linia lui Venus. Lungimea caracteristică este în jur de 2,5 cm, deşi poate ajunge la aceeaşi lungime ca şi linia lui Venus. Apropierea dintre cele două linii indică un surplus de energie la vitalitatea subiectului. În perioade de boală, linia asigură rezistenţă, energie abundentă pentru a „arde" infecţiile printr-o febră rapidă ce conduce la vindecare. Prezenţa bine definită a liniei denotă o forţă considerabilă a corpului, evidenţiată de o musculatură puternică.

Energia marţiană furnizată de această linie este dinamică şi

pozitivă. Când este canalizată pozitiv, poate contribui enorm la realizarea cu succes a sarcinilor şi proiectelor. Dacă este prost canalizată sau înfrânată, înseamnă că subiectul se înfurie cu uşurinţă. Din acest motiv, linia este legată de obicei de violenţă, iar ghicitorii în palmă au denumit-o eronat „linia caracterului".

Aşa cum s-a arătat mai înainte, caracterul este termenul care a fost folosit pentru a descrie echilibrul elementelor şi umorilor la o persoană. Perturbarea echilibrului elementelor duce la „pierderea firii". Dezechilibrul care rezultă se manifestă în mai multe feluri elementale. Excesul de Foc duce la furie şi agresiune. Excesul de Apă înseamnă tristeţe şi plâns. Excesul de Aer conduce la ilaritate şi veselie debordantă. Excesul de Pământ înseamnă retragere şi îmbufnare. Din punct de vedere cultural, este interesant faptul că „pierderea firii" este considerată a fi doar o descărcare a furiei.

Potenţa sexuală şi înclinaţia erotică sunt legate de linia lui Marte. Locul în care începe linia din punct de vedere cronologic, raportat la linia lui Venus, denotă, frecvent, începerea vieţii sexuale. Liniile de influenţă tradiţionale care coboară paralel de pe linia lui Venus pot fi privite de asemenea ca întrupări ale unei părţi a energiei marţiene.

În timpurile moderne, caracterul liniei lui Marte s-a schimbat de la linia scurtă şi trunchiată la o mulţime de linii care pornesc în evantai dinspre degetul mare. Aceste formaţiuni vor fi prezentate amănunţit mai târziu.

Cuvinte-cheie ale liniei lui Marte

Forţă fizică, rezistenţă, insistenţă, imbold, disciplină, agresivitate, furie, dorinţă sexuală, potenţă.

Forme ale liniei lui Marte

Linia lui Marte trebuie examinată în relaţie cu linia lui Venus, deoarece îi conferă acesteia un surplus de energie. Pentru ca această energie să fie pozitivă, linia lui Marte trebuie să fie aproximativ paralelă cu linia lui Venus. În acest fel, cele două linii sunt în armonie.

Priviţi figura 12.5. Linia clasică (A) este scurtă şi trunchiată şi

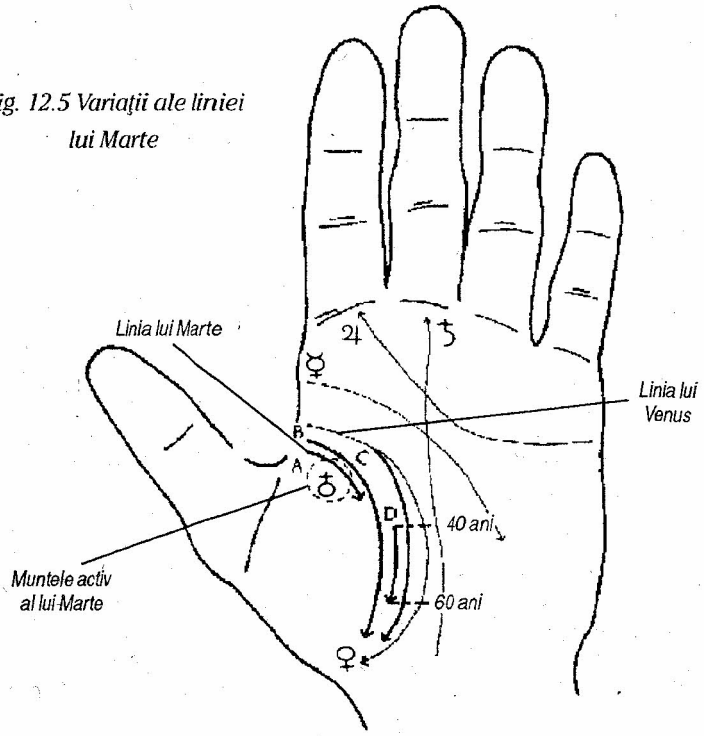

Fig. 12.5 Variaţii ale liniei lui Marte

coboară ocolind muntele activ al lui Marte. Acest tip de linie reflectă imensa forţă de care dispune subiectul şi care generează muşchi şi putere. Linia indică un spirit luptător puternic, cu o constituţie extrem de robustă.

Actuala linie a lui Marte (B) este mai utilă pentru viaţa civilizată; lungimea mai mare, ajungând până pe muntele lui Venus, indică o expresie mai moderată a energiei şi o fire mai calmă. Uneori este denumită „a doua linie a vieţii". Această linie a lui Marte este prezentată în figura 15.2.

Linia C este o formă alternativă, fiind o linie de influenţă care porneşte din linia lui Venus, este mai mare şi împrumută caracteristicile liniei lui Marte. Sugerează instrumentalitatea unei

relaţii ce scoate în evidenţă caracteristicile marţiene ale unei persoane. Uneori se manifestă atunci când persoana începe să practice un sport sau se dedică vreunei alte forme de efort fizic. Poate semnifica o slujbă care necesită un efort fizic suplimentar (figura 15.4).

Linia incompletă a lui Marte (D) este o formă parţială a tipului (B). Comparată temporal cu linia lui Venus, această secţiune a liniei lui Marte sporeşte vitalitatea, printr-o forţă suplimentară şi rezistenţă pe durata sugerată de lungimea liniei (în acest exemplu, timp de douăzeci de ani). Această linie apare în figura 19.3.

Lăţimile elementale ale liniei lui Marte

Cea mai puternică manifestare a liniei lui Marte necesită o lăţime Foc. Lăţimea Aer moderează fluxul de energie, conducând la dispersarea majorităţii sale sub formă de energie nervoasă. Lăţimea Apă stinge fluxul de energie ducând până la slăbiciune fizică; poate apărea şi o hipersensibilitate. Elementul Pământ este reflectat prin absenţa liniei lui Marte şi lipsa corespunzătoare a energiei marţiene. Lipsa liniei lui Marte poate fi compensată prin prezenţa altor linii cu caracteristici Foc.

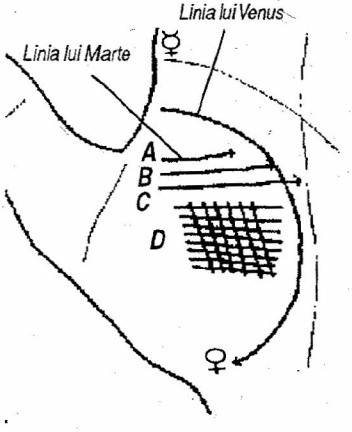

Fig. 12.6 Semne şi variaţii ale liniei lui Marte

Trăsăturile negative ale liniei lui Marte

Priviţi figura 12.6. Expresia negativă a energiei marţiene este indicată, deseori, de mai multe linii în evantai care pornesc de pe muntele activ al lui Marte şi interceptează fluxul liniei lui Venus sub forma unei serii de bare. Aceasta arată că energia marţiană, în loc

să sporească vitalitatea, o diminuează. Fiecare linie desprinsă indică o perioadă de stres care tulbură armonia normală a liniei lui Venus. În mod clasic, sugerează furie, frustrare şi îngrijorare intensă. Examinarea atentă a acestor linii dezvăluie unde este această tensiune internă (A), unde se interferează cu linia lui Venus (B) şi unde trece peste aceasta, şubrezind vitalitatea (C).

Grila indică deseori o boală provocată de stres (D), reflectând o acumulare a tensiunii interioare datorate supărării şi conflictului intern (figura 12.4 L). Grilele vor fi examinate mai atent în secţiunea dedicată semnelor de pe falange, în capitolul 13.

Linia lui Jupiter (♃) (linia inimii)

Linia lui Jupiter, prezentată în figura 11.1, porneşte de sub degetul mic şi traversează palma spre muntele lui Jupiter. Jupiter este corelat cu atragerea spiritului prin inimă şi exprimarea inspiraţiilor sale. Curbura liniei se opune degetelor care cuprind Lumea Intelectuală, arătând că linia primeşte simbolic ideile ce coboară din aceasta. Linia „inimii", aşa cum este denumită de către ghicitorii în palmă, poate fi interpretată acum mai profund, deoarece inima este considerată drept poarta prin care putem ajunge la o cunoaştere superioară.

Ca răspuns la impresiile subtile primite de pe tărâmul ideilor se formează sentimente. Cursul şi direcţia liniei lui Jupiter descriu fidel modul în care o persoană îşi exprimă sentimentele. Lungimea liniei indică gradul în care persoana îşi deschide inima şi-şi împărtăşeşte sentimentele celorlalţi. O linie lungă, care traversează linia lui Saturn şi ajunge până la muntele lui Jupiter, indică un profund sentiment de compasiune şi dragoste faţă de cei din jur. Pe de altă parte, o linie scurtă, care abia depăşeşte linia lui Saturn, indică lipsă de afecţiune şi egoism.

Jupiter guvernează umoarea sanguină, ceea ce este sinonim cu firea corectă a umorilor din sânge. Când sângele are compoziţia adecvată, forţa vitală circulă liber prin el, hrănind ţesuturile. Linia lui Jupiter este corelată cu circulaţia sanguină şi guvernează plămânii,

care asigură respiraţia. Aceasta implică atragerea aerului în sânge, astfel încât ţesuturile primesc oxigen şi îşi îndeplinesc funcţiile vitale. Remarcaţi afinitatea dintre Jupiter şi elementul Aer.

Cuvinte-cheie ale liniei lui Jupiter

Inimă, sentimente, emoţii, inspiraţie, compasiune, altruism, circulaţie.

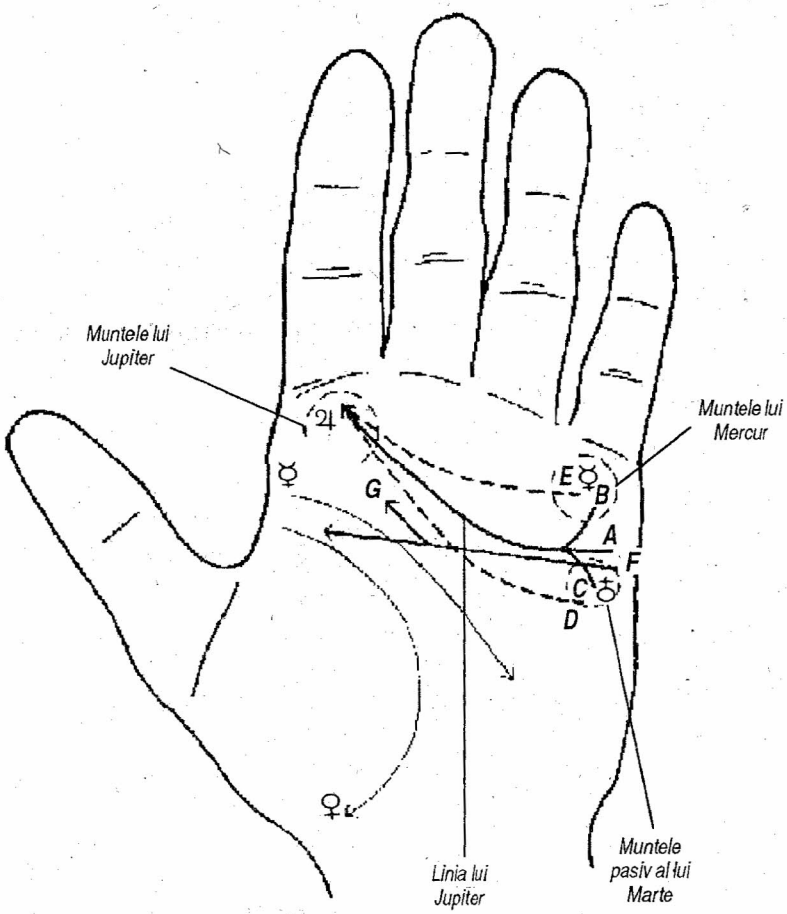

Fig 12.7 Variaţii ale liniei lui Jupiter

Originea liniei lui Jupiter

Priviţi figura 12.7. Spre deosebire de linia lui Mercur, cea a lui Jupiter porneşte din interiorul palmei şi se îndreaptă spre exterior. În general, pleacă dintre muntele lui Mercur şi muntele pasiv al lui Marte (A). Energia oricărui dintre aceşti munţi poate alimenta linia lui Jupiter. Influenţa muntelui lui Mercur (B) electrizează linia inimii, indicând o sensibilitate psihică. Poate reflecta negativ o fire care acordă prioritate raţiunii, nu sentimentelor, blocând astfel cursul lor natural şi înţelegerea lor. Influenţa muntelui pasiv al lui Marte (C) sugerează exprimarea pasională a sentimentelor şi o acută nevoie fizică de exprimare sexuală.

Înălţimea liniei lui Jupiter

Înălţimea liniei lui Jupiter reflectă gradul în care acţionează sentimentele şi emoţiile. O linie amplasată în jos (D) şi care porneşte de la muntele pasiv al lui Marte indică o capacitate destul de redusă de exteriorizare a sentimentelor, lipsă de sensibilitate şi rafinament. Emoţiile sunt exprimate cu precădere fizic. Pe de altă parte, o linie aşezată mai sus (E), care porneşte de pe muntele lui Mercur, descrie o exprimare mai subtilă şi mai rafinată a sentimentelor.

Nivelul liniei lui Jupiter este şi mai semnificativ atunci când se examinează curbura liniei. O linie dreaptă (F) corespunde incapacităţii de exprimare a sentimentelor, fapt sugerat şi de linia dispusă în jos (D), şi demonstrează insensibilitatea persoanei faţă de nevoile altora. În cazul în care există o uşoară curbură la linia dispusă sus, acest lucru indică o evoluţie a sentimentalităţii de la senzual la sublim. Aceasta este caracteristica unei persoane deosebit de sensibile în relaţiile cu alţii. O curbură bruscă, ce porneşte de la un segment drept al liniei F şi G, demonstrează accentuarea marcantă a sensibilităţii emoţionale şi este, frecvent, indicatorul ce arată începutul unei relaţii. Căutaţi cu atenţie liniile de influenţă, dacă există.

Lăţimile elementale ale liniei lui Jupiter

Fiecare dintre cele patru lăţimi elementale produce reacţii emoţionale caracteristice.

Lăţimea Pământ

Linia cu lăţime Pământ este caracteristică reacţiilor emoţionale slabe, fără afecţiune şi plictisitoare. Persoanele respective îşi arată greu interesul şi preferă să se lase atrase într-o relaţie simplă, dar sigură. Rămân fidele partenerilor până la sfârşit. În figura 7.2 se prezintă linia lui Jupiter cu lăţime Pământ.

Lăţimea Apă

Reflectă o reacţie intensă la schimburile emoţionale. Linia denotă o persoană cu o sensibilitate rafinată şi care îşi schimbă uşor dispoziţia. Îi face mare plăcere să aibă mulţi prieteni. Este iubitoare şi credincioasă familiei şi copiilor (figura 15.6).

Lăţimea Aer

În general, împiedică libera exprimare a sentimentelor. Sentimentele sunt mai degrabă imaginate decât trăite. În consecinţă, relaţiile sunt idealiste şi lipsite de afecţiune, sfârşindu-se cu un sentiment de dezamăgire. Pentru aceste persoane, atracţia se bazează, în special, pe interese şi idealuri comune (figura 15.5).

Lăţimea Foc

Lăţimea Foc semnifică pasiune şi intensitate, în special în expresia sexuală. Dacă se simt frustrate, aceste persoane îşi pierd repede firea şi au un comportament afectiv care ajunge de la o extremă la alta. Au simpatii şi antipatii foarte puternice. Rareori sunt loiale partenerului, mai ales când situaţia devine plictisitoare şi predictibilă. Le plac activităţile sociale care oferă posibilitatea de a stabili relaţii noi. Pentru ele, emoţia vânătorii este mai interesantă decât o legătură de durată.

Terminaţiile liniei lui Jupiter

Linia lui Jupiter poate avea mai multe terminaţii posibile, fapt care implică diferite grade de exprimare a sentimentelor faţă de semeni. Fiecare terminaţie este caracteristică comportamentului

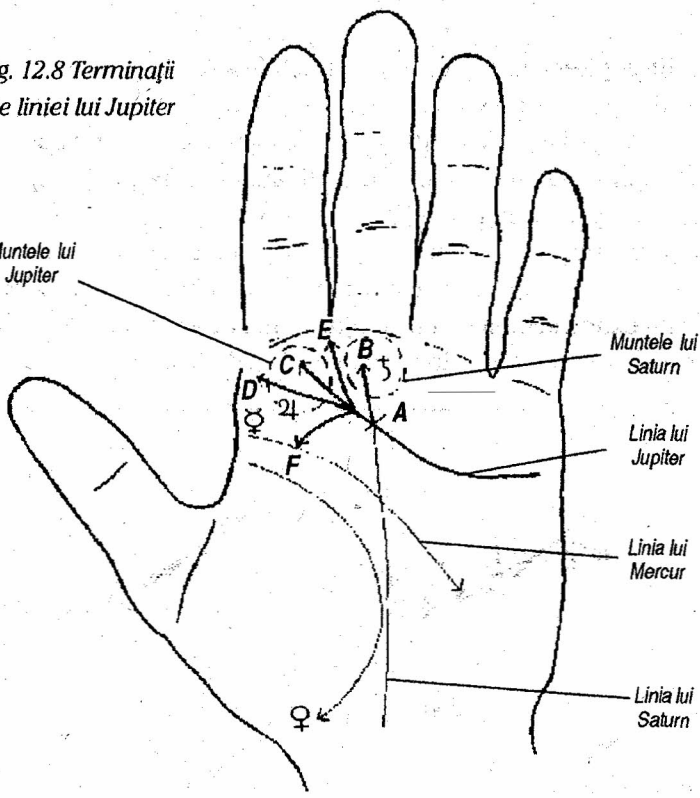

Fig. 12.8 Terminaţii ale liniei lui Jupiter

emoţional al unei persoane. Cum se vede în figura 12.8, dacă linia se termină sub muntele lui Saturn, în punctul A, atunci aceasta caracterizează o persoană cu o fire rece şi extrem de egoistă. Aceste persoane sunt insensibile la sentimentele altora şi sunt foarte rezervate. Dacă linia lui Jupiter se curbează înapoi spre muntele lui Saturn (B), subiectul este predispus la pesimism şi melancolie. Aceste persoane încearcă o mare plăcere atunci când pot să-şi împărtăşească tristeţea altora, fără să-şi dea seama de reacţia emoţională pe care o creează (figura 15.2).

Pe de altă parte, o linie a lui Jupiter ce se extinde până la muntele lui Jupiter (C) sugerează o fire dispusă să-şi împartă sentimentele cu alţii. Când linia este clară şi bine conturată, arată

că persoana respectivă este foarte iubitoare, altruistă, plină de compasiune. Este foarte sensibilă la nevoile celor din jur. Terminaţia liniei lui Jupiter este indicată de furca mijlocie din figura 19.1. Dacă linia lui Jupiter este excepţional de lungă, trecând peste muntele lui Jupiter (D), atunci indică extrema cealaltă, respectiv o persoană care se pune în slujba semenilor săi, dedicându-se, în special, operelor de caritate şi activităţilor religioase.

Terminaţia situată între degetul mijlociu şi cel arătător (E) reprezintă o combinaţie a acestor extreme, respectiv Saturn şi Jupiter; mai exact, semnifică un echilibru mai moderat între reţinere şi exprimare. Această terminaţie este redată de furca de sus a liniei lui

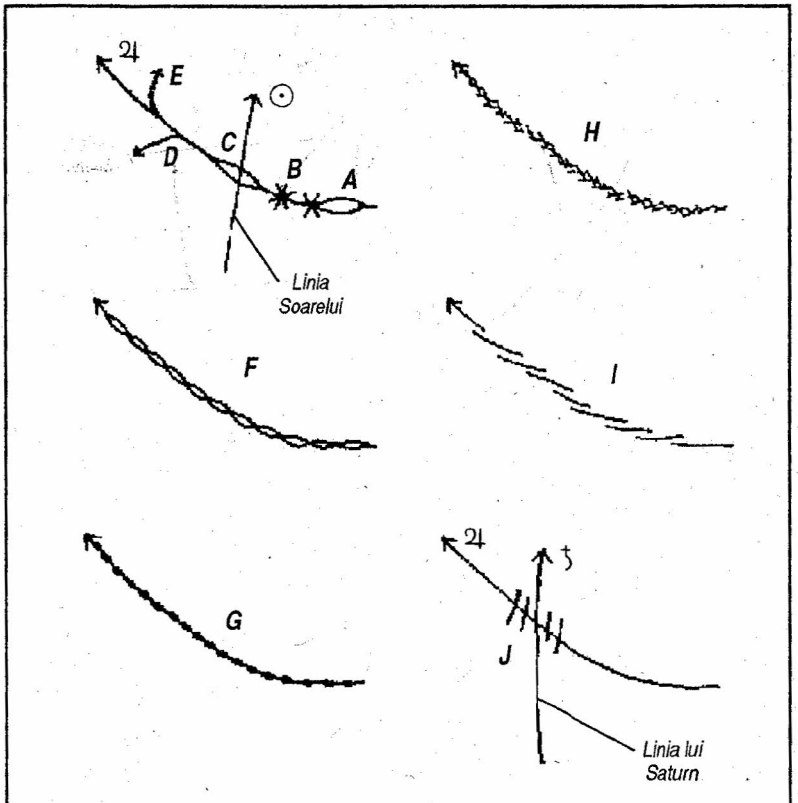

Fig. 12.9 Semne şi variaţii ale liniei lui Jupiter

Jupiter, în figura 7.2. Când linia lui Jupiter se arcuieşte în jos şi atinge linia lui Mercur, atunci vom fi siguri că descrie o persoană „oarbă" în judecăţile sentimentale, frecvent incapabilă să priceapă dificultăţile ce survin în relaţiile ei cu oamenii. O asemenea terminaţie a liniei lui Jupiter este indicată de furca inferioară, prezentată în figura 7.2.

Semnele de pe linia lui Jupiter

Priviţi figura 12.9. Dintre semnele întâlnite pe linia lui Jupiter, cel mai cunoscut este insula. Insula (A) poate să indice un conflict sentimental ori o slăbiciune a inimii. Dacă insula se termină într-o cruce sau într-o stea (B), nu este exclusă declanşarea unui posibil atac de cord. Acest lucru ilustrează relaţia dintre stres, conflict sentimental şi efectul acestora asupra inimii, aşa cum este reflectată de linie. Descoperirea motivelor care duc la acest conflict de sentimente poate oferi ocazia de a evita implicaţiile unui atac de cord.

Una dintre corelaţiile clasice ale insulei situate pe linia lui Jupiter care intersectează linia Soarelui este cea privind dificultăţile de vedere (C). Dat fiind că Soarele guvernează ochii (împreună cu Luna) şi inima, iar linia lui Jupiter este legată de circulaţie, se poate deduce că motivele afecţiunilor de vedere trebuie căutate în alimentarea cu sânge a ochilor.

De obicei, din linia lui Jupiter se desprind linii de influenţă care trebuie diferenţiate în funcţie de sensul în care se îndreaptă (în sus sau în jos). Liniile care coboară de pe linia inimii arată că energia lor este legată de pământ sau împământată. La fel, pot indica ocrotirea afectivă a unui copil. De asemenea, pot sugera existenţa unor obligaţii de serviciu sau a unor proiecte creative ce necesită un anumit grad de implicare emoţională.

Energia care circulă în sus faţă de linia inimii denotă o influenţă mai idealistă. Aceasta poate varia de la o relaţie platonică la influenţa exercitată de învăţătura spirituală. Poate indica, de asemenea, dezvoltarea unei simţiri artistice mai profunde.

Lanţul (F), format în esenţă dintr-o succesiune de insule, nu

se regăseşte foarte frecvent pe linia lui Jupiter. Fiecare insulă reprezintă o fază a acestui conflict emoţional prelungit. Modelul descrie, de regulă, o persoană care începe o relaţie ce se încheie cu un conflict, după care se lansează într-o altă legătură ce se termină asemănător şi aşa mai departe, pe toată lungimea liniei. Modelul indică necunoaşterea factorilor care provoacă aceste conflicte şi în urma cărora rezultă o serie de relaţii încheiate repetat cu un sentiment de deziluzie. O dată în plus, elementele din palmă pot indica modul în care se poate evita situaţia de mai sus.

Segmentul punctat (G) caracterizează o persoană instabilă în ceea ce priveşte exprimarea sentimentelor, oscilând îhtre intensitate şi apatie. Un singur punct are o intensitate suficient de mare pentru a crea probleme cardiace.

Modelul încrucişat (H) nu are un traseu clar şi reprezintă, de asemenea, o persoană inconstantă în exprimarea sentimentelor sale. Poate semnifica ură faţă de reprezentanţii sexului opus.

Pe linia lui Jupiter se întâlneşte frecvent dublarea. Nu rareori, linia urcă în formă de trepte (I). Dublarea liniei în punctul de suprapunere poate descrie un conflict, dar depăşit cu bine. Modelul în formă de trepte semnifică o luptă îndelungată care conduce la înţelegerea sentimentelor subtile.

Însă, în general, liniile împiedică bunul curs al expresiei emoţionale. Atunci când se află în vecinătatea liniei lui Saturn (J), indică, mai cu seamă, o teamă pronunţată de a împărtăşi sentimentele altora. Această trăsătură este tipică deziluziilor suferite în dragoste.

Linia simiană

Linia simiană constituie o variantă semnificativă a configuraţiei obişnuite şi care trebuie explicată independent (figura 12.10). Este o trăsătură atât de pronunţată, încât persoanele care o posedă se simt stânjenite pentru că liniile lor palmare diferă de cele ale altora. Persoana care are o linie simiană adevărată se caracterizează prin aceea că, în loc să aibă câte o linie separată a lui Mercur şi a lui

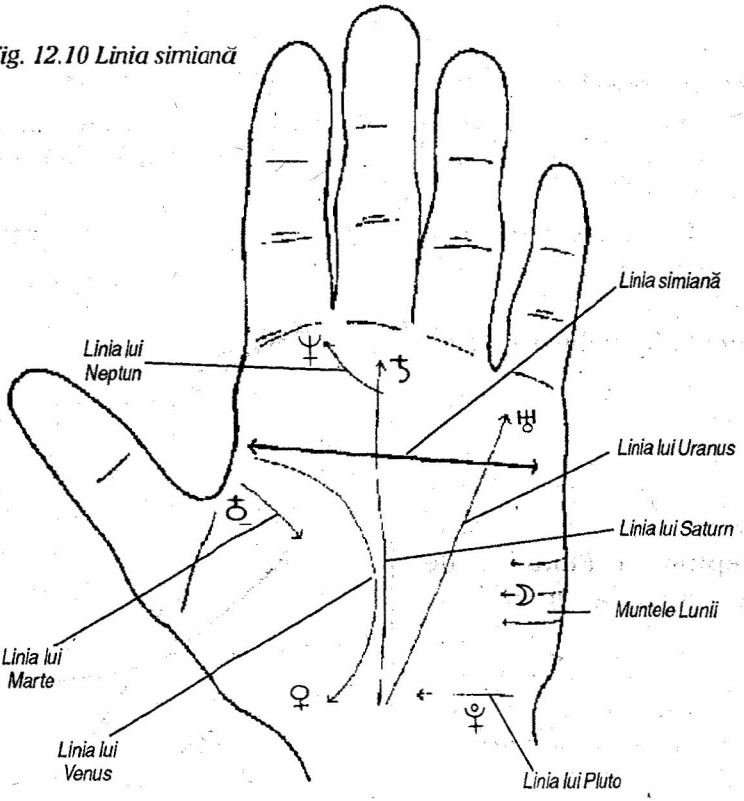

Fig. 12.10 Linia simiană

Jupiter, au, în locul acestora, o singură linie. Linia simiană adevărată este foarte rar întâlnită, cam un singur caz din cinci sute. Totuşi, datorită caracterului său aparte, persoanele care o au apelează frecvent la chiromanţi, astfel încât poate fi văzută destul de des.

Deoarece este o îmbinare a liniei lui Mercur cu cea a lui Jupiter, linia simiană indică o persoană care se implică emoţional în tot ceea ce întreprinde, iar gândirea le este afectată de sentimentele pe care le trăiesc. Datorită acestei intensităţi emoţionale, orice dificultate întâmpinată în viaţă capătă proporţii exagerate. Linia simiană caracterizează o persoană impulsivă, nerăbdătoare, derutată în relaţiile cu alţii, care îşi foloseşte fie capul, fie inima.

Modul în care prezenţa liniei simiene influenţează firea subiectului depinde de locul amplasării în palmă. Linia aşezată jos, care urmează în mare traseul liniei lui Mercur, reprezintă o persoană care preferă să gândească decât să-şi asculte inima. Linia simiană aşezată sus reprezintă un subiect care gândeşte mai mult cu inima decât cu capul.

Datorită fuziunii dintre energia lui Mercur şi cea a lui Jupiter, energia liniei simiene circulă în ambele sensuri. Conflictul dintre raţiune şi sentimente, indicat de linie, accentuează sensibilitatea persoanei, fapt ce este indicat de prezenţa liniilor lui Neptun şi Pluto şi de activarea asigurată de muntele Lunii (figura 12.10).

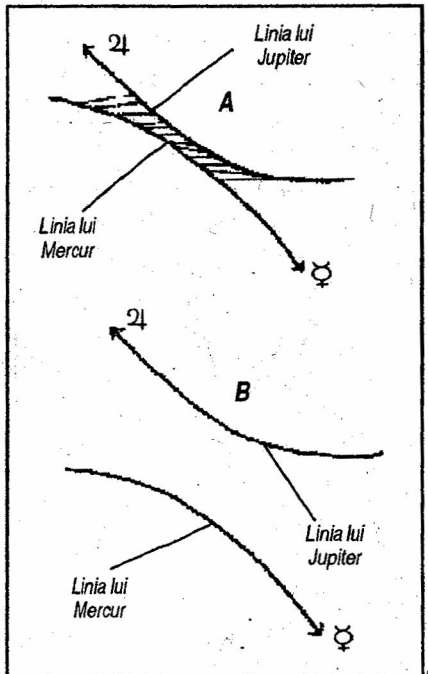

Fig 12.11 Distanţa dintre linia lui Jupiter şi linia lui Mercur

Linia simiană veritabilă este clară, netă, fără nici o urmă de linie a lui Mercur ori a lui Jupiter. Mai frecvent, se întâlnesc însă acele linii care păstrează urme ale liniilor raţiunii şi inimii. Subiectul va manifesta totuşi multe din caracteristicile induse de linia simiană veritabilă. Incapacitatea de a face diferenţa între minte şi sentimente constituie o problemă dificilă în viaţă. Totuşi, subiectul poate poseda înclinaţii deosebite spre meserii care solicită împletirea sentimentelor cu ideile. Aceste persoane se pot remarca printre actori, regizori, muzicieni, precum şi ca profesori în şcoli ajutătoare pentru surdomuţi. O prezentare a unei linii simiene se află în figura 19.3.

Priviţi figura 12.11. Principiul liniei simiene, unde mintea şi inima

formează o singură entitate, este semnificativ atunci când se examinează apropierea liniilor lui Jupiter şi a lui Mercur. Cu cât sunt mai apropiate, cu atât este mai mare gradul de interferenţă dintre ele, deoarece fluxurile lor curg în direcţii opuse. Interferenţa poate fi demonstrată cu ajutorul liniilor auxiliare sau de influenţă (A) care străbat spaţiul dintre ele. Astfel de linii indică existenţa unor nemulţumiri sentimentale care provoacă anxietate, precum şi griji care conduc la temeri emoţionale. Este semnificativ faptul că apropierea dintre acestea a fost corelată cu astmul şi cu febra de fân. Dat fiind că Jupiter este guvernatorul clasic al plămânilor, iar Mercur cel al sistemului nervos, sub aspect simbolistic este semnificativ faptul că antagonismul dintre aceste linii indică dificultăţi de respiraţie. Există o puternică legătură fiziologică între viteza respiraţiei şi starea sufletească a unei persoane. Interferenţele dintre linia lui Mercur şi cea a lui Jupiter sunt prezentate în figura 15.4.

Cu cât este mai mare distanţa dintre cele două linii (B), cu atât mai slabă este interferenţa dintre ele, caracterizând o persoană cu o fire mai tolerantă sau mai „strunită". Figura 19.1 ilustrează cazul mai înainte prezentat.

Linia lui Saturn (♄) (linia carierei ori a sorţii)

De obicei, linia lui Saturn începe din punctul situat la mijlocul bazei palmei şi urcă spre muntele lui Saturn, aflat la baza degetului mijlociu. După cum se vede în figura 11.1, traseul liniei reflectă diviziunea verticală folosită la trasarea cvadrantelor palmare. Linia lui Saturn marchează distincţia dintre lumea solară exterioară şi lumea selenară din interior - ceea ce se manifestă faţă de ceea ce rămâne ascuns. Saturn este ultima planetă din sistemul solar care poate fi observată cu ochiul liber, deci simbolic vorbind se află la graniţa dintre vizibil şi invizibil. Saturn guvernează pielea, care, formând un strat protector în jurul corpului, separă în acelaşi timp aspectul exterior, vizibil, al persoanei de ceea ce rămâne invizibil, ascuns în interiorul trupului.

Sub influenţa lui Saturn, forţa vitală eterică devine fixă şi solidă. Linia reprezintă concentrarea de voinţă necesară pentru formularea ideilor, scopurilor şi aspiraţiilor şi transformarea lor în realitate.

Fig 12.12 Originile şi cursul liniei lui Saturn

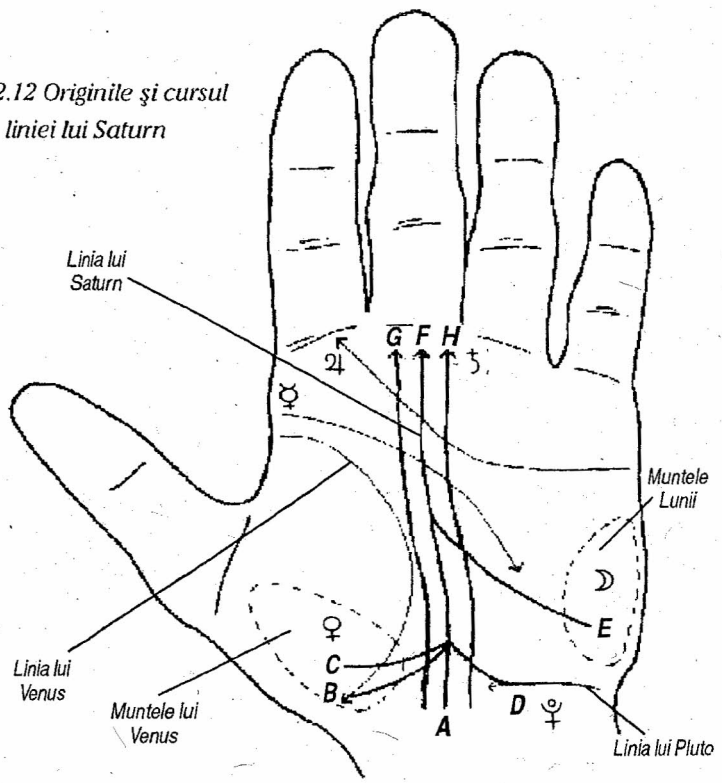

Aceasta este însăşi esenţa muncii. Prezenţa unei linii bine conturate confirmă această disciplină, făcându-l pe subiect să se bucure de succes în viaţă. În chiromanţie, linia se identifică cu succesul, soarta, norocul. Disciplina necesară pentru crearea ordinii materiale este vitală pentru făurirea unui trai bun. Persoana care posedă aceste calităţi se va bucura de obicei de succes în viaţă. Privind în retrospectivă, drumul ei în viaţă pare să se desfăşoare după un anumit destin sau soartă.

Nu rareori această linie poate lipsi, indicând incapacitatea de a se realiza şi dezorientare. Pentru aceste persoane va fi foarte greu

să-şi păstreze slujba sau să-şi făurească o carieră şi, în consecinţă, succesul material va fi foarte limitat.

Cuvinte-cheie ale liniei lui Saturn

Tată, moştenire, concentrare, disciplină, aptitudine, fixitate, carieră, succes, siguranţă.

Trăsături specifice şi semne de pe linia lui Saturn

Priviţi figura 12.12.

Origini

A - Început normal - disciplină, independenţă în tinereţe.

B - Început/Influenţă dinspre muntele lui Venus - puternică

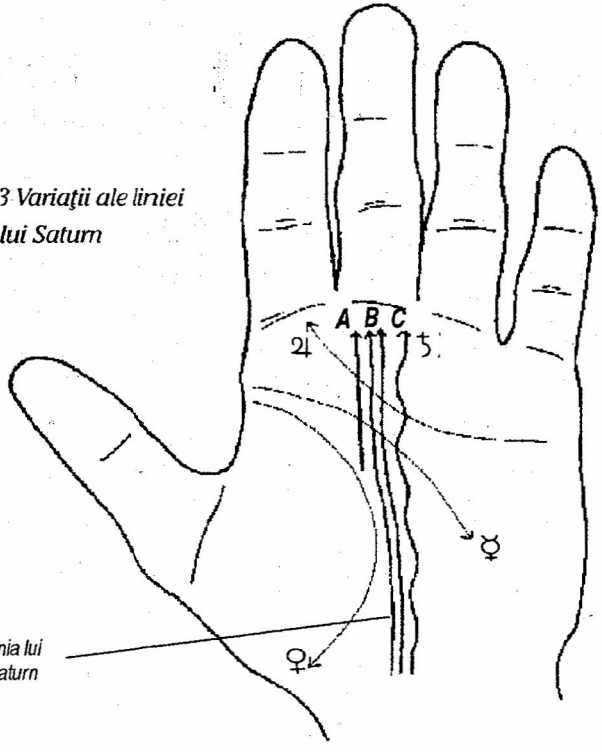

Fig 12.13 Variaţii ale liniei lui Saturn

influenţă familială asupra ocupaţiei şi carierei, fie prin finanţare, fie prin preluarea conducerii afacerilor familiei; răbdare.

C - Început/Influenţă dinspre linia lui Venus - influenţă familială care îngrădeşte independenţa persoanei.

D - Început/Influenţă dinspre linia lui Pluto - respingere emoţională, puternică influenţă a sexului opus asupra carierei, capacitate de vindecare şi transformare. Vezi figura 7.5.

E - Început/Influenţă dinspre muntele Lunii - folosirea marcantă a imaginaţiei în carieră. Vezi figura 15.2.

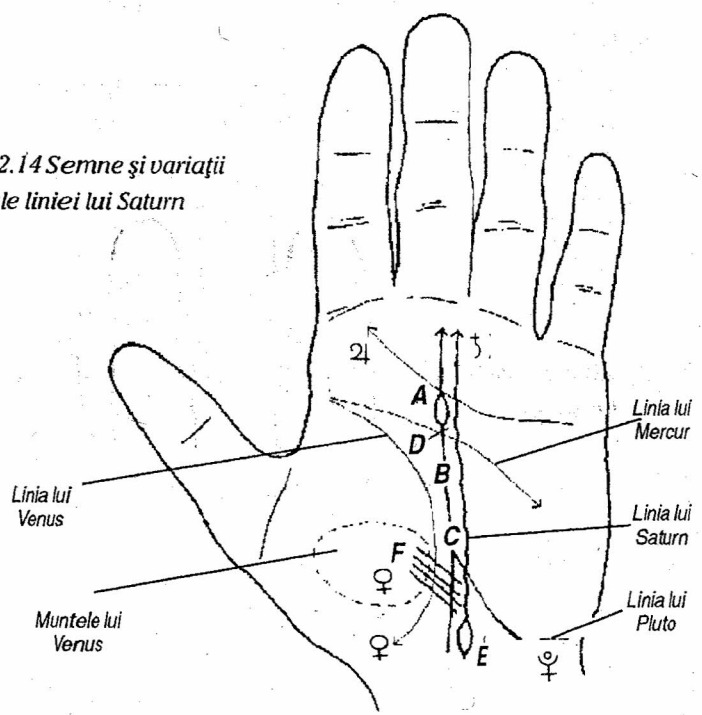

Fig 12.14 Semne şi variaţii ale liniei lui Saturn

Curs

F - Linie bine conturată - carieră reuşită, determinare, disciplină, independenţă. Vezi figura 15.7.

G - Deplasare a liniei spre muntele solar - slujbă în serviciile

publice, activităţi comunale, prestigiu social.

H - Deplasare a liniei spre muntele Lunii - vocaţii lăuntrice, scopuri particulare, activitate secretă. Vezi figura 15.2.

Priviţi figura 12.13.

A - Linie incompletă - succes târziu în viaţă, perioadă de răspundere.

B - Linie şerpuită - caracter capricios, nu prezintă încredere, inconstant la slujbă.

C - Linie dublată - două cariere; rol public şi particular.

Linie absentă - indisciplină, incapacitate de a păstra o slujbă, fire rătăcitoare.

Priviţi figura 12.14.

A - Insulă - conflict în muncă; ascunde dezinteres.

B - Ruptură - epuizare mintală, excese.

C - Început/Influenţă dinspre linia lui Pluto care provoacă ruperea liniei - carieră/căsătorie ratată datorită unei afaceri clandestine sau prostituţiei.

D - Se sfârşeşte pe linia lui Mercur - carieră încheiată datorită unei erori de judecată, nenoroc.

E - Insulă la începutul unei linii a lui Saturn şerpuite care îi inhibă cursul - ilegalitate, amestec în carieră, moştenire, independenţă, somnambulism.

F - Linii de pe muntele lui Venus - amestec al familiei în carieră.

Linia Soarelui (☉) (linia lui Apolo)

Linia Soarelui începe din punctul central al bazei palmei şi urcă spre muntele Soarelui, la baza degetului inelar, cum se vede în figura 11.1. Uneori această linie este denumită linia lui Apolo, după zeul Apolo, zeitatea solară din panteonul roman.

În mod clasic, această linie este asociată cu faima şi norocul. Guvernarea solară explică această asociere, deoarece prezenţa liniei indică la o persoană capacitatea de a atrage lumină şi inspiraţie din

sufletul său în munca pe care o depune. Linia indică adevărata expresie creativă prin care artistul dă dovadă de calităţi strălucite în muncă. Astfel, reputaţia sa creşte, ca şi recunoaşterea talentelor sale. Succesul în activitate contribuie la sporirea averii personale - de aici,

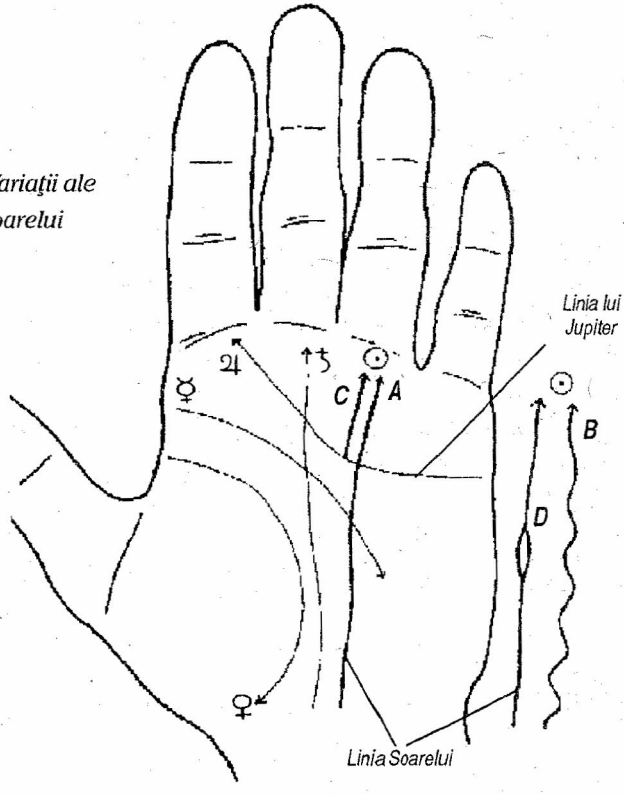

Fig 12.15 Variaţii ale liniei Soarelui

asocierea faimei cu bogăţia.

Cel care îşi trage lumina din interiorul său poate percepe direct Lumina Creaţiei ce pătrunde în toate lucrurile. Artistul despre care se spune că are ochiul format pentru aprecierea frumosului va fi puternic motivat ca să reproducă această viziune interioară în opera sa. În mitologie, Apolo este asociat cu arta şi muzica.

Trebuie menţionat că rareori se întâlneşte o linie a Soarelui dezvoltată în întregime. Totuşi, prezenţa sa incompletă este

frecventă, iar în acest caz trebuie interpretată în legătură cu linia lui Saturn. Aceasta din urmă descrie munca şi cariera persoanei, în timp ce prima se referă la bunăstarea materială obţinută prin muncă.

Cuvinte-cheie pentru linia Soarelui

Creativitate, inteligenţă, farmec, simţ al frumosului, simţ artistic, rafinament, succes abundent, faimă, bogăţie.

Trăsături specifice şi semne întâlnite pe linia Soarelui

(Figura 12.15)

A - Linie bine conturată - creativitate puternică, faimă, succes.

B - Linie şerpuită - succesul, faima dispar, neseriozitate.

C - Linie incompletă care începe deasupra liniei lui Jupiter - idealuri creative, dar lipseşte capacitatea de a le exprima, adularea eroilor, creativitatea se dezvoltă mai târziu în viaţă (figura 7.5.).

D - Insulă - infamie; viaţa particulară nu este în acord cu rolul public, creativitate obstrucţionată.

Absenţa liniei - lipseşte creativitatea, lipseşte simţul frumosului.

Linia Lunii (linia intuiţiei)

Atunci când este prezentă, linia Lunii se curbează în jurul muntelui Lunii, după cum se observă în figura 11.1. Curbura liniei este conectată simbolic cu recepţionarea ideilor din tărâmul spiritual. Când este bine conturată, linia indică prezenţa unei imaginaţii bine dezvoltate, care oferă o viziune limpede asupra lumii spirituale. Astfel, linia este corelată cu clarviziunea şi dezvoltarea intuiţiei. Persoana respectivă are o mare uşurinţă în a înţelege învăţăturile mistice. Deseori, această linie conferă o capacitate puternică de a înţelege motivele mai profunde care se ascund în spatele ideilor altor oameni, chiar înainte de a le rosti. O linie parţial dezvoltată sau şerpuitoare indică, de obicei, o capacitate intuitivă slab dezvoltată şi nesigură; în schimb, poate crea o anumită nervozitate. Trebuie spus că, dintre liniile palmare, linia Lunii este cea mai puţin obişnuită.

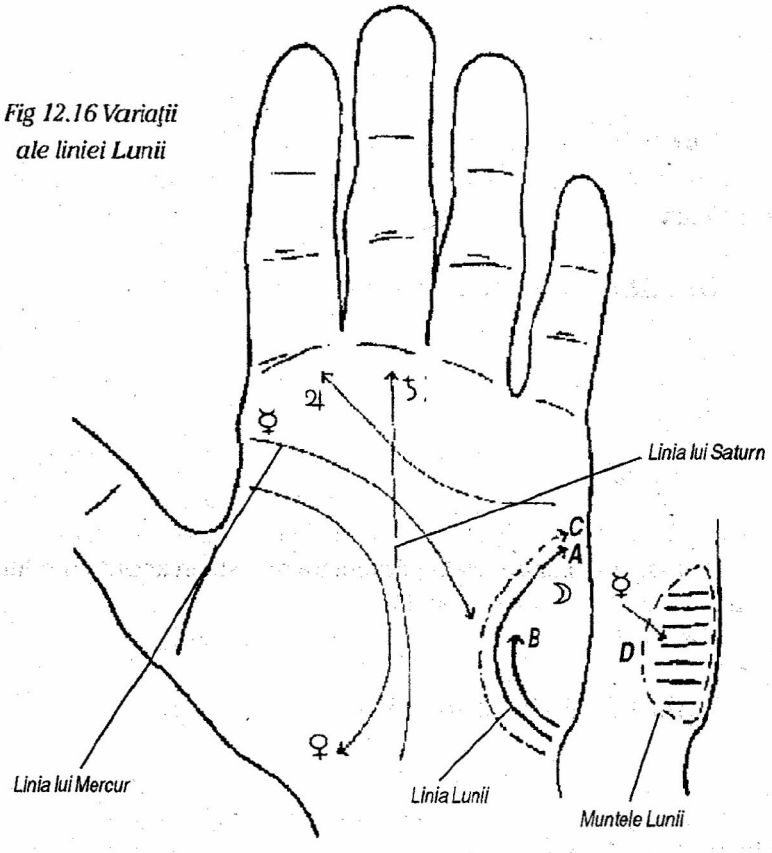

Fig 12.16 Variaţii ale liniei Lunii

Cuvinte-cheie pentru linia Lunii

Intuiţie, clarviziune, misticism, nervozitate, somnambulism.

Trăsăturile liniei Lunii

(Figura 12.16)

A - Linie bine conturată - capacitate puternică de clarviziune, simţ mistic.

B - Linie incompletă - dezvoltare parţială a viziunii interne.

C - Linie prost conturată - hipersensibilitate, nevroze, confuzie interioară.

D - Muntele Lunii este brăzdat de striaţii (linie absentă) - activare a imaginaţiei. Această energie poate fi accesată prin linia lui Mercur sau cea a lui Saturn pentru a fi folosită în sens pozitiv, în caz contrar provoacă hipersensibilitate (figura 19.1).

Linia lui Mercur (☿) (linia capului)

Aşa cum se vede în figura 11.1, linia capului nu face legătura cu nici un munte palmar, astfel încât energia eterică ce curge prin ea rămâne necontrolată de vreo influenţă planetară anume. Deoarece Mercur este sinonim cu Eterul, acesta guvernează în mod firesc linia capului.

Energia mercuriană care străbate linia capului este legată de ceea ce era denumit Sensus Communis sau bunul simţ - factorul unificator prin care toate informaţiile senzoriale sunt adunate în conştiinţa obişnuită. Dacă corelăm simţurile fizice cu cele patru elemente, atunci, simţul tactil corespunde Pământului, gustul corespunde Apei, mirosul corespunde Aerului, auzul corespunde Aerului subtil, iar vederea corespunde Focului[22]. Eterul, chintesenţa acestora, corespunde Sensus Communis, care unifică informaţiile senzoriale.

Lungimea liniei lui Mercur descrie gradul de înţelegere de care dispune individul. Cuvântul „înţelegere" descrie metaforic Eterul aflat sub Lumea Intelectuală care recepţionează inspiraţia de pe tărâmul ideilor, aflat deasupra. O dată ce ideile s-au format din substanţa Eterului, se poate spune că sunt înţelese. Cu cât linia este mai lungă, cu atât este mai mare fluxul de energie din ea. Aceasta sporeşte receptivitatea şi înţelegerea. O linie scurtă denotă o înţelegere limitată.

Linia lui Mercur traversează linia lui Saturn, care împarte palma în jumătatea interioară şi jumătatea exterioară. Acum, pe linia capului pot fi percepute două secţiuni. Secţiunea din partea interioară a palmei reprezintă porţiunea subiectivă, iar cea din partea exterioară este porţiunea obiectivă.

Dacă analizăm atent cuvintele „subiectiv-obiectiv", observăm

că au aceeaşi rădăcină, provenită din latinescul „jacere", care înseamnă „a arunca". În acest context, aruncarea se referă la aruncarea ideilor prin elementul Aer al minţii. Comunicarea implică „aruncarea" ideilor spre cei care ascultă. Secţiunea internă a liniei este locul în care se concep ideile, înainte de a fi „aruncate" afară prin secţiunea exterioară a liniei. Prefixul „sub" înseamnă „dedesubt" sau „în spate" şi se referă la zona de sub sau din spatele „aruncării". Prefixul „ob" înseamnă „spre, către" şi se referă la aruncarea spre cei care ascultă. Astfel, subiectiv şi obiectiv sunt aspecte diferite ale aceluiaşi proces mental.

Comunicarea este simbolizată în special de Mercur. Cuvântul „comunicare" trebuie examinat cu atenţie, deoarece provine din latinescul „comunicare" şi înseamnă „a avea ceva în comun cu mai multe persoane, a împărţi". Actul acesta se referă la obţinerea aceleiaşi înţelegeri la alţii, împărţind astfel „bunul simţ".

Fiind un mod de comunicare, vorbirea este corelată cu linia capului, în special prin asocierea lui Mercur cu zodia Gemenilor. Această zodie este o zodie de Aer, iar vorbirea constă în general din forţarea aerului să iasă din plămâni prin laringe. În laringe, aerul trece prin două corzi vocale, asemănătoare semnului zodiei Gemenilor, care intră apoi în vibraţie, generând sunete. Sunetul vocii este modificat mai mult, pe măsură ce trece prin gură, de către limbă şi buze. Limba este guvernată de Mercur. Prin extensie, limbile sunt de asemenea legate de Mercur şi de linia capului, deoarece în esenţă sunt mijloace de comunicare. Cuvântul „limbă" vine din latinescul „lingua". Linia capului descrie, de asemenea, modul în care o persoană îşi exprimă ideile prin vorbire.

Orientarea porţiunii subiective a liniei lui Mercur relevă ce interese are persoana respectivă. „Interes" conţine rădăcina „ter" care înseamnă „pământ" şi poate fi tradusă literar drept „contează". Această legătură cu elementul Pământ captează simbolic nivelul de concentrare mentală implicată într-un interes. Munţii şi liniile pe care le atinge capătul liniei capului indică acele aspecte care prezintă interes pentru subiect.

Caracterul schimbător al lui Mercur se reflectă în natura

efemeră a ideilor, care, dacă nu sunt concentrate în minte, se evaporă repede. Când subiectul se concentrează, ideile se înşiră şi curg ca o adiere de vânt, dar se evaporă rapid dacă nu există suficientă voinţă şi disciplină pentru a le concentra. Intersectarea liniei capului cu linia lui Saturn conferă minţii disciplină şi putere de concentrare, facilitând ordonarea şi structurarea ideilor. O linie a lui Saturn bine conturată ce intersectează linia capului reprezintă o trăsătură utilă pentru cei ce se dedică ştiinţelor sau avocaturii. Totuşi, dacă este slab conturată poate conduce la o lipsă acută de gândire liberă şi la dificultăţi în acceptarea ideilor noi. Asemenea oameni devin dogmatici, conservatori şi habotnici.

Deoarece linia lui Mercur reprezintă curgerea energiei eterice prin nervi, linia capului descrie, de asemenea, şi reacţiile nervoase ale corpului, fiind legată în special de sistemul nervos somatic - partea care se află sub controlul nostru direct conştient. Un exemplu de funcţie somatică este reprezentat de controlarea vocii.

Linia lui Mercur este o linie palmară importantă, deoarece prin conştiinţa noastră mentală şi prin înţelegere descoperim, evaluăm şi învăţăm lucrurile. În acest fel se fac calcule, se iau decizii, se formează ţeluri, se planifică şi se coordonează acţiuni. Toate aceste procese sunt vitale pentru autonomia individuală. Factorii care perturbă traseul acestei linii împiedică această evoluţie.

Dintre toate liniile palmare, linia lui Mercur este poate cea mai variată, reflectând unicitatea structurii mentale a fiecărui individ în parte. Prin urmare, este deosebit de important să se descopere fiecare nuanţă posibilă evidenţiată pe această linie pentru a releva exact modul în care subiectul îşi foloseşte capacităţile mentale şi pentru a afla dacă îşi poate controla viaţa.

Cuvinte-cheie pentru linia lui Mercur

Simţ practic, capacităţi mentale, gânduri, idei, înţelegere, intelect, interese, decizii, planuri, subiectivitate/obiectivitate, comunicare, vorbire, limbi, sistem nervos.

Originile liniei lui Mercur

(Figura 12.17)

Când se examinează începutul liniei lui Mercur, relaţia sa cu linia lui Venus este deosebit de importantă. Aici se întâlnesc două

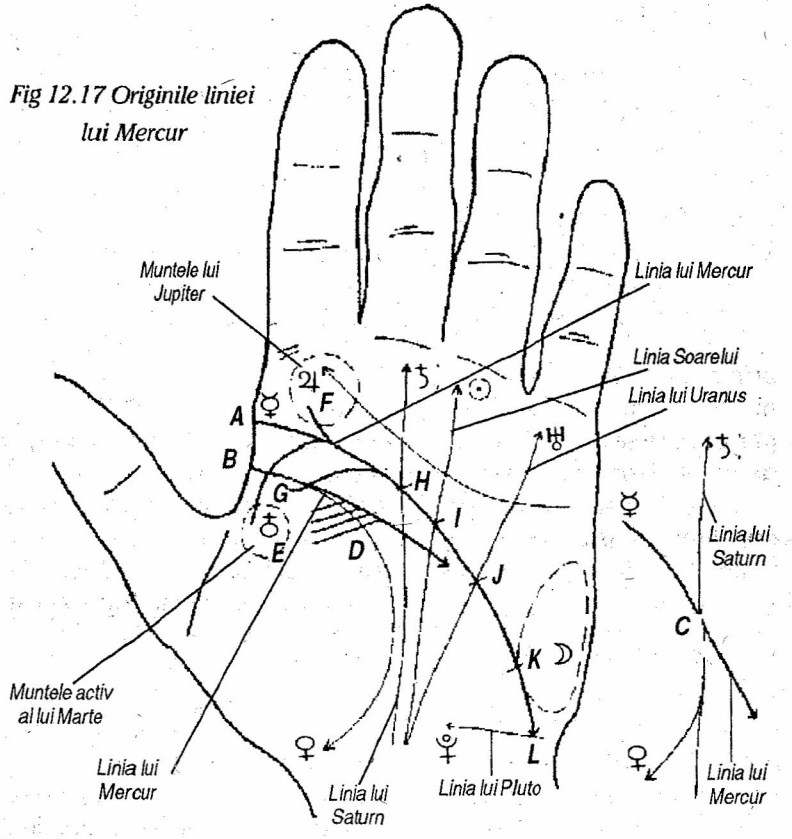

Fig 12.17 Originile liniei lui Mercur

modele principale. Primul - linia independentă a lui Mercur (A), care începe cu aproximativ 5 mm deasupra liniei lui Venus, şi al doilea - linia unită a lui Mercur (B), unde ambele linii fuzionează şi apar ca una singură la începutul lor.

Linia independentă a lui Mercur (A), întâlnită la aproximativ 10 la sută din subiecţii examinaţi, arată că abilităţile mentale ale persoanei devin de sine stătătoare la o vârstă foarte fragedă. Sunt foarte independenţi în gândire şi neîngrădiţi de constrângeri familiale. Au o minte foarte originală, individualistă şi liberă. Iau foarte repede orice iniţiativă şi astfel câştigă avantaje de pe urma multor situaţii. Totuşi, strategiile acestor oameni sunt frecvent lipsite de simţ

practic. Această origine a liniei lui Mercur caracterizează persoane care au avut reputaţia unor copii „neastâmpăraţi", obişnuiţi să-şi bage nasul în toate, să pună întrebări dificile părinţilor şi să aibă în general aparenţa unei maturităţi mai accentuate decât ar fi fost normal la vârsta lor. În figura 15.4 se prezintă o linie independentă a lui Mercur.

Linia unită a lui Mercur (B), regăsită la aproximativ 85 la sută dintre oameni, caracterizează o persoană mult mai precaută în gândire. La aceşti oameni, capacităţile mentale se dezvoltă mai lent şi, în general, privesc cu reţinere în perspectivă. Acest tip de linie a lui Mercur este, de regulă, mult mai scurtă decât corespondenta sa independentă. Dat fiind că linia lui Mercur se împleteşte cu linia lui Venus, aceasta arată că mediul familial, în special influenţa mamei au avut un impact puternic asupra calităţii şi stilului de gândire. Calitatea şi claritatea fuziunii celor două linii arată dacă această influenţă a fost pozitivă sau negativă. În general, linia lui Venus conferă mult mai mult simţ practic gândirii decât tipurile independente de linie (figura 15.2).

Este important de remarcat punctul în care cele două linii se despart deoarece acesta marchează momentul în care subiectul devine independent faţă de influenţa familiei/maternă. Dacă această separare nu se produce până în apropierea liniei lui Saturn, care frecvent se alătură liniei lui Venus (C), înseamnă că persoana respectivă îşi începe târziu viaţa independentă. Dacă cele două linii nu au o porţiune de separare distinctă, aceasta denotă de asemenea absenţa independenţei mentale. Aceasta poate fi întârziată până ce linia lui Mercur devine mai clară (figura 7.4.). Dacă în punctul de separare a celor două linii apar alte semne (D), pot apărea constrângeri suplimentare. Liniile perturbatoare prezentate în diagramă pot indica împiedicarea persoanei de către familie să-şi cucerească independenţa completă, precum şi revenirea perioadelor de dependenţă/independenţă pe toată durata vieţii subiectului.

Linia lui Mercur mai poate porni şi de pe muntele activ al lui Marte, respectiv de pe linia lui Jupiter, ori poate fi influenţată de

aceşti munţi. Linia care porneşte de pe muntele activ al lui Marte (E) indică o mare intensitate a gândirii. Aceste persoane îşi formează păreri ferme despre diferite probleme, savurează disputele contradictorii care le solicită intens inteligenţa. Dacă energia nu este

Fig 12.18 Variaţii ale liniei lui Mercur

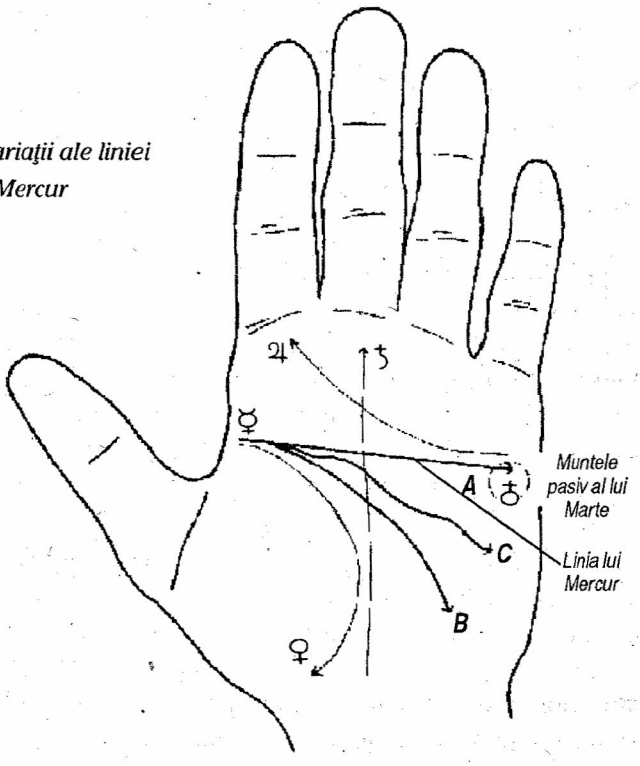

bine canalizată, lucru indicat de slaba calitate a liniei, persoana în cauză este foarte iritabilă, cu o fire antagonistă, insensibilă şi lipsită de tact în relaţiile cu semenii. Ambele extreme caracterizează persoanele „cu gura mare", cărora le place să atragă atenţia asupra lor.

Linia lui Mercur care porneşte de pe muntele lui Jupiter (F) reflectă o minte profund inspirată de viziune, cu idealuri înalte şi plină de compasiune şi interes faţă de cei din jur. Expresia negativă

a acestei influenţe trădează o fire arogantă şi înfumurată în gândire. Aceste persoane pot deveni extravagante şi pline de ostentaţie, cărora le place să-şi dea importanţă în orice întreprind. Mândria dusă la extrem le atrage antipatia celorlalţi.

De asemenea, linia lui Mercur poate porni din interiorul liniei lui Venus (G). Acesta este începutul a ceea ce ar fi o linie independentă a lui Mercur. Iniţial, independenţa acestor persoane a fost grav compromisă de constrângerile impuse de familie, dar, o dată ce linia lui Mercur intersectează linia lui Venus, persoana îşi câştigă libertatea de gândire şi, probabil, viaţa sa se înscrie pe un traseu tangenţial.

Orientarea liniei lui Mercur

(Figura 12.18)

Curbura sau traseul drept al liniei lui Mercur indică alte trăsături mentale caracteristice. O linie absolut dreaptă (A) este o trăsătură puternică, în special dacă are lăţime Foc şi se îndreaptă direct spre muntele pasiv al lui Marte. Acest gen de linie dreaptă ca o lance caracterizează o persoană cu un stil de gândire direct, pătrunzător, care intră fără ocoliş în miezul unei probleme. Viteza şi hotărârea de care aceste persoane dau dovadă în judecată uluieşte pe cei din jur, care le văd pătrunzând direct în esenţa unui subiect. În timp extrem de scurt, pot deveni o autoritate în domeniul lor de activitate. Sunt capabile să argumenteze foarte abil şi să-şi apere opiniile foarte ferm. Totuşi, unul din principalele lor defecte constă în dificultatea de a asculta şi a accepta punctele de vedere ale celorlalţi. În consecinţă, pot fi foarte severe şi lipsite de diplomaţie în relaţiile cu alţii. Această trăsătură negativă, combinată cu prezenţa unei linii scurte a lui Jupiter, terminată pe linia lui Saturn, ilustrează o fire extrem de egoistă şi avară (figura 7.5.).

Această trăsătură este mult moderată în cazul în care la anumite persoane există o curbură lină a liniei (B). Curbura caracterizează pe cineva care este mult mai receptiv la părerile celorlalţi şi care este capabil să le accepte, chiar dacă sunt diametral opuse propriilor lor convingeri. Astfel de persoane sunt mult mai

diplomate şi pline de tact. Deşi aceşti oameni au o atitudine mai puţin tranşantă decât cei cu o linie dreaptă, aşa cum am arătat mai sus, dacă linia lui Mercur este bine conturată, ei sunt capabili să argumenteze convingător şi să-şi exprime limpede punctele de vedere (figura 15.5).

În cealaltă extremă se situează cei ce prezintă o linie a lui Mercur şerpuită (C). Traseul ondulat caracterizează o persoană foarte nehotărâtă, care ezită până la punctul de a se abandona inactivităţii. Într-o zi spune „da", în alta „nu". Aceste persoane sunt incapabile să ia singure decizii. Sunt rapid reduse la tăcere, în cadrul unei dispute, şi sunt foarte vulnerabile în faţa celorlalţi. Intenţiile le sunt uşor zădărnicite în relaţiile interumane, ceea ce le provoacă un sentiment perpetuu de frustrare (figura 15.2).

Lăţimile elementale ale liniei lui Mercur

Lăţimea elementală a liniei lui Mercur influenţează puternic performanţele mentale ale subiectului.

Lăţimea Pământ

Linia lui Mercur cu lăţime Pământ caracterizează o persoană cu o gândire lentă şi elaborată. Dă dovadă de o remarcabilă simplitate şi limpezime şi poate accepta fără a crâcni orice situaţie în care este pusă. Ia ideile „ad litteram" - „o spadă este o spadă" -, fără a lăsa loc abstractizărilor şi a se gândi la ceea ce ar putea simboliza o spadă. De regulă, sunt persoane foarte inflexibile în idealurile pe care le nutresc (figura 7.2).

Lăţimea Apă

Linia lui Mercur cu lăţime Apă descrie o persoană cu multă imaginaţie şi capacitate de vizualizare, sensibilă şi uşor impresionabilă. Atunci când au sufletul liniştit, persoanele respective îşi pot imagina diferite lucruri până la cele mai mărunte detalii. Această capacitate este însă foarte fragilă şi poate fi perturbată de orice factor emoţional. Îşi pierd firul gândirii la cea mai neînsemnată schimbare de situaţie. Prezintă mari dificultăţi în a-şi susţine punctul

de vedere, în special când sunt interpelate direct. Argumentele lor pot fi respinse cu uşurinţă şi, deseori, sfârşesc prin a spune lucruri pe care nu le gândesc. Atunci când sensibilitatea nu le este tulburată, pot înţelege fără probleme experienţele psihice şi intuitive (figura 15.6).

Lăţimea Aer

Linia lui Mercur cu lăţime Aer indică o înclinaţie filozofică, persoana respectivă dezvoltându-şi ideile în teorii elaborate şi complexe, în ipoteze bine structurate. Acest gen de linie este specific celor cu o mare uşurinţă în a comunica idei, deşi uneori aceşti subiecţi pot fi destul de plictisitori. Sunt interesaţi de toate aspectele mass-media. Deoarece sunt frecvent absorbiţi de propriile lor idei, pot deveni destul de excentrici şi lipsiţi de simţ practic în viaţa cotidiană (figura 15.2).

Lăţimea Foc

O asemenea caracteristică a liniei lui Mercur conferă intensitate şi dinamism performanţei mentale. Se manifestă un accentuat simţ analitic, care determină persoanele respective să disece lucrurile pentru a afla cum funcţionează. Au o mare plăcere în a reduce totul până la cele mai mici componente, pentru ca apoi să le poată modifica. Savurează idei pragmatice ale ştiinţei, dar nu au încredere în experienţa psihică (figura 7.3.).

Lungimea liniei lui Mercur

Linia lui Mercur traversează mai multe linii palmare care pot fi folosite drept repere pentru evaluarea lungimii sale (figura 12.17).

Rareori linia lui Mercur este atât de scurtă încât să se sfârşească pe linia lui Saturn (în punctul H). În asemenea cazuri, persoanele respective prezintă o înţelegere foarte săracă, limitată doar la experienţa obiectivă. Faptul că linia lui Mercur nu trece în partea interioară, subiectivă a palmei arată că ideile nu sunt supuse unor reflecţii interioare. Aceste persoane nu sunt interesate de nimic, iar ceea ce comunică este lipsit de simţ practic şi, astfel, tot ce spun

pare a fi „o prostie". Acest tip de linie indică o dezvoltare mentală sub limita normalului.

În cazul în care linia lui Mercur traversează linia lui Saturn, atunci se desprind capacităţi superioare de reflecţie interioară. Este importantă vârsta la care persoana ajunge la punctul de intersectare a liniei lui Mercur. Este momentul la care viaţa este percepută cu seriozitate crescândă şi, deseori, marchează punctul din care începe căutarea semnificaţiilor profunde. În majoritatea amprentelor palmare, această vârstă se situează între 30 şi 35 de ani.

Dacă linia lui Mercur ajunge până la linia Soarelui (în punctul I), o asemenea lungime suplimentară este proprie celor cu un grad mai ridicat de reflecţie interioară. Totuşi, doar o treime din lungimea totală a liniei se află pe partea interioară subiectivă a palmei, ceea ce demonstrează o tendinţă spre superficialitate. Celelalte două treimi se găsesc pe partea exterioară obiectivă a palmei şi arată un accentuat simţ pragmatic. Linia relativ scurtă a lui Mercur favorizează exprimarea rapidă a ideilor, trăsătură pozitivă pentru oamenii care trebuie să se pronunţe spontan asupra unor situaţii ori trebuie să promoveze anumite idei sau puncte de vedere.

Punctul în care linia lui Mercur intersectează linia Soarelui este deosebit de semnificativ. Cronologic, reprezintă un moment de puternică motivaţie şi preocupare în scopul găsirii unui ţel creativ în viaţă. Acest moment apare, de obicei, în jurul vârstei de 40-48 de ani. În cazul persoanelor care până atunci şi-au petrecut viaţa în slujba altcuiva, este clipa la care pot fi tentaţi să-şi dobândească autonomia şi să devină propriii lor patroni. Pentru cei care reuşesc să-şi exploateze creativitatea, poate fi timpul la care ating satisfacţia interioară maximă şi forma optimă de exprimare.

Când linia lui Mercur ajunge până la linia lui Uranus (punctul J), gradul sporit de reflecţie interioară favorizează atingerea unui mai mare echilibru între experienţa obiectivă şi cea subiectivă. Creşte capacitatea de exprimare a ideilor legate de lumea materială. Această lungime ieşită din comun a liniei lui Mercur caracterizează oamenii de ştiinţă, economiştii şi filozofii.

Traversarea liniei lui Uranus este de asemenea plină de

semnificaţie. Cronologic, marchează momentul atingerii conştiinţei maxime şi folosirii abile a intuiţiei şi se situează între 45-55 de ani. În cazul celor conştienţi de intuiţia lor, aceasta joacă practic rolul unei a doua voci. O dată ce persoana învaţă să o asculte, nu mai există limită care să se opună înţelepciunii pe care o poate dobândi.

Extinderea liniei lui Mercur până pe muntele Lunii (în punctul K) indică nuanţarea conştiinţei mentale. În acest caz, predomină

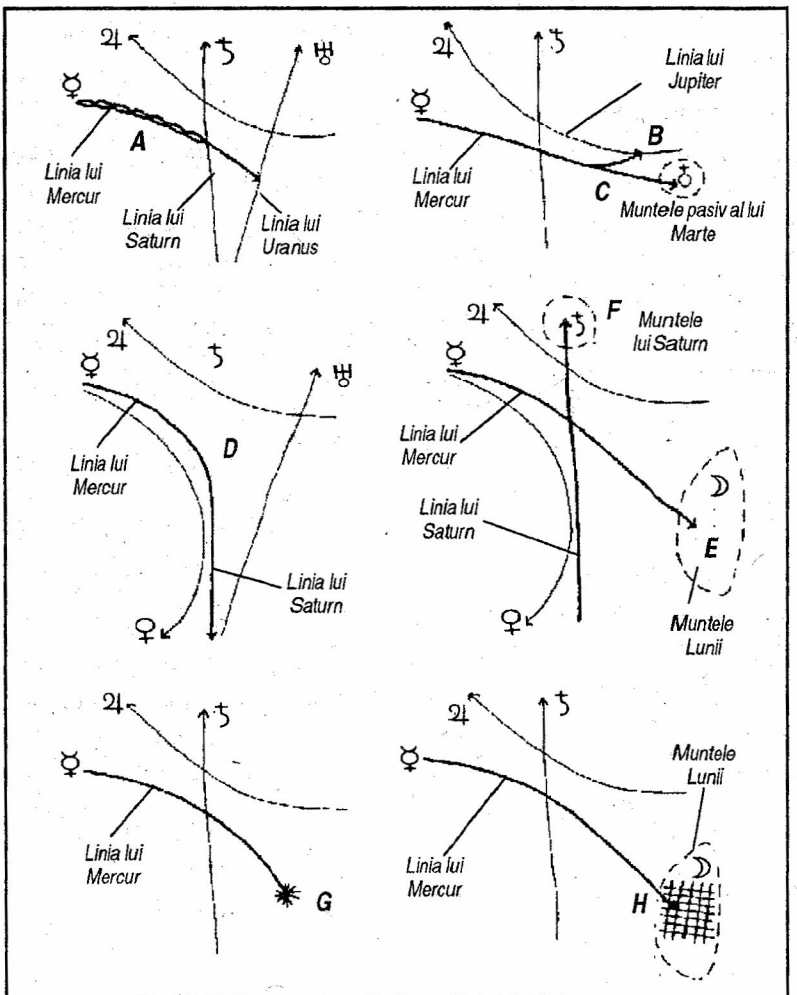

Fig 12.19 Semne şi variaţii ale liniei lui Mercur

partea interioară subiectivă a minţii, în defavoarea înclinaţiei spre obiectivitate. Este caracteristică unei persoane foarte introspective. Profunzimea imaginaţiei, asociată muntelui Lunii, caracterizează pictorii, artiştii, clarvăzătorii şi diplomaţii.

Linia lui Mercur extinsă până la linia lui Pluto (L) arată că gradul extrem de dezvoltare subiectivă determină persoana să fie foarte retrasă, incapabilă să se adapteze la lumea materială fără un proces de gândire îndelungat. Atingerea unei astfel de lungimi poate fi un indiciu al consumului de droguri, ca LSD, şi al experimentării unei stări de transă. Viziunea acestor oameni despre viaţă se condensează într-un singur cuvânt - „nonconformism" (figura 19.3). Remarcaţi că o astfel de linie lungă poate apărea şi în palma persoanelor care nu consumă droguri. Dacă o linie a lui Mercur ce se extinde până la linia lui Pluto este clară şi bine conturată, aceasta poate indica un remarcabil talent de a pătrunde în străfundurile gândirii altor persoane - un har extrem de util vindecătorilor şi celor din serviciile sanitare.

Claritatea relativă a liniei lui Mercur

Claritatea relativă a oricărei linii trebuie examinată în corelaţie cu lungimea ei totală. Orice segment al liniei marcat de striaţii va atenua performanţele generale caracteristice liniei respective (figura 12.19). Dacă linia lui Mercur traversează palma şi ajunge până la linia lui Uranus, însă cursul său prezintă o formaţiune „lanţ" pe partea obiectivă a palmei, ca în (A), atunci capacitatea mentală a persoanei respective este practic înjumătăţită. În plus, această formaţiune caracterizează o persoană care ştie clar ce vrea să spună, dar are mari dificultăţi în a comunica ideile respective altora. Trăsătura este asociată timiditătii şi reticenţei.

Terminaţiile liniei lui Mercur

În afară de lungimile liniei lui Mercur, menţionate mai sus, aceasta mai poate prezenta o anumită arcuire în sus, alăturându-se liniei lui Jupiter (B), fapt ce indică o umbrire uşoară a limpezimii minţii şi puterii de decizie de către starea sufletească. Dacă o astfel

de persoană este furioasă, este foarte probabil că va acţiona fără să judece sau va lua decizii pripite. În dragoste, îşi sacrifică principiile pentru a obţine afecţiunea persoanei dorite.

O linie a lui Mercur ce ajunge pe muntele pasiv al lui Marte (C) este caracteristică unei persoane căreia îi place să caute înţelesuri ascunse ori să descopere motive mai profunde în spatele acţiunilor celorlalţi. Simte o plăcere deosebită să cerceteze subiecte obscure, ignorate de alţii. Trăsătura este caracteristică unui cercetător ori unui detectiv. Combinată cu alte trăsături negative, poate indica înclinaţie spre spionaj şi şantaj.

Există o formă mai rară a liniei lui Mercur în care, aparent, aceasta fuzionează cu linia lui Saturn (D) şi, analog liniei simiene, în locul a două linii separate apare o singură linie. Ultima porţiune a liniei lui Mercur coboară pe suprafaţa palmei în direcţie opusă fluxului de energie ce străbate linia lui Saturn. În consecinţă, energiile mercuriene se amestecă cu energia grea, restrictivă, întunecată a lui Saturn. Este un indiciu al unei depresiuni cronice, persoana respectivă simţindu-se prizonieră a unei „găuri negre", fără a şti în realitate ce doreşte să realizeze în viaţă. Fără o motivaţie deosebită, aceşti oameni tind să se resemneze în faţa destinului. Ghicitorii în palmă asociază această trăsătură predispoziţiei la sinucidere. Este de înţeles, deoarece aceste persoane pot hotărî foarte uşor să renunţe la tot şi să-şi ia viaţa. Totuşi, meditând puţin la această caracteristică, se poate conchide că nu are neapărat o semnificaţie atât de malefică.

Dat fiind că linia lui Mercur nu dispune de o porţiune interioară subiectivă, dacă sunt încurajate să-şi dezvolte imaginaţia printr-o activitate artistică, aceste persoane pot ajunge să „tragă" linia lui Mercur până la muntele Lunii (E). Aceasta va favoriza diluarea puternicei influenţe saturniene, facilitând dezvoltarea unei perspective interioare asupra situaţiei. De asemenea, deoarece partea superioară a liniei lui Saturn lipseşte, aceasta indică absenţa unei orientări precise în viaţă.

Încurajate să-şi dezvolte aptitudinile în vederea făuririi unei cariere, astfel de persoane pot ajunge să simtă nevoia unei orientări

şi a unui scop în viaţă, ceea ce va atrage energia liniei lui Saturn spre muntele lui Saturn (F). Cu timpul, datorită acestei trăsături, subiectul poate ajunge să reuşească în ceea ce şi-a propus.

Această caracteristică ilustrează fenomenul de fuziune liniară, în care energiile a două linii, în mod normal separate, nu mai pot fi deosebite. Din această cauză, un chiromant neexperimentat poate ajunge să se întrebe la nesfârşit - e linia lui Saturn sau linia lui Mercur? Fuziunea arată că linia funcţionează simultan ca ambele linii. Când o interpretăm, putem folosi atât regulile referitoare la linia lui Saturn, cât şi pe cele specifice liniei lui Mercur.

Terminaţiile în furcă ale liniei lui Mercur sunt destul de frecvente. Există o multitudine de combinaţii posibile formate de ramificaţiile care ajung în diferitele zone ale palmei ce au fost descrise mai înainte. Terminaţia liniei lui Mercur sub formă de furcă, ale cărei braţe se termină unul pe muntele pasiv al lui Marte, celălalt pe muntele Lunii, întâlnită în palma unui scriitor, poate arăta că acesta scrie nuvele poliţiste sau romane de spionaj.

Dacă linia lui Mercur se termină în stea (G), acest lucru semnifică pierderea vieţii în mod tragic, printr-o rană mortală la cap sau prin electrocutare. Terminaţia liniei în grilă pe muntele Lunii (H) arată pierderea judecăţii limpezi şi prăbuşirea în confuzie şi nebunie.

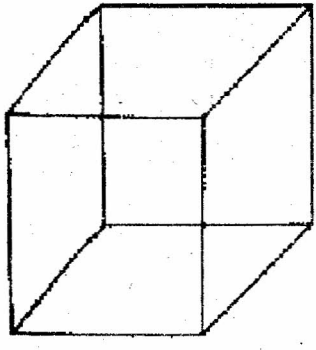

Fig. 12.20 Clasica iluzie optică a cubului

Linia lui Uranus (♅) (linia sănătăţii)

În secolele trecute, linia lui Uranus a fost cunoscută sub denumirea de linia lui Mercur sau linia sănătăţii. Dar, în urma descoperirii relativ recente a celor trei planete îndepărtate de Soare şi includerii lor în contextul contemporan, linia aceasta a fost pusă sub semnul lui Uranus. Când simbolistica ambelor astre este aplicată acestei linii, devine limpede că amândouă sunt extrem de relevante (figura 12.1).

Linia lui Uranus (linia sănătăţii) urcă longitudinal din centrul bazei palmare până la muntele lui Mercur. Liniile lui Mercur şi Uranus se intersectează într-un unghi de aproximativ 90°; traseele lor sunt şi ele, simbolic vorbind, contrastante. Linia lui Uranus este amplasată pe partea interioară subiectivă a palmei. Linia corespunde tărâmului unei conştiinţe absolut subiective, în contrast puternic cu linia lui Mercur, care semnifică posibilitatea de a comunica cu lumea exterioară.

Această linie implică proiectarea în interior (latinescul „pro" = spre; „jacere" = a arunca) a ideilor peste şi deasupra celor primite din afară, prin intermediul liniei lui Mercur. Pentru a ilustra acest proces, să ne gândim la iluzia optică creată de schema clasică a unui cub (figura 12.20).

Văzut cu ochiul liber, cubul este format din două pătrate suprapuse, unite la colţuri prin nişte linii. Pe hârtie apare ca un obiect bidimensional. Totuşi, forma este percepută ca un cub în plan tridimensional. Această proiecţie interioară a pătratelor sub forma unui cub reiese clar din felul în care privitorul îl roteşte continuu cu ochii minţii.

Acest mecanism este ceea ce numim intuiţie. Intuiţia implică receptarea inspiraţiei, cunoaşterii şi ideilor peste şi deasupra a orice altceva ne preocupă mintea. Ad litteram, intuiţia poate fi considerată drept un mod de educaţie interioară, care asigură instrucţia necesară înţelegerii experienţei vieţii, în special a problemelor personale. În acest context, este interesant să examinăm mai îndeaproape

cuvântul „problemă", cuvânt provenit din grecescul „pro", care înseamnă „înainte", şi „ballo", însemnând „a arunca". Cu alte cuvinte, o problemă există „înainte" ca ideile necesare înţelegerii sale să fie „aruncate" în faţa noastră.

Examinarea amănunţită a lui Uranus urmăreşte îndemnurile intuiţiei. Urmărind acest demers, persoana ajunge la noi forme de cunoaştere. Tehnologiile proaspăt însuşite duc la crearea de inovaţii care, la rândul lor, provoacă schimbări radicale. Traseul liniei lui Uranus care vine în contact cu baza liniei lui Saturn indică simbolic

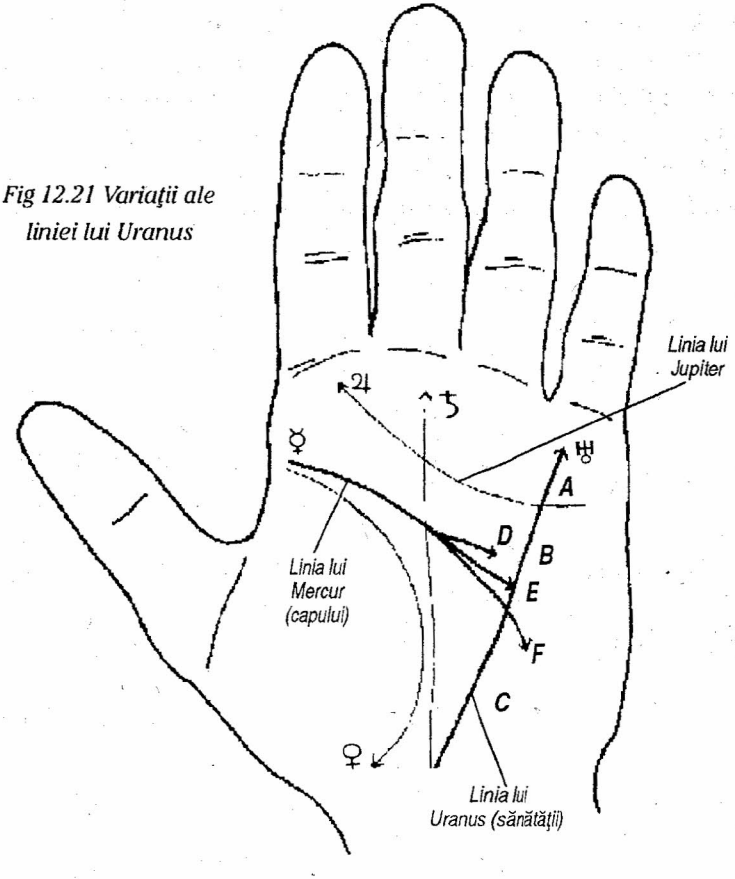

Fig 12.21 Variaţii ale liniei lui Uranus

„străfulgerări" emise de Uranus care „lovesc" „rădăcinile" lui Saturn, reflectând subminarea valorilor convenţionale impuse de guvernarea lui Uranus.

După cum se observă în figura 11.1, linia „sănătăţii" este guvernată tradiţional de Mercur prin linia care vine în contact cu muntele lui Mercur. Conotaţiile legate de sănătate provin de la guvernarea zodiei Fecioarei de către Mercur. Fecioara este o zodie de Pământ, corelată strâns cu corpul, astfel că guvernarea tradiţională de către Mercur este asociată curgerii forţei vitale în trup. Armonia relativă sau lipsa de armonie a acestui curs corespunde stării de bine sau bolii suferite, precum şi stării noastre generale de sănătate.

Fecioara guvernează intestinele, secţiunea gastrointestinală care asigură tractul digestiv şi asimilarea hranei. Mercur corelează linia cu sistemul nervos şi reflectă, în special, funcţionarea sistemului neurovegetativ. Acesta controlează funcţiile corpului, cum ar fi sistemul digestiv, care funcţionează autonom, fără control conştient, lucru reflectat de localizarea liniei în porţiunea interioară, subconştientă a palmei.

Deoarece funcţionarea aparatului digestiv se află în mare parte sub controlul sistemului neurovegetativ, tractul digestiv poate fi vizualizat ca fiind proiectat simbolic pe linia sănătăţii (figura 12.21). Gura şi esofagul corespund părţii superioare a liniei, deasupra liniei lui Jupiter (A). Stomacul şi duodenul corespund secţiunii dintre linia lui Mercur şi cea a lui Jupiter (B). Restul intestinului subţire şi al celui gros corespunde segmentului de linie dintre linia lui Mercur şi baza palmei (C), două treimi din partea superioară reflectând intestinul subţire, iar treimea inferioară, intestinul gros. Semnele regăsite în aceste porţiuni pot indica disfuncţionalităţi digestive în zonele corespunzătoare ale tractului.

De exemplu, arsurile gastrice pot fi indicate de striaţiile marcante aflate în secţiunea (A), deasupra liniei lui Jupiter. Ulcerele gastrice şi duodenale sunt semnalate de profunzimea liniei în secţiunea (B), între linia lui Jupiter şi cea a lui Mercur. Semnalarea inflamaţiilor la nivelul intestinului subţire şi al celui gros apare sub

forma unei linii mai adânci sub linia lui Mercur (C), în cele două treimi superioare sau în treimea inferioară. Aspectul complet striat al întregii linii evidenţiază, deseori, existenţa a ceea ce se numeşte, de obicei, sindromul intestinului iritabil.

Alte boli despre care s-a constatat că pot fi relevate de linia sănătăţii sunt: astmul, alergiile, reumatismul, memoria slabă, disfuncţionalităţi ale bilei şi tulburări nervoase.

Datorită faptului că Mercur este direct legat de forţa vitală, linia exprimă şi intensitatea energiei sexuale. În timpul actului sexual, schimbul de forţă vitală constituie baza experienţei, iar după fecundare, constituie izvorul celor patru elemente care se diferenţiază sub forma ţesuturilor proaspăt formatului embrion.

Din toate aceste asocieri, aparent divergente, ale liniei se pot stabili conexiuni între folosirea intuiţiei, tensiunea nervoasă, comportamentul sexual şi sănătatea fizică. În general, o linie clară indică o utilizare pozitivă a intuiţiei, armonie nervoasă, comportament sexual echilibrat şi sănătate de fier. Pe de altă parte, dacă linia este fragmentată şi slab conturată, aceasta indică hipersensibilitate, nelinişti de ordin sexual, sindrom neurotic şi tulburări ale sistemului neurovegetativ, în special ale sistemului digestiv.

Mercur este tradiţional corelat cu comerţul, deci, ţinând cont de asocierile corespunzătoare cu această linie, o linie bine formată indică succes în afaceri. Comerţul depinde de simţul reciproc de apreciere a valorii, atât din partea vânzătorului, cât şi a cumpărătorului, fără de care nu s-ar putea perfecta nici un schimb. Schimbul de bani, după achiziţionarea de bunuri şi servicii, poartă numele de „circulaţia banilor" - o metaforă mercurială care reprezintă, de fapt, seva vitală a oricărei afaceri.

Această conexiune cu linia bine conturată şi cu succesul în afaceri izvorăşte dintr-o altă conexiune a liniei cu intuiţia. Mulţi care au reuşit în afaceri au făcut-o ascultând de glasul intuiţiei - numită de obicei „fler" sau „instinct". Intuiţia este cea care sugerează ideile privind vânzarea anumitor bunuri, care facilitează legătura cu clienţii şi încheierea afacerilor cu aceştia, care îţi dă gândul cel bun să ştii

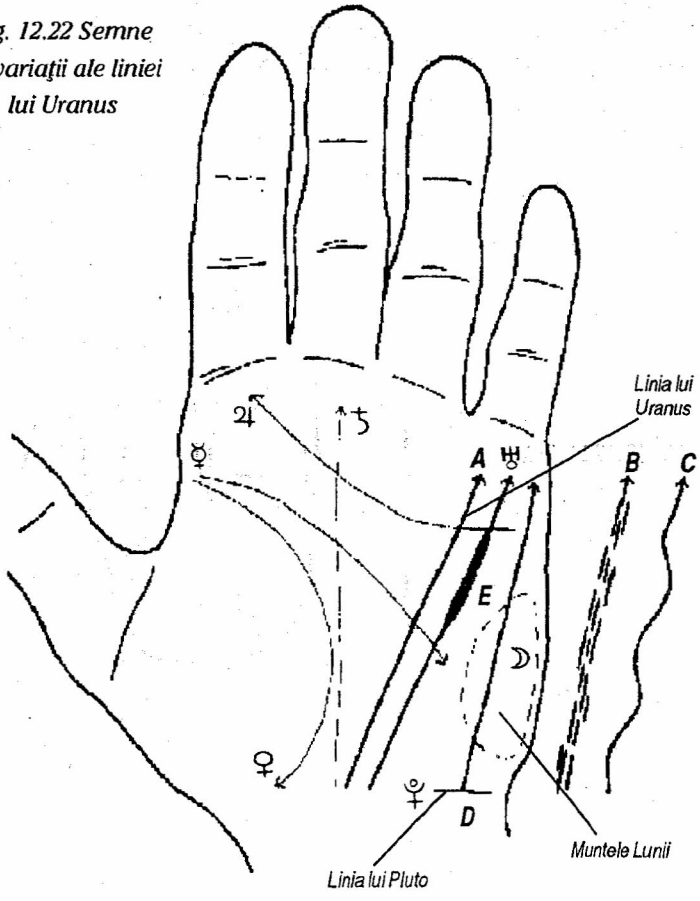

Fig. 12.22 Semne şi variaţii ale liniei lui Uranus

când şi unde să faci anumite investiţii şi când să contractezi anumite afaceri. Asocierea corectă a lui Mercur cu comerţul este sugerată de prezenţa caduceelor la porţile Băncii Angliei. Caduceul este sceptrul pe care se încolăcesc doi şerpi şi care este ţinut de zeul Mercur în mâna stângă. Caduceul simbolizează ştiinţa ermetică indusă de Mercur.

În acest fel, linia „sănătăţii" este interpretată inteligibil cu ajutorul simbolismului specific atât lui Mercur, cât şi lui Uranus.

În aprecierea modului în care o persoană îşi foloseşte intuiţia este important să mai semnalăm câteva aspecte în relaţia dintre linia lui Uranus şi cea a lui Mercur (linia sănătăţii, respectiv a capului - figura 12.21). În situaţia în care linia lui Mercur se sfârşeşte înainte să ajungă la linia lui Uranus (D), atunci persoana respectivă va prezenta dificultăţi în comunicarea intuiţiei. Dacă linia lui Mercur se sfârşeşte pe linia lui Uranus (E), aceasta sugerează o minte neliniştită

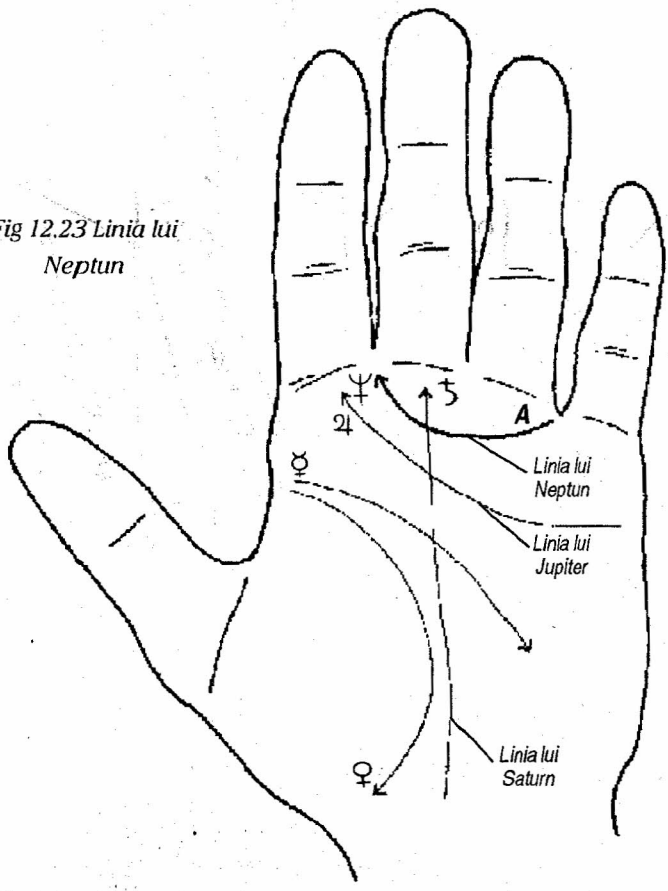

Fig 12.23 Linia lui Neptun

şi superficială. În schimb, dacă linia lui Mercur se termină dincolo de linia lui Uranus (F), sunt indicii clare de folosire intensă a comunicării şi a intuiţiei.

Cuvinte-cheie pentru linia lui Uranus

Proiecţie interioară, intuiţie, sănătate, sistem neurovegetativ, digestie, inovaţie, invenţie, simţ al afacerilor, comerţ.

Trăsături ale liniei lui Uranus

(Figura 12.22)

A - Linie bine conturată - sănătate bună, intuiţie puternică, succes în afaceri (figura 15.1).

B - Linie striată - nervozitate excesivă, intuiţie superficială, digestie slabă (figura 7.4.).

C - Linie şerpuitoare - afecţiuni ale bilei, indigestie, traumă datorată unui viol.

Linie absentă - sănătate bună, minte alertă, lipsită de nervozitate.

D - Linia pleacă dinspre linia lui Pluto către muntele Lunii -nervozitate extremă.

E - Lăţime Foc - marchează prezenţa unui ulcer gastric.

Linia lui Neptun (♆) (inelul lui Venus)

La cititul în palmă, Neptun poate fi foarte util în interpretarea semnificaţiilor a ceea ce este cunoscut de ghicitori sub denumirea de „inelul lui Venus" (figura 12.23). Traseul liniei lui Neptun este paralel cu cel al liniei lui Jupiter. Juxtapunerea liniei lui Neptun deasupra liniei lui Jupiter are o semnificaţie simbolică, mai ales dacă se compară simbolurile respective. Ambele sunt compuse, în esenţă, din Semiluna spiritului şi din Crucea materiei. În cazul lui Jupiter, Semiluna este îmbinată direct cu Crucea materiei, aducând spiritul jos, în lumea materială. În cazul lui Neptun, Semiluna este separată, dar legată prin extensia verticală a Crucii materiei.

Deşi în ambele simboluri Crucea materiei este ferm ancorată

în Lumea Elementelor, în simbolul lui Jupiter, Semiluna este localizată în Lumea Celestă, în timp ce în simbolul lui Neptun ea apare în Lumea Intelectuală. Simbolul lui Jupiter arată că spiritul este exprimat prin inimă, în vreme ce separarea Semilunii şi a Crucii în semnul lui Neptun demonstrează că spiritul este exprimat prin minte. Experienţa lui Neptun se poate manifesta prin viziuni puternice, dar fără expresie emoţională.

Deoarece emoţiile asigură legătura dintre minte şi corp, experienţele neptuniene implică deseori detaşarea minţii de inimă. Pentru persoanele mistice, Neptun descrie dizolvarea simţului corpului, în timp ce conştiinţa lor poate deveni una cu lumea spirituală. Pentru un pacient, Neptun descrie modul în care poate fi acesta operat sau anesteziat de către chirurg fără ca el să fie conştient de durere. Acest nivel dual al experienţei neptuniene este ceea ce produce caracterul său amfoteric: pe de o parte, viziunea primită din lumea spirituală, pe de altă parte, profunda introspecţie în compoziţia materiei.

Semnificaţia faptului că linia lui Jupiter este paralelă cu cea a lui Neptun constă în aceea că asigură legătura sentimentală necesară transpunerii în realitatea materială a viziunilor şi a percepţiilor neptuniene. Fără influenţa stabilizatoare a lui Jupiter, viziunile neptuniene nu pot fi aplicate şi conduc la decepţie şi confuzie.

În cadrul evoluţiei interioare, este important să se soluţioneze blocajele emoţionale şi conflictele sentimentale şi să se înveţe ce înseamnă compasiunea înainte de a deveni receptiv la lumea spirituală. Altfel, experienţa poate duce la disocierea minţii de corp. Exact acest lucru se întâmplă în cazul consumului regulat de droguri, care provoacă maturizarea spirituală prematură, înainte de maturizarea emoţională. Mintea toxicomanilor devine „ameţită", ceea ce le creează mari dificultăţi în rezolvarea problemelor cu care se confruntă în lumea materială. În această stare emoţională precară, toxicomanii cad frecvent pradă unor forţe negative din lumea spirituală, ajungând la un comportament schizofrenic ori chiar la nebunie.

În cazul stabilităţii emoţionale, lucru indicat de o linie a lui Jupiter clară, linia lui Neptun poate prefigura claritatea sublimă şi iluminarea unei viziuni spirituale. În lipsa clarităţii emoţionale, indicate de linia limpede a lui Jupiter, linia lui Neptun va fi corelată cu

teroarea, confuzia şi decepţia, însoţite de halucinaţii.

De obicei, prezenţa liniei lui Neptun indică o pronunţată sensibilitate psihică. Subiectul este foarte receptiv la atmosfera locurilor în care se află, iar impresiile recepţionate de la aura diferitelor persoane din jur le produc un puternic impact vizual. Când linia este bine conturată, aceasta indică o profundă conştiinţă metafizică a vieţii.

În relaţie cu expresia emoţională a liniei lui Jupiter, linia lui Neptun este strâns legată de idealurile afective şi dorinţele unei persoane. Când semnele de pe linia inimii descriu un conflict sau un blocaj afectiv, prezenţa unei linii clare a lui Neptun deasupra ei arată că persoana îşi sublimează energia afectivă întreruptă şi o proiectează în plan idealist. Când relaţiile încetează să mai fie corespunzătoare, oamenii visează deseori cum ar fi trebuit să fie, „dar dacă...", ascunzându-se în închipuiri, în loc să înfrunte deziluziile sentimentale. Ca o consecinţă a acestei visări, linia lui Neptun este deseori extrem de încărcată de proiecţii sentimentale ale „partenerului ideal de viaţă". Când o persoană simte afecţiunea cuiva de care se simte atras, care corespunde idealului său, se va îndrăgosti rapid. Acest lucru confirmă adevărul vechii denumiri populare a liniei de „inelul lui Venus", care se referă la cineva care se îndrăgosteşte de mai multe ori sau care depune multă pasiune în relaţiile afective.

Însă dacă blocajele reflectate de linia inimii nu sunt înlăturate iar dificultăţile aferente nu sunt depăşite, astfel de relaţii sfârşesc repede, lăsând în urmă confuzie şi o cruntă dezamăgire. Când idealurile se estompează, partenerul este văzut aşa cum este el în realitate. Conturarea clară a liniei lui Jupiter şi a celei a lui Neptun arată că ambele lucrează în tandem şi oferă posibilitatea stabilirii unor schimburi afective armonioase şi relaţii spirituale profunde cu partenerul.

Linia lui Neptun traversează şi linia lui Saturn. Ca şi linia capului, această diviziune este semnificativă, deoarece relevă care sunt calităţile neptuniene care se aplică tărâmului interior şi/sau celui exterior. Prezenţa liniei pe porţiunea interioară, lunară a palmei indică existenţa conştiinţei propriilor stări sufleteşti. Dacă linia se află pe partea exterioară, solară, oferă posibilitate de introspecţie în lumea materială. Când ambele jumătăţi sunt unite, linia indică

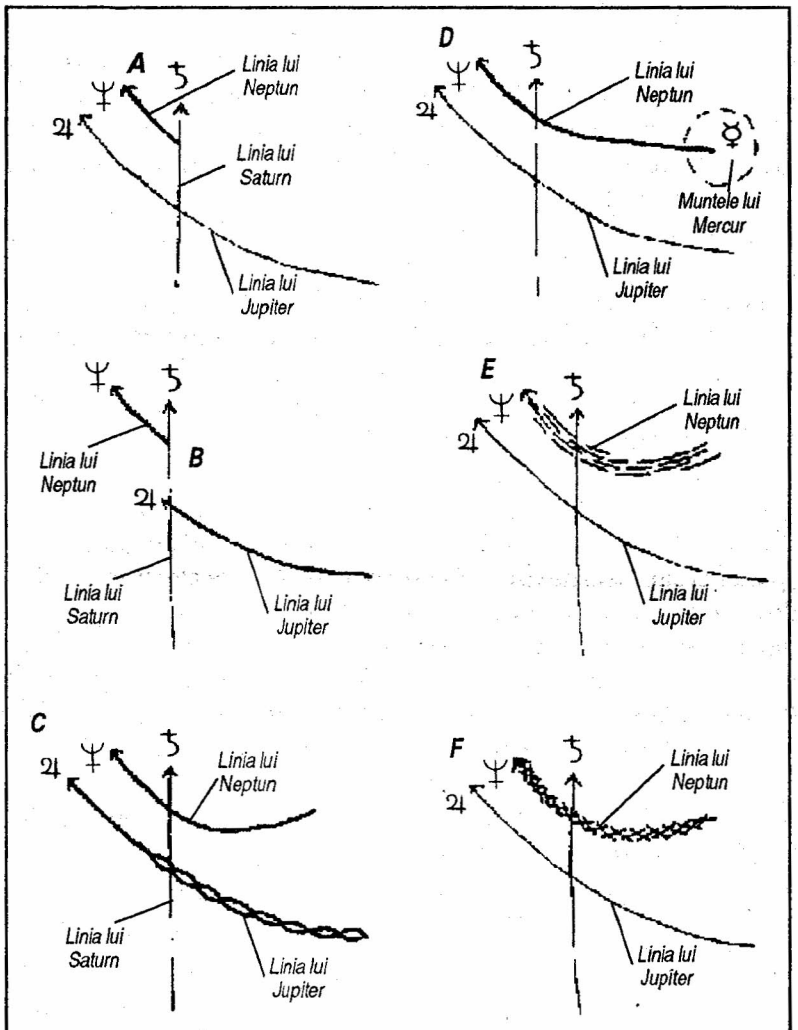

Fig 12.24 Semne şi variaţii ale liniei lui Neptun

prezenţa unei conştiinţe a lumii spirituale în contextul coexistenţei cu lumea materială din jur.

E posibil ca denumirea populară de „inelul lui Venus" să facă aluzie la inelul Fecioarei Maria. Potrivit unei legende bisericeşti privind Adormirea Maicii Domnului, când Fecioara Maria a ajuns la

sfârşitul vieţii sale pământene, a fost purtată de îngeri în ceruri. Când Sf. Toma a aflat despre acest miracol, s-a îndoit de adevărul lui. S-a grăbit să vadă spectacolul tocmai în clipa în care Fecioara dispărea printre nori. Maria a citit neîncrederea care se oglindea pe faţa lui şi şi-a aruncat inelul ca Toma să-l vadă[23]. Inelul este simbolul capacităţii de a face distincţie între lumea spirituală şi cea materială. Aşezarea „inelului lui Venus" între Lumea Intelectuală a degetelor şi Lumea Elementală a palmei constituie un subiect interesant de meditaţie, în lumina acestei legende.

Cuvinte-cheie pentru linia lui Neptun

Imaginaţie, viziune, dorinţe romantice, vise, idealuri, sensibilitate, halucinaţie, disociere, decepţie, confuzie.

Trăsăturile liniei lui Neptun

(Figura 12.23)

A - Linia lui Neptun şi cea a lui Jupiter sunt bine conturate - calităţi spirituale puternice, sensibilitate vizionară, metafizică, idealuri romantice înalte.

(Figura 12.24)

A - Linie incompletă a lui Neptun - sensibilitate dezvoltată mai târziu în viaţă, perioadă de mare împlinire afectivă (vezi, de asemenea, figura 7.3).

B - Dublare - schimbare radicală a vieţii afective, călugărire, devotament faţă de un ideal.

C - Linie a lui Neptun bine conturată, linie slab vizibilă a lui Jupiter - proiecţie a viselor romantice, dezamăgire în relaţiile interumane, decepţie, renunţare (vezi, de asemenea, figura 7.5).

D - Linie bine conturată care porneşte de pe muntele lui Mercur - fantezie erotică, lascivitate, decepţie.

E - Linie striată - sensibilitate accentuată, dorinţă de detaşare de trup, victimă a drogurilor şi alcoolului, disociere.

F - Linie în zigzag - impact al drogurilor, halucinaţii, disociere, confuzie interioară (vezi, de asemenea, figura 19.3).

Linia lui Pluto (♇) (Via Lascivia)

Linia palmară corespunzând liniei lui Pluto este „Via Lascivia", prezentată în figura 12.25. Denumirea de „Via Lascivia" provine din latină şi înseamnă „Linia Lascivităţii". Este amplasată la baza cvadrantului Apă, pe partea interioară, subiectivă a palmei. Se întinde de la muchia palmei până la linia lui Saturn. Amplasarea sa în cvadrantul Apă arată că este corelată cu exprimarea energiei afective prin intermediul corpului. Dacă ne amintim că în simbolul lui Pluto Semiluna este aşezată pe Crucea materiei, atunci prezenţa liniei lui Pluto sub muntele Lunii poate fi considerată semnificativă din punct de vedere simbolic.

După cum sugerează denumirea populară, linia are puternice conotaţii sexuale. Deşi nu este întotdeauna prezentă în palmă, existenţa sa indică un libido puternic. Depinde de individ cât de

Fig 12.25 Linia lui Pluto

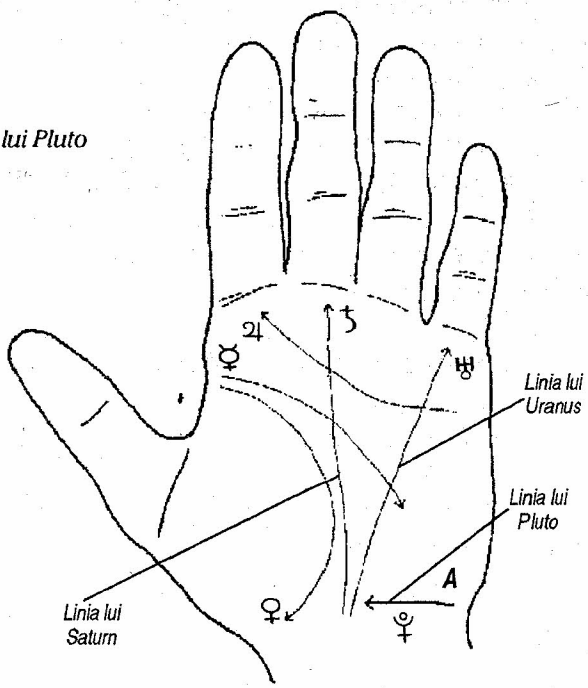

bine este folosită sau exprimată această energie. Dat fiind că linia lui Uranus este legată de exprimarea şi comunicarea energiei sexuale, legătura dintre aceste linii reprezentată în palma unei persoane va arăta cât de bine este exprimată această energie.

Dacă o linie accentuată a lui Pluto nu arată nici un semn al eliberării sau exprimării prin linia lui Uranus, înseamnă că energia sexuală rămâne zăvorâtă în persoana respectivă. Aici intră în scenă cele mai degenerate şi dubioase interpretări regăsite în chiromanţie. Această acumulare a energiei sexuale împânzeşte mintea cu dorinţe erotice care, corelate cu o slabă voinţă (vezi capitolul 14, referinţa la degetul cel mare), conduc oamenii la excese sexuale. Această predispoziţie la senzualitate şi la un consum exagerat de droguri şi alcool a condus la asocierea liniei cu beţia şi desfrânarea. S-a remarcat că această reputaţie devine şi mai sinistră atunci când linia lui Neptun este foarte accentuată.

Trebuie să ne amintim, totuşi, că energia sexuală este o sursă de energie a corpului, iar atunci când este purificată şi sublimată contribuie la dezvoltarea interioară. Atunci când se înfrânează tendinţa spre excese sexuale, se eliberează o voinţă considerabilă pentru a înlătura şi transforma blocajele afective survenite în trecut. Energia sexuală poate fi exprimată violent ori liniştit.

Cuvinte-cheie pentru linia lui Pluto

Sexualitate, libido, erotism, sensibilitate psihică, alergie, vindecare, eliberare şi transformare a sentimentelor, secretomanie, desfrânare, intoxicare.

Trăsăturile liniei lui Pluto

(Figura 12.25)

A - Linie bine conturată - libido puternic şi motivaţie sexuală.

(Figura 12.26)

A - Linie curbată care separă zona lui Pluto - reprimarea energiei sexuale, celibat, alergii.

B - Atinge linia lui Uranus - expresie sexuală puternică.

C - Atinge linia slăb conturată a lui Uranus - energie nervoasă datorată frustrării sexuale.

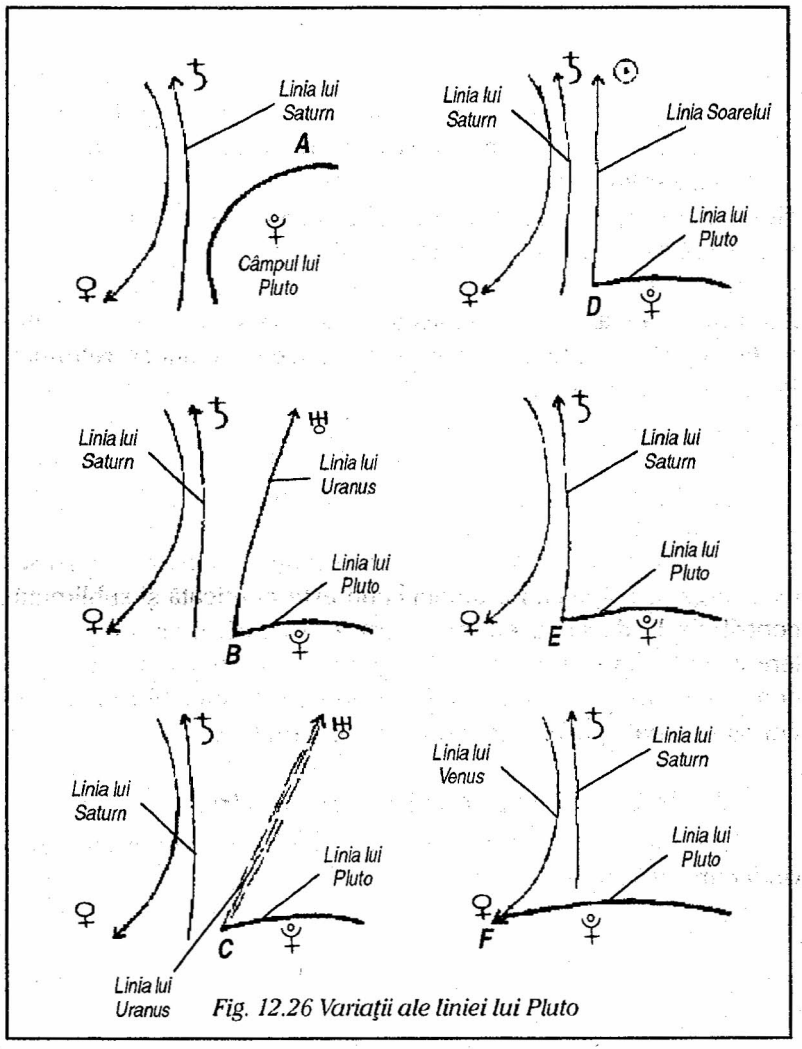

Fig. 12.26 Variaţii ale liniei lui Pluto

D - Atinge linia Soarelui - pierderi financiare importante, jocuri de noroc, infamie.

E - Atinge linia lui Saturn - carieră/căsătorie subminată de prostituare, scandal, şantaj sau beţie.

F - Atinge linia lui Venus - excese sexuale obsesive, nimfomanie, afecţiuni ginecologice.

Capitolul 13

Degetele

Degetele descriu modul în care o persoană îşi trage cunoştinţele din Lumea Intelectuală.

Lumea Intelectuală şi degetele

De la bun început trebuie să clarificăm ce este Lumea Intelectuală, de vreme ce termenul aminteşte, la prima vedere, de viaţa academică dintr-un campus universitar. Potrivit concepţiei ermetice, Lumea Intelectuală este sinonimă cu Raiul (Cerurile), ca sursă a cunoaşterii); astfel, se sugerează că omul poate accede la cunoaştere doar în măsura în care inima îi este deschisă şi receptivă la inspiraţia venită din Ceruri.

Din ilustraţia lui Fludd ce reprezintă Cele Trei Lumi (figura 2.2), se vede că Lumea Intelectuală este guvernată de Îngeri şi Arhangheli. Între Lumea Celestă şi cea Intelectuală se poate citi inscripţia „Caelum stellatum", care înseamnă „stelele din ceruri" - acestea referindu-se la constelaţiile care au fost considerate iniţial drept componente ale constelaţiei zodiacale[24]. Spre deosebire de concepţiile astronomice seci şi statice din zilele noastre, lumina stelelor era considerată ca factor mediator al diferitelor tipuri de inteligenţe (îngerii) din Lumea Intelectuală. Astfel, configuraţiile stelare erau privite ca „fiinţe vii" plămădite din lumină. Cuvântul „zodiac" provine din limba greacă, „kylos zodiakos" însemnând „cercul animalelor", ceea ce reflectă, încă o dată, faptul că grupările de stele erau privite drept nişte fiinţe vii, şi nu ca nişte obiecte lipsite de viaţă.

Aceste concepţii sunt ilustrate poetic de dialogul dintre Lorenzo

şi Jessica, în piesa „Negustorul din Veneţia" de W. Shakespeare.

Deoarece Lumea Intelectuală este legată simbolic de degete, poziţia creştinească de rugăciune poate fi interpretată drept extrem de sugestivă. Atunci când un creştin se roagă pentru călăuzire, inspiraţie sau iluminare, îşi împleteşte degetele în faţa pieptului, în dreptul inimii, iar vârfurile degetelor sunt îndreptate în sus, spre cer - sursa ştiinţei.

Conform legăturii dintre Lumea Intelectuală şi degete, acesteą din urmă pot fi interpretate cu ajutorul celor douăsprezece semne zodiacale. Fiecăreia dintre cele douăsprezece falange îi corespunde un semn.

Energia vitală eterică se scurge prin linii în sus, dinspre palmă către degete, după cum o dovedesc denumirile atribuite arătătorului, degetului mijlociu, degetului inelar şi degetului mic - respectiv, Ju-

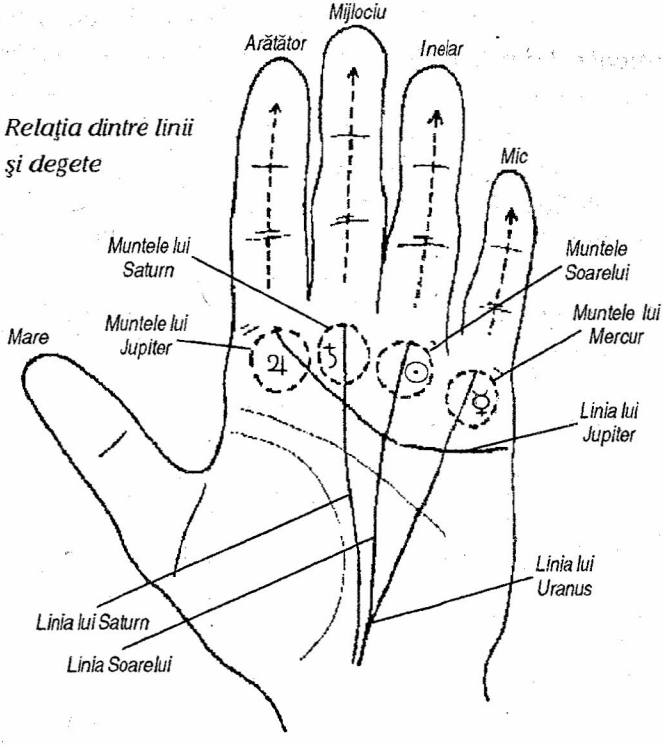

Fig. 13.1 Relaţia dintre linii şi degete

piter, Saturn, Soare şi Mercur. În figura 13.1 se prezintă modul în care fiecare deget primeşte energie din linia palmară corespunzătoare: arătătorul primeşte energie de la linia lui Jupiter, degetul mijlociu de la linia lui Saturn, inelarul de la linia Soarelui, iar degetul mic de la linia lui Saturn - linia sănătăţii. Faptul că planetele au ajuns să fie asociate cu degetele, nu cu liniile palmare, dovedeşte degradarea artei chiromanţiei, deoarece, aşa cum s-a arătat în capitolele anterioare, corect este ca planetele să fie utilizate la descrierea energiei din liniile palmare, în timp ce semnele zodiacale să fie folosite la desluşirea semnificaţiei degetelor. Prin aceasta se explică, în ghicitul în palmă, neconcordanţa dintre numărul planetelor şi cel al degetelor.

Simbolismul zodiacal şi degetele

Semnele zodiacale sunt simboluri complexe, abstrase din cosmologia celor cinci elemente. Aşa cum s-a explicat în capitolul 3, cele patru elemente provin din al cincilea element, Eterul. Deoarece Eterul este, în acelaşi timp, sinonim cu principiul lui Mercur, care încorporează imaginea Celor Trei Lumi în simbolismul său, fiecare dintre cele patru elemente este vizualizat ca manifestându-se la fiecare nivel al Celor Trei Lumi. De aici rezultă o încrengătură de simboluri, în care fiecare dintre elemente deţine o formă centrală, una schimbătoare şi una fixă în raport cu Lumea Intelectuală, Lumea Celestă, respectiv Lumea Elementală (figura 13.2).

În cazul elementului Pământ, semnul principal este Capricornul, cel schimbător este Fecioara iar cel fix al Taurului.

Pentru elementul Apă, semnul central este Racul, semnul schimbător este cel al Peştilor, iar semnul fix este Scorpionul.

În cazul elementului Aer, semnul central este Balanţa, semnul schimbător - Gemenii, iar semnul fix - Vărsătorul.

Pentru elementul Foc, semnul central este Berbecul, semnul schimbător este Săgetătorul, iar semnul fix este Leul.

Această schemă a semnelor zodiacale a fost proiectată pe

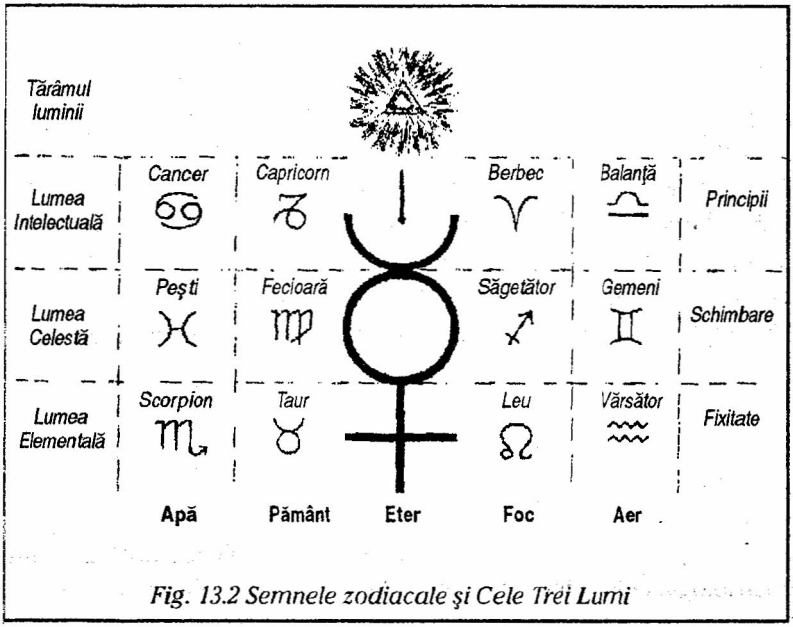

Fig. 13.2 Semnele zodiacale şi Cele Trei Lumi

constelaţiile de pe cer, în următoarea ordine familiară: Berbec, Taur, Gemeni, Rac, Leu, Fecioară, Balanţă, Scorpion, Săgetător, Capricorn, Vărsător, Peşti. Simbolismul zodiacal a permis filozofilor ermetici înţelegerea caracterului influenţei sau a ştiinţei ascunse în fiecare constelaţie sau „stellata".

Atunci când se compară cu simbolul lui Mercur (figura 13.2), reiese clar că semnele centrale, cu legăturile lor cu Lumea Intelectuală, sunt reprezentative pentru formarea ideilor, evoluţia ţelurilor, idealurilor, aspiraţiilor şi pentru iniţierea de noi proiecte.

Semnele schimbătoare, corelate cu Lumea Celestă, sunt implicate în transpunerea ideilor în practică. Acesta este domeniul în care intervine voinţa pentru a traduce în realitate ideile. Intensitatea manifestării acestora din urmă este direct proporţională cu forţa voinţei îndreptate spre realizarea lor. Acest domeniu cu caracter schimbător include o întreagă gamă de reacţii, de la hotărâre încrâncenată până la pasivitate absolută.

Semnele fixe, corelate cu Lumea Elementală, oferă indicii asupra fundamentării şi concretizării ideilor. Acesta este domeniul

înţelegerii lumii materiale. O dată formate, multe idei rămân fixate sau materializate, păstrându-se multă vreme.

Guvernarea zodiacală a falangelor

Liniile palmare care îşi canalizează energia în degete colorează energia Eterică ce curge prin acestea. După cum se vede în figura 13.1, linia Soarelui direcţionează energia de Foc în degetul inelar, iar linia lui Saturn canalizează energia Pământ în degetul mijlociu. Prin muntele lui Mercur, linia lui Uranus îndreaptă energia Aer direct în degetul mic, în timp ce linia lui Jupiter trimite energia Apă în arătător. Dacă corelăm cele trei falange ale fiecărui deget cu fiecare dintre Cele Trei Lumi, semnele zodiacale pot fi transpuse cu uşurinţă pe falange (figura 13.3). Astfel, semnele centrale corespund falangelor superioare, semnele schimbătoare - falangelor mijlocii, iar semnele fixe falangelor inferioare.

Falangele superioare corespund formării ideilor, scopurilor, idealurilor, dorinţelor şi aspiraţiilor: partea vizuală a intelectului care generează imagini ce permit apariţia înţelegerii.

Falangele mijlocii sunt corelate cu acţiunile, disciplina, îndemânarea: acea parte a minţii care este legată de aplicarea ideilor în practică, cum ar fi ordonarea, structurarea, dezvoltarea unor concepte şi strategii, ca şi popularizarea acestora.

Falangele inferioare corespund sferei de consolidare a ideilor, de manifestare a energiei, cunoaşterii materialelor şi experienţei senzoriale.

Energia care se scurge de-a lungul degetului conectează toate cele trei falange care îl compun. De exemplu, înclinaţia spre arhitectură este sugerată de degetul Pământ sau Saturn (mijlociu). Falanga superioară sugerează capacitatea de a proiecta o clădire; falanga mijlocie, de schiţarea unui desen, de abilitate în proiectare şi administrare şi îndemânarea unui constructor; iar falanga inferioară oferă informaţii legate de clădirea terminată şi de materialele folosite.

Interpretarea fiecărui deget în parte

După descrierea falangelor individuale care formează degetele, vom interpreta acum degetele, luate ca un întreg. Energia care trece prin fiecare deget este descrisă atât prin intermediul simbolurilor planetare, cât şi ale celor elementale. Pentru a evita crearea de confuzii, fiecare deget va fi indicat sub denumirea sa tradiţională (prezentate în figura 13.1) pentru a explica diferitele asocieri.

Arătătorul

Falanga superioară - Rac (♋)

Guvernator: Luna (☽)

După cum se vede în figura 13.3, fiecare semn zodiacal este guvernat de către o planetă. Pe măsură ce studiaţi funcţiile fiecărei

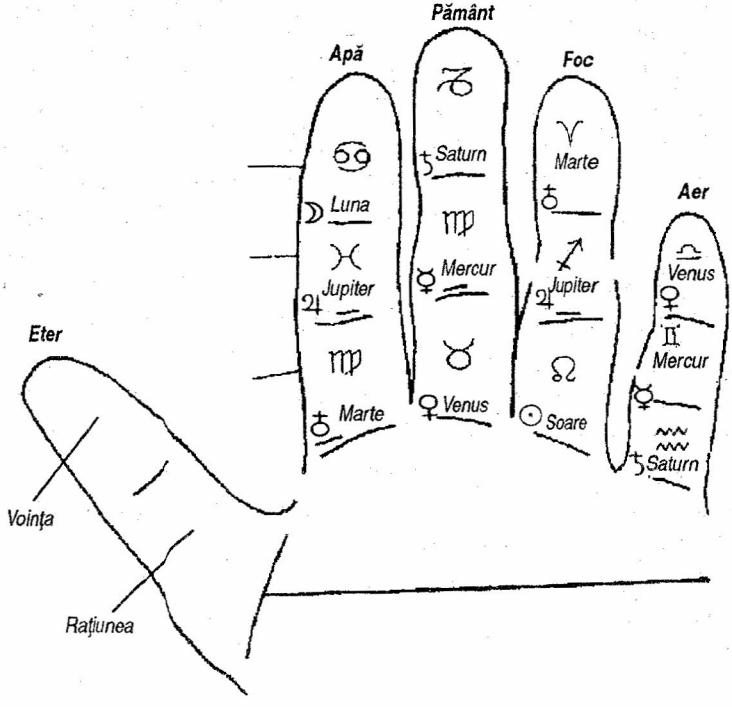

Fig. 13.3 Semnele zodiacale şi falangele

falange, încercaţi să percepţi simbolismul planetar care acţionează asupra sa. Expresia pozitivă sau negativă a fiecărei falange este apreciată în funcţie de forma sa generală, de gradul de dezvoltare şi de semnele specifice de pe aceasta. Evaluarea falangelor va fi detaliată mai târziu.

Falanga superioară Rac este strâns legată de latura vizuală, imaginativă a minţii, esenţială pentru buna funcţionare a intuiţiei. Forma bine conturată a acestei falange sporeşte dezvoltarea unei intuiţii puternice. În consecinţă, această falangă indică o puternică înclinaţie către idealurile religioase şi spirituale, precum şi o formulare clară a ţelurilor şi aspiraţiilor subiectului. În lipsa unor idealuri mai înalte, indică susţinerea scopurilor, crezurilor şi valorilor personale. Prin faptul că este guvernată de Lună, falanga are legătură cu relaţia maternă. Racul guvernează sânii, iar Luna este legată de lapte, ceea ce indică ataşamentul faţă de mamă al copilului alimentat la sân. Acest lucru contrastează cu aspectul venusian al maternităţii stabilit prin purtarea copilului în pântec (vezi secţiunea dedicată liniei lui Venus). Simbolismul reflectă legătura dintre maternitate şi dezvoltarea intuiţiei şi a valorilor personale.

Atunci când avem de-a face cu o expresie pozitivă, falanga indică o persoană cu idealuri înalte, cu ţeluri personale bine definite şi cu o mare încredere în sine. Sunt extrem de generoase şi atente faţă de nevoile şi dorinţele celor din jur. Sunt răbdători şi inventivi atunci când se pune problema păstrării unităţii familiei. Înţeleg foarte bine cât de importantă este puterea de a ierta atunci când este vorba de aplanarea conflictelor sentimentale. Sunt sensibili la nevoile semenilor lor şi se simt afectaţi de suferinţele acestora. Atunci când partea vizuală a minţii este clară şi chibzuită, ea poate caracteriza viziunea interioară a unui clarvăzător sau capacitatea de comunicare a unui medium.

Dacă expresia sugerată de falangă este negativă, persoana respectivă nutreşte idealuri confuze, este lipsită de încredere în sine şi, în general, are o proastă impresie despre propria persoană. În acest caz, sensibilitatea care caracterizează aceste persoane conduce la un comportament nevrotic şi iritabil, făcându-le să se

intereseze, în special, de ceea ce gândesc alţii despre ele. Imaginaţia lor creează nenumărate fobii şi complexe care le limitează şi impun restricţii libertăţii de a trăi. Se ascund cu stoicism în propria cochilie, apărându-şi propriul egoism. Comportamentul lor închis caracterizează o fire snoabă, insensibilă la grijile oricui, cu excepţia celor care le privesc în mod direct. Stagnarea interioară determină aceste persoane să se abandoneze fanatismului sectant ori apostaziei religioase.

Falanga mijlocie - Peşti (♓)

Guvernator: Jupiter (♃)

Falanga mijlocie pune în relaţie idealurile reprezentate de falanga Rac cu altele. Este sfera capacităţilor manageriale, a uşurinţei de a stabili relaţii cu oricine şi de a impune respect. Asocierea cu elementul Apă arată că studiul reprezintă modalitatea optimă de a atrage respectul şi aprecierea celor din jur. Simţul afacerilor este strâns legat de această falangă, din moment ce succesul în afaceri se obţine ascultând de intuiţie pentru a şti când să cumperi, să vinzi, să investeşti ori să construieşti. În mod asemănător, succesul unei firme rezidă în cooperarea internă şi respectul arătat faţă de client.

Când are o expresie pozitivă, această falangă descrie o persoană care atinge succesul în afaceri, care denotă perspicacitate, ştie să atragă bunăvoinţa partenerilor şi să le inspire încredere. Firea lor deschisă le permite să fie creativi, inventivi şi diplomaţi, etalând largheţe. Motivaţia lor izvorăşte din puternice valori spirituale. Relaţiile cu aceste persoane sunt extrem de plăcute şi dătătoare de un sentiment de împlinire.

La extrema opusă se situează expresia negativă a falangei, care determină eşecul subiectului în ceea ce întreprinde pe plan profesional, datorită egoismului său şi incapacităţii de a înţelege necesităţile celorlalţi. Încearcă să controleze orice situaţie impunându-şi propria voinţă asupra celor din jur, ceea ce cu timpul trezeşte ostilitatea acestora. Relaţiile lor se caracterizează prin grosolănie şi lipsă de tact. Multe asemenea persoane al căror potenţial rămâne ferecat înlăuntrul lor au tendinţa, în căutarea

propriei fericiri, să se lase pradă unor excese alimentare sau alcoolice. Deseori devin de-a dreptul paranoice, imaginându-şi că toţi cei din jur complotează împotriva lor.

Falanga inferioară - Scorpion (♏)

Guvernator: Marte (♂)

Această falangă este corelată cu forţa emoţională ce acţionează în relaţie cu lumea materială şi cu statutul social şi investiţiile. Dat fiind că falanga inferioară constituie manifestarea celorlalte două aflate deasupra sa, ea reprezintă materializarea propriei valori. În acest caz, există strânse legături cu dorinţa de a atinge un anumit statut în societate, cu preferinţă pentru locuinţe scumpe, automobile luxoase şi parteneri fermecători, în scopul demonstrării propriei puteri şi influenţe. Totodată, persoanele cu o asemenea falangă sunt foarte atrase de plăcerile oferite de mâncare, băutură şi sex.

Când energiile în această falangă sunt corect canalizate, ea reflectă o fire care încearcă să lege relaţii pe o lungă durată de timp, investind o enormă energie emoţională în acestea, prin răbdare şi loialitate. Au o atracţie înnăscută către ocupaţiile cu profil medical, insuflând pacienţilor dorinţa de a se vindeca şi dându-le puterea de a-şi depăşi suferinţa.

Energia prost canalizată conferă subiectului respectiv un caracter extrem de egoist; aceste persoane, orbite de ambiţii ascunse, încearcă să profite de prieteni pentru a-şi atinge propriile scopuri. Au darul de a-i confrunta pe cei din jur cu situaţii în care îşi pot impune propria voinţă prin şantaj. În felul acesta, reuşesc să creeze mari animozităţi. În relaţiile pe care le stabilesc cu semenii sunt extrem de distructive şi, practic, îşi seacă prietenii de energie sentimentală, asemeni vampirilor care sug sângele victimei. În cazul acestor persoane apar frecvent devieri sexuale, duse până la perversiune.

Evaluarea degetului arătător

Degetul arătător primeşte energie de la linia lui Jupiter; în plus, această linie guvernează semnul Peştilor, corelat cu falanga mijlocie, care, la rândul său, este dominată de semnul Racului, asociat cu

falanga superioară. Această asociere armonioasă este ilustrată foarte plastic de inelul papal, cel purtat cu ocazia oficierii ceremoniilor în incinta Vaticanului. Din punct de vedere simbolic, Jupiter este corelat cu preoţii, înţelepţii şi dascălii - adică cu acei oameni care atrag spiritul din Lumea Intelectuală, realizând în acest fel comuniunea dintre cer şi pământ. În astrologia medievală, Jupiter era folosit pentru a-l simboliza pe Isus, în timp ce Peştele este un simbol al creştinătăţii timpurii[25]. Semnificaţia sigiliului papal iese în evidenţă în momentul în care Papa îşi dă binecuvântarea şi face semnul crucii. Nu întâmplător sigiliul poartă numele de „Inelul Peştilor".

Credinţa are o strânsă legătură cu acest deget. Fidius este patronimul zeului roman Jupiter - zeul „credinţei şi al adevărului"; cuvântul „confidenţă" vine din latină şi este format din „con" + „fidere", însemnând ad litteram „cu credinţă". Atunci când o persoană aspiră intuiţia (falanga Rac), are încredere în sine şi devine capabilă să facă faţă oricărei situaţii cu care se confruntă.

Cuvântul „index" (arătător) provine din latină şi se traduce prin „cel care arată, descoperă, dezvăluie un informator, un martor". Degetul arătător este folosit pentru a evidenţia intenţiile unei persoane iar în gesticulaţie, îndreptat către inimă (Jupiter guvernează linia inimii), indică autoritatea persoanei respective. Alte semnificaţii ale arătătorului se referă la procesul intuiţiei, deoarece astfel se dezvăluie cunoaşterea.

Inele pe degetul arătător

În general, inelele amplifică energia vitală care se scurge prin deget. Metalul din care este fabricat inelul favorizează transmiterea, intensificând energia prezentă în deget. Aşezarea inelului pe un anumit deget indică, de obicei, necesitatea de a dinamiza sau accentua calităţile psihice corespunzătoare. De regulă, purtarea unui inel pe arătător indică lipsa încrederii şi o proastă părere despre sine.

Lungimea relativă

Lungimea relativă a arătătorului, prezentată în figura 13.4, descrie, de asemenea, măsura încrederii în sine. Un deget lung (A1)

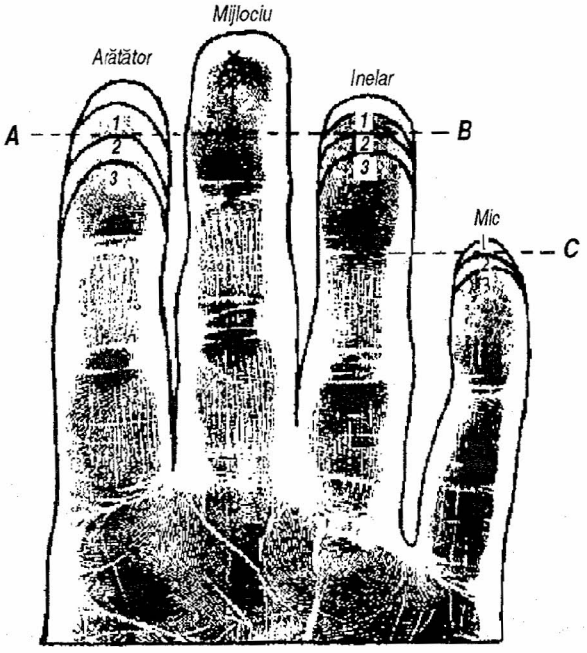

Fig. 13.4 Măsurarea lungimii degetelor

caracterizează o persoană încrezătoare, sigură pe sine, cu o mare uşurinţă de a se impune în societate. Degetul scurt (A2) reprezintă exact contrariul, respectiv o persoană lipsită de încredere, cu o părere proastă despre sine, care, în consecinţă, are mari greutăţi în a se afirma.

Când examinăm lungimile relative ale degetelor este mai bine să le comparăm pe baza amprentei, nu a conturului mâinii (figura 13.4). Pentru a stabili lungimea relativă a arătătorului, împărţiţi în două falanga degetului mijlociu, cum se vede în desen. Din acest punct trasaţi o linie orizontală peste degetul arătător. Acest punct (A2) reprezintă măsura standard a lungimii degetului, folosită ca termen de comparaţie. Dacă lungimea arătătorului depăşeşte nivelul punctului de mijloc (A2), este considerat drept un deget lung. Dacă amprenta arătătorului nu ajunge la acest nivel, se consideră drept

deget scurt. Amprenta redată în această figură constituie un exemplu de deget arătător lung.

Este important de remarcat calitatea energiei care circulă prin deget, comparativ cu lungimea acestuia din urmă. De exemplu, un arătător neobişnuit de lung indică de regulă o pronunţată încredere în propria persoană. Totuşi, dacă fluxul de energie ce curge prin degetul respectiv este blocat - vezi secţiunea referitoare la semnele de pe degete - acestea din urmă perturbă cursul energetic.

Rezultatul poate fi o încredere exagerată în sine: persoana are, şi lasă şi altora impresia că are, o mare încredere în propria persoană, dar care, în realitate, nu posedă resursele interne necesare pentru aceasta şi, prin urmare, cedează nervos sub presiunea resimţită.

Degetul mijlociu

Falanga superioară - Capricorn (♑)

Guvernator: Saturn (♄)

Falanga superioară este legată de capacitatea de structurare a ideilor şi de înţelegerea principiilor de manifestare. Structurarea ideilor se poate manifesta în filozofie, logică, ştiinţă - în special fizică şi chimie -, precum şi în drept şi istorie. Persoanele preocupate de a-şi comunica ideile se regăsesc frecvent în învăţământ.

Atunci când energia din această falangă este folosită pozitiv, subiectul reflectă deseori o minte deosebit de calculată, o fire preocupată de a-şi analiza atent faptele înainte de a acţiona efectiv. Aceste persoane înţeleg foarte bine necesitatea sacrificiului în scopul atingerii ţelului propus. Evident, sunt indivizi din rândurile cărora se aleg marii conducători şi organizatori, capabili de a persevera până ating cele mai înalte culmi ale realizării. Acordă o mare valoare ideilor şi procedeelor verificate de-a lungul timpului. Resursele lor nelimitate îi fac conştienţi de necesităţile semenilor lor. Prin forţă de concentrare şi disciplină interioară pot atinge cele mai înalte niveluri de înţelegere spirituală.

În cazul în care energia este folosită negativ, rezultă o accentuată lipsă de organizare a propriei vieţi, fapt ce duce la

modelarea unui caracter egoist şi zgârcit. Aceste persoane pretind atenţie şi afecţiune din partea celorlalţi într-o manieră dictatorială. Pot fi oameni lipsiţi de orice sensibilitate şi extrem de critici la adresa altora, pe care îi tratează cu dispreţ. Datorită scepticismului lor, se comportă extrem de arogant. Golul interior îi face nesăţioşi în ambiţiile pe care le nutresc, legate mai ales de statutul şi prestigiul în societate. Dacă se iveşte o ocazie favorabilă, nu pregetă să se folosească de alţii pentru a-şi atinge scopul. Frica le restrânge libertatea de gândire, de aceea sunt persoane lipsite de imaginaţie, convenţionale, sclave ale dogmelor. Acceptă cu mare greutate ideile noi, opunându-se schimbării cu orice preţ.

Falanga mijlocie - Fecioară (♍)

Guvernator: Mercur (☿)

Această falangă este legată de modul de manifestare a ideilor - punerea lor în aplicare, cu un accentuat simţ al sincronizării, ordinii şi rutinei. Energiile ascunse aici au un caracter administrativ - în cel mai larg sens al cuvântului. Prin această falangă se traduc ideile născute în falanga Capricorn şi sunt puse în slujba celor din jur.

Expresia pozitivă a acestor energii caracterizează o persoană plină de solicitudine, gata oricând să întindă o mână de ajutor, altruistă. Au ochiul ager, acordând o deosebită atenţie detaliilor; în consecinţă, acţionează cu meticulozitate şi mare precizie. O astfel de minte analitică este specifică unui bun cercetător sau biolog, care se lasă uşor absorbit de minuţiozitatea studiului. De regulă, aceste persoane dau dovadă de mult calm, modestie şi încredere în sine, îndeplinindu-şi cu conştiinciozitate sarcinile. Au un simţ înnăscut de a judeca exact când a sosit timpul să culeagă roadele acţiunilor pe care le-au întreprins.

Dacă energia este exprimată negativ, persoana respectivă se caracterizează printr-o fire vicleană şi intrigantă, reflectată de comportamentul său faţă de cei din jur. Aceşti indivizi nu se sfiesc să critice pe faţă, căutând în permanenţă defectele altora şi învinuindu-i pe aceştia pentru propriile lor lipsuri. În consecinţă, devin extrem de dependenţi de semenii lor pentru a-şi putea atinge

scopul propus. Datorită nehotărârii şi lipsei de discernământ, cad uşor pradă îngrijorării şi anxietăţii. Sunt oameni care exagerează orice problemă, făcând-o să atingă proporţii groteşti. De aici rezultă o stare de confuzie care îi face deseori să piardă şirul lucrurilor. Comportamentul lor nervos este marcat de o anumită senzaţie de izolare, de însingurare, pe care încearcă să o mascheze cu o pojghiţă de superficialitate.

Falanga inferioară - Taur (♉)

Guvernator: Venus (♀)

Falanga inferioară este strâns legată de activităţile practice ale pământului: agricultură, horticultură, creşterea animalelor, construcţii, inginerie, tâmplărie, zidărie, sculptură, meşteşuguri, artă culinară, olărit, ţesut. În acest context coexistă şi posesiunile materiale: case, terenuri, antichităţi şi bijuterii. Falanga este strâns legată de investiţiile făcute pentru dobândirea acestor bunuri ca mijloc de achiziţionare şi păstrare a averii şi de atingere a unei stări de linişte şi siguranţă. În acest caz, investiţiile se fac pe termen lung, nu au caracter speculativ, ca în cazul falangei guvernate de semnul Leului. Guvernarea de către Venus conferă sentimente profunde faţă de pământ, fie că este vorba de un fanatic al grădinăritului, un maestru bucătar rafinat sau de un colecţionar cu gusturi fine în alegerea obiectelor de valoare.

Prin folosirea pozitivă a falangei, subiectul dobândeşte un caracter integru şi loial, extrem de sensibil la nevoile celor din jur. Sunt persoane afectuoase şi generoase, care împart bucuros ceea ce au cu alţii mai nevoiaşi. Dacă duc lipsă de bani, vor găsi o altă modalitate de a-i sprijini pe cei care le cer ajutorul. Apreciază foarte mult frumosul. În general, acţiunile pe care le întreprind sunt productive, fertile, oferind celor din jur siguranţa şi sentimentul de stabilitate pe care le doresc.

Expresia negativă a energiei conţinute în falangă este caracteristică persoanelor încăpăţânate fără un motiv întemeiat, hotărâte să facă totul după propria lor gândire. Sentimentele acestor oameni se blochează iar ei devin duri, insensibili şi distanţi. Pe de

altă parte, pot cădea în extrema opusă, devenind exagerat de sentimentali şi de sensibili, în special atunci când se pune problema securităţii lor financiare. Sunt înclinaţi spre lăcomie, de aceea cad uşor pradă exceselor, în special de natură sexuală. În relaţiile interumane sunt rigizi şi avari, căutând reocompensă materială pentru orice fac: „Mie ce-mi iese la afacerea asta?".

Interpretarea degetului mijlociu

Degetul mijlociu primeşte energie de la linia lui Saturn.

În plus, Saturn guvernează zodia Capricornului, semn asociat cu falanga superioară. Fluxul de energie care circulă prin deget îl conectează la un simţ al timpului. Corespondentul grecesc al lui Saturn este Kronos, denumire din care derivă cuvântul „cronologie". Degetul este legat de asemenea şi de simţul stabilităţii, al disciplinei şi concentrării.

Denumirea „medicus", dată acestui deget, este de origine latină şi înseamnă „medicină" sau „vindecare". Alegerea momentului potrivit era considerată deosebit de importantă în procesul de vindecare. În secolul al 17-lea a înflorit o ramură specială a astrologiei, bazată pe calcularea momentului în care pacientul s-a îmbolnăvit şi a căzut la pat. Pornind de la diagramele şi hărţile astrologice ale acestor momente, doctorii stabileau diagnosticul, prognozau evoluţia bolii şi prescriau medicaţia - în special pe bază de plante. O atenţie aparte se acorda perioadei optime în care trebuiau culese şi administrate ierburile. O mică reminiscenţă a acestei epoci în care medicina era strâns legată de astrologie se regăseşte în cuvântul „cronic", folosit pentru a descrie o boală care durează o perioadă lungă de timp (vezi simbolismul lui Saturn). Efectul bolilor cronice este acela că deseori provoacă suferinţe de durată. În lupta pe care o duce pentru a învinge boala, pacientul află multe lucruri despre forţele vindecătoare care zac în el. „Doar un medic rănit ştie să vindece" - iată o bine cunoscută maximă medicală ce arată că înţelegerea forţelor distructive ale lui Saturn constituie condiţia esenţială pentru practicarea medicinei.

Lungimea relativă

Sunt rare cazurile în care degetul mijlociu este excesiv de lung sau de scurt. Degetul este considerat ca fiind lung atunci când falanga

superioară depăşeşte net vârfurile degetelor inelar şi arătător. Din contră, este scurt dacă vârful său se situează sub nivelul vârfului degetului arătător, respectiv al inelarului. În cazul în care este lung, degetul mijlociu caracterizează o persoană excesiv de pedantă şi disciplinată; un deget mijlociu scurt indică o persoană lipsită de putere de concentrare şi stabilitate. Inelul purtat pe degetul mijlociu denotă nesiguranţă şi instabilitate.

Degetul inelar (annularis)

Falanga superioară - Berbec (♈)

Guvernator: Marte (♂)

Falanga superioară corelează tărâmul inspiraţiei folosite în expresia creatoare. Aceasta include idealurile artistice, perceperea armoniei şi a frumosului, iniţierea unor proiecte noi şi transpunerea altora în fapte.

Folosirea pozitivă a acestor calităţi conferă unei persoane îndrăzneală, curaj şi charismă. Frecvent, aceste persoane au reale calităţi oratorice şi retorice, care îi stimulează pe cei din jur, determinându-i să le urmeze exemplul. Datorită promptitudinii şi intensităţii inspiraţiei care le caracterizează, persoanele respective preiau întotdeauna iniţiativa şi sunt oricând dispuse şi mândre să îi conducă pe semeni în necunoscut.

În sens negativ, această falangă caracterizează o persoană încăpăţânată şi arogantă, care acţionează sub imboldul primului impuls, acoperindu-şi greşelile cu o atitudine de bravadă. Gândirea lor este lipsită de subtilitate şi originalitate, iar aceasta îi determină frecvent să se folosească de ideile altora spre propriul lor beneficiu. Dacă cineva stă în calea realizării ambiţiilor egoiste pe care le nutresc, se lasă pradă furiei dezlănţuite.

Falanga mijlocie - Săgetător (♐)

Guvernator - Jupiter (♃)

Această falangă este legată de atragerea inspiraţiei din falanga superioară, guvernată de Săgetător, şi de canalizarea acesteia către

diferite activităţi şi ţeluri. Falanga este extrem de sugestivă pentru modul de a se exprima al unei persoane prin stil de viaţă, îmbrăcăminte şi maniere, în special în public.

Această falangă este reprezentativă pentru sfera activităţilor fizice, cum ar fi sportul, dansul, artele marţiale, cultivarea corpului.

Când este direcţionată pozitiv, falanga reflectă o fire entuziastă, gata oricând să împărtăşească semenilor câte ceva din propria lor inspiraţie şi bucurându-se atunci când reuşeşte să le dezvăluie sensurile mai profunde ale lucrurilor. Din rândurile acestor oameni se remarcă cei mai buni judecători şi profesori, care se dedică trup şi suflet instruirii elevilor lipsiţi de încredere în propriile forţe. Sunt oameni deschişi, mărinimoşi şi generoşi cu timpul şi energia lor. Se bucură de binefacerile unei minţi ordonate, secundată de un corp bine întreţinut, gata să accepte provocarea şi să intre fără şovăială în competiţie.

Expresia negativă a falangei caracterizează o persoană lipsită de inspiraţie, care îşi propagă propria imagine fără consistenţă. Agreează comportamentul ostentativ şi înclină spre a-şi exagera calităţile şi faptele. Datorită blocării creativităţii, pierd mult timp criticându-i pe alţii şi discreditându-le realizările. În încercarea de a-şi compensa nemulţumirea, cad uşor pradă lăcomiei şi exceselor.

Falanga inferioară - Leu (♌)

Guvernator: Soarele (☉)

Falanga inferioară este corelată cu manifestarea energiei creatoare a Soarelui, ceea ce se poate exprima printr-o serie de calităţi artistice, în special în domenii care facilitează contactul cu publicul. O astfel de persoană, ajunsă pe scenă, iradiază lumină şi dă viaţă personajelor pe care le interpretează.

Expresia pozitivă a falangei descrie o persoană sigură pe sine, caldă şi sinceră. În dragoste, aceste persoane se arată foarte afectuoase şi protectoare faţă de fiinţa iubită. Sunt foarte cultivate şi dau dovadă de mult rafinament în exprimarea artistică. Perfecţiunea muncii lor inspiră respect şi uimire, fascinându-i pe cei din jur.

Expresia negativă a falangei caracterizează o persoană înrobită

de plăcerile vieţii. Energiile lor creatoare blocate determină aceste persoane să caute plăcerea în jocuri de noroc şi aventuri riscante. Fac pe grozavii, căutând în van împlinirea lăuntrică şi aprobarea faptelor lor. În general, devin notorii datorită stilului lor de viaţă extravagant şi decadent.

Interpretarea degetului inelar

Inelarul primeşte energie solară de la linia Soarelui. În plus, Soarele guvernează semnul zodiacal al Leului şi are Ascendentul în zodia Vărsătorului. Leul şi Vărsătorul sunt asociaţi cu falanga inferioară, respectiv cea superioară. Degetul, ca şi linia Soarelui, este corelat cu frumuseţea şi armonia, deoarece Soarele simbolizează sufletul, „sursa de Lumină Interioară". Persoana care este conştientă de existenţa acestei lumini înţelege procesul Creaţiei şi vede frumosul iradiind din toate lucrurile.

Purtarea verighetei pe acest deget are o mare semnificaţie simbolică. În mod tradiţional, Soarele guvernează inima, care în timpuri străvechi reprezenta nu doar organul fizic, ci şi locaşul sufletului. În plus, inelarul are o clară legătură neurologică cu inima fizică. Acest lucru este confirmat de suferinzii de angină pectorală. Una din trăsăturile caracteristice ale acestui sindrom constă în propagarea durerii de-a lungul braţului stâng, până în palmă, respectiv în degetul inelar.

Tradiţia cere ca verigheta să fie făcută din aur, metalul Soarelui; astfel, purtarea sa de către cei doi soţi simbolizează unirea sufletelor. Denumirea latină „annularis" înseamnă „inel", ceea ce sugerează în acelaşi timp mişcarea circulară a planetei Pământ în jurul Soarelui şi, implicit, ideea legăturii eterne dintre două suflete care, prin unire, devin o singură fiinţă.

Lungimea relativă

În figura 13.4 se prezintă schematic lungimile relative ale degetului inelar, măsurate după acelaşi procedeu ca şi în cazul arătătorului, respectiv prin împărţirea degetului mijlociu în punctul de mijloc al falangei superioare. Aceasta constituie lungimea

normală a inelarului (B2), pe baza comparării căreia se măsoară celelalte lungimi. Lungimea degetului inelar indică gradul de dezvoltare a simţului înnăscut al frumosului la o persoană. Un deget lung (B1) caracterizează un individ cu un accentuat simţ al frumosului şi cu capacitatea de a da expresie acestuia. Degetul scurt (B3) caracterizează persoanele lipsite de simţ artistic şi creativitate. Iarăşi este important de remarcat care este calitatea fluxului de energie raportată la deget. Amprenta redată în figură este un exemplu de deget inelar lung.

Degetul mic (auricularis)

Falanga superioară - Balanţă (♎)

Guvernator: Venus (♀)

Falanga superioară este corelată cu formarea ideilor abstracte şi metaforice, a teoriilor, ipotezelor, limbajelor, cu muzica şi poezia. Accentul cade aici pe asocierile venusiene cu frumuseţea şi arta. Aici se regăsesc sensurile profunde ale filozofiei, cuvânt originar din limba greacă, însemnând „dragoste faţă de Sofia" - zeiţa înţelepciunii. Aceasta sugerează că înţelepciunea şi cunoaşterea nu pot fi atinse decât prin iubire.

Expresia pozitivă a acestei falange caracterizează o persoană cu mare uşurinţă de comunicare. Aceste persoane sunt sensibile, graţioase, fermecătoare şi pline de tact în tot ce înfăptuiesc în societate. Au un simţ estetic rafinat şi le face plăcere să împărtăşească cu umor ideile proprii celor din jur. Sensibilitatea lor înnăscută le face să se plece cu compasiune asupra grijilor altora, să ia decizii drepte şi să se străduiască ori de câte ori este posibil să restabilească armonia. În relaţiile interumane şi în căsnicie dau dovadă de un acut simţ al dreptăţii şi le face plăcere să împrumute din energia lor partenerului.

Expresia negativă a falangei indică un caracter aspru şi lipsit de tact, incapabil să ia vreo decizie. În schimb, încearcă să-i facă pe alţii să ia hotărâri în locul lor. În relaţiile interumane se străduiesc să-şi domine partenerul. Totuşi, dat fiind că le este greu să se impună şi să-şi exprime părerile, o fac cu multă viclenie şi simţ al manipulării.

Lipsiţi de subtilitatea energiei venusiene, se simt atraşi de latura hedonistă, plăcută a vieţii şi ca urmare profită în mod egoist de relaţiile pe care le stabilesc cu semenii, căutând doar folosul personal.

Falanga mijlocie - Gemeni (♊)

Guvernator: Mercur (☿)

Falanga mijlocie este corelată cu punerea în practică a ideilor, în special cu cuvântul scris şi cu aspecte ale comunicării, cum sunt transmisiile radiofonice şi de televiziune, activitatea de „promotion", actoria, pedagogia şi studiul. Partea financiară este reprezentată aici în special de interesul manifestat faţă de ştiinţele economice şi afaceri.

Atunci când este folosită în sens pozitiv, această falangă indică o persoană veselă, inteligentă, deschisă şi curioasă. Astfel de oameni au o gândire extrem de flexibilă, discutând cu uşurinţă despre o gamă largă de subiecte. Sunt inteligenţi, cu o minte limpede şi bine organizată, gata oricând să dea replica celor cu care vin în contact.

Din contră, folosirea negativă a falangei reflectă o persoană proastă, lipsită de imaginaţie. Aceşti indivizi pozează în persoane superinteligente, dar deseori se pierd în încrengătura propriilor vorbe. Sar de la o idee la alta, fără să se priceapă de fapt la nimic din ceea ce discută. Îşi descarcă energia nervoasă bârfindu-şi semenii. Sunt cu totul lipsiţi de discernământ.

Falanga inferioară - Vărsător (♒)

Guvernator: Saturn (♄)

Falanga inferioară este corelată cu punerea în aplicare a ideilor: ştiinţă, tehnologie, în special electrică şi electronică, cuprinzând întreaga gamă a aptitudinilor cerute de operaţiile pe calculator, precum şi publicitate, relaţii de vânzare-cumpărare. Falanga este legată în acelaşi timp de latura sexuală, de procreare şi de relaţiile cu copiii.

Dezvoltarea pozitivă a acestei falange caracterizează o persoană prietenoasă şi sociabilă, animată nu de puţine ori de

puternice idealuri umanitare exprimate prin devotamentul faţă de o anumită cauză sau ideologie. Aceste persoane au o gândire rapidă, electrizantă, un raţionament original, novator şi provocator. Le place să se lanseze în dispute, incitându-şi partenerii de dialog la lungi conversaţii contradictorii. Dispun de un număr nelimitat de soluţii pentru rezolvarea problemelor nou ivite.

Expresia negativă a falangei rezultă într-un caracter extrem de volubil. Persoanele cu această trăsătură sunt foarte vorbăreţe, deşi în acest caz ştiu despre ce discută. Dau dovadă de mult zel, chiar fanatism, atunci când găsesc un obiect de adoraţie şi se străduiesc să îl impună şi altora. Ţes planuri caraghioase, de cele mai multe ori lipsite de simţ practic şi de simţul realităţii. În ciuda idealurilor înalte pe care le nutresc, nu au darul de a atrage simpatia celor din jur.

Interpretarea degetului mic

Degetul mic (auricularis) primeşte energie de la linia lui Uranus, prin muntele lui Mercur. În plus, Merçur guvernează zodia Gemenilor, asociată cu falanga mijlocie.

Asociaţiile specifice lui Mercur fac din acest deget degetul comunicaţiei; mai puţin clar reiese legătura sa cu sexualitatea umană. Pentru a înţelege aceasta trebuie să ne reamintim că Mercur este sinonim cu Eterul - forţa vitală a corpului. Dacă proiectăm sexualitatea de-a lungul degetului mic, atunci falanga Balanţă, guvernată de Venus, este corelată cu flirtul, idila şi curtea făcută unei femei. Falanga Gemeni este legată de actul fizic dintre cele două energii sexuale şi de schimbul de energie. Gemenii sunt un semn zodiacal dual, guvernat de Mercur. Falanga Vărsător, guvernată de Saturn, este legată de concepţie şi procreaţie. Din punct de vedere simbolic, Saturn este corelat cu coborârea sufletului în materie.

Denumirea de „auricularis" provine din latinescul „auricula" şi înseamnă „ureche", o asociere care nu apare imediat clară până ce nu ne gândim la sensul figurativ de „a asculta". În acest caz „a asculta" se referă la recepţionarea intuiţiei interioare, baza învăţăturii ermetice.

Acesta este degetul pe care se poartă de obicei inelul cu pecete.

În vremurile când documentele erau pecetluite cu ceară, inelul decorat cu semnul de arme ale purtătorului era folosit pentru a imprima acest semn în ceara moale, înainte de a se întări. În afară de faptul că sigila un document, ceara conferea în acelaşi timp un plus de autenticitate. De regulă, inelul cu pecete era purtat tot timpul de proprietar, ceea ce preîntâmpina astfel comiterea de fraude. Din punct de vedere simbolic, aşezarea inelului pe degetul mic este foarte potrivită, deoarece Mercur nu numai că este guvernatorul actelor scrise, ci este corelat şi cu escrocheria şi înşelătoria.

Lungimea relativă

În figura 13.4 (C) se prezintă lungimea relativă a degetului mic. Lungimea normală a acestui deget (C2) se măsoară de la pliul superior al degetului inelar şi se compară cu înălţimea degetului mic pe amprenta de pe hârtie. Dacă depăşeşte acest punct, degetul este

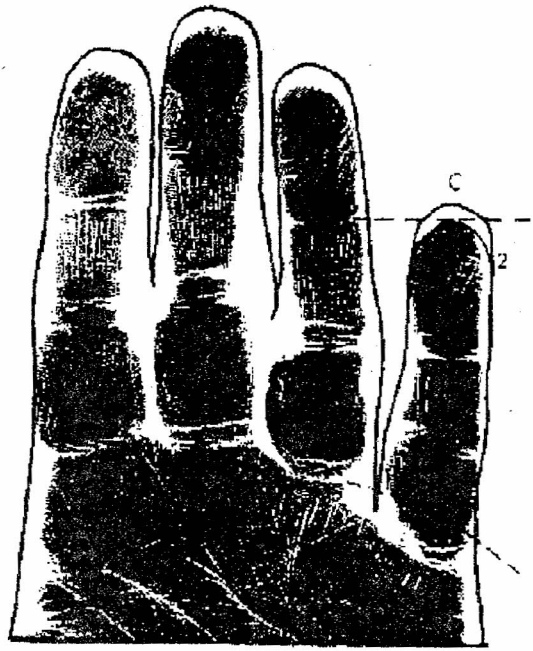

Fig 13.5 Degetul mic plasat în poziţie joasă

considerat drept lung (C1), iar dacă nu atinge acest nivel, este scurt (C3). Un deget mic lung caracterizează persoanele extrem de vorbăreţe. Totuşi, trebuie examinate semnele de pe deget pentru a putea decide dacă este vorba de un orator talentat sau doar de un bârfitor comun! Degetul mic cu lungime redusă indică o persoană reticentă sau clevetitoare. În diagramă se redă imaginea unei amprente în care degetul mic este scurt.

În afară de aceasta, este important de remarcat locul din care porneşte degetul mic (figura 13.5). Degetul mic este în poziţie joasă atunci când baza se află clar sub nivelul curbei formate de cutele care despart falangele celorlalte degete. Deşi degetul poate părea scurt în comparaţie cu lungimea normală a degetului mic, dacă ţinem seama de surplusul de lungime de sub această curbă se observă că în realitate este vorba de un deget lung. Degetul mic aflat în poziţie joasă sugerează o minte cercetătoare, care pătrunde în lumea materială, simbolizată de palmă, indicând înclinaţia subiectului către fizică, chimie, medicină sau farmacie. Dacă amprenta acestui tip de deget nu ajunge la baza falangei superioare (C2), atunci subiectul are o fire secretoasă. Aceste persoane păstrează mare parte a cunoştinţelor doar pentru ele însele.

Cuvinte-cheie pentru falange

Degetul arătător

Falanga Rac (♋)

Vizualizare, imaginaţie, intuiţie, magie, religie, ţeluri, valori spirituale, legătură maternă, iertare, clarviziune, aptitudini de medium, alchimie.

Falanga Peşti (♓)

Aptitudini manageriale, încredere, discernământ, diplomaţie, credinţă, ritual, generozitate, adevăr, autoritate, siguranţă de sine, amăgire.

Falanga Scorpion (♏)

Putere, statut social, investiţii, politică, prestigiu, vindecare, transformare, obiceiuri sexuale, mâncare şi băutură.

Degetul mijlociu

Falanga Capricorn (♑)

Structurare mintală şi manifestare, filozofie, logică, ştiinţă, chimie, matematică, fizică, conferenţiere, istorie, calculare, drept, planificare, ţeluri, ambiţie, convenţie, dogmă, ortodoxism, conservatorism, influenţă părintească.

Falanga Fecioară (♍)

Manifestare, sincronizare, ordine, administrare, serviciu, maturizare, credibilitate, rafinament, spirit critic, discernământ, răsplată, manipulare, disciplină, autoritate, pedanterie, precizie, vindecare.

Falanga Taur (♉)

Agricultură, horticultură, grădinărit, construcţii, inginerie, tâmplărie, zidărie, sculptură, olărit, ţesătorie, posesiuni materiale, case, pământ, avere, antichităţi, bijuterii, investiţii, bunăstare materială, hrană, securitate, creştere, educare.

Degetul inelar

Falanga Balanţă (♎)

Inspiraţie creativă, idealuri artistice, percepţii, farmec personal, iniţiativă, dorinţă, furie, curaj, bravadă, oratorie, retorică, aroganţă, faimă.

Falanga Săgetător (♐)

Activităţi artistice, exprimare personală, dans, armonie, decenţă, stil de viaţă, arte marţiale, sport, bunăstare, condiţie fizică, provocare, competiţie, ostentaţie, lăcomie.

Falanga Leu (♌)

Aptitudini artistice, interpretare, teatru, plăceri, riscuri, jocuri de noroc, vanitate, decadenţă, notorietate, investiţii speculative.

Degetul mic

Falanga Balanţă (♎)

Idei abstracte şi metafizice, limbaj, muzică, poezie, cultură, cărţi, ipoteze, artă, graţie, filozofie, teorie, comunicare, farmec,

sensibilitate, tact, estetică, umor, împărţirea ideilor, egalitate, idilă, manipulare.

Falanga Gemeni (♊)

Punerea în execuţie a ideilor, studiu, documente, cuvânt scris, mass-media, dramă, ştiinţă, pedagogie, ghicit în palmă, finanţe, economie, versatilitate, bârfă, ascultare, ermetică, sexualitate, fraudă, furt.

Falanga Vărsător (♒)

Aplicarea ideilor, ştiinţă, tehnologie, electricitate, electronică, computere, cumpărare-vânzare, publicitate, copii, sexualitate, procreare, interes umanitar, medicină, farmacie.

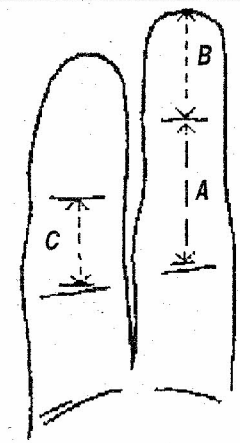

Fig 13.6 Lungimile comparative ale falangelor

Interpretarea falangelor

Principalele examinări ale formei falangelor constituie baza interpretării lor: lungime, lăţime şi profil.

Lungime

Lungimea falangei, prezentată în figura 13.6, indică profunzimea sau vastitatea cunoaşterii pe care o persoană o poate dobândi în domeniul specific guvernat de falanga respectivă. O falangă lungă (A) asigură în general o mare perspicacitate şi o înţelegere profundă, în timp ce o falangă scurtă (B) indică o lipsă de înţelegere şi un grad de perspicacitate limitat. Atunci când examinăm lungimea unei falange este important să

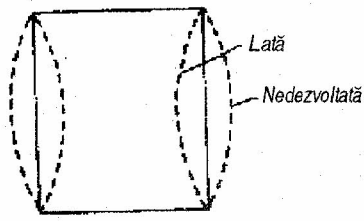

Fig. 13.7 Lăţimea comparativă a falangelor

facem deosebirea între lungimea analitică şi cea funcţională. Evaluarea se bazează pe lungimea funcţională, care este distanţa dintre cutele orizontale dintre falange, aşa cum se vede în figură (C).

Lăţimea

Lăţimea unei falange indică gradul de utilizare a cunoaşterii izvorâte dintr-o anumită zonă a acesteia. Aşa cum un anumit muşchi se dezvoltă cu atât mai bine cu cât este folosit mai mult, aşa şi falanga evoluează vizibil atunci când se exploatează însuşirile pe care le reprezintă. O falangă lată arată că este intens folosită, în timp ce o falangă nedezvoltată demonstrează exact contrariul (figura 13.7).

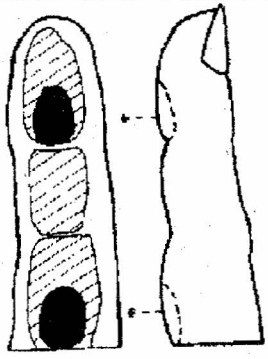

Fig. 13.8 Bombarea comparativă a falangelor

Profilul

Acesta reprezintă gradul de bombare a falangei, văzută din profil. După cum se vede în figura 13.8, bombarea este redată pe amprenta palmară printr-o zonă mai întunecată, deoarece o falangă mai „plină" se imprimă mai bine decât una netedă. Atunci când există, bombarea sugerează rafinament şi sensibilitate în zona corespunzătoare a falangei.

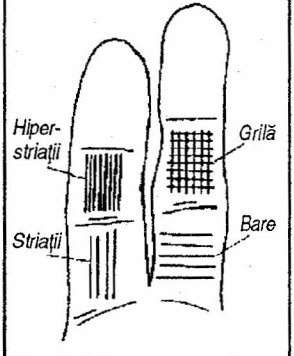

Fig. 13.9 Semne specifice pe falange

Combinaţii prezente pe falangă

Este posibil ca pe aceeaşi falangă să se întâlnească diferite combinaţii ale acestor trei criterii. Spre exemplu, o falangă Capricorn lată dar nebombată

poate caracteriza o persoană cu o înţelegere limitată a principiilor ştiinţifice, care totuşi poate acumula un volum impresionant de date, deşi nu dispune de capacitatea de a deosebi ceea ce este important de ceea ce este irelevant.

Semne apărute pe falange

După examinarea formei falangelor se completează evaluarea prin observarea semnelor specifice vizibile pe suprafaţa acestora. Deoarece energia ce curge prin linii este corelată cu conştiinţa, diferitele configuraţii liniare descriu modul în care persoana respectivă foloseşte cunoştinţele furnizate de fiecare falangă. Liniile longitudinale semnalează că energia este direcţionată în falange, permiţând subiectului accesul la înţelegerea corespunzătoare.

Semnele descrise în secţiunile următoare sunt prezentate în figura 13.9.

Striaţiile

Acestea sunt formate din linii longitudinale care indică gradul de activare a unei falange; până la trei-patru linii, există de obicei energie suficientă pentru a activa falanga şi a-i da o utilizare pozitivă. Striaţiile existente pe falange sunt prezentate în figura 15.5.

Hiperstriere

Dacă sunt mai mult de patru linii, în falangă există o concentraţie excesivă de energie. Activarea exagerată care rezultă poate fi consecinţa stresului şi poate indica domenii în care subiectul se confruntă cu cerinţe excesive. De exemplu, cazul unei persoane care are un loc de muncă cu program normal, întreţine relaţii cu altă persoană, implicându-se cu toată energia, are grijă de copii şi în timpul liber face lucrări suplimentare. Hiperstrierea este reprezentată în figura 15.1.

Dungi

Liniile orizontale străbat falanga în sens opus fluxului de energie care curge prin deget, indicând zonele de blocare a energiei. Ele evidenţiază temerile care frământă mintea subiectului, ducând la

apariţia diverselor inhibiţii. Energia blocată împiedică subiectul să înţeleagă şi să folosească adecvat un anumit domeniu al cunoaşterii (figura 15.4).

Grile

Grilele sunt combinaţii de striaţii şi dungi, indicând existenţa unui conflict generat de strădania de a depăşi limitele impuse de blocajul de energie. Grilele pun în lumină acele domenii ale cunoaşterii care sunt cu greu accesate de subiect (figura 15.3).

În cazul fiecăreia dintre configuraţiile mai sus menţionate este important să se examineze lăţimea elementală a liniilor - respectiv dacă avem de-a face cu o lăţime Apă, Foc sau Aer. Lăţimea elementală indică relativa intensitate a folosirii unei falange. De exemplu, trei sau patru linii cu lăţime Foc apărute pe falanga Taur arată că subiectul se implică efectiv în construirea propriului cămin, în timp ce dacă apar doar două sau trei linii cu lăţime Apă subiectul se mulţumeşte doar să viseze la propria sa casă. Pe falange se întâlnesc rareori linii cu lăţime Pământ.

Liniile dintre falange

Cutele dintre falange pot fi considerate ca fiind tot nişte dungi, dar, în loc să blocheze fluxul de energie din falangă, ele delimitează un nivel intelectual de altul, pe măsură ce energia se deplasează prin deget. În general, cutele dintre falange apar sub două forme: individuale sau multiple.

Cutele individuale dintre falange reprezintă cea mai distinctă delimitare între falange şi opun cea mai mică rezistenţă fluxului de energie din deget. Acest lucru favorizează utilizarea mai spontană a ideilor, un avantaj pentru persoanele care sunt obligate să reacţioneze rapid, cum este cazul politicienilor, vânzătorilor ori al comentatorilor sportivi.

Cutele multiple dintre falange opun o rezistenţă sporită în faţa fluxului de energie, cu atât mai mare cu cât sunt mai numeroase. Încetinirea cursului acestui flux duce la o mai mare concentrare a energiei la fiecare nivel al falangelor. Această caracteristică este specifică persoanelor care dau dovadă de mult mai puţină spontaneitate în formularea ideilor, dar care acordă mai multă atenţie

amănuntelor - un avantaj în cazul arhitecţilor, proiectanţilor sau al compozitorilor.

Absenţa semnelor pe falange

Nu este un fapt neobişnuit ca pe una din falange să lipsească liniile, ceea ce indică lipsa energiei care ar trebui să fie dirijată în zona respectivă. Deşi lăţimea şi profilul pot demonstra că falanga este folosită de subiect, există o lipsă evidentă a libertăţii de gândire în respectivul domeniu al cunoaşterii. Subiectul exprimă calităţile falangei potrivit condiţionării lor, mai puţin folosindu-se de propria lor independenţă de gândire. Dacă lungimea, lăţimea şi profilul indică talent şi calităţi, atunci absenţa liniilor poate semnala o fire arogantă, o persoană care consideră calităţile de care dispune drept ceva firesc. Trebuie totuşi să materializeze întregul potenţial al falangei.

Forma vârfului degetului

Evaluarea degetelor ar fi incompletă fără examinarea formei vârfului degetului. Vârful este semnificativ din două puncte de vedere. În primul rând, acesta este punctul în care Lumea Intelectuală a degetelor primeşte iluminarea din Tărâmul Luminii;

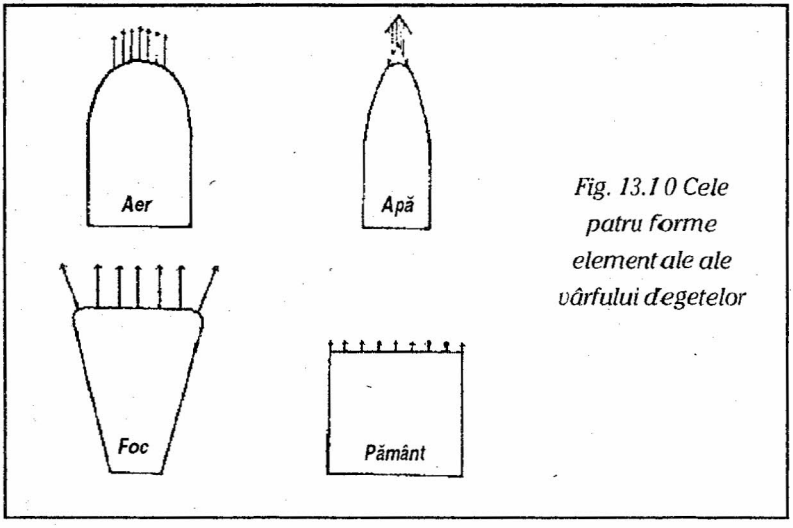

Fig. 13.10 Cele patru forme elementale ale vârfului degetelor

astfel, vârful degetelor este legat de calitatea recepţiei, oglindită de inspiraţie. În al doilea rând, vârfurile constituie punctul în care energia vitală eterică ce curge prin degete se eliberează şi pătrunde în lume. Forma vârfurilor descrie modul în care ne exprimăm, în special ideile, în comunicarea cu cei din jurul nostru.

Pentru a uşura înţelegerea modului în care este exprimată energia prin diferitele forme ale vârfurilor degetelor, ni le putem imagina ca pe nişte duze cu forme diferite. Şi în acest caz, clasificarea se face pe baza celor patru elemente ce colorează diferitele tipuri de flux energetic. În figura 13.10, se prezintă diferitele configuraţii ale vârfurilor degetelor, uşor exagerate pentru a scoate mai bine în evidenţă trăsăturile caracteristice ale fiecăruia.

Vârf cu forma Apă

Acest tip de vârf are formă conică şi este ascuţit, determinând concentrarea şi direcţionarea precisă a fluxului de energie ce curge prin el. Vârful Apă caracterizează persoanele oneste care atunci când îşi dirijează energia spre Tărâmul Luminii pot obţine viziuni foarte clare despre lumea spiritelor. Forma aceasta se întâlneşte cel mai frecvent la clarvăzători şi mediumuri. Îndreptate spre alţi oameni, vârfurile devin extrem de sensibile şi receptive. O astfel de persoană este în general un bun ascultător, interesat de problemele celor din jur. Totuşi, expresia energiei nu are forţă, de aceea interpretarea este dificilă, deşi, acolo unde este posibilă, expresia este rafinată şi plină de delicateţe.

Vârf cu forma Foc

Vârful în forma Foc are aspect spatular; astfel, energia ce curge prin deget iradiază pe o suprafaţă largă. Acest gen de vârf caracterizează persoanele practice şi extrem de dinamice, care dau dovadă de mult entuziasm atunci când îşi pot comunica ideile altora. Datorită acestei forţe a comunicării, le este foarte dificil să fie receptivi şi să-i asculte şi pe cei din jurul lor. În schimb, au tendinţa de a provoca reacţii prin discuţii contradictorii. Le vine foarte greu să-şi îndrepte mintea zbuciumată către Tărâmul Luminii şi, în consecinţă, devin frecvent cinici faţă de credinţa spirituală, preferând realitatea palpabilă pe care o cunosc foarte bine.

Vârf cu forma Aer

Este un tip de vârf rotunjit, ceea ce provoacă o concentrare moderată a energiei. În acest caz, fluxul de energie nu este atât de concentrat ca la degetul cu vârf Apă, nici atât de dispersat ca în cazul vârfului Foc. Dacă energia ce curge prin acest fel de vârf este bine concentrată, persoana respectivă îşi poate comunica cu uşurinţă ideile celor din jur şi savurează discuţiile profunde, prelungite. Dacă fluxul nu este concentrat, subiectul are o slabă capacitate de comunicare. În relaţie cu Tărâmul Luminii, concentrarea mai slabă a energiei în vârful Aer reflectă abordarea eclectică a diferitelor crezuri, ceea ce diferă de credinţa personală bine definită, întâlnită în cazul vârfului Apă. Aceste persoane se mândresc deseori cu filozofia lor personală, care, de fapt, nu este altceva decât o sinteză a mai multor filozofii.

Vârf cu forma Pământ

Vârful cu forma Pământ este pătrat; astfel, energia din interior este limitată de terminaţia bruscă a degetului. Absenţa curgerii libere a energiei este asociată cu acest tip de vârf şi caracterizează o persoană cu mintea înceată şi capacitate limitată de a se exprima. Calităţile intelectuale ale acestor persoane rămân, de regulă, în stare latentă. Forţa fizică reprezintă atuul care îi ajută să-şi îndeplinească ţelurile, ceea ce contrastează cu slaba capacitate de a comunica, motivul principal al izolării în care trăiesc. În relaţia cu Tărâmul Luminii, blocarea fluxului de energie împiedică iluminarea profundă a minţii, ducând la respectarea orbească a dogmelor şi la interpretarea Scripturii ad litteram.

Când examinăm vârfurile degetelor, este posibil să întâlnim două sau mai multe forme elementale pe aceeaşi mână.

Exemple de combinaţii ale falangelor

Pentru a demonstra modul în care se interpretează falangele, prezentăm o serie de exemple care vin în sprijinul combinării şi interpretării diferitelor aspecte evidenţiate pe acestea (figura 13.11).

1. O falangă Taur lungă, lată, cu o bombare pronunţată şi mai

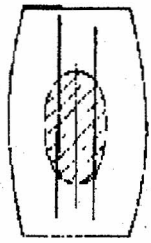

1. Falangă
Taur

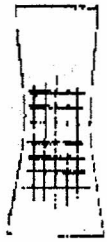

2. Falangă
Gemeni

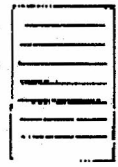

3. Falangă
Leu

4. Falangă
Cancer

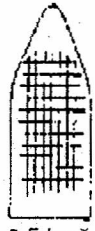

5. Falangă
Cancer

Fig. 13.11 Semne şi variaţii ale falangelor

multe linii de activare indică o persoană cu gust rafinat, care risipeşte multă energie colecţionând obiecte cum ar fi antichităţi şi bijuterii.

2. O falangă Gemeni lungă, plată, marcată de grile dezvăluie o persoană care întâmpină mari dificultăţi în a se exprima în scris; care se confruntă cu conflicte provocate de modul în care gestionează banii şi care nu are simţul afacerilor. Este cazul să se examineze şi alte trăsături, în special linia lui Mercur, pentru a găsi sursa acestui conflict şi a încerca soluţionarea lui.

3. O falangă Leu scurtă şi trunchiată, cu dungi pronunţate caracterizează un individ lipsit de expresie artistică. Sunt persoane egoiste, nepăsătoare şi incapabile de a se bucura de plăcerile vieţii. Preferă să ducă o viaţă de parazit, folosindu-se de resursele altora.

Este necesară examinarea altor trăsături, în special a liniei Soarelui, care poate indica sursa acestei inhibări şi poate înlesni înlăturarea ei.

4. O falangă Cancer ascuţită, bine dezvoltată şi curată indică idealuri spirituale rafinate, ţeluri bine stabilite şi percepţie psihică.

5. Falanga Cancer ascuţită, potrivit de dezvoltată, dar acoperită de grile indică o persoană cu idealuri spirituale confuze, hipersensibilă şi uşor de păcălit. Sunt oameni care tânjesc cu disperare după dragoste şi îngrijire. Este necesară examinarea altor trăsături, în special a muntelui Lunii, care ar putea indica sursa acestui conflict, favorizând soluţionarea lui.

Gesturile

Gesticulaţia demonstrează curgerea neîncetată a fluxului de energie prin mâini. Mişcările sunt interpretate, de asemenea, pornind de la cele patru elemente. Pământul este caracterizat de mişcări lente, greoaie, ca şi cum persoana în cauză ar fi prea slăbită ca să-şi mişte membrele. În general, mişcările sunt limitate şi gesticulaţia se limitează deseori la demonstraţii practice, cum ar fi cea de a arăta cum se foloseşte o şurubelniţă. Elementul Apă se caracterizează prin mişcări circulare, graţioase, animate de sentimente, în special atunci când mâinile sunt ţinute în dreptul inimii. Aerul implică mişcări largi, spaţiale, cu întinderea braţelor asemeni unor aripi de pasăre, subliniind parcă răbufnirea ideilor. Focul este caracterizat de mişcări scurte, ascuţite şi pline de forţă; braţele schiţează mişcări rapide, asemeni unei spade, însoţind frecvent cuvinte de comandă.

Poziţia degetelor faţă de palmă în timpul gesticulaţiei este deosebit de importantă, deoarece relevă modul în care energia se scurge prin mână în momentul observării. Atunci când degetele sunt încleştate şi strânse în pumn, energia este înfrânată şi reţinută, la fel ca şi expresia psihologică corespunzătoare. Când mâna este complet deschisă iar degetele rămân întinse, energia se poate scurge liber, asemeni expresiei psihologice.

Între aceste două extreme, cea a înfrânării, respectiv cea a

liberei exprimări, se pot întâlni o serie de poziţii intermediare. Astfel, dacă toate degetele rămân strânse, cu excepţia unuia, întins, se evidenţiază toate calităţile degetului respectiv. Spre exemplu, dacă arătătorul rămâne liber se accentuează idealurile persoanei respective, hotărârea şi autoritatea care îi caracterizează acţiunile. Pe de altă parte, dacă arătătorul este strâns în pumn, demonstrează lipsa încrederii în sine şi vulnerabilitate.

Distanţele dintre degete

(Figura 13.12)

Distanţa dintre degete este de asemenea semnificativă. Amplasarea obişnuită a degetelor, aşa cum reiese din amprenta prelevată pe hârtie, este foarte relevantă. De aceea, este important ca, atunci când prelevăm o amprentă, să surprindem poziţia naturală a mâinii şi să ne abţinem să o forţăm într-o poziţie anume.

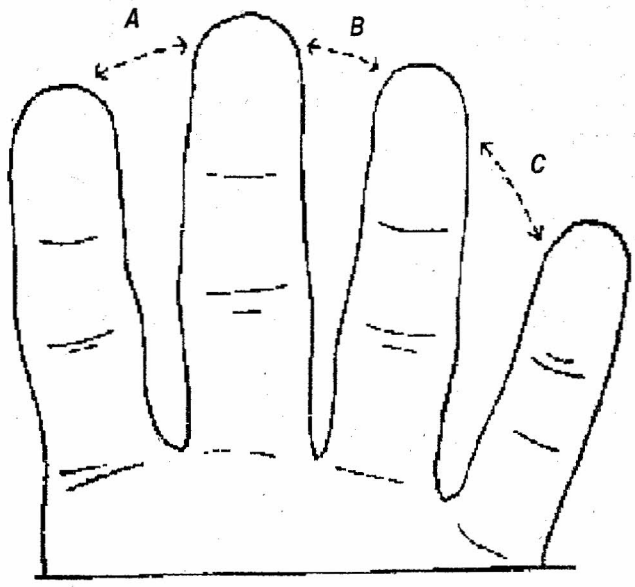

Fig. 13.12 Spaţierea degetelor

Cu cât este mai mare spaţiul din jurul unui deget, cu atât curge mai liber fluxul de energie şi, ca urmare, calităţile degetului respectiv devin mai puternice. Pe de altă parte, cu cât este mai mic acest spaţiu, cu atât este mai reţinută circulaţia energiei, ceea ce conduce la atenuarea calităţilor aferente. Deoarece fiecare deget a fost analizat deja pe larg, putem trece acum la explicarea semnificaţiei spaţiilor dintre degete.

Unghiul format de degetul arătător şi de cel mijlociu

(Figura 13.12 A)

Energiile saturniene care curg prin degetul mijlociu îl corelează cu noţiunea de gândire structurată, idealuri convenţionale, dogme - idei condiţionate în mare parte de experienţa din copilărie şi de educaţia primită în primii ani de viaţă; pe de altă parte, energiile cu caracter sociabil, prezente în degetul arătător, sunt legate de imaginea proprie, ţelurile, aspiraţiile şi idealurile personale. Unghiul format de aceste două degete indică gradul de libertate al gândirii - cu cât unghiul este mai mare, cu atât este gândirea mai independentă, fapt ce se manifestă prin aceea că persoana îşi urmează propria intuiţie, pune sub semnul întrebării ideile convenţionale şi caută să-şi găsească o identitate diferită de cea impusă de normele sociale. Din contră, dacă degetele sunt unite, gândirea este lipsită de independenţă, ceea ce implică acceptarea necondiţionată a idealurilor convenţionale şi a condiţionării, încă din primii ani de viaţă.

Unghiul format de degetul mijlociu şi de degetul inelar

(Figura 13.12 B)

Energiile solare care curg prin degetul inelar îl corelează cu creativitatea şi capacitatea de autoexprimare; astfel, cu cât este mai depărtat acest deget de degetul mijlociu, cu atât este mai mare libertatea de a-ţi folosi creativitatea şi de a te exprima. Pe de altă parte, dacă cele două degete sunt strâns unite, aceasta semnifică existenţa unei accentuate reţineri a expresiei creatoare. În acest caz, subiectul este dependent de partener în tot ceea ce întreprinde,

aceasta fiind singura cale de a-şi pune în practică simţul creativ deficitar.

Unghiul format de degetul inelar şi de degetul mic

(Figura 13.12 C)

Deoarece prin degetul inelar curg energii mercuriene şi uraniene, cu cât este mai mare unghiul format de inelar şi de degetul mic, cu atât este mai mare uşurinţa de a comunica a persoanei respective. În cazul în care cele două degete stau strâns lipite, subiectul are dificultăţi în a comunica, este reticent şi nu este sigur pe ideile sale.

Curburi ale degetelor

Cu timpul, curgerea energiei prin degete poate produce curburi vizibile sau deformări pe lungimea acestora. Semnificaţia acestor curburi poate fi desluşită prin observarea degetelor afectate şi a falangelor la nivelul cărora au survenit modificările. De asemenea, trebuie urmărit în ce parte se curbează degetul - spre partea solară sau spre partea lunară a mâinii. În fine, trebuie să se determine dacă, în urma curbării, se reduce distanţa dintre două falange sau două degete ori, din contră, dacă distanţa dintre ele a crescut. Există numeroase combinaţii care rezultă din curbarea degetelor. În ceea ce urmează prezentăm un simplu exemplu al modului în care se poate face interpretarea.

Dacă falanga Berbec, din vârful degetului inelar se curbează la încheietura superioară, aplecându-se spre falanga Capricorn, aceasta sugerează că se apleacă spre latura solară a mâinii, deci subiectul întâlneşte piedici şi este obstrucţionat (Saturn) în încercarea de a-şi proiecta propriile idei artistice şi a-şi afirma talentul.

Blocarea fluxului de energie la nivelul cutelor dintre falange duce la umflarea încheieturilor. În consecinţă, falangele cele mai apropiate de palmă se lăţesc, în timp ce falangele îndepărtate de palmă se atrofiază şi se aplatizează. Astfel, falangele apropiate indică o folosire exagerată, în timp ce falangele îndepărtate sunt neglijate.

Capitolul 14

Degetul mare (policar)

Degetul mare are strânse conexiuni cu controlul şi fluxul energiei vitale eterice care se manifestă în organismul unei persoane. Spre deosebire de cele trei falange distincte ale degetelor, degetul mare nu are decât două. Falanga inferioară „absentă" poate fi corelată cu muntele lui Venus din palmă, în care caz energia ce se scurge în jos prin degetul mare poate fi considerată drept forţa vitală a trupului - baza propriu-zisă a existenţei umane.

Dezvoltarea falangelor

Faptul că este guvernat de Eter pune degetul mare în corelaţie cu toate liniile palmare - Lumea Celestă. Din cele două falange, cea de sus reprezintă voinţa, iar cea de jos raţiunea; ambele calităţi determina modul în care energia eterică se scurge prin liniile palmare şi prin degete. Această legătură dintre voinţă sau hotărâre şi linii constituie motivul pentru care anatomiştii denumesc „palmă" suprafaţa brăzdată de linii a mâinii.

După cum am arătat, Lumea Celestă este localizată între Lumea Elementală şi Lumea Intelectuală; tot aşa şi degetul mare joacă un rol intermediar între aceste două tărâmuri. Baza degetului mare este ferm ancorată în Lumea Elementală a palmei, în timp ce vârful poate ajunge până sus, în Lumea Intelectuală reprezentată de degete. Degetul mare poate fi considerat drept o cârmă cu care subiectul îşi conduce barca printre valurile vieţii.

Din punct de vedere chiromantic, voinţa poate fi descrisă drept

acea forţă care permite ideilor noastre să se manifeste, obiectivelor să fie transpuse în realitate, determinând astfel cursul vieţii. Gradul în care voinţa determină cursul evenimentelor viitoare este reflectat şi de cuvântul „voi", folosit ca auxiliar al timpului viitor, ca în exemplul „voi învinge", care dezvăluie intenţia nestrămutată a persoanei.

Pentru ca voinţa să aibă un curs neperturbat şi să atingă rezultate pozitive este necesar să fie bine direcţionată şi să aibă un ţel precis. Controlul asupra voinţei este asigurat de raţiune, care permite conturarea unui anumit obiectiv şi stabileşte volumul de energie necesar pentru îndeplinirea lui.

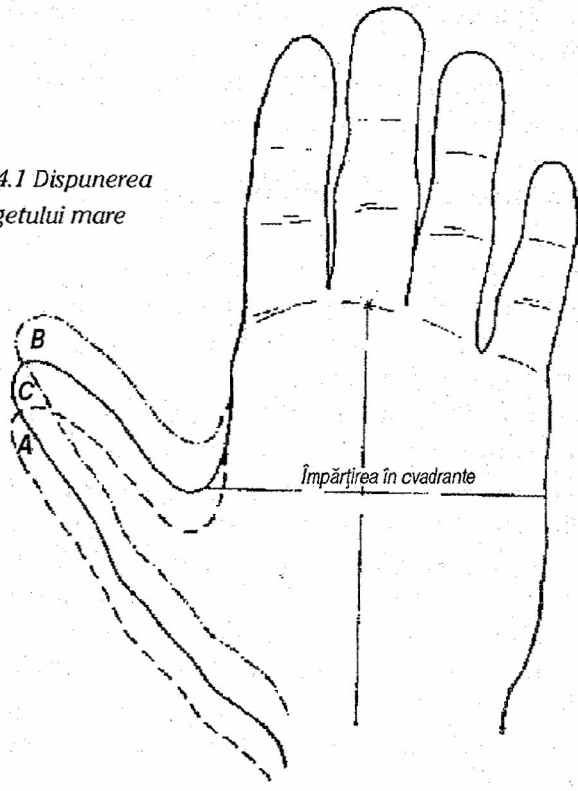

Fig. 14.1 Dispunerea degetului mare

Dispunerea

Înălţimea la care este amplasat degetul mare pe partea laterală a palmei este deosebit de semnificativă deoarece determină nivelul la care se manifestă energia eterică. Pentru stabilirea acestei trăsături se poate apela la linia orizontală a diviziunii în cvadrante. Dacă este amplasat mai jos, degetul mare denotă o puternică vitalitate fizică ce conferă persoanei un dezvoltat simţ pragmatic şi multă hotărâre în realizarea ţelurilor propuse, deşi de regulă voinţa sa este îndreptată către obiective materialiste (figura 19.1).

Dacă degetul mare este dispus mai sus, ca în figura 14.1 (B), el caracterizează o persoană lipsită de forţă fizică. În schimb, energia eterică a acestor persoane este mai uşor sublimată către obiective de natură spirituală. Forţa voinţei lor este mai oscilantă, volatilă şi lipsită de fermitate în cazul în care persoana nu are un obiectiv spiritual bine conturat (figura 7.5). În figura 14.1 (C) se prezintă dispunerea normală a degetului mare.

Interpretarea degetului mare

Lungimea falangelor care compun degetul mare conferă profunzime atât voinţei, cât şi raţiunii, în timp ce lăţimea lor relativă indică gradul în care sunt folosite aceste facultăţi. Un deget mare gros caracterizează persoanele care sunt capabile să-şi ia viaţa în propriile mâini. Pentru a aprecia dacă o persoană are un deget mare puternic, este necesar să examinăm lungimea acestuia faţă de restul degetelor. Dacă degetul mare ajunge până la acestea, atunci, simbolic vorbind, este capabil să absoarbă cunoaşterea şi înţelepciunea, alegând modul optim de acţionare sau comportament. În al doilea rând, ambele falange trebuie să aibă o lăţime potrivită, demonstrând astfel că voinţa este bine temperată prin intermediul unui raţionament puternic. Dacă există o disproporţie vizibilă între lăţimea falangei superioare şi a celei inferioare, atunci una dintre aceste facultăţi este predominantă, eclipsând-o pe cealaltă.

Cel mai frecvent, falanga superioară, a voinţei, este mai dezvoltată decât cea inferioară, ceea ce sugerează lipsa raţiunii care ar trebui să dirijeze exprimarea voinţei. În consecinţă, astfel de persoane au tendinţa de a merge cu încăpăţânare înainte, acţionând înainte de a se gândi care vor fi consecinţele acestui demers. O formă extremă a acestui dezechilibru apare în cazul aşa-zisului „deget gros", unde falanga superioară o domină pe cea inferioară, având forma unui ciomag cu măciulie. În lucrările referitoare la ghicitul în palmă, acest tip de deget este considera ca fiind caracteristic criminalilor. Puţini oameni au astfel de deget şi nu este greu de dedus ce îi determină pe cei care îl au să acţioneze necugetat. Acest tip de deget este caracteristic şi în cazul persoanelor care suferă de sindromul Down şi au de regulă un comportament impetuos.

Mai rar falanga inferioară o domină pe cea superioară; în acest caz, persoana în cauză ştie exact ce are de făcut, dar nu are voinţa necesară pentru a-şi realiza obiectivele.

Striaţiile longitudinale evidenţiază scurgerea energiei eterice prin degetul mare şi reflectă expresia voinţei. Dungile orizontale blochează curgerea energiei eterice, reflectând frustrarea voinţei.

Avantajul prezentat de un deget puternic nu trebuie subestimat, fapt demonstrat şi de denumirea „pollex", cuvânt de origine latină, provenind din „polleo", care înseamnă „a fi puternic, a fi tare, a înflori, a fi capabil, a prevala".

Rareori se poartă inele pe acest deget, iar atunci când totuşi se întâmplă nu este un semn bun, deoarece arată că persoana respectivă este lipsită de voinţă şi de vitalitate. Cel mai des, inelul este purtat pe degetul mare de oamenii care şi-au pierdut voinţa de a trăi, ca pacienţii aflaţi în stadiul final al unei boli sau cei care şi-au pierdut tovarăşul de viaţă.

Unghiul de dispunere a degetului mare

Atât în gesticulaţie, cât şi pe o amprentă unghiul închis de degetul mare reflectă intensitatea voinţei care animă subiectul. Cu

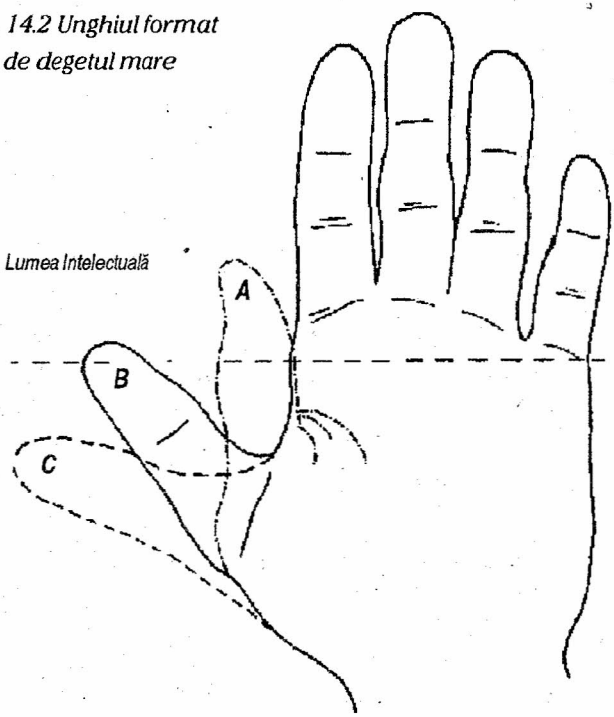

Fig. 14.2 Unghiul format de degetul mare

cât unghiul dintre degetul mare şi muchia palmei este mai mare, cu atât este mai puternică voinţa de care dă dovadă persoana în cauză (figura 14.2). Dacă în stare de repaus persoana ţine degetul mare închis în palmă, mascat de celelalte degete, înseamnă că a pierdut voinţa de a lupta mai departe, că a depus armele în faţa situaţiei cu care se confruntă, chiar că a pierdut interesul în viaţă. Observaţiile clinice au demonstrat că acest gest indică declanşarea unui atac de epilepsie şi apare cu foarte puţin înainte ca bolnavul să-şi piardă cunoştinţa. Este un semn de mare vulnerabilitate.

Dacă degetul mare este strâns lipit de muchia palmei, aşa cum se vede în figură (A), voinţa este înfrânată cu grijă. Totuşi, având în vedere că vârful se înalţă spre Lumea Intelectuală a degetelor, sugerează prudenţa (latinescul „prudus" = prevedere, chibzuinţă)

care precede punerea în aplicare a ideilor prin forţa voinţei. Acest lucru arată că subiectul aşteaptă inspiraţia înainte de a trece la fapte. Nu întâmplător aceasta este poziţia în care se găseşte degetul mare în timpul rugăciunii creştineşti.

Aşa cum unghiul degetului mare îl separă de latura palmei, aşa şi voinţa se fortifică pe măsură ce distanţa creşte. Poziţia optimă este cea în care unghiul acesta se apropie de 45° (B). Dincolo de acest punct, vârful degetului mare nu mai atinge orizontul de la baza degetelor (C). În consecinţă, voinţa acestor persoane nu mai este călăuzită de inspiraţia elevată. Peste 45°, voinţa este exprimată în mod necugetat, persoana în cauză acţionând deseori de manieră distructivă pentru realizarea scopurilor şi ambiţiilor care o animă.

Degetul mare şi voinţa

Cititorii mai perspicace şi-au dat până acum seama de implicaţiile simple, dar profunde ale faptului că degetul mare este legat atât de voinţă, cât şi de liniile palmare. Respectiv - liniile se schimbă. Pe măsură ce ne confruntăm cu obstacole în viaţă şi reuşim să le depăşim liniile îşi modifică aspectul.

Modificările simple ale liniilor pot fi observate cu uşurinţă dacă luăm amprenta palmară a aceleiaşi persoane la intervale de aproximativ un an. Comparând seturile de amprente, descoperim deosebiri subtile, cum ar fi uşoara alungire sau scurtare a liniilor principale, modificări ale lăţimii elementale, alterarea clarităţii şi intensităţii în general. Aceste simple schimbări reflectă modificările care survin în personalitatea omului, pe măsură ce se adaptează la situaţiile nou ivite.

Pe de altă parte, modificările pozitive sunt foarte rare. De obicei, schimbările majore în viaţa unui om se produc în urma unor evenimente importante. Folosindu-se de voinţa lor interioară, oamenii au rezolvat imense conflicte interne şi au câştigat în înţelepciune; ca urmare, s-au modificat modele întregi de linii palmare, unele cu conotaţii negative au dispărut, locul lor fiind luat de altele, pozitive. Este copleşitor să constaţi un asemenea triumf al

spiritului uman! Exemplul prezentat în capitolul 19, „Studiul schimbării reflectate în palmă", demonstrează o astfel de modificare.

Mărturiile chiromantice indică neîndoielnic faptul că, deşi orice om are voinţă, puţini sunt cei care dispun de libertatea necesară pentru manifestarea acestei voinţe şi de tăria de caracter pentru a duce la bun sfârşit astfel de transformări. În cazul marii majorităţi a oamenilor, voinţa este blocată de teamă, aşa cum se vede şi în liniile lor palmare, este obstrucţionată de confuzie, nesiguranţă, complexe sentimentale, sănătate şubredă, presiuni la locul de muncă, răspunderi de ordin familial şi griji financiare. Este nevoie de un curaj imens pentru a integra lumea spirituală în monden, punând astfel în concordanţă toate domeniile vieţii unei persoane; cert este că fiecare dintre noi dispune de potenţialul intern necesar realizării armoniei dorite, însă acest potenţial nu poate fi valorificat decât propunându-ne un ţel precis pe care dorim să-l atingem.

Din acest motiv, ideile fataliste întâlnite în cărţile de ghicit în palmă trebuie văzute într-o lumină complet diferită. Dacă un semn apărut pe una dintre linii sugerează o experienţă negativă, cum ar fi destrămarea unei relaţii în termen de doi-trei ani, chiromantul trebuie să-şi pună întrebarea: „De ce se va întâmpla aceasta? Ce merge prost în viaţa lui sentimentală? Ce trebuie să înveţe acest om din situaţia dată?". Acest gen de întrebări conduce la o soluţionare pozitiva a greutăţilor. Printr-o examinare atentă, este posibil să pătrundem problemele suficient de profund pentru a putea elibera voinţa subiectului, determinându-l să schimbe situaţia în propriul său avantaj.

Capitolul 15

Forma mâinii - partea a 2-a

Influenţa planetelor asupra formei mâinii

Acum, după ce am trecut în revistă toate aspectele importante ale artei chiromanţiei, putem aprecia modul subtil în care se reflectă în palmă influenţa planetelor. Succesiunea formelor de mână care urmează a fost întocmită după o anumită ordine, cu intenţia de a pune în evidenţă calităţile contrastante ale planetelor Saturn şi Jupiter, Marte şi Venus, Soare şi Lună.

Descrierile formelor planetare de mână reprezintă exemple clasice care nu întotdeauna sunt confirmate de toate caracteristicile şi trăsăturile întâlnite în mână. Veţi remarca variaţii în forma de mână dată ca exemplu şi în descrierile alăturate. Aceste descrieri pot fi apreciate doar ca un instrument ajutător pentru identificarea posibilelor moduri în care se poate reflecta în palmă influenţa unei anumite planete.

Forma de mână Saturn

(Figura 15.1)

Este o mână cu formă alungită şi subţire, în care muntele lui Saturn iese pregnant în evidenţă. Puternica influenţă a lui Saturn este ilustrată de prezenţa unei linii a lui Saturn foarte marcate. Influenţa saturniană reflectă tendinţa către înfrânarea dragostei şi către austeritate. Lipsa afecţiunii este evidenţiată şi de oasele proeminente ale întregii mâini, în special ale degetelor. Mai ales

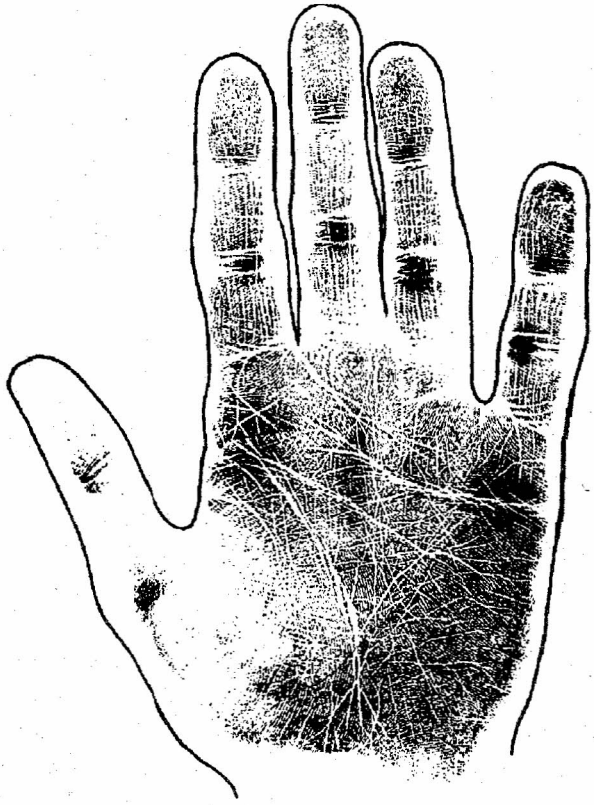

Fig. 15.1 Forma de mână Saturn

falangele inferioare, legate de experienţa senzorială, sunt foarte slab dezvoltate, fapt ce denotă lipsa plăcerii senzuale. Saturn guvernează oasele. În afară de aceasta, falangele mai pot fi marcate şi de o serie de dungi adânci, ceea ce reflectă inhibarea dezvoltării intelectuale ca efectal fricii. Frecvent, degetul mare este aşezat mai sus şi ţinut într-o poziţie rigidă, ceea ce indică încăpăţânare, hotărârea nestrămutată a subiectului de a-şi atinge scopurile şi de a-şi realiza idealurile. Punctul în care se intersectează linia lui Saturn cu linia lui Jupiter poate sugera o reţinere marcantă a fluxului de energie. Astfel, linia poate fi scurtă, oprindu-se chiar la linia lui

Saturn, sau s-ar putea termina pe muntele cu acelaşi nume. Scurtimea liniei lui Jupiter denotă un caracter rece, lipsit de sentimente şi compasiune faţă de cei din jur; dacă se termină pe muntele lui Saturn, acest lucru indică o fire extrem de pesimistă şi melancolică. Este posibil ca mai multe dungi să întretaie cursul liniei lui Jupiter în chiar zona de intersecţie cu linia lui Saturn. Aceasta sugerează dezamăgire în relaţiile cu semenii.

Forma de mână Jupiter

(Figura 15.2)

Fig. 15.2 Forma de mână Jupiter

Spre deosebire de aspectul oarecum atrofiat al mâinii cu forma Saturn, mâna Jupiter este lată şi îndesată, cu un munte al lui Jupiter bine dezvoltat. Influenţa lui Jupiter este confirmată şi de faptul că linia lui Jupiter urcă mult spre muntele lui Jupiter. Linia lungă a inimii reflectă firea deschisă a subiectului, plăcerea de a-şi împărtăşi sentimentele celor din jur. Jupiter adoră plăcerile senzoriale, fapt sugerat de aspectul îndesat, grăsuţ al mâinii. Falangele inferioare sunt bine dezvoltate, în special falanga inferioară a degetului arătător, care primeşte energie de la linia lui Jupiter. Spre deosebire de mâna Saturn, falangele sunt în general mai bine dezvoltate şi lipsite de dungi, lucru ce sugerează o mult mai accentuată evoluţie a capacităţilor intelectuale. Degetul mare este bine conturat, aşezat

Fig. 15.3 Forma de mână Marte

în poziţie mijlocie pe latura palmei. Aspectul energic indică o mare putere de voinţă, deşi dacă degetul mare are o poziţie mai joasă acest lucru poate sugera o tendinţă de exagerare a plăcerilor senzuale.

Forma de mână Marte

(Figura 15.3)

Acest tip de mână are un aspect compact, alungit şi ascuţit. Palma prezintă în mijloc o cută bine marcată care include ambii munţi ai lui Marte şi care poate provoca o uşoară curbare a muchiilor laterale. Muntele activ al lui Marte este, în general, cel mai bine dezvoltat dintre cei doi munţi. Într-o palmă bine dezvoltată, linia lui Mercur prezintă o abundenţă de energie marţiană disponibilă. Degetul mijlociu este aşezat la o înălţime moderată, ceea ce, în combinaţie cu energia marţiană, caracterizează o mână cu o imensă forţă fizică. Destul de frecvent apar o mulţime de linii ce radiază dinspre muntele activ al lui Marte, lucru ce indică distorsionarea şi slăbirea acestei energii, acest fapt fiind rezultatul unei stări de stres şi tensiune. Forma ascuţită a întregii mâini, cu degetele strâns lipite, sugerează răbufnirea energiei marţiene în sus, spre vârfurile acestora. În plus, falangele evidenţiază această izbucnire a energiei prin prezenţa liniilor de activare cu caracteristici Foc. Remarcaţi că în simbolul lui Marte energia se deplasează în sens ascendent.

Forma de mână Venus

Un exemplu de mână cu forma Venus este prezentat în figura 15.4. Mâna venusiană tipică este mare şi subţire, cu baza lată şi bine dezvoltată. Cea mai evidentă caracteristică a acestui gen de mână este muntele lui Venus extrem de puternic şi proeminent. Linia lui Venus este, la rândul ei, bine conturată, ceea ce denotă prezenţa unei puternice energii vitale. Dezvoltarea notabilă a liniei lui Venus în contrast cu subţirimea restului mâinii şi, în special, a degetelor arată că energia respectivă este absorbită din restul mâinii şi

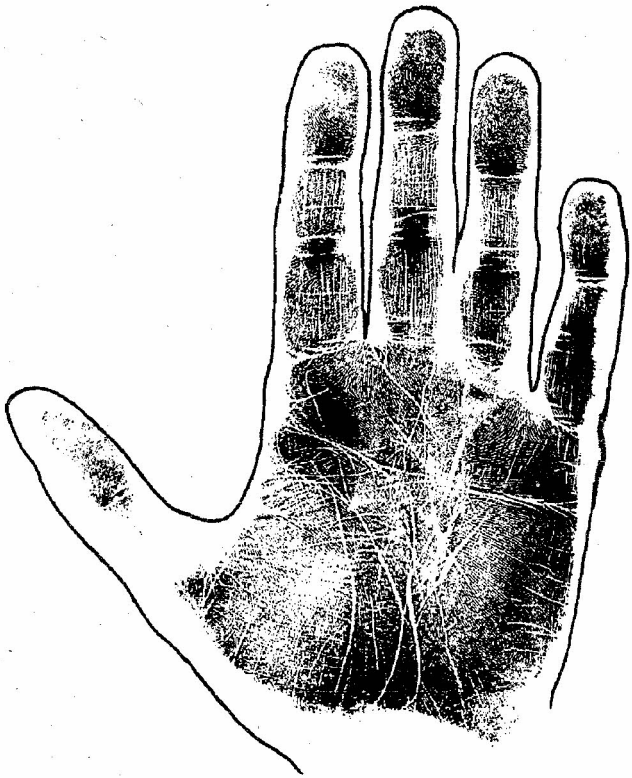

Fig. 15.4 Forma de mână Venus

concentrată în muntele palmar. Remarcaţi faptul că, spre deosebire de simbolul lui Marte, în simbolul lui Venus energia este direcţionată în jos (vezi capitolul 4, referitor la simbolismul planetar). Degetele zvelte denotă prezenţa unui accentuat rafinament senzual care, în combinaţie cu poziţia mediană a degetului mare, sugerează un mod de exprimare delicat, graţios şi afectuos al energiei.

Forma de mână Soare

(Figura 15.5)

Mâna cu forma Soare este ovală şi expansivă. Proeminenţa

muntelui Soarelui este însoţită de o linie bine trasată a Soarelui. Degetele sunt bine dezvoltate şi depărtate unele de altele, în timp ce liniile palmare care alimentează cu energie degetele - liniile lui Jupiter, Saturn, Uranus (Mercur) şi a Soarelui - sunt bine conturate şi, în general, cu lăţime Foc. Combinarea acestor trăsături sugerează curgerea liberă a energiei prin degete, indicând faptul că însuşirile psihice sunt exprimate cu uşurinţă. Degetul mare, amplasat relativ jos, face cu muchia palmei un unghi de aproximativ 45°, ceea ce caracterizează o persoană sigură de sine, în strânsă legătură cu caracterul său solar. Din modul de aşezare a mâinii se poate vizualiza energia luminoasă a Soarelui care iradiază din mână prin degete.

Fig. 15.5 Forma de mână Soare

Fig. 15.6 Forma de mână Lună

Forma de mână Lună

(Figura 15.6)

Este o mână curbată, alungită, asociată în special cu textura pielii extrem de spongioasă, de tip Apă. Muntele Lunii este puternic dezvoltat, ieşind în relief pe partea laterală a mâinii. Rareori se întâmplă să apară împreună cu linia Lunii. Absenţa acestei linii este compensată, de obicei, de linia lui Mercur care pătrunde până în centrul muntelui, caracterizând o persoană dependentă în mare parte de imaginaţia sa. Frecvent, liniile palmare au adâncime Apă.

Poziţia reţinută a degetelor strâns unite sugerează o anumită reticenţă în exprimarea ideilor. Degetul mare, amplasat într-o poziţie înaltă, reflectă o mare sensibilitate faţă de ideile spirituale. Deseori, degetul este ţinut într-un unghi relativ mic faţă de latura palmei, ceea ce denotă o fire precaută. Spre deosebire de forma de mână Soare, în cazul mâinii cu forma Lună, dispunerea degetelor şi a degetului mare sugerează o mare lipsă de încredere. În figura 7.5, unde este reprezentată o mână cu forma Lună, se observă curbura pronunţată.

Forma de mână Mercur

(Figura 15.7)

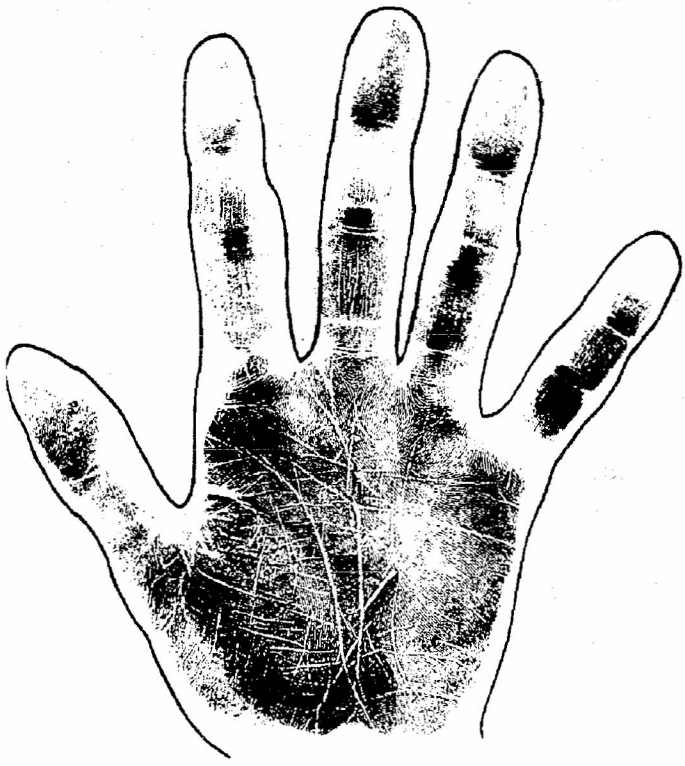

Fig. 15.7 Forma de mână Mercur

Este o mână subţire şi îngustă. Datorită muntelui proeminent al lui Mercur, degetul mic este puţin depărtat de restul degetelor. Linia lui Mercur este dezvoltată în mod corespunzător, îndreptându-şi energia către degetul mic. Linia lui Mercur (cea a capului) este bine conturată. Toate aceste trăsături facilitează comunicarea, la rândul său strâns corelată cu Mercur. Degetul mare este plasat sus, ceea ce, coroborat cu aspectul îngust al întregii mâini, caracterizează o persoană sensibilă, cu o fire schimbătoare, cameleonică. În general, sunt persoane foarte vorbăreţe şi sociabile, deşi lipsite de voinţă şi hotărâre.

Forme de mână combinate

Nu rareori se întâlnesc mâini care prezintă caracteristicile uneia sau mai multor planete, în care caz combinarea calităţilor lor simbolice contribuie la conturarea portretului subiectului. Dacă studiem harta astrologică în relaţie cu mâna, modelele planetare devin mai evidente. Această perspectivă va fi examinată pe larg în capitolul 18, care se referă la conexiunile astrologice. Un chiromant experimentat trebuie să fie capabil să identifice legăturile dintre forţa planetelor prezente pe harta astrologică întocmită la naştere şi configuraţiile lor oglindite în palmă.

După ce aţi identificat o anumită configuraţie planetară în forma mâinii, trebuie examinată relaţia sa cu forma elementală a mâinii. Cum se va exprima aceasta? De exemplu, dacă o mână cu forma Mercur are şi o caracteristică Foc, combinaţia caracterizează o persoană care cheltuieşte multă energie şi mult timp pentru a-şi exprima ideile. Sunt persoane cu opinii ferme, care savurează discuţiile contradictorii. Spre deosebire de aceasta, mâna cu forma Mercur, dar cu trăsături Apă, sugerează contrariul: o fire timidă şi rezervată, o persoană care îşi exprimă cu dificultate opiniile. De cele mai multe ori aleg poezia, arta sau muzica pentru a-şi concretiza ideile.

Partea a III-a

Sinteza şi aplicaţii practice ale chiromanţiei

Capitolul 16

Sinteza

După ce am trecut în revistă simbolistica mâinii şi ne-am ocupat de principalele aspecte ale acesteia, a sosit momentul să punem cap la cap cele aflate despre ştiinţa ghicitului în palmă, astfel încât cei doritori să poată începe efectiv această activitate.

În ilustraţia la prefaţa lui Fludd (figura 2.1), Omul este reprezentat ca stând între cer şi pământ. În palmă, această perspectivă este redată de relaţia dintre Cele Trei Lumi: Lumea Elementelor (care include forma mâinii, textura pielii şi cvadrantele palmare), Lumea Celestă (înglobând liniile, împreună cu lungimea, lăţimea, relativa lor claritate şi semnele care le marchează, precum şi degetul mare) şi Lumea Intelectuală (incluzând degetele şi falangele, împreună cu structura lor şi semnele care le marchează).

Prefigurarea Celor Trei Lumi în palmă poate fi prezentată şi cu ajutorul următoarei analogii: Lumea Elementelor descrie condiţia în care ne-am născut şi care ne permite să experimentăm lumea fizică; Lumea Celestă descrie modul în care ne raportăm la cei din jur prin intermediul sentimentelor; iar Lumea Intelectuală indică ţelurile spre care tindem, calităţile care ne ajută să ne conducem viaţa şi cunoaşterea dobândită din experienţa acumulată.

Examinând forţa relativă sau slăbiciunea acestor tărâmuri aşa cum apar ele în palmă şi observând modul în care interacţionează, putem deduce cu cât succes îşi poate făuri o persoană viaţa în funcţie de resursele disponibile. Spre exemplu, dacă mâna prezintă linii puternic marcate şi degete bine dezvoltate, dar forma mâinii, în general, este de calitate slabă, este posibil ca subiectul să nu-şi atingă

ţelurile şi să nu realizeze nimic valoros, deoarece nu dispune de forţa fizică necesară, chiar dacă are o voinţă puternică şi cunoştinţe solide. Pe de altă parte, este posibil ca atât degetele, cât şi palma să fie bine dezvoltate, dar liniile să fie slab marcate; în acest caz, deşi persoana respectivă are cunoştinţe vaste şi dispune de forţa fizică necesară, nu are suficientă voinţă de a-şi realiza aspiraţiile datorită blocajelor emoţionale. O palmă puternică, cu linii bine conturate, dar cu degete slab dezvoltate poate caracteriza o persoană puternică din punct de vedere fizic, sănătoasă, fericită pe plan sentimental, dar lipsită de inspiraţie şi orientare clară în ceea ce priveşte obiectivele pe care ar trebui să şi le propună în viaţă.

Etapele elementale ale ghicitului în palmă

Sperăm că, pe măsură ce au meditat asupra ideilor legate de simbolistica ghicitului în palmă, prezentată în capitolele anterioare, cititorii s-au raportat deja în sinea lor la procesele materiale, de vizualizare care se desfăşoară înlăuntrul lor şi al celor asemeni lor. Dimensiunea acestei conexiuni interne poate fi aflată folosind acum simbolismul elemental ca mijloc de autodiagnosticare. Aici, elementele sunt folosite pentru a reprezenta etapele procesului de citire a palmei.

Pământ - observaţii

Pământul se traduce prin examinarea formei şi structurii mâinii şi, implicit, prin capacitatea de a recunoaşte nuanţele formei mâinii, adică la acele particularităţi care contribuie la definirea unei mâini şi la diferenţierea ei de o alta. Această capacitate este dobândită în mare parte prin examinarea a cât mai multor mâini, în special prin prelevarea de amprente şi întocmirea unui fişier care facilitează comparaţia. Cu cât se examinează mai multe mâini, cu atât se poate aprecia mai exact fiecare formă individuală. Recunoaşterea diferenţelor dintre formele de mână îl perfecţionează pe cititorul în palmă să poată sesiza uşor particularităţile fiecărei palme în parte.

Apa - vizualizare

Apa reprezintă vizualizarea simbolisticii caracteristice nuanţelor ce apar în forma şi în structura mâinii. Apa descrie energia emoţională care pluteşte în jurul unei persoane; atunci când citim într-o palmă, pătrundem în universul emoţional al persoanei respective, astfel încât propria noastră energie sentimentală se înfrăţeşte cu cea a celeilalte persoane. Această fuziune a energiilor emoţionale dă culoare dialogului dintre dumneavoastră şi persoana căreia îi ghiciţi. În acest caz, fiecare simbol folosit la definirea oricărui aspect vizibil în palmă devine asemenea unei seminţe care, udată de energia emoţională a subiectului, creşte rapid, dând naştere unor imagini în mintea dumneavoastră. Această însuşire intelectuală trebuie să aibă posibilitatea de a se dezvolta liber, natural, asemeni seminţelor pe care le plantează grădinarul, pe care le udă şi apoi le lasă libere, încrezător în faptul că va sosi timpul când planta va da rod. Orice încercare de a forţa înţelegerea simbolurilor este, în general, neproductivă.

Interpretarea simbolurilor poate uneori să fie dificilă. Încercaţi atunci să recitiţi asocierile simbolice corespunzătoare, pentru a ajunge la nişte idei şi imagini noi. În timp ce citiţi aceste liste, ar trebui să vi se formeze un „simţ" al cuvintelor pertinente care să se potrivească cel mai bine cu persoana căreia îi ghiciţi în palmă.

Imaginile induse în mintea dumneavoastră sunt extrem de relevante pentru experienţa de care dispune subiectul. De exemplu, dacă examinaţi elementul Foc în relaţie cu vitalitatea subiectului, şi în faţa ochilor minţii vi se înfăţişează un foc învolburat, atunci această imagine descrie o vitalitate imensă. O astfel de vitalitate debordantă trebuie înfrânată în mod normal, deoarece există realul pericol de a se autodistruge datorită incapacităţii de a se relaxa. Pe de altă parte, dacă ne vine în minte imaginea unei lumânări care abia pâlpâie, atunci vitalitatea subiectului este extrem de slabă şi trebuie întărită. Este foarte important să avem încredere în imaginile care ne vin în minte.

Aer - comunicare

Aerul implică înţelegerea simbolismului acestor imagini şi traducerea lor în cuvinte, sporind succesul comunicării acestor

cunoştinţe altor persoane. În acest scop, este extrem de util să ne dezvoltăm un vocabular cât mai bogat şi nuanţat. Cel mai simplu mod de a ne aprofunda priceperea de desluşire a sensurilor imaginilor constă în căutarea într-un dicţionar explicativ a cuvintelor necunoscute, în special a celor legate de simbolismul elemental. Dacă dispuneţi de timp, este util să căutaţi rădăcinile cuvintelor respective într-un dicţionar elaborat, deoarece veţi descoperi legături între denumirile latine şi greceşti ale elementelor.

	Latină	Greacă
Pământ	*Terra*	*Ge*
Apă	*Aqua*	*Hydor*
Aer	*Aer*	*Aer*
Foc	*Ignis*	*Pyr*

Foc - activare

Focul reprezintă energia necesară pentru a putea descifra palma cuiva. Când folosim această energie la examinarea, aplicarea şi vizualizarea simbolurilor, ajungem la înţelegerea corespunzătoare a sensurilor ascunse din liniile palmei şi le putem comunica subiectului. Explicându-i ce înseamnă fiecare formaţiune palmară, obţinem confirmarea informaţiilor dobândite.

De obicei, oamenii sunt reticenţi când li se cere să ghicească în palma cuiva, spunând că trebie să studieze mai mult înainte de a avea deplină încredere în sine. Cu toate acestea, arta chiromanţiei nu poate fi însuşită decât prin practică. Motivele acestei reţineri sunt de înţeles, dat fiind că orice persoană care ghiceşte în palmă este privită ca posedând o anumită viziune transcendentală care îi permite să uluiască subiectul prin dezvăluirea unor amănunte ascunse ale vieţii acestuia. Evident, majoritatea oamenilor nu se simt în măsură să facă acest lucru. În realitate, extrem de puţini chiromanţi ajung la acel nivel de dezvoltare a intuiţiei care nu poate fi atins decât după zece ani şi mai bine de practică regulată şi experienţă.

Cea mai simplă modalitate de a face faţă situaţiei constă în a

admite în faţa subiectului că sunteţi abia în faza de iniţiere în chiromanţie şi că doriţi să vă îmbogăţiţi experienţa examinând cât mai multe mâini. Într-o astfel de circumstanţă mai relaxată, majoritatea oamenilor vor fi mai mult decât dispuşi să vă dea o mână de ajutor, permiţându-vă să le studiaţi mâna şi chiar să le luaţi amprentele palmare. Dacă întâlniţi o persoană care este reticentă faţă de solicitarea dumneavoastră, respectaţi-i dorinţa şi renunţaţi la examinarea palmei. Chiar dacă chiromantul amator se simte timorat la gândul că trebuie să dea o interpretare exhaustivă liniilor palmare şi celorlalte elemente relevante, răspunsul la o întrebare simplă, de genul -„Ce reprezintă furca aceea la capătul liniei capului?", pusă de subiect, oferă deseori un prilej minunat de a explica simbolistica adecvată. Acesta ar putea fi exact momentul când chiromantul poate fi profund inspirat ca urmare a înţelegerii simbolurilor. Scânteia creativităţii încinge imaginaţia şi dă frâu liber cunoaşterii. Deseori, este mai simplu să învăţăm arta chiromanţiei prin citirea „pe viu" în palmă, deoarece subiectul de care ne ocupăm generează energie, stimulează şi oferă prilejul legării unui dialog. Astfel de situaţii pot scoate la iveală detalii intime ale vieţii subiectului. La fel de important este să respectăm şi intimitatea oamenilor, garantând confidenţialitatea informaţiilor dezvăluite din trăsăturile palmare.

Pe de altă parte, dacă nu se face în grup, studierea chiromanţiei pe baza amprentelor palmare este destul de seacă şi resimte lipsa stimulului pe care l-ar induce o altă persoană. În această situaţie, chiromantul amator este nevoit să genereze el însuşi energia „absentă", necesară pentru citirea palmei. Acest lucru nu se poate face decât respectând o disciplină strictă, iar cel mai bun mod de a activa această energie este acela de a dispune de o structură formală pentru citirea palmei. Deşi există multe posibilităţi de a interpreta cele observate, lista de întrebări de mai jos vă oferă un cadru util, care vă va ajuta să faceţi propriile dumneavoastră observaţii şi să aplicaţi simbolismul adecvat. Lista vă permite să descoperiţi configuraţiile simbolice prezente pe toată suprafaţa mâinii. Pe măsură ce examinaţi trăsăturile, notaţi pe hârtie imaginile care vă

vin în minte şi ceea ce înţelegeţi prin ele. Încercaţi să vă închipuiţi cum aţi comunica cele constatate dacă subiectul ar fi în faţa dumneavoastră.

Chestionar pentru citirea în palmă

Lumea Elementelor

Ce element guvernează forma mâinii? Se regăsesc şi alte elemente în forma mâinii? Care este temperamentul şi caracterul general al acestor configuraţii elementale? Ce element guvernează textura pielii? Cum descrie acest lucru relaţia subiectului cu mediul înconjurător? Cum interacţionează textura elementală a pielii cu elementul evidenţiat de forma mâinii?

Care este secvenţa elementală a cvadrantelor? Ce configuraţie temperamentală este exprimată prin această configuraţie a cvadrantelor? Cum interacţioneaza primul şi cel de-al treilea element? Cum interacţionează cel de-al doilea şi al patrulea element? Concordă ele cu elementele regăsite deja în forma mâinii şi în textura pielii?

Lumea Celestă

Există munţi mai bine dezvoltaţi în palmă? Prezintă aceştia vreun indiciu referitor la o energie planetară excesiv de puternică? Ce calităţi includ?

Liniile palmare sunt clare sau şterse? Care este lăţimea elementală predominantă a liniilor palmare? În general, cum îşi exprimă subiectul energia prin intermediul liniilor? Cum concordă aceasta cu elementele predominante din palmă?

Care sunt cele mai puternice linii? Care sunt cele mai slabe? Ce calităţi planetare puternice indică ele? Ce calităţi planetare slabe sugerează? Ce implică toate acestea?

Linia lui Mercur

Cât este de lungă? Ce lăţime elementală are? Cât este de clară? De unde porneşte, încotro se îndreaptă şi unde se sfârşeşte? Pe

lungimea ei sunt caracteristici distincte? Linia este mai clară pe partea subiectivă sau pe partea obiectivă a palmei? Ce semne o marchează? Există linii de influenţă? Cum reflectă caracteristicile acestor linii configuraţia expresiei elementale a tuturor cvadrantelor, în special a cvadrantului Aer?

Ce implicaţii au toate aceste formaţiuni pe planul capacităţii de judecată a subiectului, al planificării şi luării de decizii, al înţelegerii şi capacităţii de comunicare, al stilului de exprimare şi al funcţionării sistemului său nervos?

Linia lui Venus

Lungimea? Lăţimea? Claritatea? Originea? Terminaţia? Caracteristici distincte? Grad de curbură? Semne caracteristice? Influenţe? Cum se pot compra caracteristicile acestei linii cu ordinea şi expresia cvadrantului Pământ?

Ce consecinţe au aceste formaţiuni asupra vitalităţii subiectului, influenţei materne, siguranţei afective, capacităţii de a-şi exprima dragostea, autoaprecierii şi abilităţii de a câştiga bani?

Linia lui Marte

În ce măsură este prezentă? Ce formă are linia? Lăţime? Claritate? Apropiere de linia lui Venus? Energia acestei linii este bine definită? Cum se raportează caracteristicile acestei linii la ordinea şi expresia cvadrantului Foc?

Ce implicaţii au aceste formaţiuni asupra forţei fizice a subiectului, a rezistenţei şi siguranţei sale de sine, asupra modului de manifestare a furiei şi asupra expresiei sexuale?

Linia lui Jupiter

Lungime? Lăţime? Claritate? Origine? Terminaţie? Caracteristici distincte? Grad de curbură? Nivelul la care este dispusă? Semne caracteristice? Influenţe? Cum se raportează caracteristicile acestei linii la ordinea şi expresia cvadrantului Apă?

Ce implicaţii au aceste formaţiuni asupra modului de exprimare a sentimentelor, a capacităţii de stabilire a relaţiilor interumane, a inspiraţiei şi capacităţii subiectului de a simţi

compasiune faţă de semeni?

Linia lui Saturn

În ce măsură este prezentă? Grad de deplasare laterală? Lungime? Lăţime? Claritate? Caracteristici distincte? Semne? Influenţe? Cum se raportează caracteristicile acestei linii la ordinea şi expresia cvadrantului Pământ?

Ce implicaţii au toate aceste formaţiuni asupra disciplinei de care dă dovadă subiectul, asupra concentrării, sârguinciozităţii, succesului său în carieră, influenţei părinteşti, moştenirii şi independenţei subiectului?

Linia Soarelui

Prezentă/absentă? Lungime? Lăţime? Claritate? Caracteristici distincte? Semne specifice? Relaţie cu linia lui Saturn? Cum se raportează caracteristicile acestei linii cu ordinea şi expresia cvadrantului Foc?

Ce implicaţii au toate aceste formaţiuni asupra expresiei creative a subiectului, a simţului frumosului, rafinamentului, împlinirii interioare a acestuia şi asupra măsurii în care se bucură de faimă sau de recunoaştere?

Linia Lunii

Prezentă/absentă? Lungime? Lăţime? Claritate? Semne? Relaţia cu liniile lui Mercur, Saturn, Uranus şi Pluto? Cum se raportează caracteristicile acestei linii la ordinea şi expresia cvadrantului Apă?

Ce consecinţe au toate aceste formaţiuni asupra imaginaţiei, percepţiei metafizice, abilităţii intuitive şi clarviziunii subiectului?

Linia lui Uranus

Absentă? Intensitatea prezenţei? Lungime? Lăţime? Caracteristici distincte? Semne? Relaţia cu linia lui Mercur? Legături cu liniile lui Saturn, Pluto, Jupiter, Neptun şi linia Soarelui? Cum se raportează caracteristicile acestei linii la ordinea şi expresia cvadrantului Aer?

Ce implicaţii au toate aceste formaţiuni asupra capacităţii intuitive, sexualităţii, capacităţii de comunicare, inventivităţii, capacităţii novatoare, sănătăţii şi simţului afacerilor în cazul persoanei respective?

Linia lui Neptun

Absentă? În ce măsură este prezentă? Lungime? Lăţime? Caracteristici distincte? Semne specifice? Relaţia cu linia lui Jupiter? Legături cu liniile lui Uranus, Saturn şi linia Soarelui? Cum se raportează caracteristicile acestei linii cu ordinea şi expresia cvadrantului Apă?

Ce implicaţii au toate aceste formaţiuni asupra idealurilor romantice, capacităţii de vizualizare, percepţiei şi viziunii spirituale a subiectului?

Linia lui Pluto

Prezentă/absentă? Lungime? Lăţime? Semne specifice? Relaţia cu linia lui Uranus? Legături cu liniile lui Saturn, Venus şi linia Soarelui? Cum se raportează aceste caracteristici la ordinea şi expresia cvadrantului Apă?

Ce implicaţii au toate aceste formaţiuni asupra sexualităţii, expresiei afective, capacităţii de transformare şi vindecare a subiectului?

Ce influenţă planetară este cea mai evidentă judecând după forma mâinii? Cum se raportează aceasta la liniile predominante? Cum interacţionează planeta cu elementul regăsit în forma mâinii? Sunt compatibile?

Lumea Intelectuală

Degetele sunt scurte sau lungi comparativ cu restul palmei? Ce implicaţii are acest lucru asupra intelectului? Cum se raportează aceasta la formaţiunea liniei lui Mercur? Indică ambele acelaşi lucru?

Care sunt cele mai puternice/slabe falange? La ce nivel al falangelor - dacă este cazul - cardinal, schimbător sau fix devine subiectul conducătorul propriei sale vieţi? Cum se raportează aceasta

la Cele Trei Lumi reprezentate în palmă, respectiv la linii şi la degete?

Ce lăţime elementală au liniile de pe falange? Cum descrie aceasta modul în care îşi foloseşte subiectul capacităţile intelectuale în general? Cum se raportează aceasta la lăţimea predominantă a liniilor palmare şi la energiile elementale predominante în forma mâinii şi în cvadrante?

Care este cel mai puternic deget (caracterizat de lungime, lăţime, profil şi semne pozitive)? Care este al doilea deget puternic? Dar al treilea? Care este cel mai slab? Ce ordine elementală descrie această succesiune? Ce implicaţii are aceasta pentru expresia psihologică? (Pentru interpretarea acestei configuraţii elementale folosiţi principiul manifestării elementelor, explicat în secţiunea dedicată interpretării cvadrantelor). Cum sunt exprimate elementele degetelor în relaţie cu elementele din cvadrante? Ce implicaţii indică relativ la relaţia minte - corp?

Există spaţii distincte între degete? Ce calităţi intelectuale sunt accentuate? Ce calităţi sunt inhibate?

Notaţi lungimea, lăţimea, profilul şi semnele de pe falangele tuturor degetelor. În cazul falangelor superioare notaţi forma vârfului, modul în care funcţionează fiecare în parte şi ce anume implică.

Degetul arătător

Degetul este lung sau scurt? Are aceeaşi lăţime pe toată lungimea? Există vreo bombare a profilului pe lungimea degetului? Care nivel al falangelor este cel mai clar? Există vreo porţiune deformată pe lungimea degetului? Degetul este alimentat cu energie de linia lui Jupiter sau de vreo altă linie palmară? Alimentarea cu energie este puternică sau slabă?

Ce implicaţii au toate aceste trăsături asupra încrederii şi imaginii subiectului despre sine însuşi?

Falanga Rac

Comparaţi funcţionarea falangei Rac cu muntele Lunii. Muntele Lunii vine în contact cu linia lui Mercur ori cu cea a lui Saturn?

Falanga Peşti

Comparaţi funcţionarea falangei Peşti cu linia lui Jupiter.

Falanga Scorpion

Raportaţi funcţionarea falangei Scorpion la muntele activ, respectiv cel pasiv al lui Marte, precum şi la linia lui Marte.

Degetul mijlociu

Degetul este scurt sau lung? Are aceeaşi lăţime pe toată lungimea? Există vreo porţiune mai bombată în profil pe lungimea degetului? Care nivel al falangelor este cel mai clar? Există vreo porţiune strâmbă pe lungimea degetului? Este alimentat cu energie de linia lui Saturn sau de vreo altă linie? Energia furnizată este puternică sau slabă?

Care sunt implicaţiile acestor trăsături asupra puterii de autodisciplinare a persoanei şi a simţului său de autoapărare?

Falanga Capricorn

Comparaţi funcţionarea falangei Capricorn cu linia lui Saturn.

Falanga Fecioară

Raportaţi funcţionarea falangei Fecioară la liniile lui Mercur.

Falanga Taur

Raportaţi funcţionarea falangei Taur la linia lui Venus.

Degetul inelar

Degetul este lung sau scurt? Are aceeaşi lăţime pe toată lungimea? Există vreo porţiune mai bombată din profil? Care nivel al falangelor este mai clar? Există vreo porţiune strâmbă pe lungimea degetului? Energia este furnizată de linia Soarelui, dacă există, sau de vreo altă linie palmară? Energia furnizată este puternică sau slabă? Ce implicaţii au toate aceste trăsături asupra creativităţii persoanei şi a capacităţii sale de autoexprimare?

Falanga Berbec

Raportaţi funcţionarea falangei Berbec la muntele activ al lui Marte, ca şi la linia lui Marte.

Falanga Săgetător

Raportaţi funcţionarea falangei Săgetător la linia lui Jupiter.

Falanga Leu

Raportaţi funcţionarea falangei Leu la linia Soarelui.

Degetul mic

Degetul este lung sau scurt? Are aceeaşi lăţime pe toată lungimea? Există vreo porţiune mai bombată în profil? Care nivel al falangelor este mai clar? Există vreo porţiune mai strâmbă pe lungimea degetului? Energia este furnizată de linia lui Uranus sau de vreo altă linie palmară? Energia furnizată este puternică sau slabă? Ce implicaţii au toate aceste trăsături asupra sexualităţii şi capacităţii de comunicare ale subiectului?

Falanga Balanţă

Raportaţi funcţionarea falangei Balanţă la linia lui Venus.

Falanga Gemeni

Raportaţi funcţionarea falangei Gemeni la liniile lui Mercur.

Falanga Vărsător

Raportaţi funcţionarea falangei Vărsător la linia lui Saturn.

Degetul mare

Observaţi la ce înălţime este aşezat pe latura palmei. La ce nivel acţionează voinţa/energia vitală? Cât de bine dezvoltat este degetul mare? Care falangă este mai puternică? Implicaţii?

Falanga superioară

Remarcaţi lungimea/lăţimea/profilul/forma vârfului/semnele particulare. Ce calitate are voinţa implicată?

Falanga inferioară

Remarcaţi lungimea/lăţimea/profilul/semnele caracteristice. Cât de limpede este mintea subiectului? Remarcaţi unghiul la care este aşezat degetul mare. Ce curs are voinţa subiectului?

Pe baza tuturor acestor observaţii asupra degetului mare, evaluaţi ce posibilităţi de schimbare are subiectul.

Pornind de la acest chestionar este posibil să întocmiţi o schemă după care trebuie canalizate energiile subiectului. Din domeniul Lumii Elementale, elementul cel mai slab indică aspectele asupra cărora trebuie să se concentreze subiectul din punct de vedere fizic. Liniile cele mai şterse din Lumea Celestă relevă laturile afective pe care trebuie să le dezvolte persoana în cauză. Falangele

slabe din Lumea Intelectuală dezvăluie domeniile cunoaşterii asupra cărora trebuie să se concentreze subiectul.

Eterul - pătrunderea în flux

În chiromanţie, Eterul simbolizează „fluxul" în care observaţia, aplicarea simbolismului, interpretarea şi comunicarea devin un proces continuu - cu alte cuvinte este locul unde toate elementele chiromanţiei sunt adunate la un loc. Cu timpul, este posibil să experimentăm câteva momente ale acestui „flux" prin crearea unui raport profund între chiromant şi persoana căreia îi ghiciţi în palmă. Acesta este momentul în care chiromanţia prinde cu adevărat viaţă.

Cei ce folosesc elementele pentru a reprezenta fiecare etapă a interpretării caracteristicilor mâinii trebuie să analizeze cu scrupulozitate elementele manifestare în propria lor persoană pentru a stabili care sunt punctele slabe ale artei lor. Prin perfecţionarea şi dezvoltarea elementelor slabe se aprofundează cunoaşterea chiromantică. Un chiromant cinstit faţă de sine însuşi trebuie să fie capabil să remarce corelaţiile dintre etapele ghicitului în palmă şi exprimarea elementelor în propriul lor temperament. De exemplu, cel care întâmpină greutăţi în înţelegerea simbolismului şi în acceptarea imaginilor care izvorăsc din imaginaţia sa se caracterizează printr-o slăbiciune a elementului Apă. La rândul său, acest lucru indică prezenţa unor dificultăţi în stabilirea de relaţii cu cei din jur datorită incapacităţii de a se exprima şi de a înţelege sentimentele.

Capitolul 17

Mâna dreaptă şi mâna stângă

Acest subiect a fost lăsat intenţionat la sfârşit, după capitolul de sinteză, deoarece dacă nu sunteţi prea siguri pe priceperea dumneavoastră de a citi o palmă, interpretarea ambelor mâini poate crea şi mai multă confuzie.

Între cele două mâini există o certă polaritate de energie, ce se evidenţiază prin caracterul „activ" al uneia, faţă de cel „pasiv" al celeilalte. Atunci când începem să examinăm palma cuiva trebuie să aflăm dacă persoana este dreptace sau stângace. Majoritatea oamenilor folosesc cu precădere mâna dreaptă. Mai puţin numeroşi sunt cei care se folosesc de ambele mâini (ambidextri), dar dacă îi urmărim cu atenţie vom constata că în activităţile manuale folosesc mai mult una dintre mâini decât cealaltă. Mâna care este folosită cu precădere, indiferent care ar fi aceea, este considerată drept „mâna activă". Doar o minoritate extrem de restrânsă este cu adevărat ambidextră şi se poate folosi de ambele mâini cu aceeaşi uşurinţă.

Dacă există totuşi o anumită incertitudine în a stabili care este mâna activă, o simplă inspectare a degetului mare ne poate scoate din impas. Mâna care prezintă o dezvoltare mai accentuată a degetului mare relevă faptul că prin aceasta curge majoritatea energiei vitale, prin urmare poate fi considerată ca fiind mâna activă.

Această polaritate a mâinilor are o importantă semnificaţie din punct de vedere al diagnosticării; mâna activă, străbătută de un flux energetic mai puternic, suferă modificări în evoluţia sa, modificări ce includ şi formaţiunile de linii care reflectă situaţia prezentă a unei persoane. Spre deosebire de aceasta, mâna pasivă, în care fluxul

de energie este foarte slab, suportă schimbări de mai mică importanţă. De aceea, trăsăturile specifice şi formaţiunile prezente pe ea oglindesc trecutul subiectului.

Simbolic vorbind, mâna activă poate fi văzută ca fiind de natură solară, în timp ce mâna pasivă este de natură lunară. Mâna pasivă oglindeşte cu mare fidelitate experienţa acumulată în copilărie, în special influenţa părintească. Este destul de obişnuit să întâlnim configuraţia psihologică a unuia dintre părinţi, de obicei a celui predominant, imprimată pe liniile mâinii pasive. Mai rar şi doar în cazul în care ambii părinţi au exercitat aceeaşi influenţă asupra copilului, configuraţia liniilor poate sugera relaţia afectivă dintre ei. Când examinăm influenţa părintească relevată de configuraţia liniilor, trebuie ştiut că linia lui Saturn descrie influenţa paternă, în timp ce linia lui Venus sugerează influenţa maternă. Experienţa „stocată" în mâna pasivă poate nuanţa puternic comportamentul subiectului de o manieră cvasiinconştientă (lunară).

Mâna activă sugerează eforturile depuse de subiect pentru cunoaşterea propriei identităţi (solară). Dezvoltarea fizică a palmei şi a liniilor palmare indică măsura în care s-a produs această evoluţie.

Prin compararea celor două mâini putem afla în ce stadiu de evoluţie se găseşte subiectul. Este foarte posibil să fi depăşit traumele şi inhibiţiile din trecut, iar caracterul său să fie de acum bine consolidat. Ori poate că este în continuare victima împrejurărilor trecute, nefiind conştient de potenţialul de care dispune pentru a se schimba.

În practică, este mai bine să ne ocupăm mai întâi de mâna activă, deoarece arată ce se întâmplă în prezent în viaţa subiectului, apoi să comparăm trăsăturile acesteia cu cele ale mâinii pasive. Pe măsură ce examinaţi fiecare trăsătură din mâna activă, priviţi şi corespondentul existent în mâna pasivă. Spre exemplu, dacă în mâna activă apare o insulă pe linia lui Jupiter în porţiunea ce indică vârsta actuală a subiectului înseamnă că acesta parcurge o perioadă de nesiguranţă şi de conflict sentimental. Există în mâna pasivă un corespondent al acestei insule pe linia lui Jupiter? Dacă există, acest lucru arată că dificultăţile din prezent îşi au rădăcinile în experienţa trecută a subiectului, care îi influenţează în mod inconştient prezentul. Pentru soluţionarea definitivă a conflictului este necesară

depăşirea traumelor şi temerilor din trecut. Pe de altă parte, absenţa din mâna pasivă a insulei de pe linia lui Jupiter arată că respectivul conflict a fost generat de un comportament prezent sau de evenimente recente. Dacă subiectul îşi mărturiseşte cinstit sentimentele şi se dovedeşte sensibil faţă de ceea ce simt cei din jur, va contribui mult la identificarea sursei conflictului interior şi va reuşi să-l depăşească.

Situaţia inversă, adică insula este prezentă în mâna pasivă, dar nu apare şi în cea activă, indică depăşirea crizei afective din trecut. În plus, mai înseamnă că subiectul a dobândit suficientă forţă şi a atins un nivel superior de conştiinţă, însuşiri ce pot fi folosite la ajutorarea altor oameni care trec prin momente dificile similare.

Deosebirile celor două mâini, din punct de vedere al formei şi al cvadrantelor palmare, reflectă modificările survenite în constituţia fizică şi în temperamentul de bază. Diferenţele dintre configuraţiile liniilor denotă modificări ale experienţei emoţionale şi ale capacităţii de exprimare afectivă; deosebirile dintre nivelul de dezvoltare a falangelor dezvăluie schimbări apărute în atitudinea spirituală, în cunoaştere, expresie şi la nivelul aptitudinilor.

În general, atunci când palma subiectului arată că acesta traversează o perioadă de confuzie şi nesiguranţă, este necesar să se examineze cu multă atenţie ambele mâini, comparându-le cu minuţiozitate; frecvent, se creează confuzie datorită necunoaşterii modului în care trecutul influenţează prezentul. Pe măsură ce acumulaţi experienţă, veţi învăţa să corelaţi informaţiile obţinute din examinarea ambelor mâini.

Neurologia modernă a identificat legătura dintre mâna dreaptă şi partea stângă a creierului, în care este localizat centrul vorbirii, în timp ce mâna stângă este legată de partea dreaptă a creierului, care adăposteşte centrul locomotor. Treptat, mâna dreaptă a fost asociată cu gândirea structurată mai raţional, iar mâna stângă cu gândirea imaginativă şi intuitivă. Chiromanţia confirmă aceste observaţii. În mâna dreaptă, linia lui Mercur sfârşeşte mai frecvent în punctul în care se intersectează cu linia Soarelui, în vreme ce în palma stângă ea se poate întinde până pe muntele Lunii. O dată în plus, acest lucru reflectă polaritatea solară şi lunară dintre mâna dreaptă şi cea stângă.

Capitolul 18

Conexiuni astrologice

Aşa cum s-a arătat, istoria chiromanţiei a fost asociată cu precădere cu astrologia. Lucru evidenţiat şi de faptul că mulţi dintre cei care au contribuit la evoluţia acestei arte au fost în acelaşi timp şi astrologi. I-am menţionat deja pe Paracelsus, Agrippa, Saunders şi Wharton. Printre ceilalţi astrologi-chiromanţi se numără şi Jerome Cardin (1501-1576) şi Johannes Rothmann, a cărui lucrare, intitulată „Cheiromantia", a fost tradusă de Wharton. Dacă aruncăm o privire asupra ilustraţiei la prefaţa lucrării lui Fludd (figura 2.1), explicată în detaliu în capitolul 2, observăm că astrologia (genethlialogia) este şi ea inclusă în cercul artelor microcosmosului, împreună cu chiromanţia.

Ideea centrală care stă la baza corelării mâinii cu harta astrologică aparţine ermetismului şi sună în felul următor: „Omul a fost plămădit după chipul din ceruri". Multe dintre simboluri sunt comune ambelor discipline: elementele, planetele, semnele zodiacale. Astfel, după examinarea unei hărţi cereşti s-a trecut la studierea mâinii pentru a urmări în ce fel se oglindesc configuraţiile pe Pământ.

Pentru cei care nu sunt familiarizaţi cu ideile astrologiei, capitolul de faţă poate părea provocator.

Universul simbolic

Universul ermetic se bazează pe un sistem de corespondenţe simbolice, potrivit cărora cerul aflat deasupra influenţează lumea

pământeană aflată dedesubt. Mercur, „mesagerul zeilor", reprezintă veriga prin care se realizează această concordanţă, deoarece Mercur este corespondentul celest al Eterului pe Pământ. În ceruri, Mercur simbolizează reunirea celorlalte planete, în timp ce pe Pământ reprezintă chintesenţa celor patru elemente. Fiecare din celelalte şase planete posedă un temperament bazat pe cele patru combinaţii de fierbinte, rece, umed şi uscat. Temperamentele acestor şase planete reverberează prin Eter şi influenţează corespondentele lor de pe Pământul aflat dedesubt. Saturn este rece şi uscat, având afinităţi cu elementul Pământ; Luna şi Venus sunt reci şi umede, prezentând afinităţi cu elementul Apă; Jupiter este fierbinte şi umed, corespunzând elementului Aer; Soarele şi Marte sunt fierbinţi şi

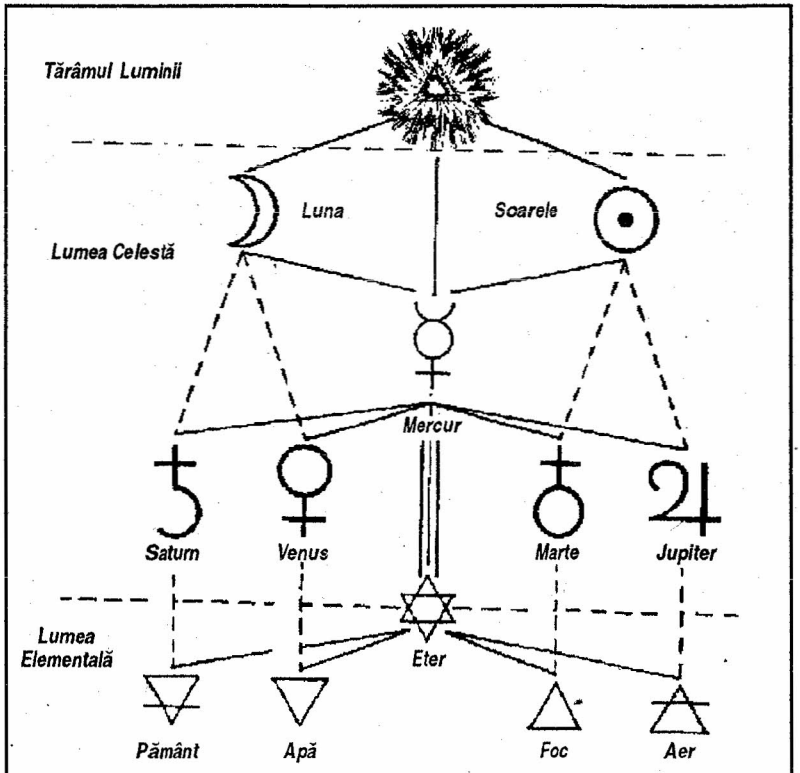

FIg. 18.1 Relaţia dintre planete şi elemente

uscate, corespunzând elementului Foc. Această cosmologie este rezumată în figura 18.1.

Diagrama reprezintă planetele din Lumea Celestă aflată sus intrând în rezonanţă cu Lumea Elementelor de dedesubt. În partea dreaptă a imaginii se observă Soarele, Tatăl Universal, care patronează elementele masculine Foc şi Aer, în timp ce în partea stângă se găseşte Luna, Mama Universală, care guvernează elementele feminine Pământ şi Apă. În centru, relaţia similară dintre Mercur şi Eter mijloceşte influenţa planetelor asupra elementelor. Pe dreapta, caracterul fierbinte şi uscat al lui Jupiter influenţează elementul Aer, iar natura fierbinte şi uscată a lui Marte influenţează elementul Foc. În partea stângă se află Saturn, rece şi uscat, guvernând elementul Pământ; caracterul rece şi umed al lui Venus influenţează la rândul său elementul Apă.

Deoarece, din punct de vedere simbolic, Mercur este legat de energia eterică a liniilor palmare, devine evidentă relaţia fundamentală dintre astrologie şi chiromanţie, respectiv dintre planetele de pe cer şi formarea liniilor palmare.

Astrologii-chiromanţi credeau, implicit, şi în relaţia dintre harta astrologică şi mână. Acest fapt este demonstrat de o ilustraţie la una din traducerile făcute după lucrarea lui Johannes Rothmann, „Cheiromantia"[26], datată 1652 (figura 18.2).

Ilustraţia atrage atenţia asupra unui punct extrem de important legat de juxtapunerea chiromanţiei şi astrologiei. După secolul al XVII-lea, când au fost reunite de o manieră coerentă, practica astrologică a suferit modificări semnificative, atât în privinţa tehnicii, cât şi a interpretării, în timp ce cunoaşterea chiromantică a rămas în mare parte latentă. În ciuda popularităţii, în zilele noastre astrologia a pierdut din cunoaşterea semnificaţiei simbolice pe care a posedat-o până în secolul al XVII-lea. Acest amănunt simbolic este esenţial atunci când se compară mâna cu o hartă astrologică în scopul identificării tuturor corespondenţelor. Pentru a redescoperi legătura dintre cele două discipline, este important să ne întoarcem la aspectele tradiţionale ale astrologiei.

Dintre numeroasele schimbări survenite în practica astrologică, una dintre cele mai semnificative este cea a guvernării caselor de

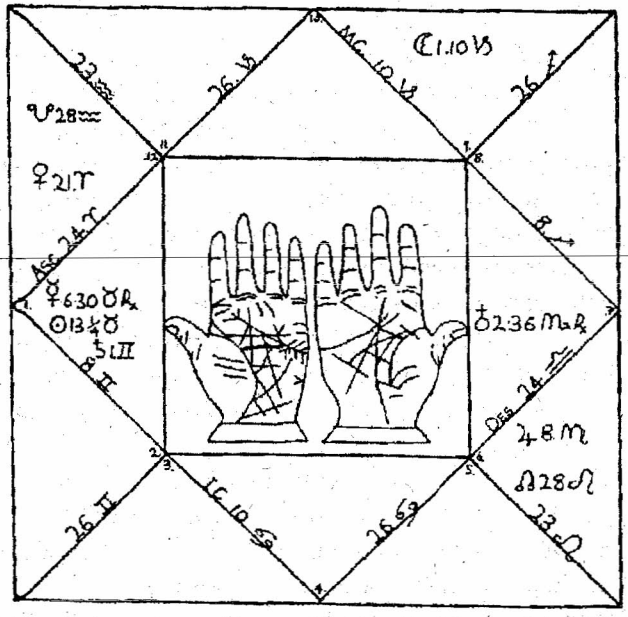

Fig. 18.2 Imagine după o ilustrație la lucrarea „Cheiromantia" de Johannes Rothmann (1652)

către planete.

Sistemul de case folosit cu precădere de astrologii secolului al XVII-lea a fost cel denumit „Regiomontanus" - de fapt, sistem folosit cu mult înainte ca Regiomontanus să-i împrumute numele său.

În privința interpretării, astrologii de acum câteva secole puneau mare accent pe aprecierea forței sau slăbiciunii relative a fiecărei planete (denumită „demnitatea esențială") în funcție de amplasarea sa pe hartă. Forța sau slăbiciunea unei planete se determină pe baza semnelor zodiacale, triplicitărilor, exaltărilor, datelor, fețelor și receptărilor reciproce, a anumitor case, a vitezei și direcției de mișcare, împreună cu o mulțime de alte detalii. Astfel, se obține imaginea celei mai influente planete de pe harta astrologică. Spațiul tipografic limitat nu ne permite să analizăm pe larg principiul „demnității esențiale", deoarece acesta este unul

dintre cele mai vaste domenii ale astrologiei tradiţionale[27].

Conexiunile simbolice dintre forma mâinii şi harta astrologică

Există o strânsă corelaţie între planeta care guvernează Ascendentul (denumit în astrologia tradiţională „horoscop") sau planeta prezentă în prima casă a unei hărţi astrologice şi forma planetară a mâinii. Aceasta se datorează faptului că semnul din Ascendent şi prima casă a hărţii descriu starea de sănătate, vitalitatea şi forma corpului fizic. Forma planetară a mâinii poate fi reflectată şi de planeta care guvernează partea superioară a celei de-a treia case sau de o planetă aflată în cea de-a treia casă. Aceasta deoarece atunci când corelăm fiecare casă cu diferitele părţi ale corpului, casa a treia corespunde braţelor şi mâinilor.

Dacă nu există nici o corespondenţă între planetele care guvernează casele 1 şi 3 şi forma planetară a mâinii înseamnă că planetele respective sunt lipsite de demnitate. În lipsa unei conexiuni, oricare planetă care apare pe harta astrologică poate fi corelată cu forma mâinii.

Studiind formele planetare de mână, ilustrate în capitolul 15, astrologii se pot arăta interesaţi de studierea corelaţiilor dintre casele 1 şi 3 şi forma mâinii. La sfârşitul capitolului este redată o listă a datelor de naştere pe baza cărora puteţi întocmi hărţile natale corespunzătoare.

Înainte de a examina în amănunt ilustraţia lui Rothmann, trebuie să amintim un alt principiu important. Rothmann şi-a pus întrebarea: „Trebuie să judecăm după mâna dreaptă sau după mâna stângă?". Respectiv, care dintre cele două mâini reflectă mai bine harta astrologică? Şi tot Rothmann explică: „Neîndoielnic că liniile şi alte semne sunt mai evidente într-una dintre palme decât în cealaltă, şi tot aşa diferă de la bărbat la femeie; de aici se naşte întrebarea dacă trebuie să luăm mâna dreaptă sau mâna stângă în cazul ambelor sexe; sau dacă (aşa cum ne învaţă unii) trebuie să luăm mâna dreaptă la bărbat şi mâna stângă la femeie?" Răspunsul

la această dilemă îl găsim de asemenea la Rothmann: „Vom lua acea mână (la ambele sexe) în care liniile şi alte semne sunt reprezentate cel mai clar şi abundă trăsăturile caracteristice; chiar şi în acest caz, cealaltă mână, în care liniile sunt mai şterse, poate aduce o contribuţie care nu este de neglijat. Dacă în ambele palme liniile sunt la fel de clare, ele prevestesc Bogăţie şi Sănătate. Cauza deosebirilor este următoarea: cel care s-a născut pe timp de zi şi a cărui naştere stă sub semnul unei planete masculine (Soarele, Saturn, Jupiter sau Marte) prezintă cele mai remarcabile semne în palma dreaptă, în special dacă Ascendentul este de asemenea masculin. Cazul opus se referă la cei născuţi noaptea, patronaţi de o planetă feminină şi având ca Ascendent, de asemenea, o planetă feminină. Dacă ambele mâini prezintă aceleaşi calităţi înseamnă că cei născuţi ziua sunt patronaţi de o planetă feminină ori de o combinaţie de planete feminine şi masculine. La fel se întâmplă şi în cazul celor născuţi noaptea. De aceea, trebuie neapărat să studiem diversitatea".

În acest pasaj, Rothmann subliniază faptul că trebuie examinată mâna în care sunt cel mai clar definite liniile şi alte semne relevante.

El explică „diversitatea" (diferenţa) dintre mâna dreaptă şi cea stângă prin faptul că dreapta este masculină (solară), iar stânga, feminină (lunară). Astfel, dacă o persoană s-a născut ziua - un moment temporal masculin -, sub semnul unei planete masculine, ca Soarele, Saturn, Jupiter sau Marte, această influenţă predominant masculină se reflectă prin prezenţa liniilor şi semnelor mai accentuate în palma dreaptă. Acest lucru este cu atât mai adevărat dacă Ascendentul său este şi el masculin (semn de Foc sau de Apă).

Pe de altă parte, dacă persoana s-a născut noaptea - moment temporal feminin -, sub semnul unei planete feminine, ca Luna sau Venus, influenţa feminină se oglindeşte prin caracterul mai pronunţat al liniilor şi semnelor din palma stângă. Această caracteristică este accentuată mai mult în cazul în care persoana în cauză are un Ascendent feminin (semn de Pământ sau Apă).

În legătură cu aceste descrieri trebuie reţinut faptul că pe

vremea lui Rothmann ziua nu începea la miezul nopţii, ci în zori.

Dacă liniile din ambele palme sunt la fel de accentuate, în cazul unei persoane născute ziua, acest fapt sugerează că harta naşterii este patronată de o planetă feminină. În schimb, în cazul cuiva născut noaptea, indică prezenţa dominantă a unei planete masculine în harta natalităţii. La prima vedere, acest fapt pare contrar aşteptărilor, dar, la o examinare mai atentă, principiul se dovedeşte a avea logică. Să luăm cazul unei persoane născute ziua. Momentul temporal este masculin, deci ar fi de aşteptat ca liniile accentuate să apară în palma dreaptă. Totuşi, în acest caz, în care ambele palme au linii şi semne la fel de bine conturate, reiese că harta este guvernată de planetele feminine.

În final, Rothmann arată că, în cazul în care ambele mâini au trăsături la fel de puternice, acest lucru poate fi atribuit „combinării influenţelor masculine şi feminine".

În figura 18.2 este redată o ilustraţie la lucrarea lui Rothmann, „Cheiromantia", în care se observă că mâna dreaptă prezintă caracteristici mai pregnante. Remarcaţi că mâinile redate aici fac parte dintr-o gravură în lemn, deci mâna dreaptă, aşa cum apare în figură, este într-adevăr mâna dreaptă, nu opusul, cum se vede pe o amprentă. Harta este datată 24 aprilie 1589, ora 4,00, în Turingia. Harta a fost considerată ca fiind o hartă de zi, deoarece momentul era foarte apropiat de ivirea zorilor. Berbecul, semn masculin, este Ascendentul pe harta astrologică, în timp ce Marte, o planetă masculină, patron al semnului Berbecului, este guvernatorul hărţii. Acest lucru este reflectat şi de prezenţa liniei lui Marte doar în palma dreaptă. Dacă priviţi cu atenţie figura 18.2, puteţi observa în palma dreaptă linia lui Marte curbându-se în locul în care ar trebui să se afle linia lui Venus. Această din urmă linie porneşte de pe dunga ce marchează linia lui Marte şi se contopeşte apoi cu linia lui Saturn.

Cele arătate mai sus ilustrează principiul lui Rothmann: iată o persoană născută în zori sub semnul unei planete masculine, Marte, cu un Ascendent masculin, Berbecul, a cărei palmă dreaptă prezintă o mai mare proeminenţă a liniilor şi semnelor specifice.

În primul rând, Rothmann examinează mâna:

„În palma dreaptă Epatica (linia capului/a lui Mercur) este vizibilă, dar nu depăşeşte linia centrală a căuşului palmei. De aceea indică o viaţă scurtă, în special, pentru că o anumită linie coboară din linia lui Venus spre capătul liniei capului ca şi cum i-ar întrerupe cursul".

Rothmann este vizibil preocupat de linia relativ scurtă a lui Mercur, evidenţiată în palma dreaptă, şi de faptul că se termină abrupt, printr-o bară care duce spre linia lui Venus; acest amănunt este perceput de Rothmann drept indiciu al unei vieţi scurte. Este interesant faptul că Rothmann nu vedea moartea reflectată de linia vieţii, ci de linia mai sus-amintită.

Şi în cazul altor observaţii de natură chiromantică, Rothmann caută corelaţiile în harta astrologică:

„În palma stângă, linia lui Venus se uneşte cu o linie pornită de pe muntele lui Saturn. Punctul de pe linia lui Venus indică o ruptură în jurul vârstei de 25 de ani. Venus este prezentă, dar într-o zodie ciudată; fără îndoială nativul va scăpa cu greu cu viaţă".

Aceste observaţii comparative făcute asupra mâinii drepte şi a mâinii stângi şi harta naşterii demonstrează interesul deosebit pe care îl manifestă Rothmann faţă de slăbirea fluxului de energie al liniei lui Venus datorită prezenţei liniei de influenţă pornite de pe muntele lui Saturn. După ce a tras mai întâi concluzia că subiectul va avea o moarte prematură, Rothmann porneşte în căutarea altor semne care să confirme acest sfârşit nefericit. Ţinând seama de faptul că Saturn semnifică prin tradiţie moartea, iar linia de influenţă de pe muntele lui Saturn slăbeşte vitalitatea, acest fapt devine aproape cert. După ce notează data probabilă a morţii ca fiind în jurul vârstei de 25 de ani, Rothmann revine la hartă pentru a primi confirmarea. El remarcă prezenţa lui Saturn în zodia (Ascendentul) subiectului în preajma acestei vârste. În afară de aceasta, în harta astrologică, Venus, patroana liniei „vitalităţii", pierde din forţă prin prezenţa sa în zodia Berbecului, semnul care o pune în pericol - un indiciu în plus al vulnerabilităţii subiectului în momentul respectiv al vieţii sale.

După ce a comparat poziţia lui Venus pe harta astrologică cu

calitatea liniei lui Venus din palmă, Rothmann examinează mai atent localizarea sa pe cer:

„Faptul că Venus se află în casa lui Marte va îndemna nativul spre tot felul de ticăloşii (nehotărâre, lascivitate, inconstanţă). Acelaşi lucru se datorează şi influenţei negative a lui Marte, Stăpânul Naşterii (cu participarea lui Venus) asupra lui Mercur. De aceea, nativul va fi neascultător, îngâmfat, violent, infidel etc. Toate acestea se observă în dispunerea malefică a liniilor din palmă".

După aceasta, Rothmann îşi îndreaptă atenţia către Marte, planeta care guvernează semnul Berbecului, iar în harta astrologică este patronul acesteia. Principalul aspect remarcat de Rothmann în hartă este opoziţia dintre Marte şi Mercur. Pentru chiromant, aceasta semnifică un puternic conflict între energia fizică a subiectului, exprimată de Marte, şi capacitatea de comunicare a ideilor, simbolizată de Mercur.

Pentru comparaţie, Rothmann examinează expresia planetei Marte în palmă, redată prin linia lui Marte:

„În palma dreaptă Marte are o soră; în stânga, aceasta nu apare. Aceasta semnifică ură şi incită nativul spre practicarea artei războiului sau a meseriilor legate de aceasta: armurier, inginer, meşter în făurirea a tot felul de arme şi instrumente de luptă".

Linia lui Marte din palma dreaptă este descrisă ca fiind sora planetei de pe cer. Filozofia ermetică vedea cerul ca fiind masculin, iar Pământul, feminin. Din punct de vedere chiromantic, proeminenţa unei linii atât de puternice, guvernată de Marte, semnifică într-adevăr „ură şi incită nativul spre practicarea artei războiului...".

Rothmann revine la harta astrologică pentru a examina, în continuare, poziţia lui Marte, precum şi influenţa lui Marte şi a lui Venus, aşa cum este ea oglindită în palmă.

„Cephalica (linia sănătăţii/linia lui Uranus) îi ascute gândirea, aşa cum o arată şi muntele lui Mercur, deşi mai puţin pentru că este marcat de două incizii (linii) în zona inimii, spre marginea mâinii".

Rothmann consideră că dungile de pe muntele lui Venus din palma stângă diminuează forţa liniei tradiţionale a lui Mercur,

deoarece aceasta nu ajunge până pe muntele cu acelaşi nume. Deşi Rothmann nu o specifică, acesta este un indiciu al mişcării retrograde a lui Mercur pe harta astrologică.

„În zona lui Venus apar trei incizii (linii) suficient de clare; celelalte sunt mai şterse".

Rothmann consideră că cele trei linii ce iradiază dinspre muntele lui Marte, coborând spre linia lui Venus din palma stângă, sugerează o fire grosolană, lipsită de rafinament. Dat fiind că planeta Venus este corelată cu rafinamentul şi cultura, întreruperea cursului liniei lui Venus indică lipsa acestor calităţi. Rothmann continuă comentariul pe marginea aceluiaşi subiect, punând sub semnul întrebării moralitatea subiectului, din punct de vedere sexual, precum şi atitudinea acestuia faţă de sexul slab. O dată în plus, această trăsătură este corelată cu perturbarea traiectoriei lui Venus în semnul Berbecului. Tot aici Venus resimte şi influenţa nefastă a lui Marte. Această dispunere a planetelor sugerează forţa dominatoare a lui Marte asupra lui Venus.

„Saturn coboară pe un traseu neobişnuit, sugerând clar un caracter corupt".

Traseul tradiţional al lui Saturn începe din punctul central al bazei palmare şi urcă spre muntele lui Saturn. Deplasarea vizibilă a liniei lui Saturn în palma dreaptă a subiectului este interpretată de Rothmann drept un indiciu al unui „caracter corupt".

„Aceeaşi linie trece deasupra liniilor de la incheietura mâinii, spre zona lunară, semn al adversităţilor şi duşmanilor ascunşi. Nu există nici un indiciu că nativul va avea parte de bunăstare materială".

Depărtarea liniei lui Saturn de muntele Lunii poate indica respingere afectivă din partea familiei, ceea ce ar explica termenul de „respingere" folosit de Rothmann.

Din punct de vedere astrologic, Saturn are o poziţie relativ fermă pe harta astrologică. Din contră, poziţia Lunii este slab marcată, deoarece se află în zodia Capricornului, semnul care îi inhibă puterea şi, în acelaşi timp, este dominată de Saturn, guvernatorul semnului. Luna guvernează Casa a 4-a, a taţilor, iar poziţia slab marcată în Casa a 9-a sugerează respingerea tatălui aflat departe de casă. Sa-

turn guvernează Casa a 10-a, a mamelor, iar amplasarea lui în prima casă şi dominaţia pe care o exercită asupra Lunii indică influenţa dominantă a mamei în primii ani ai copilăriei.

Ideea de „duşmani ascunşi" poate fi, de asemenea, insuflată de Marte, patronul hărţii, care se află în Casa a 7-a, cea a duşmanilor declaraţi. Deoarece planeta este plasată sub semnul tăinuitor al Scorpionului, combinaţia sugerează noţiunea de „duşmani ascunşi". În afară de aceasta, Ascendentul hărţii se află la 24° de Berbec iar Marte, care guvernează zodia Berbecului, ocupă o porţiune semnificativă a Casei a 12-a, corelată cu inamicii ascunşi. Mişcarea retrogradă a lui Marte indică o persoană decisă să recupereze ceea ce-i aparţine.

Rothmann descoperă conexiuni între muntele Lunii din palma stângă şi dispunerea Lunii în harta astrologică:

„Cele două linii de pe muntele Lunii prevestesc călătorii; la fel şi poziţia Lunii în Casa a 9-a şi cea a lui Mercur în prima casă".

Rothmann identifică liniile de pe muntele Lunii drept indicii ale unor călătorii. Pe hartă, Casa a 9-a este corelată cu deplasările lungi, iar cea de-a 3-a cu călătoriile de scurtă durată. Mercur, guvernatorul clasic al comunicării, guvernează Casa a 3-a, în timp ce Luna este plasată în Casa a 9-a. Astfel, Rothmann conchide că nativul va călători foarte mult.

După aceea, Rothmann trece la examinarea poziţiei lui Jupiter, reflectată pe hartă şi în palmă:

„Jupiter are cea mai proastă poziţie; totuşi, pe muntele lui apare o linie subţire. Aceasta înseamnă că nativul va trece cu bine peste multe neplăceri".

În această hartă, poziţia lui Jupiter este vizibil nefavorabilă, deoarece este dispus în semnul Fecioarei, semn nefast pentru această planetă.

În final, Rothmann îşi îndreaptă atenţia către planeta Soare care apare în prima casă. Linia Soarelui se sfârşeşte printr-o cruce, semnificând succes şi recunoaştere prin ajutorul şi bunăvoinţa celor din jur. Totuşi, poziţia Soarelui este influenţată negativ de apropierea sa de constelaţia Pleiadelor. Steaua Alcyone, cu poziţie fixă pe hartă, este asociată cu tristeţea şi prevesteşte sfârşirea vieţii cu lacrimi şi nefericire.

După ce a examinat poziţia tuturor planetelor pe hartă, respectiv reflectarea lor în liniile palmare, Rothmann face nişte observaţii referitoare exclusiv la mâna subiectului:

„În palma stângă Epatica (linia lui Mercur) a capului este slab marcată şi două linii (aproape paralele) coboară de pe „linia vitală" pe Mensall (linia lui Jupiter/a inimii); acestea confirmă slăbiciunea ficatului şi o proastă stare de sănătate".

În palma stângă, linia lui Mercur (a capului) fuzionează cu linia lui Venus. Cele două linii paralele care traversează palma contopesc energiile liniilor lui Mercur/Venus cu cea a liniei lui Jupiter.

Ficatul este guvernat de Jupiter, care asigură menţinerea echilibrului dintre umorile din sânge şi a forţei vitale (Mercur). Rothmann vede în cele două linii un indiciu al slăbiciunii ficatului, care la rândul său provoacă dezechilibrul umorilor din sânge.

Este interesant de remarcat că Rothmann clasifică şi intrepretează altfel cele două linii ale lui Mercur. El denumeşte linia capului „Epatica", iar linia sănătăţii, „Cephalica", tradus prin „linia capului".

După ce a detectat slăbiciunea ficatului pe baza configuraţiei palmei stângi, Rothmann trece la examinarea palmei drepte pentru a stabili când se va manifesta această slăbiciune:

„În palma dreaptă linia vitală are mai multe însemnări; de unde probabilitatea unor boli la vârstele de 7, 14, 25, 35 etc. ani".

În palma dreaptă, de pe linia lui Marte pornesc patru linii puternic marcate care intersectează linia lui Venus (vitală) la vârstele respective. Caracterul Foc accentuat al liniilor care întrerup energia vitală sugerează cumpene mari la vârstele mai sus menţionate.

În concluzie, Rothmann rezumă interpretarea făcută astfel: „Diversitatea liniilor palmare derivă din starea agitată a macrocosmului".

Liniile palmare erau considerate ca fiind microcosmul, iar planetele de pe cer - macrocosmul. Rothmann atribuie fără ezitare configuraţia liniilor palmare influenţei planetare.

Data naşterii

Formă de mână Saturn (figura 15.1): 16 dec. 1959. Ora 6-7 a.m., rectificată 4.00 GMT. Long, 36E48. Lat. 01S17.

Formă de mână Jupiter (figura 15.2): 6 aug. 1933. Ora 03.00 a.m. Long. 01V34. Lat 53N48.

Formă de mână Marte (figura 15.3): 20 aug. 1948. Ora 06.30 a.m. Long, 01V15. Lat. 51N46.

Formă de mână Venus (figura 15.4): 30 iunie 1945. Ora 03.30 a.m., rectificat 01.18 a.m. GMT. Long, 01V22. Lat 54N54.

Formă de mână Soare (figura 15.5): 4 oct. 1947. Ora necunoscută, rectificat 23.00 p.m. GMT. Long 00V00. Lat. 52N32.

Formă de mână Lună (figura 15.6): 20 dec. 1962. Ora 01.00 a.m. GMT; rectificat 01.12 a.m. GMT. Long. 08V37. Lat. 42N52. Acest exemplu se regăseşte în capitolul 19, „Studiul corelaţiilor astrologice în palmă".

Formă de mână Mercur (figura 15.7): 26 sept. 1936. Ora 00.35 a.m. Long. 00V01. Lat. 51N30.

Capitolul 19

Un exemplu al modului de interpretare a mâinii

Evaluarea chiromantică a unei mâini

În figura 19.1 se prezintă mâna dreaptă, „activă", a unui bărbat în vârstă de 34 de ani. Deşi ceea ce urmează este o interpretare chiromantică a mâinii, sunt incluse şi anumite observaţii astrologice, anexate la sfârşitul câtorva secţiuni şi bazate pe următoarele date de naştere: 7 septembrie 1956, ora 1.00; long. 05V00, lat. 53N35. Interpretarea chiromantică urmează principiile prezentate în capitolul 16, dedicat interpretării trăsăturilor caracteristice ale mâinii.

Lumea Elementelor

Forma pătrată, lată a mâinii, cu degete lungi, bine dezvoltate, o clasifică drept o mână de formă Aer. Porţiunea de la baza palmei, în special cea de sub cvadrantul Pământ, este, de asemenea, bine conturată. La prima vedere, mâna arată că subiectul este o persoană raţională, care dedică mult timp disecării ideilor care îl frământă. Dezvoltarea accentuată a cvadrantului Pământ compensează prezenţa unui caracter rece conferit de forma Aer a mâinii şi indică fermitatea ideilor subiectului. Trăsăturile mai sus menţionate identifică subiectul ca fiind un gânditor cu înclinaţii practice şi interes pronunţat faţă de geologie, geografie, botanică, ecologie, nutriţie, ierburi medicinale şi tămăduire.

Influenţa puternică a Pământului avantajează subiectul în alte

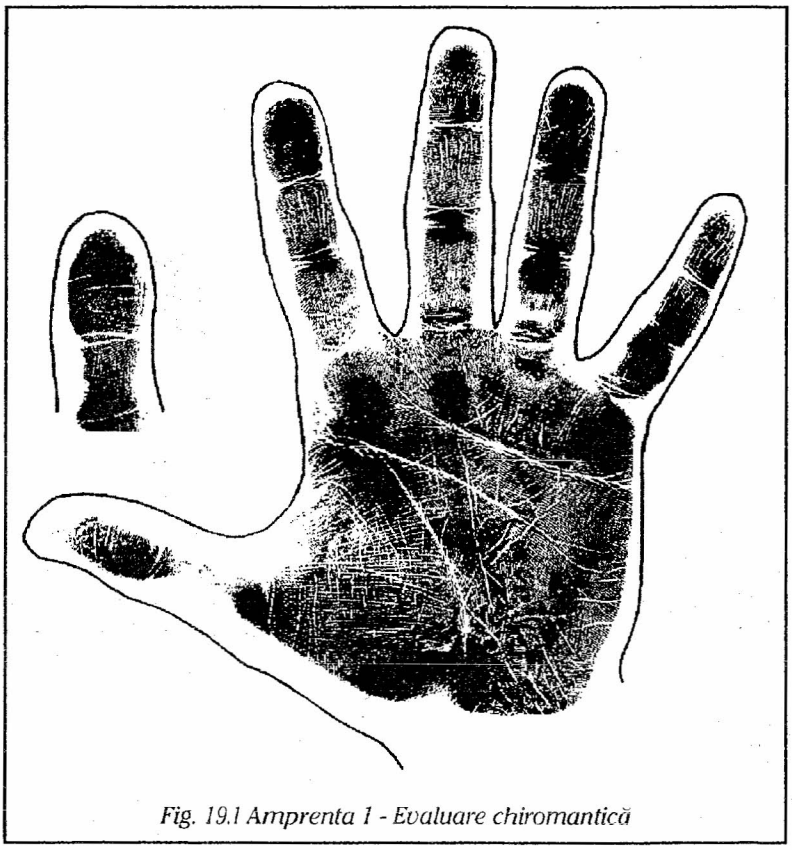

Fig. 19.1 Amprenta 1 - Evaluare chiromantică

privinţe, deoarece forma Aer a mâinii este, de fapt, caracteristică persoanelor cu constituţie fizică fragilă şi labile psihic şi cu o fire extrem de nervoasă. Datorită influenţei Pământului, constatăm totuşi că persoana respectivă are o constituţie fizică mult mai robustă şi că echilibrul nervos este stabil. Pentru cei din afară, subiectul pare extrem de sigur pe sine, neclintit ca o stâncă.

Forma Aer a mâinii este întregită de textura Aer a pielii. Aceasta sugerează că subiectul este extrem de receptiv la schimbul de idei perceput în imediata sa apropiere. Această combinaţie a formei mâinii cu textura pielii sugerează că subiectul preferă ocupaţiile care implică schimbul de idei şi libera comunicare a părerilor proprii,

dedicându-se cu precădere studiului ecologiei, botanicii ori nutriţiei corecte şi efectelor benefice ale acesteia asupra sănătăţii.

Priviţi figura 19.2.

Succesiunea elementală a cvadrantelor este următoarea:

1. Cel mai mare - Pământ.
2. Al doilea mare cvadrant - Apă
3. Al treilea cvadrant - Aer
4. Cel mai mic cvadrant - Foc.

1. Cel mai mare cvadrant - Pământ

Pământul este elementul predominant în palmă, prin urmare

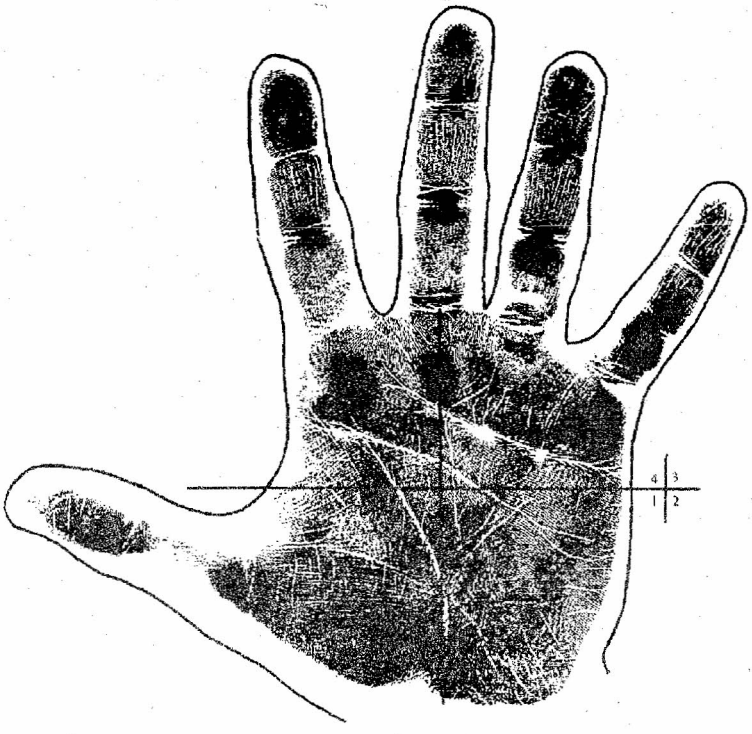

Fig. 19.2 Amprenta 1 - Prezentarea cvadrantelor palmare

subiectul va simţi o acută nevoie de securitate şi siguranţă în viaţă. Iubeşte din toată fiinţa sa natura şi-şi petrece cu plăcere timpul cu ocupaţii ca grădinăritul (în special cultivarea plantelor rare - caracteristică indusă de forma Aer a mâinii), turismul (mai ales turismul montan) şi orice alte avctivităţi desfăşurate în aer liber. Preferă munca de rutină, astfel încât îşi poate organiza viaţa după un program dinainte stabilit. Subiectul are, de asemenea, reale înclinaţii spre munca administrativă şi se dovedeşte deosebit de răbdător în activităţi minuţioase.

2. Al doilea mare cvadrant - Apă

În cel de-al doilea mare cvadrant, Apa este elementul absent. Aceasta sugerează că subiectul are mari dificultăţi în a-şi exprima sentimentele şi a conştientiza stările de spirit ale celor din jur. În consecinţă, relaţiile interumane pe care le leagă sfârşesc prin a-l dezamăgi. Din punct de vedere simbolic, atunci când elementul Apă se manifestă pe o mână cu trăsături Aer, el tinde să se evapore, nu să curgă precum un lichid. De aici reiese că subiectul obişnuieşte să-şi raţionalizeze sentimentele. În loc să-şi evalueze obiectiv simţirile într-o situaţie dată, el încearcă să-şi imagineze cum ar trebui să fie. Interesul faţă de artă al subiectului apare aici ca un mijloc de a intra în legătură cu propriile viziuni. Pentru o persoană cu mâna Aer, muzica reprezintă cel mai accesibil mediu artistic. Alte ocupaţii legate de mediul acvatic produc mari satisfacţii acestor persoane (pescuit, navigaţie).

3. Al treilea mare cvadrant - Aer

În cazul în care elementul Aer domină cel de-al treilea mare cvadrant, acesta este elementul care descrie resursele de care dispune subiectul şi care indică o mare uşurinţă în comunicarea ideilor. În combinaţie cu forma de mână şi textura pielii Aer, indică o capacitate ieşită din comun de a-şi împărtăşi cunoştinţele, în special la scară mai mare, cum ar fi prelegerile şi emisiunile radiofonice. Combinaţia cu primul cvadrant Pământ demonstrează un mare talent de a-şi structura ideile înainte de a le comunica auditoriului. Dimpotrivă, subiectul

întâmpină serioase dificultăţi atunci când este pus în situaţia de a instrui, deoarece aceasta ar necesita calităţi specifice cvadrantului Apă. Combinaţia dintre cvadrantul Aer şi cvadrantul Pământ arată că subiectul îşi planifică acţiunile cu meticulozitate şi abia apoi trece la fapte.

4. Cel mai mic cvadrant - Foc

Cel mai mic cvadrant descrie elementul mai puţin evoluat. Prezenţa deficitară a elementului Foc indică lipsa energiei necesare pentru a întreprinde vreo acţiune. Ţinând seama de tăria elementului Aer reprezentat în palmă, subiectul înclină mai degrabă să raţioneze decât să acţioneze ori să se dea bătut, obosit de urmărirea concomitentă a mai multor obiective. Unul din principalele sale defecte este predispoziţia către amânarea lucrurilor. Cvadrantul Foc, în combinaţie cu elementul Apă din cel de-al doilea cvadrant, arată că subiectul are dificultăţi în a-şi impune punctul de vedere şi, deseori, îşi tăinuieşte intenţiile. Simte o nevoie acută de a-şi consuma energia prin sport sau arte marţiale, reuşind astfel să evite acumularea tensiunii interioare.

Lumea Celestă

Amprenta mâinii indică o bună dezvoltare a munţilor lui Venus, Jupiter, Saturn şi Mercur. Muntele lui Venus este poate cel mai proeminent, ceea ce indică o puternică înclinaţie spre savurarea plăcerilor materiale, pricepere în câştigarea banilor, dragoste faţă de familie şi un pronunţat simţ al ritmului, în special în muzică. Configuraţia muntelui Jupiter demonstrează că subiectul este deosebit de ambiţios în atingerea scopului urmărit şi, în acelaşi timp, preocupat de respectarea drepturilor şi bunăstării celor din jurul său. Aspectul muntelui lui Saturn arată că subiectul poate fi foarte disciplinat şi are o mare capacitate de a se concentra. Proeminenţa muntelui lui Mercur confirmă firea sa comunicativă şi plăcerea de a studia.

Liniile palmare au preponderent lăţime Aer, ceea ce concordă cu forma mâinii, textura pielii şi cu puternicul cvadrant Aer şi, în

acelaşi timp, confirmă exprimarea predominantă a energiei prin intelect. În pofida forţei elementului Aer, liniile palmare nu sunt atât de clare pe cât ar trebui să fie. Estomparea lor generală demonstrează că subiectul nu îşi exprimă ideile pe atât de limpede pe cât ar putea. De asemenea, se remarcă ondularea anumitor linii, în special a liniei lui Mercur (linia capului), ceea ce indică o anumită nesiguranţă şi lipsă de fermitate în viaţă.

Linia lui Mercur este remarcabil de lungă, străbătând palma pe toată lăţimea ei şi terminându-se pe muntele Lunii printr-o furcă. Lăţimea Aer accentuează capacitatea subiectului de a-şi comunica ideile, deşi există câteva trăsături care inhibă această abilitate. La început, linia este strâns unită cu cea a lui Venus, aceasta din urmă prezentând o configuraţie sub formă de lanţ până în jurul vârstei de 21 de ani, când se produce o separare vizibilă. Pe partea obiectivă a palmei, linia are, în general, o claritate slabă. În schimb, linia lui Mercur este mai clară pe latura subiectivă a palmei. Toate aceste trăsături indică o fire introspectivă şi prevăzătoare în exprimarea părerilor. Aspectul ondulat al liniei arată nehotărâre, în timp ce bifurcaţia pronunţată de pe muntele lui Venus sugerează o imaginaţie bogată. Aceste din urmă trăsături demonstrează că subiectul pierde mult timp visând, în loc să ia o hotărâre fermă (corelaţie Lună - Mercur).

În jurul vârstei de 18 ani, o linie de influenţă foarte clară, pornită de pe muntele lui Jupiter, se uneşte cu linia lui Mercur. Influenţa coincide cu începutul separării de linia lui Venus.

Este posibil ca această trăsătură să indice dezvoltarea capacităţilor intelectuale sub influenţa puternică a unui dascăl. Predominantă, linia lui Mercur concordă cu accentuarea elementului Aer la nivelul întregii mâini.

Cea mai puternică linie palmară este linia lui Venus. Este lungă şi, din loc în loc, prezintă lăţime Foc, ceea ce denotă o mare vitalitate. Totuşi, lăţimea Apă ce caracterizează linia până la vârsta de 21 de ani semnalează predispoziţia la boli în anii copilăriei şi ai adolescenţei. Linia este tăiată de numeroase liniuţe subţiri, cu lăţime Apă, care iradiază de pe muntele activ al lui Marte până în jurul

vârstei de 34 de ani. Aceasta sugerează slăbirea vitalităţii datorită acumulării supărărilor din timpul copilăriei. Când este supus unor constrângeri, asemenea supărări expun subiectul la stări tensionate. La vârsta de 34 de ani apare o linie de influenţă, după care liniile respective încetează să intersecteze linia lui Venus. Aceasta denotă influenţa pozitivă a unei relaţii personale care l-a ajutat pe subiect să se elibereze de supărarea acumulată în trecut. După debutul liniei de influenţă, curbura liniei lui Venus se accentuează uşor. Aceasta sugerează că relaţia respectivă îl determină pe subiect să-şi exprime mai deschis dragostea şi sentimentele în general. Uneori, această trăsătură semnifică accentuarea sentimentului de împlinire în viaţă (Venus este planetă cu traiectorie ascendentă).

Aceste schimbări cu caracter pozitiv ale liniei lui Venus reflectă, de asemenea, accentuarea sentimentului de siguranţă în viaţă. După cum sugerează cvadrantul Pământ, siguranţa vieţii a constituit un aspect predominant în viaţa subiectului. Lungimea liniei lui Venus arată clar modul în care a evoluat acest simţ al propriei securităţi. Porţiunea sub formă de lanţ de la începutul liniei dovedeşte că subiectul a încercat un sentiment de nesiguranţă în ocpilărie şi în adolescenţă. În combinaţie cu cvadrantul Pământ, acesta este un indiciu al căutării disperate a siguranţei în viaţă. Numeroasele liniuţe care întretaie linia lui Venus între vârstele de 21 - 34 de ani şi care duc la apariţia unor puncte pe traseul acesteia demonstrează că subiectul a dus o luptă crâncenă pentru atingerea siguranţei, luptă însoţită de mari dificultăţi financiare. Deşi după vârsta de 34 de ani aspectul liniei lui Venus indică un grad mai mare de siguranţă, claritatea este perturbată de numeroase insule mici care demonstrează persistenţa neliniştii (Venus se află în zodiac la o treime de Saturn şi paralel cu Neptun).

Linia lui Marte nu este bine definită. Majoritatea energiei marţiene iradiază de pe muntele activ al lui Marte spre linia lui Venus. Aspectul hiperstriat, combinat cu elementul Foc prezent în cel de-al 4-lea cvadrant, confirmă slaba manifestare a energiei subiectului. După cum am arătat deja, acest aspect este legat de supărările acumulate în copilărie şi de rezistenţa precară în situaţii

tensionate (Marte este în poziţie retrogradă în zodia Peştilor).

Lungimea moderată a liniei lui Jupiter, care traversează porţiunea centrală a palmei, indică o fire deschisă, dominată de dorinţa puternică de a-şi împărtăşi sentimentele celorlalţi. Totuşi, mai mulţi factori vizibili pe linia lui Jupiter îngreunează libera exprimare a sentimentelor. Linia are lăţime Aer, confirmând tendinţa subiectului de a-şi raţionaliza sentimentele, fapt demonstrat şi de poziţia a doua ocupată în seria cvadrantelor de elementul Apă. Anii copilăriei şi ai adolescenţei sunt reprezentaţi printr-un segment înspicat de pe această linie, marcat de insule, dovadă în plus a nefericirii resimţite în perioada respectivă. Între 20 şi 35 de ani, linia lui Jupiter îşi dublează lăţimea în mai multe porţiuni, indicând existenţa unui conflict emoţional şi blocarea liberei manifestări afective. După vârsta de 40 de ani, cursul liniei se îmbunătăţeşte vizibil, demonstrând o mai mare uşurinţă de exprimare a sentimentelor. Claritatea liniei lui Jupiter, după ce aceasta se intersectează cu linia lui Saturn şi se îndreaptă către muntele lui Jupiter, indică o orientare spirituală clară în anii deplinei maturităţi (Jupiter este foarte apropiat de Soare, care îi diminuează energia).

În palma subiectului apare clar conturată linia lui Saturn cu lăţime Apă. Lăţimea Apă arată că subiectul dă dovadă de multă sensibilitate şi diplomaţie în relaţiile cu alte persoane, o mare calitate pentru cei ce aleg profesii care presupun lucrul cu oamenii. Linia porneşte din dreptul vârstei de 15 ani, sugerând că subiectul a devenit independent în această perioadă a vieţii sale. Insula care apare în preajma vârstei de 42 de ani prevesteşte un viitor conflict în cariera profesională. Faptul că această linie coincide cu prezenţa unui mic segment al liniei Soarelui, care intersectează linia lui Mercur la vârsta de 42 de ani, arată că respectivul conflict se va stinge iar subiectul va deveni propriul său stăpân. În ciuda forţei cvadrantului Pământ, linia relativ slabă a lui Saturn demonstrează că simţul independenţei este încă fragil.

Între vârstele de 30 şi 50 de ani apare o mică secţiune a liniei Soarelui, arătând că în această perioadă de douăzeci de ani persoana va avea succes în carieră, bucurându-se de recunoaşterea care i se

cuvine pentru munca sa. Această porţiune mijlocie a liniei Soarelui indică o puternică dorinţă de a-şi manifesta creativitatea în muncă, deşi în prezent subiectul nu dispune de resursele necesare pentru a-şi exprima creativitatea mai convingător. O dată în plus, fragilitatea cvadrantului Foc este reflectată de slaba dezvoltare a liniei Soarelui.

În ciuda absenţei liniei Lunii, pe muntele lunar apar o serie de linii clare de activare. Acestea, împreună cu terminaţia în furcă a liniei lui Mercur ce pătrunde până pe muntele Lunii, dovedesc că subiectul îşi foloseşte în mod curent imaginaţia. Totuşi, nu o face atât de perceptiv cum ar fi în cazul existenţei unei linii a Lunii; aceasta este o confirmare a plasării cvadrantului Apă în poziţia a doua.

Linia lui Mercur este tăiată de o secţiune a liniei lui Uranus, cu o vizibilă lăţime Aer; Acesta este un indiciu al percepţiei intuitive. Totuşi, deoarece linia nu vine în contact direct cu linia lui Saturn ori cu cea a lui Venus, inspiraţia rămâne frecvent nematerializată, din cauza ezitărilor subiectului de a trece la acţiune.

Linia lui Neptun este slab reprezentată în palmă. O secţiune mică apare în jurul vârstei de 60 de ani, deasupra liniei lui Jupiter, indicând accentuarea percepţiei faţă de lumea spirituală.

În palmă nu apare o linie clară a lui Pluto, deşi mai multe linii de activare marchează porţiunea inferioară a cvadrantului Apă, sugerând o anumită frustrare ca urmare a scăderii energiei sexuale a subiectului. Cea mai importantă activare existentă în această zonă este constituită de o linie secundară puternică şi limpede care porneşte în jurul vârstei de 50 de ani de pe linia lui Venus şi coboară în porţiunea unde ar trebui să se afle linia lui Pluto. Această linie este însoţită de câteva linii de accentuare care iradiază de pe muntele activ al lui Marte spre linia lui Venus, ceea ce sugerează producerea unei schimbări radicale a vieţii subiectului, în urma căreia se va dedica vindecării celor suferinzi.

Slaba conturare a liniei lui Neptun şi a liniei lui Pluto reflectă, de asemenea, slaba dispunere a cvadrantului Apă.

Forma mâinii întruneşte trăsături specifice atât formei de mână Jupiter, cât şi formei solare. Deşi aceste energii planetare sunt compatibile cu forma de mână Aer, liniile aferente - a lui Jupiter şi a

Soarelui - nu sunt complet dezvoltate, arătând că subiectul trebuie încă să-şi dezvolte întregul potenţial.

Ordinea cvadrantelor indică nevoia subiectului de a dezvolta elementele Apă şi Foc pentru a ajunge la un echilibru corespunzător între elemente. Acest lucru este confirmat de slaba dezvoltare a liniilor lui Neptun, Pluto, Marte, respectiv a liniei Soarelui şi a Lunii, asociate cu elementele respective.

Lumea Intelectuală

Degetele lungi, relativ bine dezvoltate, demonstrează capacitatea ieşită din comun de evoluţie a intelectului. De altfel, forma degetelor este un complementar la linia lungă a lui Mercur. Degetele prezintă o uniformitate evidentă pe toată suprafaţa lor, ceea ce indică uşurinţa subiectului de a-şi dezvolta ideile.

Falangele sunt activate de linii cu lăţime Apă care, în contradicţie cu exprimarea emoţională slabă a elementului Apă, arată că mare parte a energiei intelectuale este manifestată într-un mod visător-meditativ şi contemplativ. Acest aspect completează, de fapt, cele indicate de o bifurcaţie existentă în locul unde se termină linia lui Mercur pe muntele Lunii.

Să examinăm acum fiecare deget în parte, în ordinea dezvoltării lor.

Deget predominant - degetul mijlociu.

Al doilea deget predominant - degetul arătător.

Al treilea deget predominant - degetul mic.

Degetul predominant - degetul mijlociu

Predominanţa degetului mijlociu evidenţiază capacitatea de structurare şi organizare a ideilor. De asemenea, demonstrează o mare capacitate de concentrare şi dorinţă în rezolvarea unei sarcini.

Al doilea deget predominant - degetul arătător

Reprezentarea mai slabă a degetului arătător este un indiciu al lipsei de încredere şi al tendinţei subiectului de a capitula în faţa dificultăţilor. Arată că acesta îşi subestimează propriile calităţi.

Al treilea deget predominant - degetul mic

Aspectul degetului mic întăreşte însuşirea deja arătată mai sus: capacitatea de a putea comunica idei. Demonstrează că cei din jur vor considera persoana respectivă drept un bun orator.

Degetul cel mai puţin dominant - degetul inelar

Expresivitatea moderată a degetului inelar indică o diminuare a expresiei creative şi a capacităţii de afirmare a subiectului. Este un indiciu al sentimentului de frustrare.

Remarcaţi cum ordinea importanţei degetelor este oglindită şi de succesiunea cvadrantelor.

Degetul arătător cu lungimea moderată este bine dezvoltat pe toată lungimea sa. La nivelul falangei mijlocii se remarcă o uşoară aplecare spre degetul mijlociu. Deşi este bine dezvoltat, degetul nu primeşte nici un flux semnificativ de energie de la linia lui Jupiter.

Lungimea, lăţimea, bombarea şi claritatea falangei Rac denotă că subiectul are idealuri şi principii solide, pe care nu le încalcă niciodată. În acelaşi timp, el acordă o importanţă deosebită valorilor spirituale în viaţă. Forma Aer demonstrează că este capabil să-şi exprime liber idealurile. Deoarece Luna guvernează această falangă, forţa ei oglindeşte terminaţia puternică, lunară a liniei lui Mercur (Ascendent al Racului).

Deşi ca lungime este comparabilă cu falanga Rac, falanga Peşti nu este la fel de lată. Striaţiile evidenţiate pe aceasta denotă obişnuinţa subiectului de a-şi folosi calităţile pentru a-i îndruma pe cei din jurul său. Totuşi, prezenţa unei mici grile pe partea lunară a falangei demonstrează că nu este pe deplin satisfăcut de acest lucru. Dat fiind că Jupiter guvernează această falangă, reţinerea amintită izvorăşte probabil dintr-o anumită lipsă de încredere (Marte ocupă o poziţie retrogradă în zodia Peştilor).

În ciuda idealurilor personale ferme indicate de falanga Rac, configuraţia sub formă de grilă de pe falanga Scorpion - de altfel bine dezvoltată - semnalează un conflict generat de materializarea sentimentului de autoapreciere. Acest fapt denotă că subiectul nu

se simte în largul său când are şansa să dispună de putere. Deoarece Marte guvernează falanga Scorpion, grila reflectă existenţa unei tensiuni ce se pune în evidenţă prin hiperstrierea muntelui activ al lui Marte.

Rezumând cele de mai sus, putem spune că degetul arătător sugerează că subiectul este animat de idealuri măreţe, deşi curbura demonstrează că acestea au fost compromise şi împiedicate să se exprime liber. Inexistenţa unei alimentări clare cu energie din linia lui Jupiter diminuează forţa degetului, arătând că subiectul este doar în aparenţă încrezător în sine.

Comparativ cu celelalte degete, degetul mijlociu este destul de scurt. Cu toate acestea, este bine dezvoltat, la nivelul falangei mijlocii înclinându-se uşor către latura dominată de Lună.

Însuşirile pozitive pe care le conferă lungimea corespunzătoare şi lăţimea falangei Capricorn sunt compromise de prezenţa unor striaţii şi dungi difuze. Aceste trăsături arată că persoana respectivă poate fi confuză în structurarea logică a ideilor şi se poate dovedi egoistă când trebuie să ia hotărâri în favoarea altor persoane. Ştiind că Saturn guvernează această falangă, toate aceste lucruri sunt, de altfel, o consecinţă a ondulaţiilor pe care le prezintă lăţimea Apă pe linia lui Saturn.

Lungimea şi lăţimea corespunzătoare ale falangei Fecioară sunt bine activate de striaţii destul de vizibile. Este un semn că subiectul dispune de talent administrativ şi este foarte priceput în organizarea şi executarea comenzilor. Aceasta este falanga cea mai bine activată. Guvernarea de către Mercur este complementată de forţa ce decurge din linia lui Mercur (Soarele se află în semnul Fecioarei).

Dintre toate falangele degetului, falanga Taur este cel mai bine conturată. Lungimea, lăţimea, bombarea şi activarea corespunzătoare evidenţiază faptul că subiectul are un simţ rafinat de apreciere a lucrurilor materiale. Dezvoltarea acestei falange sugerează o mare răbdare în studierea detaliilor obiectelor fizice, cât şi în construirea unor modele miniaturale. Falanga Taur este guvernată de Venus, iar aceasta corespunde forţei energiei conţinute de linia lui Venus.

Poziţia dominantă a degetului mijlociu este întregită de linia lui Saturn, moderat de puternică, ce are un sens ascendent, către deget. Forţa acestui deget arată că subiectul poate fi foarte hotărât şi disciplinat atunci când este nevoie, deşi curbura uşoară arată dispreţ faţă de autoritatea impusă.

Degetul inelar are o lungime medie. Falanga Berbec este potrivit de lungă şi are o lăţime corespunzătoare, deşi este marcată de semne difuze. Falanga arată că subiectul are o bună percepţie artistică, cu toate că semnele prezente sugerează că aceasta este în mare parte neglijată. Deoarece falanga este patronată de Marte, semnele vizibile o corelează cu hiperstrierea muntelui activ al lui Marte (Marte se află în poziţie retrogradă în semnul Peştilor, deşi, altminteri, are o prezenţă puternică în Casa a 10-a).

Falanga mijlocie, Săgetător, este cea mai bine conturată. Este lungă, cu o lăţime corespunzătoare şi cu o activare puternică, fapt ce dovedeşte înclinaţia subiectului către sport şi alte activităţi fizice. Liniile de activare cu lăţime Apă dovedesc o atenţie deosebită acordată de subiect felului în care se îmbracă. Semnul Săgetător este guvernat de planeta Jupiter, ceea ce corelează falanga cu exprimarea energiei pe linia lui Jupiter.

Falanga Leu este lungă şi bombată la vârf, deşi partea inferioară este estompată. Aspectul falangei sugerează că, în cazul în care subiectul îşi pune în valoare talentul înnăscut, modul de exprimare artistică va fi subtil şi rafinat. Semnul Leului este guvernat de Soare, făcând astfel corelaţia cu slaba dezvoltare a liniei Soarelui. Alimentarea cu energie dinspre linia Soarelui este slabă, ceea ce sugerează că subiectul dispune de un potenţial latent pentru a-şi pune în valoare creativitatea. Totuşi, aspectul general al degetului sugerează că acest dar este aproape nefolosit.

Degetul mic este foarte lung, marcat de numeroase linii de activare pe toată lungime sa. Falanga superioară prezintă o uşoară curbură.

Falanga Balanţă este lungă, cu o lăţime corespunzătoare şi o bună activare, sugerând o fire vorbăreaţă. La baza falangei se remarcă o uşoară bombare, care indică o mare sensibilitate şi tact

în exprimarea ideilor. Se remarcă un interes ascuţit faţă de filozofie. Guvernarea falangei Balanţă de către Venus este în corelaţie cu muntele proeminent şi cu linia lui Venus (Venus se află în ascensiune; Mercur, Luna şi Neptun se găsesc în zodia Balanţei).

Falanga Gemeni este lungă, foarte lată şi bine activată, demonstrând faptul că subiectul îşi canalizează o mare parte a energiei spre scris şi studiu. Perzenţa unei grile mici arată că îi este mai uşor să se exprime verbal decât în scris.

Falanga Vărsător este lungă, lată şi bine activată. Partea superioară a falangei este slab bombată, în timp ce partea inferioară prezintă o grilă. În concluzie, falanga arată că persoana respectivă îşi pune ideile în aplicare cu succes, în special pe cele cu caracter ştiinţific. Aspectul puternic, coroborat cu muntele proeminent al lui Venus, demonstrează că subiectul este un mare amator de plăceri erotice. Prezenţa grilei semnifică blocarea temporară a energiei sale sexuale. Faptul că linia lui Uranus nu are un traseu uniform până la degetul mic confirmă acest blocaj. Subiectul dispune totuşi de o mare uşurinţă de a comunica, în special cu copiii (Saturn în Scorpion în Casa a 5-a, Venus, patroana Casei a 5-a, cu Ascendent în Rac, Uranus în Leu, în Casa a 2-a).

Aspectul degetului mic demonstrează existenţa unui talent neobişnuit de a comunica idei, deşi curbura uşoară poate semnifica o anumită lipsă de sinceritate.

Degetul mare are o costituţie robustă şi este plasat în poziţie inferioară pe partea laterală a mâinii, confirmând existenţa unei vitalităţi fizice pronunţate. Unghiul format este de aşa natură încât vârful degetului nu ajunge la nivelul Lumii Intelectuale de la baza celorlalte degete. Aceasta denotă încăpăţânare şi incapacitatea de a face vreo schimbare atunci când subiectul îşi alege o anumită cale în viaţă. Falanga superioară este cea mai dezvoltată dintre cele două falange care formează degetul, arătând că voinţa subiectului este mult mai puternică decât judecata sa. Totuşi, falanga inferioară este relativ lungă şi marcată de linii de activare clare, aceste trăsături indicând o bună folosire a capacităţii intelectuale, fapt ce compensează forţa falangei superioare. Falanga superioară este

marcată de câteva dungi cu lăţime Apă, sugerând existenţa unor blocaje emoţionale ce întrerup buna manifestare a voinţei.

Examinând totalitatea caracteristicilor mâinii, se evidenţiază o trăsătură predominantă, respectiv o conştiinţă spirituală evolutivă, semnalată de terminaţia clară a liniei lui Mercur pe muntele Lunii, de secţiunea clară a liniei lui Jupiter dincolo de punctul în care aceasta se intersectează cu linia lui Saturn, de secţiunea mică a liniei lui Neptun în dreptul vârstei de 60 de ani şi de ramificaţia liniei lui Pluto, desprinsă din linia lui Venus, în jurul vârstei de 50 de ani. De asemenea, există o remarcabilă confirmare astrologică a acestui potenţial intern, demonstrată de conjunctura favorabilă asigurată de planeta Lună, guvernatoarea Ascendentului, şi de planeta Venus, aflată în ascensiune.

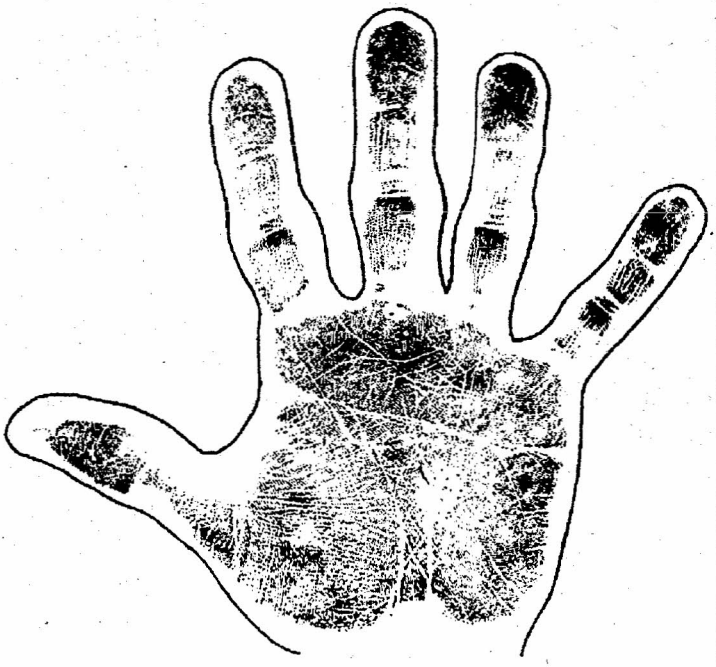

Fig. 19.3 Amprenta 2 - Studierea schimbării

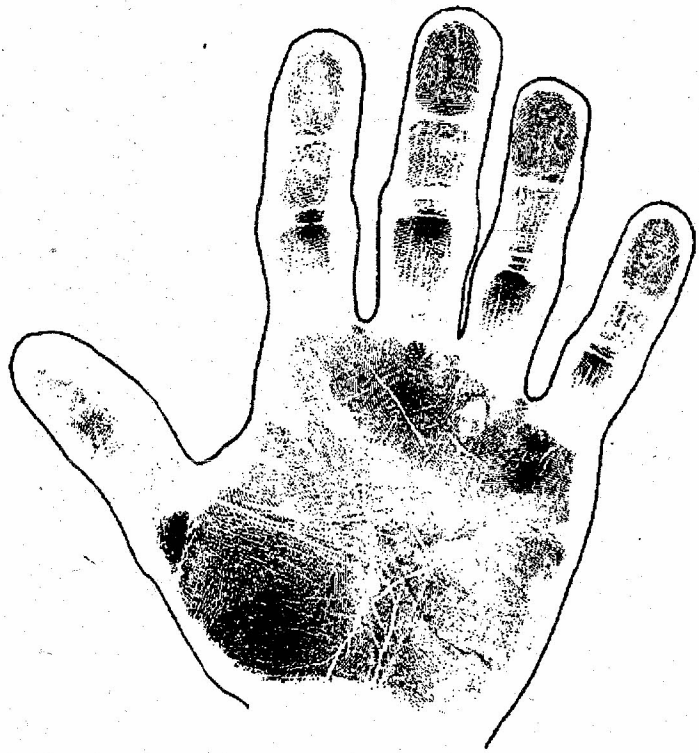

Fig. 19.4 Amprenta 3 - Şase ani mai târziu

Schimbările din viaţă imprimate în palmă

Examinaţi figurile 19.3 şi 19.4. Perechea de amprente aparţine unei persoane de origine scandinavă care a devenit călugăr indian. Prima amprentă a fost prelevată la puţin timp după ce persoana a depus jurământul de credinţă (19.3), iar cea de-a doua (19.4) la şase ani după ce şi-a petrecut mare parte a timpului meditând şi practicând yoga.

Trăsătura predominantă a vieţii sale anterioare a fost nesiguranţa. A avut o copilărie nefericită, părinţii săi s-au despărţit,

iar el a fugit de acasă. În această perioadă a devenit consumator de droguri, în special LSD. Şi-a petrecut mare parte a adolescenţei vagabondând, cheltuindu-şi puţinii bani pe câte o doză de drog.

În preajma vârstei de douăzeci de ani, a auzit de un profesor de yoga care vindeca dependenţa de droguri prin practici şi meditaţie yoga. Profesorul susţinea că drogurile pot induce anumite stări spirituale care, pe fondul unui psihic labil, se pot dovedi distrugătoare, mai ales din punct de vedere psihologic. El folosea practicile yoga pentru a genera forţa interioară necesară pentru a face faţă acestor stări; astfel, bolnavul le putea experimenta în voie, fără a fi nevoit să recurgă la droguri. După ce a făcut cunoştinţă cu profesorul, scandinavul a devenit unul din discipolii săi.

Acest eveniment a marcat o mare răscruce în viaţa sa. După viaţa dezordonată dusă în adolescenţă, practicile yoga şi meditaţia au devenit baza traiului de zi cu zi. Devenind călugăr, şi-a reconfirmat ataşamentul faţă de preceptele acestei discipline.

La mănăstire, ziua începea la ora 3, pentru a da posibilitatea călugărilor să fie gata pentru ora de meditaţie de la ora 4. După aceasta, urma o oră de hatha yoga, ce dura până la servirea micului dejun de la ora 6. Lucrul începea la ora 6,30 şi se sfârşea la 6 după-amiază, cu mici pauze pentru gustare şi masa de prânz şi un mic interval de timp - la cerere - pentru instruire personală cu profesorul. Călugărul era îndemnat să lucreze din greu la ferma care asigura hrana necesară întregii comunităţi. După terminarea lucrului, urma masa de seară, la 6,30, după care activitatea continua cu încă o oră de meditaţie şi/sau darshan (audienţă la profesor, în timpul căreia se explicau tainele învăţăturii spirituale). După ora 8,30, călugării erau liberi să facă ce doreau, în limitele regulamentului monahal.

În intervalul de şase ani dintre cele două prelevări de amprente, călugărul a respectat cu stricteţe disciplina. După cum reiese din deosebirile dintre cele două perechi de amprente, schimbarea personalităţii sale a fost impresionantă.

La prima amprentă, mâna are o poziţie forţată şi evident dispreţuitoare. Multe dintre linii au un aspect confuz şi întortocheat.

Există multe trăsături accentuate, iar liniile sunt în general neclare. Palma este marcată de numeroase liniuţe auxiliare care denotă o stare de tensiune afectivă.

În palmă se distinge o linie simiană izbitoare. Linia, de fapt o fuziune între linia capului şi cea a inimii, prezintă o lăţime inegală şi este estompată, denotând incapacitatea persoanei de a face deosebirea între gânduri şi sentimente, fapt ce, fără îndoială, a contribuit la acumularea tensiunii interioare.

Segmentul de linie ce marchează începutul liniei lui Venus (din păcate, nu este foarte clar vizibil pe amprentă) are un aspect ţepos, în formă de lanţ, reflectând neînţelegerile şi nefericirea care au marcat copilăria subiectului. Între vârstele de 10 şi 25 ani, apare o insulă largă pe linia lui Venus, simbolizând sentimentul de nesiguranţă din adolescenţă. Insula dispare la vârsta de 25 de ani, moment ce coincide cu începutul vieţii monahale a persoanei. După acest punct, calitatea liniei se îmbunătăţeşte simţitor, oglindind contribuţia semnificativă a mănăstirii la întărirea sentimentului de siguranţă şi la ordonarea vieţii subiectului. În acelaşi punct, se remarcă o evoluţie paralelă a liniei lui Marte, reflectând energia investită de subiect în munca depusă la mănăstire şi disciplinarea comportamentului.

Toată suprafaţa muntelui lui Venus este brăzdată de nenumărate striaţii, indicând stresul şi tensiunea impresionantă la care a fost supusă persoana. Ţinând cont de numărul mare al striaţiilor, rezultă că persoana a avut mari greutăţi în a se linişti şi a ajunge la o împăcare cu sine.

Există o secţiune interioară a ceea ce, în absenţa liniei simiene, ar fi o linie a lui Mercur foarte lungă. Această porţiune subiectivă a „liniei lui Mercur" care se extinde până jos, în zona dominată de Pluto, se regăseşte frecvent în palma celor care consumă droguri şi plutesc în aburii înşelători ai irealităţii. Deşi linia indică o puternică dezvoltare a imaginaţiei, acţiunea nocivă indusă de drog are drept urmare închiderea în sine a bolnavului şi incapacitatea acestuia de a se adapta la lumea din jurul său.

Linia lui Saturn şerpuieşte pe toată lungimea palmei (reamintim

că secţiunea de la început nu poate fi observată clar în imagine) şi aproape că se uneşte cu linia lui Neptun. Dat fiind că, din punct de vedere simbolic, Neptun implică influenţa drogurilor, relaţia dintre liniile lui Neptun şi Saturn dovedeşte trecerea fără rost prin viaţă, singurul gând fiind cel al procurării următoarei doze de drog.

Proeminenţa liniei lui Neptun arată că subiectul a avut parte de anumite stări de profundă pătrundere a propriei conştiinţe, deşi liniuţele care o marchează şi o întretaie demonstrează că stările respective au fost însoţite de halucinaţii cumplite.

Falangele sunt profund striate, lucru ce reflectă grijile care au marcat viaţa subiectului. Pe falangele superioare ale degetului arătător, degetului mare şi degetului mijlociu există câteva dungi proeminente, ceea ce semnifică blocarea manifestării libere a voinţei şi a capacităţii de a-şi face ordine în propria viaţă.

Cea de-a doua amprentă palmară evidenţiază schimbările survenite în viaţa subiectului, ca urmare a îmbrăţişării disciplinei yoga. De remarcat o poziţie mult mai relaxată a mâinii. Liniile sunt mai clare şi denotă o curgere mai lină a energiei afective. Multe dintre liniile secundare din palmă au dispărut, semn că tensiunea interioară a fost în mare parte eliberată.

Pe linia simiană, porţiunile care prezentau lăţime Foc au dobândit lăţime Aer. Acest amănunt denotă accentuarea limpezimii în gândire, chiar dacă subiectul întâmpină încă dificultăţi în înţelegerea propriilor sale sentimente. Acest fapt este legat, fără îndoială, de diminuarea tensiunii interioare.

Cu toate că insula care reflectă nesiguranţa din anii copilăriei este încă prezentă pe linia lui Venus, liniile care o formează şi-au modificat însă lăţimea, devenind, din linii cu lăţime Foc, linii cu lăţime Aer. Acest amănunt denotă a diminuare remarcabilă a sentimentului de nesiguranţă. Fără îndoială că subiectul îşi aminteşte deseori de anii săi de nesiguranţă, dar diminuarea intensităţii energiei arată că nu mai este preocupat de această problemă. Claritatea accentuată a restului liniei lui Venus demonstrează că subiectul a devenit mai sigur pe sine în anii petrecuţi la mănăstire.

Însuşi muntele lui Venus este mai clar conturat. Mai persistă

încă un evantai de linii de accentuare care coboară spre linia lui Venus între 25 şi 44 de ani, dar, în general, claritatea muntelui arată că persoana a devenit mai relaxată şi mai mulţumită de sine.

Secţiunea subiectivă extrem de lungă a „liniei lui Mercur" s-a estompat, ajungând la o lungime care merge doar până la baza degetului inelar. Aceasta demonstrează că persoana a depăşit starea introspectivă şi este capabilă să-şi îndrepte gândurile spre ceea ce se întâmplă în lumea exterioară.

De asemenea, şi linia lungă, sinuoasă a lui Saturn s-a mai atenuat, fiind vizibilă doar porţiunea clară de la bază. Aceasta arată o evoluţie treptată a independenţei persoanei, inhibată anterior de nesiguranţa încercată în copilărie.

Linia distinctă a lui Neptun nu mai este marcată de liniuţe în

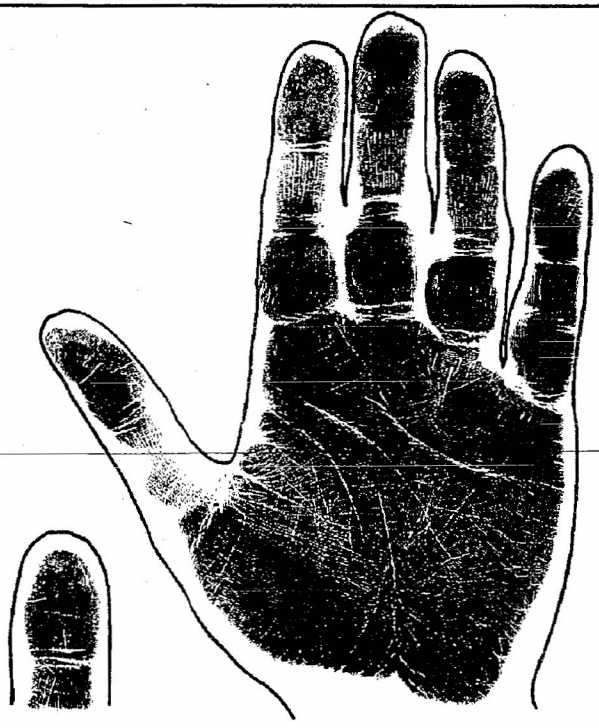

Fig. 19.5 Amprenta 4 - Corelaţii astrologice

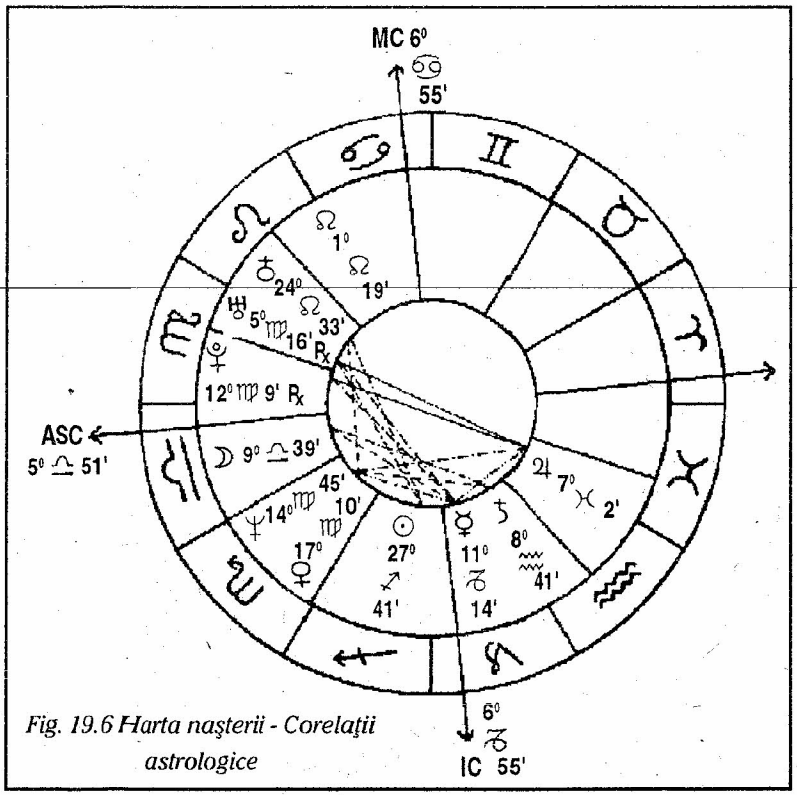

Fig. 19.6 Harta naşterii - Corelaţii astrologice

zig-zag, ceea ce sugerează îmbunătăţirea limpezimii viziunii interioare care permite subiectului să absoarbă hrana spirituală din meditaţie.

Falangele sunt mult mai puţin marcate de striaţii, arătând că persoana este mai calmă. Trebuie remarcat că dungile de pe degetul mare, cel arătător şi cel mijlociu au dispărut, denotând exprimarea mai liberă a energiilor corespunzătoare acestor falange.

Studiul corelaţiilor astrologice din palmă

În figura 19.5 se prezintă mâna dreaptă (activă) a unei femei în vârstă de 28 de ani, iar în figura 19.6 este redată harta sa natală în care se specifică că s-a născut la ora 01.12 a.m., 20 decembrie 1962,

în punctul geografic de coordonate: 08° şi 37' longitudine vestică şi 42° şi 52' latitudine nordică.

Ascendentul este 5°51' Balanţă, cu Luna pe cale de a se ridica la 9°39' Balanţă. Plasarea Lunii foarte aproape de Ascendent are o puternică importanţă simbolică pe hartă. Deoarece prima casă a hărţii naşterii descrie forma corpului fizic, acest fapt este oglindit de forma Lună a mâinii. Luna are afinităţi cu elementul Apă, astfel că în palmă apar numeroase caracteristici ale acestui element. Textura fină, spongioasă a pielii este de asemenea Apă. Cvadrantul Apă, care include muntele Lunii, este bine dezvoltat, iar majoritatea liniilor palmare au lăţime Apă.

Venus guvernează semnul Balanţei şi este „patroana Ascendentului". Venus este localizată la 17°10' Scorpion, în conjuncţie cu Neptun, la 14°45' Scorpion. Forţa simbolică a lui Venus, ca patroană a hărţii, este oglindită în palmă prin proeminenţa muntelui lui Venus. Atunci când Luna este singura influenţă planetară reflectată în palmă, forma acesteia este vizibil curbată. Totuşi, în cazul acestui exemplu, dezvoltarea paralelă a muntelui lui Venus conferă palmei un aspect pătrat.

În ciuda faptului că este planetă guvernatoare, Venus are o poziţie foarte proastă pe hartă, aflându-se în inferioritate faţă de semnul Scorpionului şi fiind deosebit de slabă în Casa a 2-a (guvernată de Jupiter). În afară de aceasta, energia lui Venus este diminuată de apropierea de Neptun şi de aspectul mai puţin malefic al lui Marte, la 24°33' Leu. Slaba impunere a lui Venus este oglindită şi de calitatea liniei lui Venus din palmă.

Linia lui Venus are lăţime Apă şi se prezintă sub formă de lanţ până la vârsta de 20 de ani. Se întrerupe la vârsta de 40 şi continuă din nou la 47 de ani. Ruptura este totuşi compensată de prezenţa unei linii subţiri (Apă) a lui Saturn, care „sigilează" efectiv întreruperea prin reduplicare. Chiar înainte de împlinirea vârstei de 40 de ani, apare o linie secundară care coboară până spre linia lui Pluto. Muntele lui Venus are un aspect hiperstriat şi prezintă grile ce iradiază dinspre muntele activ al lui Marte.

Conjuncţia Venus - Neptun pe harta astrologică indică o

disipare a energiilor vitale, determinând expunerea corpului la efectul nefast al medicamentelor şi alcoolului. Acest fapt este reflectat de lăţimea subţire Apă a liniei lui Venus. Conflictul dintre Venus şi Marte, vizibil pe hartă, este oglindit de liniile de accentuare care coboară de pe muntele lui Marte, perturbând cursul liniei lui Venus. În punctul în care linia lui Venus se întrerupe, respectiv la 40 de ani, apare şi influenţa negativă a unei linii de accentuare dinspre muntele lui Marte.

În timp ce toate aceste trăsături arată indubitabil o marcantă fragilitate a sănătăţii şi vulnerabilitate fizică la factori de stres şi oboseală extremă, dispunerea planetei Venus pe harta astrologică atrage atenţia asupra altor aspecte ale vieţii subiectului. Casa a 2-a este legată de bani şi finanţe. Calitatea slabă a lui Venus arată că persoana respectivă întâmpină greutăţi în câştigarea banilor, ceea ce aduce cu sine un sentiment de nesiguranţă în viaţă. Faptul că Marte guvernează Casa a 7-a, considerată a fi a partenerilor şi relaţiilor şi, în plus, domină planeta Venus (Venus fiind în semnul Scorpionului guvernat de Marte) denotă dificultăţi financiare şi zdruncinarea sentimentului de siguranţă în viaţă datorită partenerilor.

La vârsta de 35 de ani, pe linia lui Venus apare o linie de influenţă care indică începutul unei relaţii. Cam la cinci ani după acest eveniment se produce ruptura menţionată anterior, însoţită de apariţia liniei de accentuare pornită de pe muntele lui Marte. Aceasta denotă că este vorba de o relaţie în care partenerul profită de subiect. Aspectul pozitiv al acestei situaţii constă în faptul că persoana îşi va concentra energia asupra unor aspecte ca iubirea sau autoîncrederea, găsindu-şi în cele din urmă siguranţa.

Jupiter prezintă o influenţă puternică în această palmă. Guvernează Casa a 3-a de pe hartă, ce se referă la mâini. Jupiter se află în Peşti la poziţia 7°02', propriul său semn, fapt ce îi conferă o poziţie fermă. Acest lucru este confirmat de muntele proeminent al lui Jupiter în palmă. De asemenea, linia lui Jupiter este lungă şi destul de clară, exceptând segmentul dintre 10 şi 30 de ani. Aceasta arată că subiectului îi place să stabilească legături cu semenii şi să îşi exteriorizeze sentimentele. Dispunerea lui Jupiter în Casa a 5-a, a

plăcerilor şi distracţiei, o arată ca fiind o persoană sociabilă.

Casa a 5-a este guvernată de Saturn. În palmă, linia lui Saturn este foarte slab dezvoltată. Porţiunea iniţială este estompată, cu o lăţime Apă subţire, iar la vârsta de 30 de ani cursul principal se bifurcă şi continuă sub forma a două linii mai mici de pe partea subiectivă a palmei. Una dintre calităţile importante ale unei linii a lui Saturn puternice, unificate, care străbate centrul palmei constă în aceea că permite deosebirea vieţii interioare de cea exterioară a subiectului. Slaba linie a lui Saturn demonstrează că subiectului îi vine greu să facă deosebire între propria sa persoană şi cei cu care intră în relaţie. Dacă în cadrul unei legături nu are suficientă libertate pentru sine, cei din jur vor profita de vulnerabilitatea şi sensibilitatea sa înnăscută.

Pe hartă, Jupiter apare în opoziţie faţă de Uranus, care este dispus în Casa a 11-a Fecioară la 5°16'. În palmă, acolo unde se intersectează cu linia lui Uranus, linia lui Jupiter este sub formă de lanţ. Aceasta arată că în perioada respectivă conflictul afectiv suferit de subiect a fost generat de urmărirea anumitor idealuri.

Casa a 6-a reflectă bolile suferite de subiect. De aceea, dat fiind că Jupiter apare într-un semn de Apă şi guvernează sângele, ca şi plămânii şi ficatul, subiectul va fi predispus la răceli, afecţiuni ale cavităţii toracice, posibil astm, retenţie de lichide şi edeme, proastă digestie şi anemie.

Corespunzător dispunerii liniei lui Saturn, dispunerea planetei respective pe hartă, la 8°41' în Vărsător, este deosebit de interesantă. Cu excepţia Lunii, Saturn nu are legătură cu nici o altă planetă de pe hartă. Casa a 4-a reprezintă tatăl, iar Casa a 10-a, mama. Deoarece Saturn guvernează Casa a 4-a, aceasta arată influenţa paternă. Luna guvernează Casa a 10-a, deci denotă influenţa maternă. Dispunerea apropiată a acestor planete sugerează o relaţie armonioasă între părinţi. Totuşi, izolarea relativă a lui Saturn demonstrează că tatăl a avut faţă de subiect un comportament distant, rece şi superior. Simbolic, aceasta sugerează că vulnerabilitatea afectivă de mai târziu se datorează slabei influenţe paterne.

În ceea ce priveşte relaţia Lună - Saturn, oglindită în palmă, acolo unde se sfârşeşte linia lui Saturn apar cele două linii mai mici care absorb energie din partea lunară a mâinii. Această trăsătură

sugerează că persoana dispune de potenţialul de a-şi materializa imaginaţia, cu condiţia să găsească un loc de muncă armonios în care să poată crea - o condiţie absolut necesară pentru un artist.

Dispunerea lui Mercur la 11°14' în Capricorn sugerează dezvoltarea mai târzie a capacităţilor intelectuale. În palmă, linia lui Mercur, iniţial independentă, devine ondulată şi neclară între 10 şi 30 de ani. După această perioadă, calitatea sa se îmbunătăţeşte.

Pe hartă, dispunerea lui Mercur faţă de Lună arată că persoana are dificultăţi în a-şi folosi imaginaţia. Linia lui Mercur se bifurcă vizibil pe muntele Lunii, deşi exact în locul în care începe bifurcaţia linia lui Mercur este întretăiată de un segment al liniei lui Uranus. Linia „negativă" a lui Mercur sugerează lipsa dorinţei de a-şi dezvolta calităţile imaginative.

De asemenea, în palmă apare o extensie foarte estompată a ramurii inferioare a bifurcaţiei de la capătul liniei lui Mercur, care coboară în profunzimile cvadrantului Apă, acolo unde se găseşte în mod normal linia lui Pluto. Această trăsătură simbolizează interes faţă de tămăduire, precum şi faptul că, înaintând în vârstă, persoana va încerca să afle mai multe despre sine însăşi şi despre resursele sale interioare. Acest lucru se va produce cel mai probabil în jurul vârstei de 40 de ani, judecând aceasta după punctul în care ramificaţia liniei lui Venus coboară spre locul în care se găseşte linia lui Pluto.

Pe hartă, Soarele apare în Săgetător la 27°41'. În palmă, energia liniei Soarelui este întretăiată de linia lui Uranus, sugerând că mare parte a energiei este cheltuită în încercarea de a cuceri admiraţia şi aprecierea celor din jur, fiind mai puţin folosită pentru înţelegerea şi rezolvarea diferitelor conflicte interne.

Cel mai puternic aspect al hărţii este legat de prezenţa lui Marte în Leu la 24°33', într-un semn de Foc. Aceasta denotă o extraordinară ambiţie, o mare putere de schimbare. Totuşi, dacă persoana nu este convinsă în sinea ei de ceea ce trebuie să facă, îşi poate agrava situaţia. În palmă nu sunt clar conturate nici linia lui Marte, nici cea a Soarelui, ceea ce denotă că această energie urmează să fie direcţionată pe viitor în sens pozitiv.

Capitolul 20

O ilustrare a cunoaşterii chiromantice

Ultimul capitol este dedicat prefeţei la lucrarea lui William Lilly, intitulată „Astrologia creştină" (1647) - figura 20.1. Această analiză arată modul în care a fost folosită chiromanţia pentru a ascunde semnificaţiile mai profunde ale unei gravuri. Simbolismul frontispiciului care deschide lucrarea tăinuieşte multe din temele prezentate în cartea de faţă, iar explicarea sa constituie un mod potrivit de a trage concluziile ce se impun.

William Lilly (1608-1681) a fost cel mai de seamă astrolog al Angliei secolului al XVII-lea. Cea mai importantă lucrare a sa, „Astrologia creştină", reuneşte lucrările mai multor astrologi din secolele anterioare. Lilly a fost bun prieten cu astrologul şi chiromantul Richard Saunders şi şi-a adus la rândul său contribuţia la finalizarea lucrării lui Saunders intitulată „Fizionomie şi chiromanţie" (1653).

O parte semnificativă a operei lui Lilly a fost scrisă în timpul Războiului Civil (1642-1649). Erau vremuri în care domnea cenzura, iar nesiguranţa religioasă zădărnicea orice încercare de a discuta deschis despre cunoaşterea ermetică. Exprimarea ideilor şi cunoştinţelor sub formă vizuală constituia o tehnică frecvent folosită în ilustraţiile alchimiştilor care încercau să comunice cunoştinţele lor celor ce puteau „citi" în simbolurile gravurilor, sfidând astfel cenzura. Frontispiciul prezentat în figura 20.1 are încorporate în mod intenţionat mai multe teme simbolice, confirmând caracterul ermetic al lucrării lui Lilly.

Chiromanţia constituie cheia cu care se puteau desfereca

Fig. 20.1 Frontispiciu la lucrarea lui William Lilly „Christian Astrology" („Astrologia creştină") - Londra 1647

sensurile ascunse ale gravurii; degetul arătător de la mâna stângă a lui Lilly arată spre vârful Casei a 3-a dintr-o hartă astrologică goală. Casa a 3-a corespunde „studiului şi scrierii". Harta, împreună cu cartea alăturată, în care se zăresc câteva simboluri planetare şi zodiacale, sugerează că Lilly iniţiază pe cititor cum să studieze lucrarea. Din punct de vedere simbolic, Jupiter este corelat cu degetul arătător; în „Astrologia creştină" a lui Lilly, în dreptul profesiilor patronate de Jupiter, găsim „tineri cărturari şi studenţi la o universitate sau un colegiu"[28].

Casa a 3-a este guvernată şi de zodia Gemenilor, asociată în special cu braţele şi mâinile. Mâna dreaptă a lui Lilly odihneşte pe o sferă cereasca pe care apar câteva din semnele zodiacale alături de stelele de pe cer. Dacă privim atent, putem observa că Gemenii se

ridică deasupra „orizontului" definit de marginea mesei; din moment ce planeta Mercur guvernează semnul Gemeni, ea simbolizează „Stăpânul Ascendentului" sau, în cazul de faţă, patronul gravurii. Dacă ne amintim că Hermes este echivalentul grec al lui Mercur, este evident că Lilly comunică cuvântul ermetic. Această perspectivă este confirmată de maxima ermetică „precum deasupra, aşa şi dedesubt"; în dreptul mâinii sale drepte, Gemenii apar ridicându-se spre cerul de „deasupra", în timp ce mâna stângă arată spre vârful Casei a 3-a, copatronată de Gemeni, din harta aflată „dedesubt".

În fundalul gravurii este reprezentată o scenă rustică simplă. S-a avansat ideea că aceasta ar fi o vedere care se deschidea dinspre conacul lui Lilly de la Hurst Wood, Hersham, şi care reprezintă imaginea râului Tamisa care curge în apropiere de biserica din Walton-upon-Thames. Totuşi, Lilly a cumpărat proprietatea abia în 1652, cu cinci ani după publicarea „Astrologiei creştine", lucru care infirmă posibilitatea ca aceasta să fie o vedere surprinsă de la fereastra casei sale. Cu siguranţă, Lilly a avut strânse legături cu biserica din Walton-upon-Thames, pentru că, în anul 1663, a devenit custodele acesteia, iar mai târziu a fost înmormântat chiar în incinta bisericii, în apropierea altarului. Este foarte plauzibil că gravura reprezintă biserica din această localitate. Făcând abstracţie de ceea ce redă în realitate imaginea, includerea segmentului zodiacal în partea superioară sugerează că întreaga scenă trebuie examinată din punct de vedere simbolic.

Aşa cum s-a explicat în capitolul 2, dedicat cosmologiei, filozofii ermetici apelau la cele cinci elemente pentru a înţelege Universul. Toate cele patru elemente apar în scena din planul îndepărtat al gravurii (Pământ, Apă, Aer şi Foc). Pământul este păşunea pe care pasc oile, Aerul este reprezentat de clopotniţele şi acoperişurile caselor ce se înalţă spre cer, Apa apare sub forma râului în care pescuiesc câţiva oameni, iar Focul este reprezentat printr-o serie de cercuri concentrice ce sugerează lumina iradiată de Soare, aluzie la Izvorul Creaţiei. Eterul, forţa vitală care animă cele patru elemente, se regăseşte în cel care priveşte gravura - remarcaţi că ochii lui Lilly

sunt îndreptaţi spre dumneavoastră, indiferent din ce unghi aţi privi imaginea. Dacă ne amintim că Eterul este sinonim cu Mercur, ne dăm seama că Lilly este personificarea simbolică a lui Mercur. În „Astrologia creştină", printre profesiile asociate cu Mercur el enumeră „...literaţi, filozofi, matematicieni, astrologi,... profeţi,... prevestitori"[29]. Prin privirea îndreptată direct spre observator, Lilly comunică legătura existentă între Eter şi Mercur, arătând astfel că cheia înţelegerii cunoaşterii ermetice zace în interior.

Abstractizând cele patru elemente, filozofii ermetici au vizualizat crearea Celor Trei Lumi: Focul este Lumina Divină, sursa Creaţiei. Aerul formează Lumea Intelectuală sau spirituală. Apa constituie Lumea Celestă sau afectivă. Pământul formează Lumea Elementelor sau lumea fizică.

În gravură, corpul ceresc reprezintă Lumea Intelectuală din ceruri, iar harta goală de pe masă sugerează Lumea Elementelor de pe Pământ, în timp ce Lilly, astrologul, personifică Lumea Celestă. În filozofia ermetică, astrologul este considerat drept intermediarul dintre cer şi pământ.

După cum s-a arătat deja, filozofii ermetici considerau ştiinţa lor ca fiind conformă şi chiar îndeplinind adevăratele învăţături creştine. „Astrologia creştină" a lui Lilly este un exemplu în plus, arătând, în special, cum au fost folosite ideile simbolice la exprimarea anumitor aspecte metafizice ale creştinătăţii.

Unirea lui Jupiter şi Saturn în vârful casei Peşti - Berbec este reprezentată în cer. Astrologul şi astronomul Johann Kepler (1571-1630) a afirmat că naşterea lui Hristos a fost vestită în anul 7 î.C. de întâlnirea acestor planete în acest punct zodiacal. Astronomii contemporani au remarcat imediat semnificaţia acestei afirmaţii.

Relaţia cu naşterea lui Iisus devine evidentă atunci când Tărâmul Luminii este echivalat cu principiul „Hristos". Saturn, „Stăpânul Întunericului", apune în semnul Berbecului, simbolizând astfel coborârea învăţăturii lui Hristos în materie. Iisus a fost prezentat ca Mielul lui Dumnezeu care, după ce a fost sacrificat, a înviat din morţi şi a urcat în Ceruri. Evidenţierea lui Jupiter în semnul Peştilor simbolizează ridicarea Lui spre Ceruri, împărţind credinţă oamenilor

spre a-L urma.

Corespondentul acestei configuraţii din ceruri se regăseşte în scena rurală de jos. Referitor la ciobanul care îşi paşte oile, Saturn este patronul oierilor, iar Berbecul este corelat cu oile, în timp ce pescarii de pe malul râului sunt reprezentaţi de prezenţa lui Jupiter în semnul Peştilor (vezi explicaţiile la degetul arătător, capitolul 13). Faptul că pescarii se află chiar la poalele bisericii o identifică pe aceasta cu Iisus.

Dacă condiţia noastră umană este identificată metaforic ca aceea a „oilor rătăcite", atunci ciobanul (Saturn) care conduce şapte oi spre firul apei sugerează modul în care durerea şi suferinţa ne conduc treptat spre setea de salvare interioară. Poziţia lui Jupiter în semnul Peştilor simbolizează deschiderea inimii. În ceea ce priveşte cele şapte oi, şapte este numărul lui Venus, zeiţa iubirii, ceea ce sugerează că prin iubire şi iertare inima se deschide spre învăţăturile lui Iisus. Un amănunt deosebit de incitant îl constituie turma ciobanului, care face legătura cu rândul pescarilor şi prin aceasta conduce privirea în sus, prin vârful clopotniţei, spre cerul aflat deasupra; aceasta sugerează că Iisus, prin puterea lui Hristos este capabil să transforme suferinţele şi greutăţile oamenilor, conducându-i astfel într-o călătorie spirituală.

Poziţia mâinii stângi a lui Lilly, cu evidenţierea subtilă a degetului mijlociu şi a arătătorului, corelate cu Saturn, respectiv cu Jupiter, sugerează - în lumina temei creştine de sus - faptul că disciplina şi credinţa aprofundează studiul astrologiei. Vârful Casei a treia, spre care arată degetul lui Lilly, atrage atenţia asupra cuvintelor „Non cogunt", aflate în mijlocul hărţii. Aceste cuvinte se traduc prin „Nu impune" şi fac aluzie la afirmaţia teologului creştin Thomas Aquinas (1225-1274) referitor al astrologie. Aquinas spunea „stelele hotărăsc, dar nu impun", sprijinind astfel acceptarea teologică creştină a astrologiei prin răspunsul dat celor ce reproşează astrologiei şi prezicătorilor că răpesc libertatea voinţei.

Referinţe

1. F.A. Yates, „Giordano Bruno and the hermetic Tradition" şi „The Occult Philosophy in the Elizabethan Age". Ambele constituie surse de referinţă excelente pentru tradiţia ermetică. Cea de-a doua este mai uşor accesibilă.
2. Paracelsus, „Selected Writings" (1/12, 343).
3. Idem (1/12, 334).
4. Idem (1/8, 292-3).
5. P. Curry, „Prophecy and Power", p. 19-20. O prezentare excelentă a fundalului politic al astrologiei în perioada 1642-1800. Deoarece practica artei chiromanţiei se suprapunea cu astrologia, o mare parte a materialului reflectă declinul chiromanţiei începând cu secolul al XVII-lea.
6. Iov 37:7.
7. Luca 17:21.
8. Matei 5:8.
9. Geneza 27:28.
10. J. Dee, „Monas Hieroglyphica", trad. C.H. Josten.
11. H.C. Agrippa, „De Occulta Philosophica" III, cap. 37.
12. N. Culpeper, „Complete Herbal and English Physician Enlarged", 1843, p. 212.
13. N. Culpeper, „Treatise of Aurum Potable", 1656, secţiunea referitoare la „elementul Pământ".
14. R. Boyle, „The Skeptical Chemist", p 43.
15. Idem, p. 283.
16. P. Curry, „Prophecy and Power", p. 62-3.
17. R. Boyle, „The Skeptical Chemist", p. 350.
18. H.C. Agrippa, „De Occulta Philosophica" I, cap. 52, p. 105.

19. B. Schaumann & M. Alter, „Dermatoglyphics in Medical Disorders", Springer - Verlag (New York), 1976.
20. Idem.
21. P.G. Newrick, E. Affie & R.J.M. Corrall, „Relationship between longevity and lifeline: a manual study of 100 patients". Journal of the Royal Society of Medicine, 1990.
22. Aceste corespondenţe elementale sunt ilustrate în lucrarea lui Robert Fludd „Utriusque cosmi maioris scilicet et minoris, metaphysica, physica atque technica historia", vol. II, p. 217.
23. E.C. McCaffery, „An Astrological Key to Biblical Symbolism", p. 133.
24. F. Gettings, „The Secret Zodiac", p. 97-117. Cartea este un studiu asupra simbolismului astrologic al bazilicii florentine de la San Miniato al Monte. Secţiunea de mai sus se referă de o manieră avizată la modificarea concepţiilor astrologice între secolul al XIII-lea şi prezent. Multe dintre ideile avansate sunt deosebit de relevante pentru această prezentare a Lumii Intelectuale.
25. F. Gettings, „The Secret Zodiac", p. 83-9. Şi această lucrare studiază folosirea simbolurilor zodiacului în cadrul învăţăturii creştine.
26. J. Rothmann, „Cheiromantia".
27. W. Lilly, „Christian Astrology"; este cea mai autorizată lucrare referitoare la ştiinţa astrologiei în sec. al XVII-lea. Lilly a fost bun prieten cu Richard Saunders. Prezentări contemporane ale acestor cunoştinţe se regăsesc în lucrările „Horary Astrology", de D. Appleby, şi „Horary Astrology Rediscovered", de O. Barclay.
28. W. Lilly, „Christian Astrology", p. 63.
29. Idem.

Bibliografie

Agrippa, H.C. „De Occulta Philosophica", 1651;

Appleby, D. „Horary Astrology", Aquarian Press, 1985;

Barclay, O. „Horary Astrology Rediscovered", Whitford Press, 1990;

Boyle, R. „The Skeptical Chemist", 1661;

Culpeper, N. „Complete Herbal and English Physician Enlarged", ed. 1843;

Culpeper, N. „Treatise of Aurum Potable", 1656;

Curry, P. „Prophecy and Power", Polity Press, 1989;

Dee, J. „Monas Hierogliphica", trad. C.H. Josten, AMBIX, XII, 1964;

Fludd, R. „Utriusque cosmi maioris scilicet et minoris, metaphysica, physica atque technica historia"; vol. II, 1619

Gettings, F. „The Secret Zodiac", Arkana, 1989;

Lilly, W. „Christian Astrology", 1647, reeditată Regulus, 1985;

McCaffery, E.C. „An Astrological Key to Biblical Symbolism", Thorsons;

Paracelsus, „Selected Writings", trad. N. Guterman, Routledge & Kegan Paul, 1951;

Rothmann, J. „Cheiromantia", trad. G. Wharton, 1652;

Shakespeare, W. „The Merchant of Venice", 1600;

Yates, F.A. „Giordano Bruno and the Hermetic Tradition", Routledge and Kegan Paul, 1964;

Yates, F.A. „The Occult Philosophy in the Elizabethan Age", Ark Paperbacks, 1983.

Tiparul executat sub comanda nr. 80 045
Regia Autonomă a Imprimeriilor
Imprimeria „CORESI" București
ROMÂNIA

Chiromanţia -străvechea artă a ghicitului în palmă ia în considerare toate caracteristicile mâinii cum ar fi forma, textura pielii, cvadrantele palmare, liniile şi degetele, încercând să realizeze o imagine cât mai completă a persoanei respective.

Această carte este una dintre cele mai complete şi complexe lucrări de acest gen apărute în România, un veritabil ghid practic pentru înţelegerea filozofiei şi practicii chiromanţiei.

Această carte fascinantă cuprinde:

- filosofia, practica şi contextul cultural al artei pierdute a ghicitului în palmă
- tehnica prelevării amprentelor palmare şi explorarea simbolismului mâinii
- instrucţiuni clare pentru interpretarea competentă a trăsăturilor mâinii
- explicaţia privind modul în care chiromanţia poate oferi o cale practică de a pătrunde în adâncurile propriei noastre fiinţe.

I.S.B.N. 973-9128-32-7

Preţ: 20.000 Lei

Chiromanţia -străvechea artă a ghicitului în palmă ia în considerare toate caracteristicile mâinii cum ar fi forma, textura pielii, cvadrantele palmare, liniile şi degetele, încercând să realizeze o imagine cât mai completă a persoanei respective.

Această carte este una dintre cele mai complete şi complexe lucrări de acest gen apărute în România, un veritabil ghid practic pentru înţelegerea filozofiei şi practicii chiromanţiei.

Această carte fascinantă cuprinde:

- filosofia, practica şi contextul cultural al artei pierdute a ghicitului în palmă
- tehnica prelevării amprentelor palmare şi explorarea simbolismului mâinii
- instrucţiuni clare pentru interpretarea competentă a trăsăturilor mâinii
- explicaţia privind modul în care chiromanţia poate oferi o cale practică de a pătrunde în adâncurile propriei noastre fiinţe.

I.S.B.N. 973-9128-32-7

Preţ: 20.000 Lei

D.Warren-Davis CE ŢI-E SCRIS ÎN PALMĂ ŢI-E PUS

Dylan Warren -Davis

CE ŢI-E SCRIS ÎN PALMĂ ŢI-E PUS

Tratat de chiromanţie

Societatea "Adevărul"S.A